

Universitätsbibliothek Wuppertal

Totius Latinitatis lexicon

secundum tertiam editionem, ..., correctum et auctum labore variorum

Forcellini, Egidio

Schneebergae, 1833

Q

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1644](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1644)

Ob. Met. 1, 446. Instituit sacros celebri certamine ludos, Pythia, perdomitae serpentis nomine dictos. P Victores hujus certaminis, teste Luciano, lauro coronabantur. Plin. 35, 9, 35. Phidias certavit cum Timagora Chalcidense, superatus ab eo Pythias. V. PYTHIONICES.

*PYTHIAS, adis, f. servae nomen ap. Ter. in Eun. P Ita Hor. A. P. 238. Pythias ancilla est in comedia Lucilii, teste Vet. Schol. Crug. ad l. B. A.

PYTHICUS, a, um, adj. idem ac Pythius. Liv. 5, 15. Pythicum oraculum. Id. ib. 23. Pythicae sortes. Tert. adv. Gnost. 6. Carthago donata Pythico agone. Val. Max. 1, 8, n. 10. Pythica divinationo.

PYTHION, ii, n. genus bulbi, πύθιον. Plin. 19, 5, 30.

*PYTHION, onis, m. Πύθιον, Rhodius, scripsit de re rustica. Varr. R. R. 1, 1. B. A.

*PYTHIONIA, ae, f. insula maris Ionii, Corcyrae propinqua. Plin. 4, 12. ed. Hard., ubi ed. Elzev. habet Pythionia. B. A.

[PYTHIONICES, ae, m. πυθιονικός, qui Pythias ludis vicit: a Pythia, et νίκη, victoria. Not. Tir. p. 174. Pythia, pythionices. V. ISTHMIONICES. F.]

*PYTHIUS, is, m. eximius sculptor et pictor, quem tamen a Timagora Chalcidensi apud Delphos in picturae certamine superatum narrat Plin. 35, 9. Meminit et in Id. 36, 5. B. A.

*PYTHIUM, i, n. Πύθιον, opp. Thessaliae. Liv. 42, 53. et 44, 2, 32. et 35. B. A.

PYTHIUS, a, um, adj. ad Pythium, seu Apollinem pertinens. Prop. 3, 11, 52. Dum petit intonsi Pythia regna Dei, h. e. Delphos. Juven. 13, 199. Pythia vates. Cic. Dio. 1, 1. Pythium oraculum. Lucan. 6, 425. Non tripodas Phoebi, non Pythia consulit antra. Mar. Victor. 1962. Pythium metrum; et Diomed. 3, 493. Pythius versus.

PYTHIUS, ii, m. Πύθιος, cognomen Apollinis a Pythone dracone, quem ipse Junonis nutu immisum, secundum poetarum fabulas, in prima infantio sagittis interfecit. Ov. Met. 1, a v. 438. Hor. Od. 1, 16, 5. non adytis quatit Mentem sacerdotum incola Pythius. V. Macr. Sat. 1, 17. med.

*PYTHO, onis, m. nomen viri ap. Liv. 44, 12. et 16. B. A.

PYTHO, us, f. Πύθω, urbs Graeciae, eadem ac Delphi, sic dicta, quia ibi Apollo sub serpentis symbolo colebatur, quod Pythonem puer sagittis occidisset. Tibull. 2, 3, 27. Delos ubi nunc, Phoebae, tua est? ubi Delphica Pytho? Lucan. 5, 134. barbarica cum lampade Pytho Arsit.

*PYTHODICUS, i, m. Πυθόδικος, insignis statuarius, de quo Plin. 34, 8. B. A.

*PYTHODORUS, i, m. Πυθόδορος, nobilis statuarius, Thebanus. Plin. 36, 5. B. A.

PYTHON, onis, m. Πύθων, ingens quidam draco, natus ex putredine terrae post diluvium Deucalionis, qui ab Apolline sagittis interfectus est. Ov. Met. 1, a v. 438. rem pluribus narrat; et Macr. Sat. 1, 17. med. interpretatur. Claud. in Ruf. praef. 1, 1. Phoebae domitus Python cum decidit arcu. Lucan. 6, 408. hinc maxima serpens Descendit Python; et 5, 80. adhuc rudibus Paean Pythona sagittis Explucit. P Python dicitur etiam ventriloquus, qui Apolline inspirante loqui putabatur. V. PYTHONISSA.

PYTHONICUS, a, um, adj. ad Pythonem, vel ad Apollinem pertinens. Tert. Anim. 28. f. Scimus, etiam magos elicere explorandis occultis per Pythonicos spiritus.

PYTHONION, n. herba, alio nomine draconea. Appul. Herb. 4, et 14.

[PYTHONISSA, ae, f. mulier fatidica, quae et ventriloqua erat. Not. Tir. p. 174. Python, Pythonissa. V. PYTHON et VENTRILOQUUS. F.]

*PYTHONOS COME, es, f. Πυθωνός κόμη, Pythonis (serpentis) vicus, locus fuit in Asia, de quo Plin. 10, 23. Pythonos comen vocant in Asia patentibus campis, ubi congregatae inter se (ciconiae) commurmurant, eamque, quae novissima advenit, lacerant, atque ita abeunt. Adde Solin. 40. (al. 53.) extr. B. A.

*PYTHOPOLIS, is, f. Πυθόπολις, urbs Bithyniae, ad Soloentem fluvium. Plin. 5, 32. B. A.

*PYTHUS, i, m. pilam lusoriam invenit, teste Plin. 7, 56. B. A.

PYTISMA, atis, n. πύτισμα, sputum: a pytisso, de quo infra. Vitr. 7, 4. f. In conviviis quod poculis, et pytismatis effunditur, simul atque cadit, siccescit. Alii perperam leg. sputismatis. Juven. 11, 173. Qui Lacedaemonium pytismate lubricat orbem, h. e. mensam e marmore Lacedaemonio (alii intelligunt pavimentum) spuendo, vel saliva ex ore effundente se ex crebro potu, madefacit, et lubricam reddit. Alii leg. pedemate, h. e. saltatione: a πηδάω, salio. Alii petiteumate, h. e. crebro talorum usu (nam περὶ τὸς calculum lusorium significat) terit quodam modo, et levigat mensam e marmore Lacedaemonio. Alii pytismate, h. e. trocho e pinu, quae arbor Graece est πύλις. Alii denique alia comminiscuntur. V. LACEDAEMONIUS f.

PYTISSE, as, n. I. πύτισσος, a πύσις, exspuo. Significat leviter vinum degustare explorandi gratia, et degustatum exspuere, ut Donat. docet ad illud Ter. Heaut. 3, 1, 48. Nam ut alia omittam, pytis-

sando modo mihi quid vini absumpsit! sic hoc, dicens, asperum, pater: aliud lenius, sodes, vide. Alii scrib. pitisso, h. e. modice et per intervalla gustandi gratia bibo: a πύσις, seu πύσις, bibo.

PYXACANTHUS, i, m. et f. πυξάκανθα, frutex spinosus, cubitalibus ramis, foliis buxi: a πύξος, buxus, et ἀκανθα, spina. Plin. 12, 7, 16. et 24, 14, 7. Spinam ipsam in Graecia quidam pyxacanthum Chironium vocant. [*Buxdorn, Rhamnuslycioides, L.]

PYXAGATHUS, i, m. πύξος ἀγάθος, pugnis vel pugno strenuus, bonus pycetes. Mart. 7, 57. Castora de Polluce Gabinia fecit Achillam: Pyxagathus fuerat, nunc erit Hippodamus. Respicit ad illud Hom. Il. 3, 237. Κάστορα δ' Ἴπποδάμου, καὶ πύξος ἀγαθὸν Πυλάωνα. Jocus autem quaeritur in ambiguitate vocis πύξος, quae adverbium est, et pugnis significat, quaeque etiam pro πύξη, nates usurpatur. Ita Achilles, qui prius πύξος ἀγαθός, h. e. puer strenue pathicus erat, et paediconibus suis gratificari solitus, nunc repente Ἴπποδάμος, h. e. equorum domitor factus Gabiniam inequitat.

PYXIDATUS, a, um, adj. in modum pyxidis formatus. Plin. 31, 6, 31. de aquaed. Ceterum a fonte duci fictilibus tubis utilissimum est, crassitudine binum digitorum, commissuris pyxidatis, ita ut superior intret. Vitr. de eadem re verba faciens, 8, 7. Sed ita ut hi tubuli ex una parte sint lingulati, ut alius in alium inire, convenireque possint; et Pall. 9, 11. Fictilibus tubis cum ducitur, duobus digitis crassi, et ex una parte reddantur angusti, ut palmi spatium unus in alterum possit intrare. Illustrat haec illud Plin. 9, 10, 12. Dentes non suat testudini, sed rostri margines acuti, superna parte inferiorem claudente pyxidum modo.

PYXIDICULA, ae, f. πύξιδιον, dimin. pyxidis. Cels. 6, 6, n. 5. Liquidum collyrium pyxidicula servatur.

PYXINUM, i, n. nomen collyrii, quod describitur a Cels. 6, 6, n. 25. et fortasse ex eo nomen habet, quia buxoe vase seu pyxide servatur. V. TRIPUXINUM.

*PYXIRATES, ae, Euphrates fluvius versus scaturigines suas dicitur est. Plin. 5, 34. B. A.

PYXIS, idis, f. πύξις, proprie est vasculum e buxo excavatum, teres, et operculo in ipsum vas intrante (V. PYXIDATUS) clausum: a πύξος, buxus: sed translate accipitur pro vase parvo ex quacumque materia, ut ait Quint. 8, 6. med. et Sen. Ben. 5, 13. med., ad continenda ea, quae plurimum interest bene clausa servari, ne corruptantur, ut medicamenta, venena, odores, et hujusmodi. Cic. Coel. 25. Pyxidem veneni alicui tradere. Suet. Ner. 47. Venenum in auream pyxidem conditum. Juven. 13, 25. partos gladio, vel pyxide nummos, h. e. veneno: metonymia. Suet. Ner. 12. Barbam primam posuit, conditamque in auream pyxidem Jovi Capitolino consecravit. Adde Petr. Sat. 29. Sen. ep. 95. med. Nihil opus erat tam magna medicorum suppellecile, nec tot ferramentis, atque pyxidibus. Plin. 28, 18, 76. Aerea pyxide medicamentum condere; et 29, 6, 38. In argentea pyxide servare; et ib. 2, 10. In stannea pyxide condere. Id. 21, 20, 81. Crocum asservatur cornea pyxide. Id. 32, 10, 47. Psilothrum plumbea pyxide asservatur. P Pertinet ad instrumentum mundi muliebris. Mart. 9, 38. Cum sis ipsa domi, mediaque ornere Suburra, Fiant absentes et tibi, Galia, comae: Nec dentes aliter, quam serica, nocte reponas, Et jaceas centum condita pyxidibus. Petr. Sat. 110. Ancilla corymbio dominae pueri adornat caput, immo supercilia profert de pyxide, sciteque jacturae lineamenta secuta, totam illi formam suam reddidit, h. e. ad similitudinem superciliorum quae prius deraserat, alia ficticia apponit. Paul. Sentent. 3. tit. 7. f. Mundo muliebris legato ea cedunt, per quae mundior mulier, lautiorque efficitur, velut speculum, conchae, situli: item pyxides, unguenta, et vasa, in quibus ea sunt. P A similitudine pyxidem ferream ponit Plin. 18, 11, 29. n. 2. in primori parte pili, quo zaeae granum in pila lignea tunditur ad alicam faciendam: et videtur significare ferrum teres et cavum instar pyxidis, quodque Id. ib. 10, 23. fistulam serratam, et Cato R. R. 10. fistulam farrariam vocant. V. FISTULA. P Latino more scribitur et puxis, ut Sulla pro Sylla, et nus pro puxis. Scrib. Comp. 228. Medicamentum puxide nigri plumbi reponere.

*PYXITES, ae, m. fluvius Colchidis. Plin. 6, 4. B. A.

*PYXUS, untis, f. Πύξος, Graecum nomen Buxenti, Lucaniae oppidi. Plin. 3, 5. B. A.

Q

Q in mutis litteris numeratur. Hanc veteres ignorabant. Unde scribebant oblicus, non obliquus, locuntur, non loquuntur, ut testantur vetustissimi codices. Postquam vero inventa fuit, nonnulli putaverunt, non litteram, sed notam esse duas in se litteras continentem, C et U, quare scribere instituerunt qis, qid, qacret, absque u, ut Velius Longus

ait 1219., quod alii cuis, cuid, cueret scribere malebant. Sic aquae pro aquae ap. Grut. 593, 5. Contra alii pro C aut K ponebant Q., ut pegunia, mequm, pegudes, et alia quae leguntur ap. eund. var. in locis. Supervacanea dicitur, sicut et K, quoniam C potest implere earum vicem, et propter nihil aliud scribenda videtur, nisi ut U vocalem, semper post se sequentem, in eadem syllaba cum altera vocati conjungat, quae alioqui conjungi non posset: obliquioreque, et pinguiore efficiat sonum. Quint. 12, 10. med. Duras et illa syllabas facit, quae ad jungendas demum subjectas sibi vocales est utilis: alias supervacua, ut cum Equum, ac Equos scribimus, cum etiam ipsae eae vocales duae efficiant sonum, qualis apud Graecos nullus est, ideoque scribi illorum litteris non potest. P Ap. antiquissimos Graecos haec eadem littera erat media inter II et P, ut nunc apud Latinos est inter P et R; et numerum nonaginta apud eosdem etiamnum significat; ejus vero forma erat q, quae similis profecto est Latinorum Q. Id patet ex Quint. 1, 4. med. Et Q, cujus similis effectu specieque, nisi quod paulum a nostris obliquatur, Koppa apud Graecos nunc tantum in numero manet. V. Eckhel. D. N. V. T. 4. p. 390. P In praenominibus sola ponitur, et valet Quintus, ut Q. Fabius Maximus, Q. Caecilius Metellus. Est etiam nota honoris, Quaestorem indicans: nec minus populum, cum ea notamus Quirites. Diomed. 2, 419. P Nonnunquam est nota particulae que, ut cum scribimus S. P. Q. R. senatus populusque Romanus: et D. N. M. Q. E. devotus numini majestatique ejus, in antiq. Inscriptionib. P [*Confund. Q. et Quirini. V. Beier. ad Cic. Fragm. LX. sq. — Q. et T. praena. Id. ad Cic. Off. 2. p. 399.]

QOEPPE et coeppae, quippe. Legitur in Pandect. Flor. ap. Torrent. 37, 4, 8. f. et ib. 41, 2, 18. ut monuit Briss. in Hageog. n. 2.

QUA, adv. πῶς, ἕως, ἕνεκα, ὅπως, qua via, per quem locum, qua parte: [*est abl. fem. pronom. relat. qui, quae, quod, intell. vel parte, vel ratione: nostr. vo, wie, in wie fern: significatque illum, quo vel loco, vel modo aliquid fieri possit. A) De loco: ubi nusquam motum per locum denotat, ut Fore. docuerat, sed statum in loco, ubi res qualiscunque perficitur: quamquam cum verbis motum in locum aliq. indicantibus saepissime conjungitur.] Cic. Caecin. 8. Iste ad omnes introitus, qua adiri poterat in eum fundum, armatos opponit. Nep. Milit. 3. Pontem fecit in Istro flumine, qua copias traduceret; et Eum. 8. Duae erant viae, qua ad hibernacula posset perveniri. Ov. Met. 5, 290. Quaque via est vobis, erit et mihi, dixit, eadem. Cic. Phil. 3, 8. In templum ipse nescio qua, per Gallorum cuniculum ascendit. Nep. Cim. 2. extr. His ex manubiis arx Athenarum, qua ad meridiem vergit, est ornata. Caes. B. G. 1, 38. Reliquum spatium, qua flumen intermittit, mons continet. Ov. Her. 2, 113. Qua patet umbrosam Rhodope glacialis ad Haemum. Id. Met. 14, 361. Plurima qua silva est. P Item ex quo loco, unde. Tac. A. 3, 1. Complentur non modo portus, et proxima muris, sed moenia ac tecta, quaque longissime prospectari poterat. Virg. A. 2, 752. muros obscuraque limina portae, Qua gressum extuleram, repeto. P Item quacumque parte. Ov. Met. 1, 241. qua terra patet, fera regnat Erinnyes. Sall. Jug. 108. Omnia qua visus erat, constrata telis, armis, cadaveribus. Cic. Or. 1, 16. Quo minus ei liceat vagari, qua velit. P B) Item qua ratione, quomodo. Virg. A. 1, 680. Qua facere id possis, nostram nunc accipe mentem. Alii leg. quo, teste Pierio. Cic. Phil. 6, 3. Ante praedico, M. Antonium delectus, qua possit, habiturum. Ov. Pont. 2, 4, 33. Constantique fide veterem tutare sodalem, Qua licet, et quantum non onerosus ero. Virg. A. 11, 292. coeant in foedera dextrae, Qua datur. Adde Ter. Ad. 4, 5, 56. P Item in quantum, quatenus. Liv. 39, 48. extr. Statui non ultra attingere externa, nisi qua Romanis cohaerent rebus. Quint. 4, 1. med. Aut assumere in causam naturas eorum, qua competent, aut mitigare, qua repugnabant, oportebit. Paul. Dig. 35, 2, 63. In praesentia non qua filius alicujus, sed qua homo aestimatur. Ita Torrent. Alii leg. quasi. [*Sen. Q. N. 3, 14. Aegyptii ignem vocant masculum, qua ardet flamma; et feminam, qua lucet innoxius tactu: q. l. laudat Ramsh. in Gr. Lat. §. 158. 5. p. 561. illud in nota docens: usurpari v. qua hac quidem significatione non nisi ap. poetas et seriores prosae orationis scriptores. Adde Tac. A. 6, 10. qua occupandae reipubl. argui non poterant, ob lacrimas incusabantur.] P In illo Colum. 11, 2. med. His diebus messis conficitur, et intra triginta dies, qua desecta est, etc. Jensoniana editio habet quam: quod planius et exploratius est. P Saepae geminatum significat qua parte, vel partim, vel cum tum. Cic. Q. Fr. 3, 1, 2. f. Ita omnia convestit hedera, qua basim villae, qua intercolumnia ambulationis. Plin. ep. 6, 33. Ex superiore basilicae parte qua feminae, qua viri, et audiendi, et visendi studio imminabant. Cic. Att. 2, 19. Nam gladiatoribus, qua dominus, qua advocati sibilis concisssi; et ib. 15, 18. Intelligo, te distantissimum esse, qua de Buthrotiis, qua de Bruto; et ib. 9, 12. Quam expedita tua consilia, quam evigilata tuis co-

gitationibus, qua itineris, qua navigationis, qua congressus sermonisque cum Caesare! Liv. 2, 35. Usi sunt qua suis quisque, qua totius ordinis viribus. Plin. Pan. 33. Satisfactum qua civium, qua sociorum utilitatibus. Pl. Trin. 4, 3, 37. Mores rapere properant qua sacrum, qua publicum. P [*Confund. qua, et que a. V. Cort. ad Lucan. 5, 234. — Qua et quo. V. Brem. ad Nep. Milt. 3, 1. Porro qua pro quae saepe librarii maxime in formula si quae, etc. posuerunt. V. Wund. varr. lectt. praef. p. 75 et 88.]

QUAAD. V. QUOAD.

QUACUMQUE, ὅταν, ὅπου, per quamcumque viam, locum, partem; adverbium est motus per locum. Cic. Verr. 2, 1, 16. f. Quacumque iter fecit, ejusmodi fuit, etc. Id. Fin. 5, 2. Quacumque ingrediuntur, in aliquam historiam vestigium ponimus. Id. Att. 13, 17. f. Quacumque nos comovimus, ad Caesaris acta revocamus. Virg. A. 11, 762. Qua se cumque ferox medio tulit agmine virgo. P Est etiam ubicumque. Lucr. 1, 507. Nam quacumque vacat spatium, quod inane vocamus, Corpus ea non est: qua porro cumque tenet se Corpus, ea vacuum nequaquam constat inane: tmesis. Liv. 24, 2. f. Quacumque custodiant plebis homines, ea patere aditum. Plin. 4, 11, 18. Romani omnia haec maria duobus nominibus appellant; Macedonicum, quacumque Macedoniam, aut Thraciam attingit: Graeciense, qua Graeciam alluit. Adde 17, 12, 18. P Item undecumque. Id. 35, 10, 37. de Amulio pictore: Hujus erat Minerva spectantem aspectans, quacumque aspiceretur. Id. 2, 2, 2. Mundus convexus, mediusque quacumque cernatur.

QUADANTENUS, adv. μέγιστος, usque ad quandam partem, aliquatenus, aliquantum. Plin. 15, 28, 33. Citreis odor acerrimus, sapor asperissimus, quadantenus et cotoneis. Id. 24, 14, 76. Alterum rhamnii genus est silvestre, nigrius, et quadantenus rubens. Id. proem. 37. Quae fuerit origo gemmarum, diximus quadantenus in mentione auri annulorumque. Adde Gell. 17, 21. Tmesis est in illo Hor. Ep. 1, 1, 32. Est quodam prode tenus, si non datur ultra. Alii leg. quodam, alii quoddam: sed quodam a Bentl. defenditur.

*QUADI, orum, Κοινδοί, prisca Germanorum gens, Marcomannis vicina, ad Istrum flumen, ubi nunc Moravia, quae sententia est Cluverii. Tac. G. 42, 43. Eutr. 8, 6. (al. 13.) Adde 9, 6. (al. 8.) B. A.

QUADRA, ae, f. τετραγώνος, res quaelibet quadrata figura. Festus in Romanum: Qui locus gradibus in quadram formatus est. Vitr. 3, 3. Uti quadrac, spinae, trunci, coronae, lysis, ad ipsum stylobatam convenient, h. e. plinthe, ut Philand. et Barbar. interpretantur. Id. ib. paulo post: Una pars sit interior torus, altera pars cum suis quadris, scotia, h. e. cum suis regulis, quibus scotia clauditur, ut Bald. in Lex. interpretatur. Id. 10, 2. In quadris tignorum posterioribus figuntur chelonia: tigna enim ad quadratum sunt dolata. P Praecipue sic dicitur mensa, in qua cibi apponuntur: quia olim forma quadrata fuit. Varr. L. L. 4, 25. Mensam escariam cibillam appellabant: ea erat quadrata, ut etiam nunc in castris est. Virg. A. 7, 114. Et violare manu malisque audacibus orbem Fatalis crusti, patulis nec parcere quadris: Heus! etiam mensas consumimus! etc. mensas appellaverat etiam ib. 3, 257. et 394; intelligit autem mensas paniceas, seu adorea liba, h. e. latas placentas ex farre, quas per herbas subjecerat epulis, ut ib. 109. loquitur. P Hinc aliena vivere quadra ap. Juven. 5, 2. est parasitorum, qui aliorum mensas sordide sectantur, coenasque foris assidue captant. P Praeterea est quadra quarta pars, et universum frustum, fragmentum cujusque rei. Hor. Ep. 1, 17, 49. Et mihi dividuo findetur munere quadra. Mart. 9, 92. Secta plurima quadra de placenta. Adde 3, 77. et 6, 75. Id. 12, 32. quadra casei Tolosatis. Sen. Ben. 4, 29. Quadra panis. P [Est etiam cogn. R., ut Hostius Quadra, ap. Sen. Q. N. 1, 16. f.]

QUADRAGENARIUS, a, um, adj. qui in se continet quadraginta, ut Quadragenarius pupillus, ap. Sen. ep. 25., idest quadraginta annorum. Sic Arnob. 2, 60. Quadragenarium istum ad te voca: τετραγεναριον. P Quadragenaria fistula ap. Vitr. 8, 7. et Front. Aquaed. 50. et 65. in aqueductibus est, quae habet arcae, idest luminis in rotundum coacti, digitos quadraginta. P Dolium quadragenarium ap. Cat. R. R. 105. fortasse est quadraginta congrorum.

QUADRAGENI, ae, a, adj. distributivum, ut terni, bini. Cic. Verr. 2, 1, 56. Columnae singulae sestertiis quadragenis millibus locatae. Liv. 1, 43. Octoginta confecit centurias, quadragenas seniorum, ac juniorum. Plin. 36, 8, 14. n. 2. Obelisci quatuor quadragenum octonum cubitorum longitudine; et 17, 23, 35. n. 22. Intervallum justum arborum, si aretur solum, quadrageni pedes in terga, frontenque. Colum. 12, 20. med. Ex hac compositione quantum in sextarios musti quadragenos octonos adjiciendum sit, incertum est. Liv. 38, 38. f. Obsides annorum quinum quadragenum. Plin. 36, 13, 19. n. 2. Pyramides complures quadragenarum ulnarum. P Ponitur et pro cardinali quadraginta. Colum. 5, 2. Centies vicies duceini quadrageni fiunt viginti octo millia

et octingenti, h. e. numerus bis centum quadraginta multiplicatus per centum viginti efficit summam 28,800.

QUADRAGESIMUS, a, um, adj. τεσσαρακιστος, qui post triginta novem proxime sequitur. Varr. ap. Gell. 3, 10. Nono et quadragesimo die totus homo in utero absolvitur. Cato R. R. 23. Partem quadragesimam addito defruti in culeum. P Quadragesima absolute, ap. Suet. Cal. 40. Pro litibus atque judiciis exigebatur quadragesima summae, de qua litigaretur. P Item de vectigali, quo quadragesima pars pendebatur. Tac. A. 13, 51. Manet tamen abolitio quadragesimae, quinquagesimaeque, et quae alia exactionibus illicitis nomina publicani invenerunt. Suet. Vesp. 1. Publicum quadragesimae in Asia egit. V. PUBLICUS. Quint. decl. 359. in lemma: Praeter instrumenta itineris, omnes res quadragesimam publicano debeant. Inscr. ap. Maff. Mus. Ver. 462, 2. C. Atius Alcimus Felicianus proc. quadrag. Galliarum. P Quadragesima ἀρχαίως pro quadragesima habetur in Galbae nummo ap. Eckhel. D. N. V. T. 6. p. 296. Quadragesima remissa. In aliis vero nummis ap. eund. ib. legitur: Quadrages. remissa, vel XXXX. remissa, vel R. XXXX. P Item de jejuniis quadragesima dierum ante Pascha Christianis usitato. Hieron. ep. 41. n. 3. Nos unam quadragesimam secundum traditionem Apostolorum jejunamus, illi (haeretici) tres in anno faciunt quadragesimas, quasi tres passi sint Salvatores.

QUADRAGESIES, adv. τεσσαρακιστως, quater decies. Aurel. Vict. Vir. illustr. 47. de Catone: Ipse quadragesies quater accusatus gloriose absolutus. P Interdum per ellipsim adhibitum significat quadragesies centena millia. Cic. Fl. 13. Sestertium ter, et quadragesies. In antiqu. Inscriptionib. legitur etiam quadragesies, ut in Monum. Ancyr. n. 2. ap. Grut. 230.

QUADRAGINTA, adj. indecl. numerale, cardinale, τεσσαράκοντα, quater decem. Cic. Rosc. Am. 14. Annos natus magis quadraginta. Catull. 115, 1. habet instar triginta jugera prati, Quadraginta arvi; cetera sunt maria. Pl. Most. 3, 1, 102. et 120. Quatuor quadraginta minae, h. e. XXXXIV.

QUADRANGULATUS, a, um, adj. ut Quadrangulata turris, Tert. Anim. 17.

*QUADRANGULUM, i, n. τετραγώνον Gloss. Lat. Gr. B. A.

QUADRANGULUS, a, um, adj. τετραγώνος, quatuor angulos habens. Plin. 13, 22, 38. Intus granum quadrangula figura. Id. 25, 6, 27. Herba quadrangulo caule.

QUADRANS, antis, m. 3. τετρασημόλιον, quarta pars alicujus rei. Primo est quarta pars assis, h. e. tres unciae. Et quia asses, h. e. nummi, olim librales fuisse, quadrans fuit moneta aerea trium unciarum, nota ratis impressa. Plin. 33, 3, 13. Nota aeris (h. e. assis) fuit ex altera parte Janus geminus, ex altera rostrum navis: in triente vero, et quadrante rates. Quadrans antea teruncius vocatus a tribus uncis. Paul. ex Festo in Ratum. Ratum quadrante dictum putant, quod in eo et triente ratis fuerit effigies, ut navis in asse. Mart. 2, 44. Et quadrans mihi nullus est in arca; et 7, 10. Quadrantem nemo jam tibi credet. Petr. fragm. Trag. 43. Burm. Paratus quadrantem de stercore mordici tollere: procerb. de avaro sordido. P Erat merces consueta balneariorum. Hor. Sat. 1, 3, 136. dum tu quadrante lavatum Rex ibis. Adde Juven. 6, 447. P Centum quadrantes, h. e. asses XXV. erant sportula pauperiorum clientum, cum loco coenae pecunia dabatur. Id. 1, 120. densissima centum Quadrantes lectica petit. Mart. 10, 75. Sportula nos junxit quadrantibus arida centum. Adde ib. 70., 1, 60., 3, 7. et 6, 88. P Quando as totam hereditatem significat, aut aliquam totam summam, quadrans est ejus quarta pars. Suet. Caes. 83. Instituit heredes sororum nepotes, C. Octavium ex dodrante, et L. Pinarium, et Q. Pedium ex quadrante reliquo. (Adde Plin. ep. 5, 7.) Vell. 2, 23. Turpissimae legis auctor, qua creditoribus quadrantem solvi jusserat. P In usuris est quarta pars centesimae quotannis solvenda. Adjective Scaev. Dig. 33, 1, 21. Pro ea pecunia computari cum eo usuras quadrantes. V. CENTESIMUS. P In agris est quarta pars jugeri. Colum. 5, 1. Pars quarta (jugeri) pedes septem millia et ducentos, hoc est quadrans. P Quadrans operae, est quarta pars diei operarii. Id. 2, 4. med. Jugerum proscinditur duabus operis, una iteratur, proscinditur dodrante, in liram satum redigitur quadrante operae. P Quadrans diei, sex horae. Plin. 18, 25, 57. Ad CCCLXV. adjiciunt etiamnum intercalarios diei noctisque quadrantes. P In ponderibus sunt tres unciae, quarta librae pars. Mart. 11, 105. Mittebas libram: quadrantem, Garrice, mittis. Colum. 12, 20. med. Myrrhae quincunx, calami pondo libram, casiae selibram, amomi pondo quadrans, croci quincunx, cripae pampinaeae libram; (v. libram, et selibram minus convenienti cum rectis casibus quincunx, et quadrans: sed V. dicta in PONDO.) Plin. 23, 8, 80. Quadrantem pondo baccarum decoqui in aquae sextariis tribus. Id. 28, 9, 37. Axungia decoquitur quadrantis pondere in vini cyathis tribus. P Hujus quadrantis nota constat ex tribus lineolis hoc modo — vel ~ (V. Gron. de

pecun. Vet. 1, 6. et 85. et Marin. Frat. Arr. p. 228.) Cato R. R. 81. Mellis P. —, h. e. pondo seu libra, et quadrans seu tres unciae. P In mensuris liquidorum et aridorum est quarta pars sextarii, h. e. cyathi tres: nam sextarius duodecim cyathos continet. Mart. 9, 94. Addere quid cessas, puer, immortale Falernum? Quadrantem duplica de seniore cado, h. e. porge mihi sex cyathos, quot nempe in nomine Caesar sunt litterae. Cels. 3, 15. Modicum cibum sumere, vini quadrantem, h. e. tres cyathos, ut Id. ib. 18. med. loquitur. Varr. R. R. 3, 14. f. et Plin. 9, 56, 82. Ut octoginta quadrantes caperent singularum (cochlearum) calices. P Item quarta pars pedis, quo mensuramus, h. e. digiti quatuor: nam pes sexdecim continet. Haec mensura dicitur etiam palmus minor. V. PALMUS. Gell. 3, 10. med. Orestis corpus cubita longitudinis habens septem: quae faciunt pedes duodecim, et quadrantem. Adde 9, 4. med.

QUADRANTAL, alis, n. κίβος, figura ex omni parte quadrata, quales sunt cubi, et tesserae, quibus in alveolo luditur. In quacumque enim partem incubuerint, immotam habent stabilitatem. Gell. 1, 20. P Est etiam mensurae genus, pedem quatuordecim quadratum habens, continens octo congiis, sextarius quadraginta octo, idem atque amphora, ut testatur Fest. in Quadrantal, et in Publica pondera: Graece τετρακοντα. Cato ap. Fest. Vinum redemisti, praedia pro vini quadrantibus sexaginta in publicum dedisti, vinum non dedisti. Plin. 14, 14, 16. Censores edixerunt, ne quis vinum Graecum Ammoneumque octonis aeris singula quadrantalia venderet. Cato R. R. 57. extr. Eos (servos) non est nimium, in annos singulos vini quadrantalia decem ebibere. Pl. Curc. 1, 2, 14. Phae. Sittit haec anus. Pa. quantillum sitti? Phae. Modica est: capit quadrantal. Pa. Pol. ut tu praedicas, vindemia haec huic anui non satis est soli.

QUADRANTALIS, e, adj. quadrantem continens. Plin. 13, 15, 29. Mensa quatuor pedum, et semipedis per medium ambitum, crassitudine quadrantali: idest pedis quartae partis.

QUADRANTARIUS, a, um, adj. τετρασημολιος, qui est ex quadrante. Res quadrantaria est balneum, quia quadrans fuit praemium balneariorum. Sen. ep. 86. med. Olim et pauca erant balnea, nec ullo cultu exornata. Cur enim ornaretur res quadrantaria, et in usum, non in oblectamenta reperta? P Quadrantaria Clytaemnestra (ap. Quint. 8, 6. med.) dicta est a Coelio Clodia uxor Metelli Celeris, quia vili mercede corporis sui copiam faciebat. Ideo autem Clytaemnestra vocata est, quia quemadmodum illa Agamemnonem, ita haec maritum sustulerat. Alii quadrantariam dictam putant, quia a quodam callido amatore pro nummis argenteis quadrantes aerei quondam in ejus loculos immisi fuissent; quam rem narat Plutarch. in Cic. Fortasse huc pertinet illud Cic. Coel. 26., ubi de eadem Clodia loquens, Nisi forte, inquit, mulier potens quadrantaria illa permutatione familiaris facta erat balnearia, h. e. vel propter corporis prostitutionem, quae in balneis praecipue a meretricibus fiebat, vel quia balnearia pro quadrante mercedem stupri dabat, familiaris illi esse potuit. Sed quod tempore Quintiliani aenigma erat, neque nisi quis interpretaretur, intelligi poterat: multo minus nunc sperare licet, clare evolvi posse. P [Quadrantariae tabulae sunt, in quibus ratio habebatur de quadrante a debitoribus solvendo, quo totius assis debitum creditoribus satisfactum ex lege Valeria fuit. V. DODRANTARIUS. f.]

QUADRARI, ae, a, adj. quaterni. Cato R. R. 18. Vasa quadraria. [Alii rectius ex MSS. quadrina legunt, itaque edidit Schneiderus. f.]

QUADRATARIUS, a, um, adj. ad quadratum pertinens. Inscr. ap. Mur. 2012, 2. Opus quadratarium Augurii Catullini D. S. P. D. h. e. opus tessellatum, seu quadratis lapillis constans. P Quadratarius, ii, absolute, est, qui litteras quadratas in marmore insculpendas curat. Sidon. ep. 3, 12. med. Carmen hoc quod consequetur, nocte proxima feci. Sed vide, ut vitium non faciat in marmore lapidicida; quod factum sive ab industria, seu per incuriam, mihi magis, quam quadrataria, lividus lector adscribat. V. QUADRATUS. P Item qui marmora ad amussim quadrat. Imp. Constant. Cod. 10, 64, 1. Quadrarii, vel quadratarii, quos Graeco vocabulo πήκτας appellant. Cujac. pro πήκτας reponit τετρασημολιος. Vet. Auct. de limitib. ap. Goes. p. 294. Vertices agrorum, qui sunt in montibus lapideis tantummodo, inductis quadratariis, ut firmiter esset, quod naturaliter dolantes in montibus terminum eminentem constituerent. [*Emendavit hunc locum f.]

QUADRATE, adv. Manil. 2, 295. Ternaque bis senis quadrate fingere signis, h. e. cum duodecim sint Zodiaci signa, in tria quadrata, seu in tres partes, quae singulae quatuor contineant, ea dividere.

[QUADRATILLA, ae, f. dimin. quadratae. Est cogn. R. Inscr. ap. Mur. 327, 5. Acilia Quadratilla f.]

QUADRATIM, adv. quadrate. Agnoscitur a Charis. 2, 168., sed sine exemplis. *Laudat Gesnerus Sosipatr. Institutionum 1, 2. B. A.

[QUADRATINUS, a, um, adj. ad quadratum pertinens. 142

tinens. Est cogn. R. *Inscr. ap. Mur.* 56, 6. Maximus, et Rufus, et Quadratinus, etc. F.]

QUADRATIO, onis, f. quadratura, figura quadrata. *Vitr.* 4, 3. f. Agatur linea rotundationis, quae quadrationis angulos tangat.

QUADRATOR, oris, m. qui lapides aliamve rem quadrat. *Cassiod. ep.* 2, 7. Marmorum quadratores. B. A.

QUADRATURA, ae, f. τετραγωνισμός, figura, vel res quadrata, ut Quadraturae vitreae, laminae vitreae quadratae, et pellucidae, quas loco tectorii parietibus inducebant ad ornatum. *Vopisc. Firm.* 3. Vitreis quadraturis bitumine, aliisque medicamentis insertis domum induxisse perhibetur. P [Item terrae spatium in agris quadrata figura seu quatuor lineis parallelis clausum, h. e. quod in quadro jacet, ut ait *Vet. Auct. de limit.* p. 282. *Goes.* Hinc *Hyg. de limit.* p. 203. Limitem quemque diligenter agi oportet, et praecedere mensuram cardinem, ut quadraturae diligenter cludi possint. P Item ratio definiendae circularis superficiei ad quadrati dimensionem: [*die Quadratur des Zirkels.] *Appul. Dogm. Plat.* 3. med. Non quod demonstrari nequeant, ut universitas maris, quae demonstrabilis non est, et ut circuli quadratura. F.]

QUADRATUM, i, n. opp. Pannoniae. *Ant. Itin.* P Aliud, in Liburnia, vel certe in Liburniae confinio. *Id. ib.* B. A.

QUADRATUS, a, um, part. a quadro: τετραγώνος, quatuor lineas rectas aequales habens, et totidem rectos angulos. *Front. in exposit. formar.* p. 30. *Goes.* Longitudinem per altitudinem metimur, deinde totam per crassitudinem, et sic efficiemus pedes quadratos, seu solidos. *Varr.* ap. *Plin.* 36, 13, 19. n. 4. Quadrata basis; et 17, 11, 16. Quadrati anguli, h. e. recti. *Id.* 33, 4, 21. Emissaria quina pedum quadratorum ternum. *Hor. Ep.* 1, 1, 100. Diruit, aedificat, mutat quadrata rotundis. P Quadratum absolute, figura quadrata, corpus quadratum. *Cic. Tusc.* 1, 24. Pusionem quandam Socrates interrogat de dimensione quadrati. *Plin.* 18, 22, 51. Quaterna cubita soli in quadratum quaternis denariis venundantur. P Ap. astrologos quadratum est, cum planeta, v. gr. sub quo quis nascitur, eo tempore distat ab alio sidere, puta a sole, quarta signiferi parte, h. e. trium signorum spatio: triangulum, cum tertia, h. e. quatuor signorum spatio. *Cic. Div.* 2, 42. Sic *Plin.* 2, 18, 16. Luna in quadrato solis dividua est, in triquetrum seminani ambitur orbe, impletur autem in adverso. *Id. ib.* 79, 81. vocat haec quadrata mundi. P [Quadratus absolute est marmor quadratum. *Cassiod. Var.* 2, 7. Marmorum quadrati, qui passim diruti negliguntur, etc. F.] P Quadratus est etiam, qui quatuor lineis parallelis continetur, licet hae inaequales sint, et tandummodo ad angulum rectum dispositae. Hinc via, vel aliud opus lapide vel saxo quadrato structum opponitur ei, quod constat ex scilice, qui multilaterus et multangulus est. *Liv.* 10, 23. Semitam saxo quadrato a Capena porta ad Martis straverunt aediles curules. *Id.* 6, 4. extr. Capitolium saxo quadrato substructum est. *Front. Aquaed.* 124. Ductus, qui lapide quadrato consistunt. *Plin.* 36, 13, 19. n. 4. Fornices quadrati lapidis. P Quadrata littera, major, et rectis quadratisque lineis deformata. *Petr. Sat.* 29. Canis ingens in pariete erat pictus, superque quadrata littera scriptum, CAVE CANEM. P Statura quadrata, media, neque proceras, neque humilis. *Suet. Vesp.* 20. Statura fuit quadrata, compactis firmisque membris. *Cels.* 2, 1. Corpus habilissimum quadratum est, neque gracile, neque obesum. *Plin.* 34, 8, 19. n. 2. Quadrata signa, h. e. statucae. *Colum.* 6, 1. Parandi sunt boves novelli, quadrati, grandibus membris, cornibus proceris, etc. *Id.* 7, 2. Pinguis situs proceras oves tolerat, gracilis quadratas; et *ib.* 12. de cane villatico: Probat quadratus potius, quam longus, aut brevis. P Quadratum agmen, acies ita disposita, ut quadratam quasi formam habeat, directis ordinibus, et ab omni parte milite firmatis, in medium receptis impedimentis, ut quacumque hostis incurrerit, facile et sine tumultu resisti possit. *Tibull.* 4, 1, 100. Tunc tibi non defit faciem componere pugnae: Seu sit opus, quadratum acies consistat in agmen, Rectus ut aequatis decurrat frontibus ordo: Seu, etc. *Varr.* ap. *Serv.* ad *A.* 12, 121. Duo genera agminum: quadratum, quod immixtis etiam jumentis incedit, ut ubivis possit consistere: pilatum alterum, quod sine jumentis incedit, sed inter se densum est, quo facilius per iniquiora loca transmittatur. P Hinc agmine quadrato incedere, paratum ad pugnam, tanquam si hostis sit in conspectu. *Sall. Jug.* 105. Neque tamen socors victoria, aut insolens factus; sed pariter ac in conspectu hostium, quadrato agmine incedere. *Sen. ep.* 59. med. Ire quadrato agmine exercitum, ubi hostis ab omni parte suspectus est, pugnae paratum. Adde *Cic. Phil.* 2, 42. et *ib.* 5, 7. et *ib.* 13, 8. med., quibus locis, ad augendam in Antonium invidiam, quadrato agmine isse dicit in curiam, etc. quasi cives suos hostes judicaret. P Quadratum pallium, τετραγώνον ἱμάτιον, ex duobus plagulis confectum, quarum utraque quadrata est, h. e. quatuor angulos habet: fibula in humeris nectitur, a lateribus utrinque apertum: cujusmodi sunt

diaconorum in Ecclesia operantium. Ita *Ferrar. de re vest. var. in l.* Nam aliter *Salm.* ad *Tert. Pall., Ruben.* etc. ut in re satis obscura, opinantur. V. PALLIA. *Petr. Sat.* 135. Anus incincta quadrato pallio. P Quadratus numerus, planus, ap. mathematicos est, qui ex ductu unius numeri in se nascitur, ut quatuor, quae fiunt ex multiplicatione binarii: quadratus undique, seu cubus est, qui fit ex radice in quadratum planum rursus ducta, ut si binarius ducatur in quaternarium, fit octonarius, qui est cubus. Hujus posterioris mentio fit a *Gell.* 1, 20. P Quadratus versus, iambicus octonarius, qui quatuor habet combinationes vel mensuras. *Terent.* 2434. Sed hic trimetrus quando duplicem pedem A capite sumet, tunc quadratus dicitur, Idemque dictus est et octonarius. Ergo ante versum collocabo iambicum, Phaselus ille, quem videtis hospites. Quadratus iste talis efficit potest: Adest celer phaselus ille, quem videtis hospites. *Gell.* duos ex *Ennio* tales refert versus 2, 29. extr. Alium ex eodem recitat 4, 7. quem quadrato numero factum dicit, ex septem, non octo iambis constantem. P Oratio quadrata, in qua verba apte congruunt, ut quadrati lapides in structuris. *Quint.* 2, 5. Lenis et quadrata, sed virilis tamen compositio. *Diomed.* 2. f. structuram quadratam vocari ait, si in fine periodi paenultimus pes fuerit pyrrhichius, et paeon primus successerit: v. gr. fugit vaniloquus. P Quadrata Roma (ap. *Fest.*) locus in Palatio ante templum Apollinis dicitur, ubi reposita sunt, quae solent boni ominis gratia in urbe condenda adhiberi: quia saxo munitus est initio in speciem quadratam. Ejus loci *Ennius* meminit, cum ait: Et quis exstiterit Romae regnare quadratae. *Solin.* 1. dicit, Romam primum dictam esse quadratam, quod ad aequilibrium foret posita. Quibus verbis significat totam Urbem, non locum in Urbe: et hoc videtur significare *Ennii* versus, quem alii ita leg.: Et quis se sperat Romae regnare quadratae? Fuisse tamen *Salm.* errore lapsus *Solinum* conatur ostendere: [sed Roma quadrata videtur ideo recte dici potuisse tempore Romuli, quia tota urbs Palatino monte continebatur, qui quadratam figuram habet. P Est etiam cogn. R. *Inscr. ap. Marin. Frat. Ar.* p. 239. L. Statius Quadratus Cos. scil. ann. a Chr. n. CXLIII. F.]

QUADRANGULUS, a, um, adj. idem ac quadrangulus. *Auson. epigr.* 128. Muliebri membrum quadrangulum cernit. F.]

QUADRIBACCUM et Quadribacium, ii, n. gemmarum plexus ex quatuor baccis et baccis constans, ut tribacca margarita, quae tribus margaritis constat. *Inscr. ap. Mur.* 139, 1. In collo quadribacium margaritis N. XXXVI, zmaragdus N. XVIII, in clusuris duo, h. e. collana a quattro rosette composte di trentasei perle, e di diciotto smeraldi, nel fermaglio due (smeraldi). F.]

QUADRIBURGUM, i, n. opp. Galliae Belgicae, ad Rhenum flumen. *Ammian.* 18, 2. P Burginacium est Ant. in Itin. B. A.

QUADRICEPSOS. V. BICEPSOS.

QUADRIDENS, entis, adj. quatuor dentes habens. *Cato R. R.* 10. et 11. Rastros quadridentes duos.

QUADRIENNIS, e, adj. quatuor annos habens. *Flor.* 2, 6. Post primum Punicum bellum vix quadriennis requies. Alii leg. quadrienni. *Aurel. Vict. Epit.* 45. extr. Valentinianus adhuc quadriennis creatus est imperator.

QUADRIENNium, ii, n. τετραετής, quatuor annorum spatium. *Cic. Caecin.* 7. Fundus, quem quadriennium possedit Caesennia. *Id. opt. gen. or. f.* Quadriennio ante Philippi mortem. *Id. Sen.* 4. in Quaestor deinde quadriennio post factus sum.

QUADRIERIS, is, f. quadriremis, ut trieris trimemis. *Inscr. ap. Mur.* 876, 3. [Ex Class. Pr. Mis. quadriere Fide. P In Not. Tir. p. 177. legitur quadrieries. F.] *Vox est hybrida, cum prior vocabuli pars sit Latina, posterior Graeca. Purior esset vox tetreris; quemadmodum reperimus trieris. Graeca sunt τετραρης, τετρηρης. B. A.

QUADRIFARIAM, adv. τετραγώνως, in quatuor partes, quadripartito. *Varr.* ap. *Non.* 2, 181. Et ea, quae ad mortales pertinent, quadriariam dispartierim, in homines, in loca, in tempora, in res. *Liv.* 38, 1. Conjurati quadriariam se dividerunt: pars una Heracleam, altera Tetraphyliam petit, etc. *Suet. Vit.* 13. Epulas trifariam semper, interdum quadriariam dispartiebat, in jentacula, et prandia, et coenas, comissionesque.

QUADRIFARITER, adv. quatuor modis. *Paul. Dig.* 38, 10, 10. med. Proavus quadrifariter intelligitur: est enim avi paterni, aut materni pater: item aviae paternae, aut maternae pater; et infra: Pronepos, et proneptis quadrifariter intelliguntur. Ita *Torrent. et Haloand.*, alii quadrifariam.

QUADRIFARIUS, a, um, adj. quadruplex. V. BIFARIUS. *Cass. Var.* 3, 51. Colores (aurigarum) in vicem temporum quadrifaria divisione funduntur. V. FACTIO. *Id. ib.* 1, 45. Quadrifariae mathesis januae, h. e. quatuor artes matheseos. F.]

QUADRIFIDUS, a, um, adj. qui in quatuor partes fissus est, vel findi potest, fissilis. *Virg. G.* 2, 25. Quadrifidasque, sudes et acuto robore vallos. *Val. Fl.* 1, 662. de *Salmeone*: cum fingeret alti

Quadrifida trabe tela Jovis. *Virg. A.* 7, 509. Quadrifidam quercum cuneis ut forte coactis Scindebat. *Colum.* 4, 33. Taleae quadrifidas ridicas subministrant. P Translate. *Claud. Cons. Prob. et Olybr.* 268. Incipe quadrifidum Phoebi torquere laborem, h. e. solis cursum in quatuor anni tempora divisum.

QUADRIFINALIS, e, adj. a quadrifinio, ut Quadrifinalis arca, *Innocent. de Casis litterar.* ap. *Goes.* p. 222.

QUADRIFINIUM, ii, n. qui quatuor possessionum fines adstringit, ut definit *Isid.* 15, 14. Legitur etiam in *excerpt. Innocent. rei agrar.* p. 221. et 227. *Goes.*

QUADRIFLUVIUM, ii, n. sectio in quatuor partes: ex quatuor et fluvius. *Vitr.* 2, 9. Ima abietis pars, cum excisa quadrifluis disparatur, ejecto torulo ex eadem arbore, ad intestina opera comparatur, et sapinea vocatur. [Id aliis verbis *Plin.* 16, 39, 76. n. 1. Communia his (larici, et abieti) pinoque, ut quadripartitis venarum cursus, bifidosque habeant, vel omnino simplices. Ad fabrorum intestina opera medulla scetilis, optima quadripartitis materies et mollior, quam ceterae. Abietis quae pars a terra fuit, enodis est: haec, qua diximus ratione, fluvata decorticatur, atque ita sapinus vocatur. V. DIFFLUVIO. F.]

QUADRIFLŪS, a, um, adj. qui per quatuor partes fluit. *Prud. Cath.* 3, 103. de Paradiso: Ver ubi perpetuum redolet, Prataque multicolora latex Quadrifluis celer amne rigat.

QUADRIFORIS, e, adj. τετραθύρος, quatuor fores, sive foramina habens. *Plin.* 11, 21, 24. Vespae nidos vere faciunt fere quadrifores. P Quadrifores januae dicuntur a *Vitr.* 4, 6, quarum singulae fores, seu tabulae dupliciter plicantur.

QUADRIFORMIS, e, adj. quatuor habens formas. *Not. Tir.* p. 110. Forma, biformis, triformis, quadriformis. F.]

QUADRIFRONS, ontis, adj. quatuor habens frontes: ut Janus quadrifrons. V. JANUS. F.]

QUADRIGAE, arum, f. plur. τετραειπών, τετραειπώνος, quatuor equi ad currum trahendum apti: a quadrifugus: item currus a quatuor equis tractus. *Isid. Or.* 17, 35. Quadrigarum currus duplici temone olim erant, perpetuoque, et qui omnibus equis injiceretur jugo. Primus *Clisthenes* Sicyonius tantum medios jugavit, eosque singulos ex utraque parte simplici vinculo applicuit, quos Graeci τετραειπώνος, Latini funarios vocant. *Colum.* 3, 9. Unde sacrorum certaminum studiosi perniciosissimum quadrigarum semina diligenti observatione custodiunt. *Fest.* in *October*: Rhodii quotannis quadrigas Soli consecratis in mare jaciunt. *Virg. G.* 3, 267. Glauci Potniades malis membra absumpsere quadrigae. Adde *Liv.* 1, 28. f. et *Mart.*, *Plin.*, *Grat.* infra citandos, *Manil.* 1, 471. et *Sidon. Carm.* 22, 162. P Dicitur et de aliis jumentis, *Varr. R. R.* 2, 1. med. Ut mea memoria asinus venierit sestertius millibus LX., et unae quadrigae Romae constituerint quadringentis millibus. *Suet. Ner.* 11. Circensibus commisit etiam camelorum quadrigas. P Praecipue de iis dicuntur, quibus cursu certabant in Circo. *Cic. Div.* 2, 70. Curru quadrigarum vehi. *Virg. G.* 1, 512. cum carceribus sese effudere quadrigae. *Suet. Caes.* 39. Quadrigas agitare. P Earum inventorem *Virg. G.* 3, 113. et *Plin.* 7, 56, 57. Erichthonium faciunt. *Arcades* ap. *Cic. N. D.* 3, 23. eam inventionem *Minervae* quartae tribuunt. P Poetice tribuuntur Soli, Aurorae, etc. *Pl. Amph.* 1, 1, 266. Cum quadrigis Sol exoriens. *Virg. A.* 6, 535. roseis Aurora quadrigis Jam medium aetheris cursu trajecerat axem. *Tibull.* 3, 4, 17. Nox aetherium nigris emensa quadrigis Mundum. P Ponuntur saepe ad significandam celeritatem: quia in Circo quadrigae quam celerrime ferebantur. *Pl. Amph.* 1, 1, 291. Quadrigas si nunc incendas Jovis, atque hinc fugias, ita vix poteris effugere infortunium. *Id. Aul.* 4, 1, 13. Servus herile imperium ediscat, ut quod jubeat, citis quadrigis citius properet persequi. *Id. Poen.* 1, 2, 155. Discrucior miser, nisi illum jubeo quadrigis cursim ad carnificem rapi. *Id. As.* 2, 2, 14. Nam si huic occasionis tempus se subterdixerit, nunquam edepol quadrigis albis indispicet postea, h. e. quadrigis Jovis, ut quidam interpretantur: et albis dici putant, h. e. citis, quia Graece ἀγρός tum album, tum pigrum, tum citum significat. (V. horum *Plauti* locorum interpretationem ap. *De-Vita Antiq. Benev.* p. 234.) Huc pertinet illud *Cic. Q. Fr.* 2, 15. Quoniam in isto homine colendo tam in dormivi diu, te mehercule saepe excitante, cursu corrigam tarditatem, tum equis, tum vero (quoniam scribis poema ab eo nostrum probari) quadrigis poeticis. P Translate dicuntur de numero quaternario cujusvis rei. *Vopisc. Prob. f.* Nunc de Firmo, et Saturnino, et Bonoso, et Proculo dicemus. Non enim dignum fuit, ut quadrigae tyrannorum bono principi miscerentur. *Varr. L. L.* 4, 1. f. Initium quadrigae locus, et corpus, tempus, et actio. P Proverb. est illud *Petr. fragm. Trag.* 64. *Burm.* Jam quadrigae meae decurrerunt, ex quo podagricus factus sum. P *Emm. ap. Serv.* ad *A.* 12, 499. irarumque effunde quadrigas. *Virg. ib.* moderatus dixit: irarumque omnes effundit habenas. P Qua-

drigae fictiles fuerunt in fastigio Capitolii, ornatus gratia, curram Jovis referentes. Ferunt, eas, cum in fornace coquerentur, adeo crevisse, ut eximii, nisi fornace diruta, non possent. Itaque cum illud omen ad incrementum imperii pertinere crederetur: negarentque Veientes, apud quos eae factae fuerant, se Romanis tradituros, bello recuperatae sunt. Rem narrant Plin. 28, 2, 4., Fest. in Ratumena, et Plutarch. in Poplic. Bae postea ex marmore, vel aere relectae sunt. V. Liv. 10, 23. f. P In sing. num. usurpavit Varr. in lib. satyr., qui inscriptus est Exdemetricus, teste Gell. 19, 8. extr., quamvis Caesar in lib. de Analog. negaverit. Sed praeter Varr. etiam Prop. 2, 25, 39. Amphiaraeae n. l. possunt fata quadrigae. Id. 3, 7, 17. Eleae concurrunt palma quadrigae. Suet. Vit. 17. Femur subdebile impulsu quadrigae. Plin. 36, 5, 4. n. 10. Lysiae opus quadriga, currusque, h. e. quatuor equi cum curru. Equos intelligit etiam Mart. 6, 46. Vapulat assiduus Veneti quadriga flagello; et Grat. Cyn. 228. Thesalium quadriga decus. Adde Plin. 7, 21, 21. et al., Val. Max. 1, 8. n. 9. extr., Papin. Dig. 31, 1, 67. et Ulp. ib. 45, 1, 29. His ergo ac tot auctoribus quadrigam usurpare poteris, cum libuerit.

QUADRIGALIS, e, adj. ad quadrigas pertinet, ut Quadrigales equi, Fest. in Curules. QUADRIGANUS, i, m. qui quater uxorem duxit, τετραγάμος. Vox hybrida ex Latino quadrus, et Graeco γάμος, nuptiae. Hieron. adv. Jovin. 1. n. 15. Erubescant (mulieres) alterum (maritum) accipere, ne trigamis, et quadriganis comparetur.

QUADRIGARIUS, ii, m. τετραγαριός, ἄρτοζος, qui quadrigas agit, auriga: et is praecipue, qui quadrigas in Circo agit. Varr. R. R. 2, 7. f. Peritus belli alios (equos) eligit atque alit, ac docet: aliter quadrigarius, ac desultor. Cic. fragm. or. in toga cand. ap. Ascon. In eo exercitu praedonem, in introitu gladiatorem, in victoria quadrigarium. Ubi Ascon. De Antonio dici manifestum est, quod cum Sulla post victoriam Circenses faceret, ita ut honesti homines quadrigas agerent, fuit inter eos C. Antonius. Arnob. 2, 70. Cursores, pugiles, quadrigarii, desultores. Adde Suet. Ner. 16. P Adjective. Id. Cal. 19. Postridie quadrigario habitu, curriculoque bijugi famosorum equorum, etc. (Qualis fuerit quadrigarius habitus, scire licet ex aurigae figura, quam habes ap. Visc. Mus. Pio-Clem. T. 3. tab. 31., unde illustratur locus Cod. 11, 40, 4. Agitator rugosis sinibus.) Inscr. ap. Grut. 339, 5. Quadrigaria familia, h. e. servi operam dantes equis et quadrigis Circensibus. Veg. Vet. 1, 56. et ib. 4, 13. Quadrigarii pulveris uncias tres, h. e. qui ex diverso pigmentorum genere mixtus, et per se adjuvat animalia, et aliis potionibus pro modo vel curae ratione miscetur, ut Id. ib. 13. loquitur. Habet autem inde nomen, quod quadrigarii equis praecipue medetur. P Est etiam cogn. R. Hinc Q. Claudius Quadrigarius, historicus Latinus, Sisennae aequalis, ut est ap. Vell. 2, 9., qui annales, seu historiam rerum Romanarum scripsit, stilo simplici ac impolito, satis tamen suavi, ac Latino, (ut qui ad Ciceronis tempora prope accessit) ut apparet ex fragmentis, quae Gell., Macr., Serv., Prisc., Non. servarunt. Nam cetera periere. Hausit ex eo multa etiam Liv., quae suis verbis protulit.

QUADRIGATUS, a, um, adj. τετρακις, quadrigis signatus, ut Nummus quadrigatus, h. e. denarius, cui quadrigari imago impressa est. Plin. 33, 3, 13. Nota argenti fuere bigae, atque quadrigae, et inde bigati, et quadrigati dicti. Liv. 22, 58. Pretium fere in capita, equiti quingenos quadrigatos, trecenos pediti, servo centum.

QUADRIGEMINUS, a, um, adj. τετρακις, τετραδιμος. Plin. 8, 23, 35. Cerastis corpore eminere cornicula saepe quadrigemina, h. e. quatuor.

QUADRIGENI. V. QUADRINGENI.

QUADRIGULAE, arum, f. plur. dimin. a quadrigis. Cic. Fat. 3. Aut Philippus haec in capulo quadrigulas vitare monebatur? P In sing. num. Plin. 34, 8, 19. n. 22. Laeva tribus digitis quadrigulam tenuit, h. e. quatuor equulos junctos.

[QUADRIGULARIUS, a, um, adj. ad quadrigulam pertinet, ut Quadrigularius pictor, qui nempe quadrigas pingebat. Inscr. ap. Donat. 317, 6. Ti. Claudius Soter pictor quadrigularius. F.]

QUADRIGUGIS, e, et

QUADRIGUGUS, a, um, adj. a quatuor, et jugum. Quadriguges equi, et absolute quadriguges, vel quadrigugi sunt equi quaterni uno jugo ad curram alligati. Virg. A. 10, 571. Quadriguges in equos, adversaque pectora tendit. Stat. Th. 12, 532. niveis victorem cernere vectum Quadrigugis. Ov. Met. 2, 167. tritumque relinquunt Quadrigugi spatium, h. e. equi Solis. P Quadriguges, vel quadrigugi curru, qui quatuor equis trahuntur. Virg. A. 12, 162. Quadrigugi invehitur curru. Appul. Flor. n. 16. Quadriguges, et sejuges curru ponere alicui. P Quadrigugum certamen, quod quadrigugis, seu quadrigis fit. Stat. Th. 6, 370.

QUADRILATERUS. V. TRILATERUS.

QUADRILIBRIS, e, adj. τετραλίβρος, qui est pondus quatuor librarum. Pl. Aul. 5, 2. Quadrilibrem aulam auro onustam habeo.

QUADRIMANUS, a, um, et Quadrimanis, e, adj. qui quatuor habet manus. Jul. Obseq. de prodig. 111. C. Laelio, L. Domitio Coss. puella biceps, quadrupes, quadrimana, gemina feminea natura, mortua nata. Id. ib. 73. alia positione: Pueri quadrupedes, et quadrimanes nati. Alii leg. quadripedes et quadrumanes.

QUADRIMATUS, us, m. τετραπέδι, aetas quatuor annorum. Plin. 19, 11, 58. Sed ex his, quae sunt fortissima, nullum extra quadrimatam utile est. Colum. 7, 9. Dum quadrimatam agant.

[QUADRIMEMBRIS, e, adj. qui quatuor habet membra, seu qui quatuor pedibus ambulat, more bestiarum. Capell. 8, 272. in carn. Donec, jubente Baccho, Satyrus rapit jacentem (Silenum), Scapulisque dat supinum, Uvidumque quadrimembrem, Colloque complicatum, Utribus parem reportat. Alii leg. hiantimembrem. F.]

[QUADRIMENSTRUUS, a, um, et F.]

QUADRIMENSTRIS, e, adj. τετραμενηστρος. Imp. Arcad. et Honor. Cod. 1, 32, 1. Breves etiam quadrimenstruos ad officium palatinum noverint dirigendos. Varr. R. R. 2, 2. Sic nutricantur agni, quod facti sunt quadrimestres. Suet. Ner. 14. Consulatus quatuor gessit; primum bimestrem, tertium quadrimestrem.

QUADRIMULUS, a, um, adj. dimin. quadrimi. Pl. Poen. prol. 85. Altera quinquennis, altera autem quadrimula, cum nutrice una periire. Id. Capt. 5, 3, 4. Quadrimulus parvulus.

QUADRIMUS, a, um, adj. τετραμής, qui habet quatuor annos. Cic. Fam. 16, 22. Una omnino interpositio difficilior est, de quadrimo Catone, h. e. de re gesta a Catone Uticense in aetate quatuor annorum. Hor. Od. 1, 9, 7. Quadrimum merum. Liv. 27, 37. Infantem natum esse quadrimo parem. Varr. R. R. 1, 20. Quadrini boves. Colum. 4, 16. Quadrina vitis.

QUADRINGENARIUS, a, um, adj. qui quadringentos continet. Cic. Att. 6, 1. med. Dejotarus habet cohortes quadringenarias nostra armatura triginta. Liv. 7, 7. Quadringenariae octo cohortes scribuntur. Alii leg. quadringentariae. P [Quadringenarius seu quatingenarius judex dicitur, cui equestris census erat quadringentorum millium sestertiorum, ut ducenarius est appellatus, cui ducenta tantum millia sestertiorum. V. DUCENARIUS. Hinc Inscr. ap. Mur. 1048, 3. C. Vallio Quir. Postumo judici inter quadringenarios adlecto a Divo Antonino Pio, etc. Alia ap. Grut. 431, 7. L. Lucejo L. F. Ter. Hiberi judici CCCC. selecto, etc. F.]

QUADRINGENI, ae, a, adj. nomen distributivum. Suet. Vit. 13. Singuli apparatus quadringenis millibus nummum constituerunt. Liv. 8, 11. extr. Denarios nummos quadringenos quinquagenos vectigal populus jussus pendere quotannis in singulos. P Ap. Varr. R. R. 2, 8. legitur quadrigenis millibus.

QUADRINGENTARIUS. V. QUADRINGENARIUS.

QUADRINGENTENI, ae, a, adj. idem quod quadringeni. Plin. 8, 43, 68. Singulas (asinus) quadringenta nummorum millia enixas, h. e. prolem enixas, quae ita praestaret, ut tot nummorum millibus venderetur. Vitr. 10, 14. Quadringentenis versationibus ini tympani.

QUADRINGENTESIMUS, a, um, adj. τετρακοσιοστός, quater centesimus. Plin. 8, 6, 6. Anno urbis quadringentesimo septuagesimo secundo. Liv. 5, 45. Quadringentesimus annus.

QUADRINGENTI, ae, a, adj. numeri cardinalis, τετρακόστος, quater centum. Cic. Pis. 5. Centum prope annos legem Aeliam, et Fufiam tenueramus, quadringentos iudicium, rationemque censoriam. Juven. 1, 105. quinque tabernae Quadringenti parant.

QUADRINGENTIES, adv. τετρακοσιούκις, quater centies, vel quater centum. Cic. Verr. 2, 2, 10. HS quadringenties accepisse te arguo contra leges, h. e. quadringenties centena millia.

QUADRINI, ae, a, adj. idem ac quaterni, vel quatuor. Pompon. ap. Non. 8, 6. Plus quaesti facerem, quam quadrinas si haberem molas. Plin. 11, 36, 43. Trinis, aut quadrinis diebus. Id. 7, 50, 51. Febris quadrini circuitus. Arnob. 6, 192. Quadrini cardines. Id. 7, 230. Una commixtio quadrinis copulata de frugibus. P [Quadrini scribitur ap. Varr. L. L. 7, 30. Sicut est ab uno uni, a tribus trini, a quatuor quaterni, sic a duobus duini, non bini dicerentur. F.]

[QUADRINOCTIUM, ii, n. quatuor noctium tempus. Agnoscitur a Prisc. de fig. num. 1357., sed nullum adest scriptoris exemplum. F.]

[QUADRIPARTIO, is, a. 4. in quatuor partes dividit. Dictys Cret. 1, 19. Per aequationem numeri atque partium quadripartitum exercitus. F.]

QUADRIPARTITIUS, onis, f. divisio in quatuor partes. Varr. L. L. 4, 1. f. Quadripartitio magis sic apparebit. Id. ib. 6, 2. Si quid excidit ex hac quadripartitione.

QUADRIPARTITO, adv. in quatuor partes dividendo. Colum. 4, 26. Brachia quadripartito locabimus.

QUADRIPARTITUS, et interdum Quadripertitus, a, um, part. a quadripartio: τετραμερής, divisus in quatuor partes. Cic. Verr. 2, 1, 12. extr. Quare haec eadem erit quadripartita distributio totius accusa-

tionis meae. Id. Tusc. 1, 28. Commutationes temporum quadripartitae. Tac. A. 13, 39. Quadripartito exercitu, hos subruendo vallo inducit; alios scallas moenibus admovere; multos, etc. Id. H. 5, 20. Praesidia modicis vicis quadripartita Civilis invasit. [V. Plin. l. c. in QUADRIFLUVIUM. F.]

*QUADRIPEDUS, a, um, adj. Front. ad M. Anton. de Or. fragm. 2, 1. Verum sententias ejus tolutares video, quamquam quadripedo concito cursu, etc. B. A.

QUADRIPES, idem ac quadrupes, legitur in quibusdam antiquis codicibus, v. gr. Virg. Ecl. 5, 25. nulla neque amaem Libavit quadripes: Pterio teste; et A. 11, 614. quadripedantum: teste eod. V. et QUADRIMANUS. *Jul. Val. res gest. Alex. M. (ed. A. Maio) 3, 31. Quadripedes beluae vehementes. B. A.

QUADRIPPLICATUS, a, um, adj. idem ac quadripartitus. Legitur in quibusdam MSS. ap. Varr. L. L. 8, 24., ubi alii quadripartitus.

QUADRIREMIS, is, f. τετραρέμης, navis, quae quatuor remorum ordines habet: quam quatuor surgens exstructi remigis ordo commovet, ut Lucan. 3, 530. ait. Plin. 7, 56, 57. ex Aristotele tradit, primos Carthaginienses quadriremem fecisse. Cic. Verr. 2, 5, 33. Egreditur Centuripina quadriremi Cleomenes e portu. V. dicta in DECEMREMIS. P [Etiam adjectivi more usurpatur. Paul. Nol. carn. 21, 73. Scapham sequacem quadriremis machinae Ad hanc opem paraverat. P Etiam quadriremis scribitur in Not. Tir. p. 177. F.]

[QUADRISEMUS, a, um, adj. qui quatuor syllabarum est; idem ac tetrasemus. Vox hybrida: a quatuor, et ἴσημα, signum. Capell. 9, 331. Proceusmaticus, qui ad numeros aptatur, quadrisemo (numero) exordium debet accipere. F.]

QUADRISOMUS. V. BISOMUS.

QUADRIVIUM, ii, n. τετραόδον, locus publicus, ubi quatuor viae concurrunt. Juven. 1, 63. Nonne libet medio ceras implere capaces Quadrivio? Catull. 58, 4. Nunc in quadrivis et angiportis. P Adjective Dii quadrivii, h. e. quadriviorum praesides. V. BIVIUS. P *Translate Boeth. Arithm. 1, 1. quadrivium appellantur quatuor artes mathematicae. Honor. August. de Scriptorib. Eccl. Boethius quadrivium de Graeco transtulit, arithmetica, musica, geometria, astronomia: Quadrivium audiunt haec artes Scholasticis: item quadriviales artes et quadriviales litterae. V. Colvener. ad Thom. Cantiprat. Apes p. 171. P V. QUADRUVIUM. B. A.

QUADRO, as, avi, atum, a. 1. τετραγωνίζω, in quadrum redigo. Colum. 11, 12. in. Sexagenum pedum abies, atque populus singulis operis ad unguem quadrantur. P Translate. Cic. Or. 58. Sic minime animadvertetur delectationis aucupium, et quadrandae orationis industria, h. e. oratorio numero componendae, construendae, perficiendae. P Saepae neutrorum more adhibetur, et significat ex omni parte congruere, convenire, consentire, apte cadere: quemadmodum quadrati lapides in structura facile componuntur, et apte sedent. Virg. G. 2, 277. nec seiscus omnis in unguem, Arboribus positus, secto via limite quadret. Ubi Serv. consentiat, congruat. Translatio a quadris lapidibus, qui sibi invicem bene conveniunt. Cic. Or. 3, 44. med. Versus in oratione si efficitur conjunctione verborum, vitium est: et tamen eam conjunctionem, sicuti versus numero cadere, et quadrare, et perfici volumus. Quint. 9, 4. med. Praecipuum in hoc opus est, scire, quod quoque loco verbum maxime quadret. Cic. Coel. 29. med. Nisi omnia, quae cum turpitudine aliqua dicerentur, in istam quadrare apte viderentur. Id. Att. 4, 18. f. Visum est hoc mihi ad multa quadrare. Id. Brut. 11. Quoniam tibi ita quadrat, omnia fuisse in Themistocle paria, et Coriolano, h. e. placet, veri simile videtur, credibile fit. P Id. Verr. 3, 36. f. Quomodo ex decies HS. sexcenta facta sint: quomodo sexcenta eodem modo quadrarint, vos existimabitis. Ubi Ascon. solida facta sint, ut neque plus quidquam, neque minus inveniantur in summa. Ubi enim ratio sine fraude est, difficile est sexcenta, detractis quadringentis, quadrare et solidari, vel solida fieri, quin aut minus, aut plus aliquid reperiat. Haec Ascon.

QUADRULĀ, ae, f. parva quadra. Solin. 37. med. de quadam gemma: Nunc bractearum, nunc pulveris habet quadrulas.

QUADRUM, i, n. idem ac quadratum, scilicet figura, quae quatuor aequales lineas, quatuorque angulos rectos habet. Colum. 8, 3. med. Perticae dolantur in quadrum. P Translate in quadrum sententias redigere, est aequaliter fundere, et suo numero servato aequaliter disponere, seu in periodum perfectam redigere. Cic. Or. 61. Quin redigeret omnes fere in quadrum numerumque sententias. Adde ib. 70.

QUADRUPEDANS, antis, part. ab inus. quadrupedo, quatuor pedibus incedens. Pl. Capt. 4, 2, 34. Quadrupedanti crucianti canterio advehuntur. Plin. 8, 45, 70. Equo juxta quadrupedante. P Absolute de equis. Virg. A. 11, 614. perfractaque quadrupedantum Pectora pectoribus rumpunt. Id. ib. 8, 596. Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum.

QUADRUPEDATIM, adv. more quadrupedantis. Agnoscitur a Charis. 2, 163.

QUADRUPEDIUS, a, um, adj. quadrupes, quadrupedus. *Jul. Valer. res gest. Alex. M.* (ed. A. Maio) 3, 36. *extr.* Plurima autem obruerit quadrupedia. *B. A.*

QUADRUPEDUS, a, um, adj. [qui per quatuor pedes fit. *Front. ad M. Caes.* (ed. A. Maio) 2, ep. 1. Nam etsi aequae pernicitas equorum exercetur, sive quadrupedo currant, atque exercentur, sive totum. Hinc apparet, hac voce quadrupedo, scilicet gradu, significari citatum equorum cursum, quem nos Galopp dicimus. *Id. vero plenius de orat. ep. 1.* Verum sententia ejus solutares video, quamquam quadrupedo concito cursu tenere nusquam, pugnare nusquam. Hic quadrupedo est pro quadrupedo, atque etiam translato sensu. *F.*] *P* Item usurpatur de hominibus, qui quadrupedum ritu ambulant. *Ammian.* 14, 2. Per ancoralia quadrupedo gratu repentes.

QUADRUPES, edis, [**adj.*] omn. gen. τετραπόδες, quatuor pedes habens. [**Hinc primo loco posuimus exempla, quae Noster secundo collocaverat:*] *Enn.* ap. *Gell.* 18, 5. et *Maer. Sat.* 6, 9. Denique vi magna quadrupes eques, atque elephantum Projiciunt sese. *P* [**Ita dicitur etiam de hominibus, qui animalium more genibus simul et manibus nituntur.*] *Suet. Cal.* 27. Multos honesti ordinis ad bestias condemnavit, aut bestiarum more quadrupedes cavea coercuit. *Sic Ner.* 48. Ita quadrupes per angustias effossae cavernae receptus. *Ter. Andr.* 5, 2, 24. Cura asservandum, atque audin? quadrupedem constringito, *h. e.* ita vincito, ut demisso capite et corpore quadrupes esse videatur. *P* [**Tum substantive quadrupes usurpatur pro quovis animali quatuor pedibus praedito:*] *Cic. N. D.* 2, 60. Efficimus etiam domitu nostro quadrupedum vectiones. *Id. Par.* 1, f. Ut nihil inter te, atque inter quadrupedem aliquem putes interesse. *Virg. A.* 11, 714. Quadrupedemque citum ferrata calce fatigat. *Id. ib.* 7, 500. Saucius at quadrupes nota intra tecta refugit, *h. e.* cervus. *Cato R. R.* 102. Si bovem, aut aliam quamvis quadrupedem serpens momorderit. *Virg. Ecl.* 5, 25. nulla neque annem Libavit quadrupes. *Plin.* 8, 25, 37. Crocodilum habet Nilus, quadrupes malum, et terra pariter, ac flumine infestum. *Id.* 11, 36, 43. Pennatum quadrupes. *Colum.* 11, 2. *med.* Pecus lanatum, ceteraque quadrupedia tempus idoneum est castrandum.

QUADRUPLARIS, e, adj. quadruplus. *Maer. Somn. Scip.* 1, 19. *med.* Numerus duplaris, triplaris, quadruplaris. Alii leg. quadruplus.

QUADRUPULATOR, oris, m. [**proprie est, qui in quadruplum auget, quadruplicat. Hinc translate dicitur de iis, qui ultra modum aliquid extollunt, premium alicujus rei justo majus postulant. Huc pertinet locus, quem Noster inferius laudaverat:*] *Sen. Ben.* 7, 25. Male istis improbis et importunis beneficiorum suorum quadruplatoribus eveniat, qui tam bellam rem, admonitionem inter amicos, sustulerunt. *P* [**Tum quadruplator imprimis significat delatorem, calumniatorem, Gr. ἐπιδήμιος, συκοφαντής:*] a quadruplum, sive quia hujusmodi homines pro delationis praemio quartam partem in bonis damnatorum consequantur: sive quod deferrent crimina publica, quorum convicti damnabantur quadrupli, ut alicui, aut pecuniae gravioribus feneratorae usuris, quam per leges liceret. Posteriorem nominis causam adducit *Festus*: utramque *Asconius* cum in *Div.* 7, f., tum in *Verr.* 2, 2, 7. *extr.*, sed priori suffragatur hic *Taciti* locus *A.* 4, 20. M. Lepidus quartam partem accusatoribus, secundum necessitudinem legis, cetera liberis concessit. *Cic. Verr.* 2, 2, 8. Petit Naevis Turpio quidam istius excursor et emissarius, homo omnium ex illo conventu quadruplatorum deterrimus. *Liv.* 3, 72. Populus R. quadruplatoris personam laturus. Adde *Pl. Pers.* 1, 2, 18. *P* Ap. *Sidon.* ep. 5, 7. quadruplatores sunt, qui portoria conducunt, unde quartam partem lucrantur. *Appul. Apol.* dicitur quadruplator, qui quippiam auget in quadruplum.

QUADRUPLETUS, a, um, part. a quadruplo: in quadruplum multiplicatus. *Paul. Dig.* 38, 10, 10. A nepote numerus quadrupletus in se efficit triginta duo.

QUADRUPLEX, icis, adj. τετραπλοῦς, quatuor continens, quadruplus. *Pl. Curc.* 5, 2, 21. Quam ego pecuniam quadruplicem abs te auferam: et *Liv.* 30, 10. Oneriarum quadruplicem ordinem pro muro adversus hostem opposuit. *Auson. de Urbib.* 11, 1. Quis Catinam sileat? quis quadruplices Syracusas? *h. e.* quae ex quatuor urbibus constare dicuntur. (*V. Cic. Verr.* 2, 4, 53.) *Plin.* 15, 21, 23. Sorbis quadruplex differentia. *Id.* 27, 8, 38. Circaea radice semipedali triplici ferme, aut quadruplici. *Cic. Arat.* 92. Delphinus jacet haud nimio lustratu nitore, Praeter quadruplices stellas in fronte locatas. *P* Quadruplex iudicium, centumvirale. *V. CENTUMVIRI.* *P* [**Quadruplex etiam dicitur, qui quater aliquid perficit. Auct. Priap.* 83, 33. Tereris usque, donec, ah miser, miser, Triplexque quadruplexque compleas specum, *h. e.* terque, quaterque *F.*]

QUADRUPLICATIO, onis, f. τετραπλασιασμός, repetitio quater facta alicujus rei. *Capell.* 7, 258. Quadruplicatio numeri. *Ulp. Dig.* 44, 1, 2. Illud tenendum est, omnem exceptionem, vel replicationem exclusivam esse. Exceptio actorem excludit, replica-

tio reum. Sed et contra replicationem duplicatio, et contra duplicationem solet dari triplicatio, et contra triplicationem rursus quadruplicatio: et ita deinceps multiplicantur nomina, dum aut reus, aut actor obicit. Ita *Holoand.*: sed ap. *Torrent.* v. quadruplicatio non habetur.

QUADRUPLICATO, adv. quater multiplicando. *Plin.* 2, 17, 14. Saturni et Jovis stellae duplicato digrediuntur a sole: Martis etiam quadruplicato. *Id.* 14, 4, 5. Emptis quadruplicato vineis illis intra decimum fere curae annum, *h. e.* pretio quater majore, quam prius constiterant.

QUADRUPLECO, as, a. i. τετραπλοῦς, augeo in quadruplum. *Pl. Stich.* 3, 1, 4. Qui me in mercimoniis juvit, lucrisque quadruplicavit rem meam. *Paul. Dig.* 38, 10, 10. *med.* Quadruplicatur is numerus, qui geminatus erat.

QUADRUPLO, as, a. i. in quadruplum augeo, quadruplico. *Ulp. Dig.* 4, 2, 14. Quadruplatur omne, quodcumque restitui oportuit. *Et mox:* Quadruplatur autem id, quanti ea res erit, id est cum fructibus et omni causa; et rursus: Julianus ait, quod interest, quadruplari solum. *Id.* 38. *tit.* et leg. 10. Et quadruplatur is (numerus), qui geminatus erat. *Sic ed. Torrent.*, ubi ed. *Holoand.* exhibet quadruplicatur. *B. A.* *P* Deponentis forma; [**i. q.* quadruplatur is personam ferre.] *Pl. Pers.* 1, 2, 10. Neque quadruplari me volo.

QUADRUPLOS, a, um, adj. τετραπλοῦς, τετραπλοῦς, quater continens eam quantitatem, sive summam, de qua agitur. *Plin.* 7, 48, 49. Hesiodus cornici novem nostras attribuit aetates, quadruplum ejus cervis, id triplicatum corvis. *Id.* 11, 37, 79. Elephantum pulmo quadruplo major bubulo. *Suet. Tib.* 34. *extr.* Consueverat et quadruplam strenam, et de manu reddere. *Cato R. R. prooem.* Furem dupli condemnari, feneratorum quadrupli, *h. e.* ut si duo v. gr. plus justo pro usura feneratorae pecuniae exegerit, octo cogatur solvere. *Cic. Verr.* 2, 3, 13. *med.* Qui in decumanos octupli iudicium se daturum edixit, idem habuit in edicto, se in aratore in quadruplum daturum, *h. e.* ut arator, qui imperatum frumentum non solverit, cogatur quadruplicatum dare. *Ulp. Dig.* 4, 2, 14. Actio quadrupli, *h. e.* qua petitur quadruplum; et *ib.* Experiri in quadruplum.

QUADRURBEM, Athenas Attius appellavit (τετραπόλιν), quod scilicet ex quatuor urbibus in unam domicilia contulerunt, Braurone, Eleusine, Pireaeo, Sunio. *Festus.* *P* [*Festus* hic graviter errare docent *Meursius*, alique: quippe neque ex urbibus olim Athenas constitutas, neque Athenas denique ipsas Attium notare, sed tetrapolim Atticam, quam Latino nomine efferre quadrurbem ita v. luit. Fuit autem haec Oenoe, Marathon, Probalinthus, et Tricorythus, ut constat ex *Strabone* l. 8. p. 388. ed. *Amstel. F.*]

QUADRUS, a, um, adj. τετράγωνος, quadratus, ut Quadra possessio. *Vet. Auct. de limitib.* ap. *Goes.* p. 281. Sic Quadrus terminus, *ib.* p. 253. [*Hieron. in Ezech.* 12, 40, 13. Invenit latitudinis viginti et quinque cubita, qui et ipse numerus licet quadrus sit, tamen refertur ad sensus. Adde *Cat. l. c.* in *DEPUGNATIO. F.*]

QUADRUVIUM, pro quadrivium scriptum est in Latino Lapide, quem in *CREPIDO* retulimus. Ut enim quadrupes, et quadripedans in *Virg. Ecl.* 5, 26. et *A.* 11, 614. et in *Varr.* ap. *Non.* 2, 9. et in *Accio* ap. *eund.* *ib.* 583., testibus *Pierio* et *Dausquio*, in optim. *MSS.* legitur: sic contra quadrivium scribi potuit.

QUADRUS, a, um, adj. *Auson. Idyll.* 14, 5. Erabam riguis per quadra compita in hortis, *h. e.* per semitas in quadrum, inter areolas, dispositas. *Prud. Psych.* 842. Quaque hominis natura viget, quam corpore toto Quadra vis animat, *h. e.* quatuor hominis aetates, vel quatuor elementa, ignis nempe, aer, terra, aqua.

QUAERITO, as, avi, atum, a. i. frequent. a quaero. *Pl. Amph.* 4, 1, 6. Sum defessus quaeritando. *Id. Cist.* 4, 2, 93. Quod quaeritabam, filium inveni meam. *Id. Men.* 2, 1, 15. Hominem inter vivos quaeritamus mortuum: nam invenissemus jamdiu, si viveret. *Id. Poen. prol.* 105. Aliquem mari terraque usquequaque quaeritare. *Ter. Ad.* 2, 4, 2. Ehem opportune; te ipsum quaerito. *Id. Andr.* 1, 1, 47. Pudice vitam, parce, ac duriter agebat, lana ac tela victum quaeritans. *Pl. fragm.* ap. *Non.* 1, 213. Quaeritare medicum. *Id. Poen.* 5, 5, 37. Num tibi, adolescens, malae, aut dentes pruriunt, qui huic es molestus? an malam rem quaeritas? *Id. Rud.* 3, 4, 61. Ibo hercle aliquo quaeritatum ignem. *Id. Poen.* 3, 77. Quaeritare hospitium ab aliquo. *P* Interrogare, sciscitari. *Pl. Rud.* 1, 2, 22. Isticine vos habitatis? *Sec.* quid tu id quaeritas? Adde *Ter. Eun.* 3, 3, 17.

QUAERO, is, sivi et sii, situm, a. 3. ζητέω, dare operam, ut res amissa, vel qua utcumque caremus, recuperetur, inveniatur: scrutari, indagare, perquirere. Haec enim prima est et propria hujus verbi notio, ut ex *Varr. L. L.* 5, 8. apparet. Differt a requiro, quod diu quaerere significat, ut *Non.* 5, 46. docet. *Afran. ib.* Proin tu, cum quaeram, ne requiram te, vide. [**Mirum in modum Forc.* omnia ita miscuerat, ut de novo hujus loci ordine cogitan-

dum nobis videretur. Ac primum quidem collocavimus ea, in quibus quaero significat vestigare, investigare, nostr. suchen.] *Ov. Met.* 5, 463. Quaerenti defuit orbis. *Phaedr.* 3, 12. In sterquilino pullus gallinaceus Dum quaerit escam margaritam repperit. *Ter. Heaut.* 4, 8, 3. Te ipsum quaerebam, Chreme. *P* [**Hinc i. q.* desiderare, nostr. vermessen:] *Prop.* 1, 17, 17. ignotis circumdata litora silvis Cernere, et optatos quaerere Tyndaridas. *Tibull.* 2, 3, 25. Quisquis inornatumque caput, crinesque solutos Adspiceret, Phoebi quaereret ille comam. *Lucan.* 9, 964. Circuit exustae nomen memorabile Trojae, Magnaque Phoebi quaerit vestigia muri. *Stat. Th.* 4, 703. deceptum margine ripae Stat pecus, atque amnes quaerunt armenta natatos. *Cic. Verr.* 2, 3, 18. *f.* Aetnensis ager sic erat deformis atque horridus, ut in uberrima Siciliae parte Siciliam quaereremus. *Sic Mil.* 1. Oculi, quocumque inciderint, veterem consuetudinem fori, et pristinum morem iudiciorum requirunt. Haec et alia congestit *Bruckh.* ad *l. Tibull. c.* *P* [*Item requirere, postulare, opus habere, nostr. erfordern, verlangen, nöthig haben.] *Cic. Verr.* 2, 1, 10. *f.* Nego ego quidquam a testibus dictum, quod aut vestrum cuiquam esset obscurum, aut ejuisquam oratoris eloquentiam quaereret. *Cf. ib.* 2, 5, 27. *Liv.* 8, 30. bellum dictatoriam majestatem quaesivisset. *Varr. R. R.* 1, 15. Fines praedii notis arborum tutiores fiunt, ne familiae rixentur cum vicinis, ac lites ex limitibus iudicem quaerant. — Huc referri posse videtur *Liv.* 9, 19. Imbellem Asiam quaesisset, i. e. optasset. *P* Item parare, comparare, acquirere, nostr. zu erwerben suchen, verschaffen, zuwegebringen: et in bonam et in malam partem; modo absolute, modo cum casu subjecti, modo objecti.] *Ter. Heaut.* 3, 1, 37. Ea coacta ingratis postilla coepit victum vulgo quaerere. *Cic. Cluent.* 9. Quaerere sibi remedium ad rem aliquam. *Id. Verr.* 2, 1, 1. Impudentiae suae pudentem exitum quaerere. *Ter. Ad.* 3, 2, 2. alicui malo salutem. *Id. Heaut.* 2, 3, 74. In mea vita tu tibi laudem is quaesitum, scelus. *Sidon. Carm.* 2, 123. namque horum quaesit unus Cinyphia sub Syrte patrem. *Pl. Capt.* 4, 2, 109. Liberorum quaerendorum causa ei uxor data est. *Cic. Att.* 7, 17. Quaerere fugam. *Id. Rab. Post.* 17. invidiam in aliquem. *Liv.* 1, 14. Id quod quaerebat, tumultuoso et minaci genere pugnae hostem excivit. [**Adde Eund.* 6, 34. ea ipsa affinitas haud sprete gratiam Fabio ad vulgum quaesierat, i. e. conciliaverat; et 2, 43. nec huic tam pestilentis exemplo remedia ulla ab imperatore quaesita sunt, i. e. reperta. Parum recte ab his *Forc.* sejunxerat et ista:] *Ter. Eun.* 2, 2, 29. Ubi videt, me esse in tanto honore, et tam facile victum quaerere, etc. *Cic. Quint.* 3. *med.* Nec mirum, si is, qui vocem venalem habuerat, ea quae voce quaesierat, magno sibi quaestui fore putabat. *Sall. in ep. Pomp. ad sen.* Ductu meo hostes fusi, vobis salus quaesita est. *Id. Jug.* 89. Hae sunt meae imagines, haec nobilitas: quae ego plurimis meis laboribus et periculis quaesivi. *Hor. Ep.* 1, 15, 32. Quidquid quaesierat, ventri donabat avaro. *Ov. A. Am.* 2, 13. Nec minor est virtus, quam quaerere, parta tueri. Adde quae congestit *Bruckh.* ad *Prop.* 3, 16, 5. *Liv.* 25, 6. Tantum abfuit ab eo, ut ulla ignominia iis exercitiis quaereretur, ut, etc. Sunt qui leg. inureretur, sed frustra. Sunt etiam qui v. quaeretur interpretantur, excogitantur. Nam et hoc sensu interdum ponitur, et ad mentem pertinet. *Ter. Heaut.* 3, 1, 83. Somnum hac nocte oculis non vidi meis, dum id quaero, tibi qui filium restituerem. *Prop.* 1, 7, 6. Atque aliquid durum quaerimus in dominam. *Sall. Cat.* 34. *extr.* Ut quaeramus, quoniam modo maxime ultra sanguinem nostrum pereamus. *P* Cum inf. est dare operam, conari, curare, studere, cupere. *Phaedr. prol.* 3. qui magnas opes Exaggerare quaerit omni vigilia. *Id.* 4, 8. Homo, simulac venit in magnum periculum, Effugium reperire alterius quaerit malo. *Ov. Trist.* 5, 4, 7. Tristitiae causam si quis cognoscere quaerit. *Id. Her.* 12, 175. stultae dum te jactare maritae Quaeris, et injustis auribus apta loqui. *Id. Am.* 1, 8, 51. Aera nitent usu: vestis bona quaerit haberi. *P* [**Notandum etiam hujus v. usus, quo, imprimis ap. seniores scriptores, ita ponitur, ut urgeatur studii in quaerendo, conquirendo adhibiti notio.*] *Cic. Verr.* 2, 2, 74. Scrutatus sum quae potui, et quaesivi omnia. *Vell.* 2, 116. Horum virorum mentioni si quis quaesisse (data opera) me dicit locum, fatentem arguet. *Plin. H. N.* 7, 51. Cum mortem in acie quaereret. *Tac. A.* 1, 69. Id Tiberii animum altius penetravit: non enim simplices eas curas, nec adversus externos militem quaeri; coll. *ib.* 1, 35. *V. Plura in QUAESITUS.*] *P* Rem quaerere, et quaerere absolute, conari rem familiarem augere, studere lucris. *Cic. Par.* 6, 2. Qui honeste rem quaerunt mercaturis faciendis. *Ter. Ad.* 5, 3, 27. Conserva, quaere, parce, fac plurimum illis relinqua; et 5, 4, 15. Contri in quaerendo vitam atque aetatem meam. Adde *Heaut.* 1, 1, 87. *P* Saepae est sciscitari, percontari, interrogare. *Cic. Q. Fr.* 2, 2. Te puto saepe habere, qui num quid Romam velis, quaerant. *Hirt.* ad *Cic. post ep.* 6. *l. 15. ad Att.* Rure jam redierim, quaeris. Alii leg. an redierim. *Ov. Her.* 19, 30. quaero si quis Abydon eat. *Id. Fast.* 5,

1. Quaeritis, unde putem, etc. *Id. R. Am.* 161. Quaeritis, Aegisthus quare sit factus adulter? *Cic. Or.* 48. Quaere, cur? ita se dicent juvari. *Tac. A.* 2, 9. Quaesito, an Caesar venisset, etc. *Plin.* 7, 53, 54. Cum a puero quaesisset horas. *Cic. Fam.* 3, 6. Quaesivi ex Phania, quam in partem provinciae putaret te velle ut venirem. *Caes. B. G.* 1, 18. Liscum retinet; quaerit ex solo ea, quae in conventu dixerat; et *ib.* 32. Cum ab iis saepius quaereret, neque ullam omnino vocem exprimere posset. *Cic. Verr.* 2, 3, 83. Quaero nunc a te, Hortensi, cum utris istius factum collaturus es? *Nep. Ep.* 4. *med.* A quo cum quaesisset, quo se duci vellet, etc. *Id. Dion.* 2. Quaesivit a medicis, quemadmodum se haberet. *Liv.* 4, 40. *med.* Sexte Tempani, quaero de te, arbitraris, ne, etc. *Cic. Pis.* 9. Quaerebat paulo ante de me, quid suo mihi opus fuisset auxilio; et *Vat.* 4. De te ipso quaero, Vatini, utrum tandem putes, etc. *Or. Pont.* 4, 3, 18. Cura tibi de quo quaerere nulla fuit. *P. Si quaeris, si scire cupis. Cic. Fam.* 7, 1. Omnino, et si quaeris, ludi apparatusissimi. *Id. Off.* 3, 20. Et ea res, si quaeris, ei magno honori fuit. *Id. ad Brut.* 2, 7. *med.* Hoc cogere volebat, falsas litteras esse: et, si quaeris, probabat. *Id. Fam.* 12, 8. Si verum quaeris; et *Sen.* 18. *med.* At sunt morosi, et anxii, et difficiles senes: si quaerimus, etiam avari. *P. Noli quaerere, et quid quaeris? formulae, quibus utimur, cum rem ejusmodi dicturi sumus, quae expectatione major futura est: quasi dicamus, ne plura quaeras: sit hoc satis, quod jam dicam. Cic. Fam.* 4, 4. *med.* Noli quaerere: ita mihi pulcher hic dies visus est, etc.; et *ib.* 3, 1. *med.* Quid quaeris? biduo factus est mihi familiaris. *Adde Fam.* 7, 3, *Att.* 2, 1. *bis, ib.* 4, 18. *extr., ib.* 12, 51. et *Q. Fr.* 3, 2. *bis, et Hor. Ep.* 1, 10, 8. [*Cf. de his dicendi formulis Beier. ad Cic. Off.* 2, p. 335. Item est vocabulum philosophorum, significatque questionem ponere, disputationem instituire.] *Cic. Fam.* 9, 25. Ille baro te putabat quaesitum, unum coelum esset, an innumerabilia. *Scaevola Dig.* 33, 7, 28. Idem quaesit, an fructus fundi fideicommissio cedant. *Plin.* 31, 3, 21. Quaeritur inter medicos, cujus generis aquae sint utilissimae. *Hor. A. P.* 409. Natura fieret laudabile carmen, an arte, Quaesitum est. *P. Denique usitatissimum est in rebus judicialibus, diciturque de ejuſcumque generis causis, capitales sint necne.] Ter. Ad.* 3, 5, 36. Hunc abduce, vinci, rem quaere. *Cic. Verr.* 1, 9. *f.* Alterum esse quaesitum de pecuniis repetundis. *Id. Rosc. Am.* 41. Quaerere de morte alicujus. *Id. Mil.* 22. (et *Dejot.* 1. *f.*) De servo in dominum ne tormentis quidem quaeri potest. *Sic Suet. Tib.* 58. Quaerere aliquid per tormenta. *Liv.* 33, 36. Ad conjurationem servorum quaerendam opprimendamque praetor missus. *P. Legibus quaerere dicitur is, qui in iudicando non indulget causarum patronis, sed legum sanctiones unice intuetur. Plin. ep.* 5, 21. Causa dilationis Nepos praetor, qui legibus quaerit. *P. Confund. quaero et credo. V. Burm. ad Quint. decl.* p. 268.]

QUAESITIO, onis, f. *ζητησις*, actus quaerendi, quaestio. *Appul. Met.* 5. Psyche quaestioni Cupidinis intenta, populos circuibat. Addunt quidam et *Pl. Capt.* 2, 2, 3. *Cist.* 2, 3, 48. et *Pers.* 1, 1, 52., sed plerique alii quaestio reponunt. *P. De quaestione per tormenta. Tac. A.* 4, 45. Cum postero ad quaestionem retraheretur, proripuit se custodibus. *Inscr. ap. Bertol. Antiqu. Aquil.* p. 300. n. 419. C. Appullejus M. F. Tappo iudex quaestionis rerum capital.

QUAESITOR, oris, m. *ζητητής*, qui quaerit. *Gell.* 11, 5. Quos Pyrrhoni philosophos vocamus, ii Graeco cognomento *οικτιρινοί* appellantur. Id ferme significat quasi quaesitores, et consideratores: nihil enim decernunt, nihil constituunt, sed in quaerendo semper considerandoque sunt. *Pacat. Pan. Theod.* 28. Aurum, quod de montium venis quaesitor Besusus, aut scrutator Callaicus eruisset. *P. Praecipue est iudex, qui iudicio publico, seu capitali quaestioni cum aliis iudicibus praestit, qui cum quaestionem habeat, id est inquirendum curet de crimine, de eoque iudicium exercendum, sedet per tribunali, iudicibus sedentibus in subselliis. Dicitur etiam iudex quaestionis. Ad eum pertinet dimittere iudices, aut retinere, urnasque custodire sententiarum iudicium recipiendis, quaestionem regere, tormenta moderari, etc. *Cic. Verr.* 1, 10. Duo igitur consules, et quaesitor erunt ex illius voluntate. Ubi *Asconius:* Praetor, de pecuniis repetundis quaestionem exercens: nam proprie quaesitores dicuntur criminalium quaestionum: ut Virgilius (*A.* 6, 432.) Quaesitor Minos urnam movet: ille silentum Conciliumque vocat, vitasque et crimina discit. Ex hoc loco discimus, quaesitorem dici etiam praetorem, cum cuicumque iudicio exercendo praestit: proprie autem eum, qui praestit quaestionibus criminalibus, sive praetor sit, sive non. Interdum enim ex eo ordine, quem penes erant iudicia, eligebatur qui quaestionem exerceret loco praetoris, vel quia huic non vacabat, vel quia lex aliqua sic iubebat: idque praecipue factum est, antequam perpetuae quaestiones constituerentur, h. e. antequam certae quaestiones, v. gr. de peculatu, de maiestate, de ambitu, praetori quotannis manda-*

rentur. *Cic. Vat.* 14. Numquis reus in tribunal sui quaesitoris ascenderit, eumque vi deturbarit, subsellia dissiparit, urnas delegerit. *Id. Font.* 6. Si, quia Galli dicunt, idcirco Fonteius nocens existimandus est, quid mihi opus est sapiente iudice? quid aequo quaesitore? *Id. Sull.* 28. Tamen tormenta illa gubernat dolor, regit quaesitor, fleat libido, etc. *Sall. Jug.* 44. Cum ex Mamiliana rogatione tres quaesitores rogarentur. *Cic. Planc.* 17. Quaesitorem edere. [*Inscr. ap. Marin. Frat. Arv.* p. 53. Q. Vario Q. F. Gemino Leg. divi Aug. II. Procos. Pr. Tr. Pl. Q. Quaesit. iudic. etc. Alia ap. *eund. ib.* p. 63. P. Claudius P. F. Ap. N. Ap. Pron. Pulcher Q. Quaesitor Pr. Augur. *P. Item qui inquirendo aliquid maleficii detegit. Cic. Cat.* 4, 5. Qui reo custodiam, quaesitori gratulationem, iudici praemium decrevit, h. e. mihi gratulationem, qui inquirendo conjurationem detexi. Alii perperam leg. quaesitor. *F.*]

QUAESITORIA, ae, f. idem quod quaestura. *Tac. A.* 3, 29. Ut quinquennio maturius, quam per leges, quaesitorem peteret. Alii rectius leg. quaesturam.

QUAESITUS, a, um, part. a quaero, *ζητηθείς*, perquisitus, indagatus. *Caes. B. G.* 8, 38. Gutruatus omnium cura quaesitus, in castra perducitur. *Virg. A.* 7, 758. Marsis quaesitae montibus herbae; et *ib.* 10, 650. tellus quaesita per undas. *P. [Ap. seriores scriptores, raro admodum ap. alios, est saepissime i. q. exquisitus et affectatus, accessus, coactus. Cic. Or.* 26. Vitabit etiam quaesita, nec ex tempore ficta, sed domo allata, quae plerumque sunt frigida; coll. cp. 65. Exempla Noster laud. ista:] *Tac. A.* 1, 5. Exstincto Maximo, dubium an quaesita morte, etc. h. e. voluntaria, sibi illata. *Id. ib.* 6, 50. Quaesita interdum comitate quamvis manifestam defectionem tegebant. *Sic ib.* 5, 3. Verba inerant (*in epistola*) quaesita asperitate; et *ib.* 3, 57. Praeceptant animis orationem patres: quo quaesitor adulatio fuit. *Id. ib.* 26. Atheniensibus leges quaesitores Solon perscripsit: cum Minos, et Lycurgus simpliciores, et pauciores tulissent; et *ib.* 2, 53. Excepere Graeci quaesitissimis honoribus. *Id. ib.* 15, 44. Nero subdidit reos, et quaesitissimis poenis affecti; et *Sall. fragm. ap. Macr. Sat.* 2, 9. Epulae quaesitissimae. Alii leg. *exquisitissimae.* [*Adde Quint. Inst.* 2, 7, 4. Abundant figuris jam non quaesitis, sed sponte se offerentibus.] *P. Quaerendo partus, comparatus, acquisitus. Cic. Par.* 6, 2. Iis, qui honeste rem quaerunt mercaturis faciendis, intelligimus opus esse quaesito; et *ib.* Cui quaesito opus est, quis hunc vere dixerit divitem? *Virg. G.* 4, 156. de apib.: hie-mis memores aestate labore Experimentur, et in medium quaesita reponunt. *Hor. Sat.* 2, 6, 82. attentus quaesitis. *Or. Met.* 7, 656. parcumque genus, patiensque laborum, Quaesitique tenax. *P. Quaesitum absolute, ζητημα. Or. Met.* 4, 793. quoniam scitaris digna relatu, Accipe quaesiti causam. *Id. Fast.* 1, 278. Nec mora; quaesiti reddita causa mihi.

QUAESITUS, us, m. quaesitio. In sexto casu sing. *Plin.* 5, 9, 10. de Nilo: Fama tantum, inermi quaesitu, cognitus.

QUAESO, is, ivi et ii, a. 3. *ζητέω*, idem quod quaero: quemadmodum dicebant *arbosem, casmen, Valesii, asa*, etc. pro *arborem, carmen, Valerii, ara*, etc. *Festus:* Quaeso ut significat idem, quod rogo; ita quaesere ponitur ab antiquis pro quaerere, ut est ap. Enn. libro secundo: Ostia munita est: idem loca navibu' pulcris Munda facit, nautisque mari quaesentibu' vitam. Et in Cresphonte: Ducit me uxorem liberum quaesendum gratia. *Pl. ap. Non.* 1, 213. et 4, 39. Quaese adveniente morbo nunc medicum tibi. *P. Item oro, peto, δέχομαι:* quia qui orat, quaerit. *Lucr.* 5, 1229. ac prece quaesit Ventorum pavidus paces. *Pl. Baech.* 2, 2, 1. Mirum est, me, ut redeam, te opere tanto quaesere. Etiam *Cic. dixerit quaesere*, auctor est *Phocas in Arte* 1718. Fortasse significat illud in *Arat.* 18. si quaesere perges. Sed alii leg. *quaerere. Sil.* 16, 250. non ardua regnis Quaesumus, aut inhonora tuis; (*quaesumus pro quaesimus, ut optimum pro optimus:* et est in usu frequent.) *Appul. Met.* 4. Multis precibus quaesens. *Sall. ap. Prisc.* 10, 902. Curionem quaesivit, ut adolescenti aetati concederet Mamerci. *Ter. Eun.* 3, 2, 13. Quaeso hercle, ut liceat, pace quod fiat tua, dare huic, etc. *Id. Ad.* 2, 4, 11. Deos quaeso, ut istaec prohibeant. *Cic. Arch.* 2. Quaeso a vobis, ut mihi detis hanc veniam, ut, etc. *Id. Fam.* 5, 4. Peto, quaesoque, ut, etc. *Id. in Sen.* 1. Quaeso, obtestor, ne, etc. *Id. Fam.* 3, 2. A te maximo opere etiam atque etiam quaeso, et peto, ut, etc. *Liv.* 28, 39. *med.* Id uti permittatis, quaesumus; et 40, 46. Has ut hodie finiat simulatas, quaesumus vos universi. *P. Omissa ut particula. Liv.* 10, 13. *f.* P. Decium quaeso mecum consulem faciatis. *Phaedr.* 1, 22. Quaeso, parcas mihi. *Brut. et Cass. ad Ant. Fam.* 11, 3. *f.* Deos quaesumus, consilia tua reipubl. salutaria sint, ac tibi. *P. Quaeso frequentissime interseritur sermoni, ut opinor, amabo, etc. et est orantis, blandientisque. Cic. Verr.* 2, 4, 47. *f.* Ad ea, quae dicturus sum, reficite vos, quaeso, iudices, per Deos immortales. *Id. Att.* 7, 10. Tu, quaeso, crebro ad me scribe. *Id. Fam.* 3, 7. *med.* Quaeso, etiamne tu has ineptias? *Pl. Most.* 4, 2, 33. Quaeso, quoties dicendum est tibi? *Ter. Hec.* 4, 4,

49. Quid dixi? eho, an non alemus, Pamphyle? prodemus, quaeso, potius? *Id. Heaut.* 3, 1, 21. Ubinam est, quaeso? *Id. Andr.* 1, 2, 33. Bona verba, quaeso. *Id. Heaut.* 1, 1, 40. Hui! tam graves hos (*rastris*) quaeso? *Cic. Leg.* 1, 2. Quamobrem aggredere, quaesumus, et sume ad hanc rem tempus. *Arnob.* 1, 35. Quid enim officit, o quaeso, aut quam praestat intellectui tarditatem? *P. Post multa verba. Cic. Acad.* 1, 1. Omitte ista, quae nec percunctari, nec audire sine molestia possumus, quaeso, inquit: et quaere potius, etc. *P. Praeteritum quaesivi* commune est cum *quaero*, pro quo *quaesi* agnoscit *Prisc.* 10, 902., sed hoc usus non recipit.

QUAESTICULUS, i, m. *κεφάλαιον*, parvum lucrum, lucellum: dimin. a *quaestus*. *Cic. Div.* 2, 15. Aut fissum jecoris cum lucello meo, aut meus quaesticulus cum coelo, terra, rerumque natura? *Adde Fam.* 9, 16. *med.*

QUAESTIO, onis, f. *ζητησις*, actus quaerendi, investigatio, quaesitio. *Pl. Pers.* 1, 1, 52. Recipe te, quam primum potes: cave, fuas mihi in quaestione; et *Capt.* 2, 2, 3. Tibi ne quaestioni essemus. *P. Item interrogatio, disputatio, controversia, dubitatio, ζητησις, πρόβλημα. Cic. Acad.* 4, 8. *f.* Quaestio est appetitio cognitionis, quaestionisque finis inventio. *Id. Or.* 3, 32. De omni re, quaecumque in disceptationem quaestionemque vocatur, copiosissime dicere. *Id. Top.* 21. Quaestionum duo sunt genera: alterum infinitum, alterum definitum. Definitum est, quod *ἰσόθεον* Graeci, nos causam: infinitum, quod *θεῖον* illi appellant, nos propositum possumus nominare; et paulo post: Quaestio, quaecumque de re sint, duo sunt genera: unum cognitio, alterum actionis. *Id. N. D.* 1, 1. Perdifficilis et perobscura quaestio est de natura Deorum. *Id. Or.* 20. *f.* Id nec dubium est, et si quid habet quaestionis, hoc tamen, etc. *Id. Cluent.* 58. Res in quaestione versatur. *Quint.* 5, 14. Res in quaestionem venit. *Plin.* 7, 28, 29. *in.* Fortitudo in quo maxime exstiterit, immensae quaestionis est. *Id.* 10, 22, 27. In quaestione est, quis primus tantum bonum invenerit; et *ib.* 7, 8. Sanqualem avem augures Romani in magna quaestione habent, h. e. valde quaerunt, et disputant, quaenam avis sit. *Quint.* 7, 1. Quaestionem instituire. *Cic. Fin.* 5, 7. habere de finibus honorum et malorum. *P. Apud rhetores est id, circa quod totius causae cardo vertitur, et ex quo controversia nascitur. Nam in singulis causis considerantur constitutio sive status, genus causae, quaestio, ratio, iudicatio, firmamentum. Cic. Inv.* 1, 13. Quaestio est quae ex conflictione causarum gignitur controversia, hoc modo: Non jure fecisti: jure feci. Causarum autem haec est conflictio, in qua constitutio constat: ex ea igitur nascitur controversia, quam quaestionem dicimus, hoc modo: jurene fecerit. *Auct. ad Her.* 1, 16. *f.* videtur cum iudicatione confundere.

V. JUDICATIO. *P. Saepissime dicitur de investigatione criminis, quae fit interrogando reum, ac testes, adhibito saepe torture ac tormentis, ἐξέτασις, βροναρισμός. Ulp. Dig.* 29, 5, 1. *med.* Quaestionem sic accipimus, non tormenta tantum, sed omnem inquisitionem, et defensionem mortis. *Cic. Fin.* 2, 16. *f.* Cum praetor quaestionem inter sicarios exercisset. *Id. Phil.* 11, 2. *f.* Verberibus ac tormentis quaestionem habuit pecuniae publicae. *Id. Rosc. Am.* 18. *f.* Mortis paterna de servis paternis quaestionem habere filio non licet. *Id. Or.* 1, 53. Quaestionem ferre in aliquem. *Liv.* 33, 28. habere ex his, qui simul fuerunt. *Cic. Cluent.* 64. *med.* de furto constituere; et *ib.* instituere de morte alicujus; et *ib.* 65. de morte viri habere; et *ib.* habere de servis in caput filii; et *ib.* 33. Ad quaestionem abripi; et *ib.* 64. *extr.* Alicui servum in quaestionem ferre; et *ib.* Postulare servum in quaestionem. *Id. Rosc. Am.* 41. dare. *Pl. Most.* 5, 1, 38. Servos dare quaestioni; et *ib.* 44. accipere. *Curt.* 4, 10. *f.* corpus offerre. *P. De ipsis iudicibus, qui quaestionem habent. Val. Max.* 8, 1. n. 6. Totam quaestionem a severitate ad clementiam transtulit. *P. Quaestionem facere alicui, in aliquem inquirere. Modest. Dig.* 34, 3, 20. referens testatoris verba: Quaestionem curatoribus meis nemo faciet: rem enim ipse tractavi. *P. Quaestiones perpetuae* dicebantur quaestiones de publicis criminibus, ut *repetundarum, de parricidio, majestatis, peculatus*, etc. Dictae sunt perpetuae, quia iis exercendis praecerat suus quaesitor perpetuus et ordinarius, non vero novus et extra ordinem. Etenim antequam hujusmodi quaestiones instituerentur, hoc est ante ann. U. C. DCIV., quotiescumque publicum aliquod crimen admissum esset, novus ei quaesitor eligebatur: postea vero suus singulis est datus, qui quotiescumque opus esset, de hujusmodi sceleribus cognosceret: is autem erat unus ex praetoribus. *Cic. Brut.* 27. Quaestiones perpetuae hoc adolescente constitutae sunt, quae antea nullae fuerunt. Sunt qui pro *perpetuae* putant *publicae* legi oportere: alii qui *pecuniariae*, quia in aliquibus MSS. *Quaestiones P.* habetur. *P. Iudex quaestionis*, dictus videtur ceterorum iudicum princeps, qui datam a praetore actionem exercebat, iudices sortiebatur, testes audiebat, quaestiones habebat, tabulas inspiciebat. *Signon. de Judiciis* 2, 5. contendit, magistratum fuisse a praetore omnino distinctum, quod in multis causis et

praetor, et iudex quaestionis interfuerit. *Cic. Cluent.* 54. Iudicem quaestionis cum iis iudicibus, qui ei ob- venerint, quaerere de veneno lex iubet. *P. Diceba-* tur et quaestioni praeesse. *Id. Rosc. Am.* 4. Te, M. Fanni, quaeso, ut qualem te antea praebuisti, cum huic quaestioni iudex praesses, talem, etc. *P. Is* etiam quaesitor iudex, aut quaesitor tantum diceba- tur. *V. duas Inscr. in QAESITOR f.*

[**QUAESTIONALITER**, adv. per quaestionem, seu interrogationem. *Fulg. de prisc. serm. n.* 16. Problema est propositio in capite libri quaestiona- liter posita. *F.*]

QUAESTIONARIUS, ii, m. carnifex, qui in qua- estione reos torquet ad confessionem exprimendam. *Inscr. ap. Grut.* 545, 6. Julio Flavino *communi-* *pulari*, Leg. VII. G. F. quaestionario Herennius Ro- agtus. Adde *Hieron. in Joel.* 2, 21., *Impp. Valent.* *Theod. et Arcad. Cod. Theod. tit. extr. l. 3. et Vet.* *Schol. ad Juven.* 6, 480. *P.* [Allata superius exem- pla ad sequioris Latinitatis tempora pertinent; antea vero is qui postea quaestorius, videtur appella- tus fuisse a quaestione. Hinc *Inscr. ap. Grut.* 543, 6. Q. Gavius Q. F. Arn. Clemens Clusio evoca- tus Aug. a quaestione; et 560, 1. M. Sallustius Martialis mil. Coh. X. Urb. a quaestione. Praef. Ur- bis. Alia ap. *De-Vita Antiq. Benev.* p. 31. n. 10. A quaestione factus per Annum Verum Praef. Ur- bis. *F.*]

[**QUAESTIONATUS**, a, um, part. ab inus. *qua-* *estione*, quaestioni oblati. *Cyprian. ep.* 69. n. 6. Tot confessores quaestioni et torti. *F.*]

QUAESTIUNCULA, ae, f. dimin. brevis, aut levis quaestio. *Cic. Or.* 1, 22. Mihi nunc vos, tan- quam alicui Graculo otioso et loquaci, quaestiu- nculam, de qua meo arbitrato loquar, ponitis. *Id.* *Leg.* 2, 20. His propositis, quaestiuunculae multae nascuntur.

QUAESTOR, oris, m. [*i. q. quaesitor, i. e. qui aliquid quaerit. Perperam Noster huius notionis exemplum secundo loco posuerat. *Pl. in suppos.* *Amph.* scena, quae incipit: *Dii vostram fidem, v. 14.* Martigenam ille aggressus bellum magnus Europae quaestor. *P.* Hinc] qui rei alicui quaerendae praes- ut criminibus publicis, vel pecuniarum publica- rum administratore sermo est, quaestor, non quaesitor, dicimus. *Varr. L. L.* 4, 14. Quaestores a quaerendo, qui conquirent publicas pecunias. *P.* Ut genus quaerendi non unum, ita nec unum genus quaestorum. Fuere enim quaestores rerum capita- lium, sive parricidii, quaestores urbani, seu quaestores aerarii, quaestores militares, quaestores provin- ciales, quaestores principis, sive Augusti, alio nomine *Candidati principis*. *P.* Quaestores rerum capita- lium, qui et citra syncopen quaesitores saepe di- cuntur, erant magistratus, qui quaestione criminum capitalium praerant. Dicti sunt rerum capita- lium, quia non creabantur, nisi in causis, in qui- bus de morte, vel exilio alicujus civis ageretur. Iidem dicebantur quaestores parricidii. Nam parricidii apud veteres significabat quodcumque homicidium, ut *Fest. in Parrici* docet. Quaestores dice- bantur, quod quaerent de rebus capitalibus. *Varr. L. L.* 4, 14. Quaestores a quaerendo, qui conquire- rent publicas pecunias, et maleficia, quae triumviri capitales nunc conquirunt: ab his postea, qui quaestio- num iudicia exercent, quaestores dicti. *Pomp. Dig.* 1, 2, 2. *med.* Et quia de capite civis R. in iussu populi non erat lege permissum consulibus jus dice- re, propterea quaestores constituuntur a populo, qui capitalibus rebus praesent: hique appellaban- tur quaestores parricidii, quorum etiam meminit *lex XII. tabularum*. *P.* Officium horum quaestorum fuit, iudices congregare, dimittere, crimina cogno- scere, iudicibus praecipere, ut sententias ferrent. *V. QAESITOR.* His adjugebantur iudices quaestio- nis, de quibus *V. QAESTIO.* *P.* Quaestores urbani, seu quaestores aerarii, erant magistratus minores, qui praerant aerario, quod in aede Saturni erat: ita dicti a quaerendis pecuniis publicis. *Varr. L. L.* 4, 14. *P.* Distinguebantur a tribunis aerariis, quia quaestores curabant pecuniam, quam in aerarium inferrent, tribuni aerarii curabant pecuniam, quam ex aerario sumptam quaestori pro- consulis, atque exercitui maxime erogarent. *Ascon. in Verr.* 2, 1, 13. *P.* Munus urbanorum quaestorum fuit pecuniam publicam accipere, et expendere; praedam ex hostibus captam vendere; signa militaria in aerario asservare, et consulibus in bella ituris mittere; legatos, qui Romam venerant, excipere, deducere, iis hospitium curare; aegrotantium curam gerere, mortuisque e publico funus facere. *V. Liv.* 7, 23., 26, 47. et 35, 1. et *Val. Max.* 5, 1. n. 1. *P.* Quaestores militares, erant magistratus minores, qui mittebantur cum imperatoribus, cum consulibus, vel cum praetoribus, in militiam ad administrandam rem pecuniariam, et praedam, ac manubias in rationes publicas referendas. *Cic. Sen.* 10. Aut quaestor in eodem bello, aut consul in Hispania fuerim. *V. Liv.* 26, 47., 27, 19. et 35, 1. et *Pl. Capt.* 1, 2, 2. *P.* Quaestores provinciales ejusdem fere generis erant, hoc est qui una cum proconsole, vel praetore in provinciam exhibant. Munus eorum erat pe-

cuniam ex aerario attributam in usus provinciae ex- pendere, vectigalem in aerarium inferre. *Cic. Fam.* 2, 19. Mihi quaestor optatior obtingere nemo potuit. *Ascon. in Div. Verr.* 10. Haec erat prima senatoris administratio, quaestorem fieri, et in provincia curam gerere pecuniae publicae in usus diversos erogandae. *P.* Ex Augusti vero institutione quaestores mittebantur in provincias populi R., cum in Caesarea procuratores mitterentur. *Cajus Institut. (ed. Goesch.)* 1. §. 6. Aedilium curulium jurisdictionem in provinciis populi R. quaestores habent; nam in provinciis Caesaris omnino quaestores non mittuntur. *V. PROCURATOR.* *P.* Quaestores singuli in singulis provinciis mittebantur, excepta Sicilia, quae duos habuit, unum Lilybaei, alterum Syracu- sis, ut *Ascon. docet in Div. Verr.* 1. Unum tamen habuit quaestorem sub Augustis, ut patet ex *Inscr. ap. Mur.* 364, 2. et 434, 4. Habebant autem scribas ad conficiendas publicas rationes et lictores, togam- que praetextam, ad majestatem magistratus tuendam. *Cic. Fam.* 2, 3, 78. et *ib.* 2, 2, 4. et *Planc.* 41. De quaestorum origine, et officio multa *Tac. A.* 11, 22. et *Ulp. Dig.* 1. tit. 14. *P.* Translate. *Cic. in Sen.* 14. f. Qui (*Cn. Plancius*) si mihi quaestor imperatori fuisset, in filii loco fuisset: nunc certe erit in parentis, cum fuerit quaestor non imperii, sed doloris mei. *P.* Quaestores principis, sive Augusti, erant magistratus sub Caesaribus, de quibus *V. in CANDIDATUS.*

QUAESTORICUS, a, um, adj. ad quaestorem pertinens. *Quaestoricus vir*, quaestura functus. *Vet. Tabula Canus. ap. Fabr.* p. 599. col. 1.

QUAESTORIUS, a, um, adj. ad quaestorem pertinens. *Quaestorius vir*, quaestura functus. *Vet. Tabula Canus. ap. Fabr.* p. 599. col. 1. *QUAESTORIO*, a, um, adj. ad quaestorem pertinens. *Quaestorio* adductum reticere de praetore tuo, non moleste ferebam: (*scil.* quia quaestor in provincia erga praetorem suum ita se gerere debebat, ut filius erga patrem, ut constat ex *Cic. Div. Verr.* 19. et *Fam.* 13, 10.) *Id. Verr.* 2, 1, 21. *med.* Legatus quaestorius, h. e. legatum in militia ex quaestore agens, ut *Ascon. interpretatur. Id. ib.* 1, 4. Quaestorium scelus, h. e. a quaestore factum. *Id. Fam.* 7, 30. et *Liv.* 4, 54. *extr.* Quaestoria comitia. *Suet. Dom.* 10. Quaestorii scribae, h. e. qui quaestoribus operam praebent in conficiendis pecuniarum publicae rationibus. *Id. Vit. Hor.* Scriptum quaestorium comparavit, h. e. munus scribae quaestorii. *Id. Claud.* 28. *extr.* Quaestoria ornamenta. *Id. Dom.* 4. munera, h. e. gladiatores. *V. eund. Claud.* 24. et *Tac. A.* 11, 22. *P.* Homo quaestorius ap. *Cic. Brut.* 76. et *Phil.* 13, 14. et *Liv.* 24, 14. est quaestura functus. In illo *Suet. Oth.* 3. *extr.* Provinciam administravit quaestorius per decem annos: quaestorius quibusdam videtur esse, qui re ipsa quaestor est. Verum optimae editiones rectius habent quaestoribus, h. e. per quaestores. *P.* Quaestoria porta, in castris, quae prope eum locum, ubi tendebat quaestor militaris. *Liv.* 34, 47. Alius tumultus ex aversa parte castrorum est exortus. In portam quaestoriam irruerant Galli. Adde 40, 27. *P.* Quaestorium forum ap. *eund.* 41, 2. f. eodem loco in castris: ibi enim ex cura quaestoris exponebantur cibaria militibus coemenda. *P.* Quaestorii agri ap. *Auct. rei Agrar. Sicul. Fl.* p. 2. et 14. *Goes. et Hyg.* p. 295. dicuntur, quos populus R. devictis pulsisque hostibus possedit, mandavit- que quaestoribus, ut eos venundarent. *P.* Quaestorium absolute, quaestoris tabernaculum, vel aedes. *Liv.* 10, 32. *extr.* Captum quaestorium, quaestor- que ibi L. Opimius Pansa occisus. *Cic. Planc.* 41. *med.* Thessalonicam me, in quaestoriumque perduxit. *P.* Quaestoria bractea auri, ap. *Plin.* 33, 3, 19. dicitur, quae crassitudine Praenestinae tantum cedit (*V. PRAENESTINUS*); quemadmodum quaestor praetori suo cedere solebat. *V. supra.*

QUAESTUARIUS, a, um, adj. *κερδαλέος*, ad quaestum pertinens, meritorius. *Sen. Ben.* 6, 32. Ex adultera in quaestuarium versa, h. e. ad quaestum corpore faciendum. *Ulp. Dig.* 3, 2, 4. Lenocinium facit, qui quaestuarium mancipia habet. *Id. ib.* 23, 2, 43. Quaestuarium mulier.

QUAESTUOSE, adv. *κερδαλέως*, cum quaestu, lu- crose. *Plin.* 19, 4, 19. n. 2. Compertumque, non aliter quaestuosius censum haberi, aut tutius. *Sen. Ben.* 4, 3. Istud non beneficium, sed fenus est, circumspicere, non ubi optime ponas, sed ubi quaestuosissime habeas.

QUAESTUOSUS, a, um, adj. *κερδαλέος*, quaestum afferens, lucrosus. *Cic. Tusc.* 5, 31. Ut quaestuosus mercatura, fructuosa aratio dicitur: (nihilominus quaestuosum agrum pro fructuoso dixit *Cato R. R.* 1. et ex eo *Plin.* 18, 5, 6.) *Cic. Phil.* 2, 14. Cujus domus quaestuosissima est falsorum chirographorum officina. *Id. Verr.* 2, 2, 19. Illa res calamitosa Heraclio, quaestuosus Verri, etc. et *ib.* 1, 14. Uberrimus et quaestuosissimus annus. *Id. Agr.* 2, 25. *extr.* Hoc multo est quaestuosius, quam, etc. *Plin.* 18, 5, 6. Quaestuosissima vitis. *Id.* 6, 25, 28. Insula quaestuosus margaritis. *P.* De eo, qui quaestum instituit, [*qui lucri studiosus est.] *Cic. Par.* 6, 3. Quaestuosus homo: [*Huc pertinet etiam *Plin. H. N.* 26, 3, 7. *Asclepiades* orandi magister, nec satis in arte ea quaestuosus. *P.* Hinc ap. *Tac. Plin. maj.* et *Curt. quaestuosus* idem fere est, quod dives.]

Curt. 4, 7, 19. Gens Syrtica navigiorum spoliis quaestuosus. *Plin.* 28, 4, 13. Quaestuosorum gymnasia Graecorum. *Tac. A.* 13, 35. Milites nitidi et quaestuosi. [*Adde *ib.* 12, 63. unde primo quaestuosus et opulenti.]

QUAESTURĀ, ae, f. *καυελα*, quaestoris dignitas, et munus. *Cic. Verr.* 1, 4. Quaestura primus gradus honoris, quid aliud habet in se, nisi, etc.? *P.* De variis quaesturae generibus, *V. in QAESTOR.* *P.* Aetas ejus petendae nulla legitima fuit annali lege definita, secundum *Manut. de legib.* At *Lipsio* in *Tac. A.* 3, 29. *Excurs. D.* fuit annus vigesimus quintus. Sane certam aliquam fuisse, indicat illud *Quint.* 12, 6. Calvus, Caesar, Pollio, multum ante quaestoriam omnes aetates, gravissima iudicia susceperunt. (Illustrat hunc locum illud *Auctor. dial. de Or.* 34. *extr.* Nonodecimo aetatis anno L. Crassus C. Carbonem, uno et vicesimo Caesar Dolabel- lam, altero et vicesimo Asinius Pollio C. Catonem, non multo ante aetate antecessens Calvus Vatinius, iis orationibus insecuti sunt, quas hodieque cum admiratione legimus.) Et *Tac. l. c.* Ut quinquennio maturius, quam per leges, quaesturam peteret; et *Suet. Cal.* 1. Quaesturam quinquennio ante, quam per leges liceret, gessit. [**Cf. Schütz. cl. Cic. s. h. v.*]

QUAESTUS, us, m. *ἐπιζήτηση, ἐργασία*, negotiatio, professio, artificium rei quaerendae et augenda causa, opera in aliqua re praebita ob lucrum. Differt a mercatura, quae permutandis distrahendisque mercibus constat: quaestus vero vel ex pecunia, vel ex opera lucrum pecuniarium spectat. *Cic. B. G.* 6, 16. Mercurium ad quaestus pecuniae, mercaturaeque habere vim maximam arbitrantur. *Cic. Pis.* 35. Sestertium centies et octogies, ex aerario tibi attributum, Romae in quaestu reliquisti. *Id. Off.* 1, 42. Illiberales et sordidi quaestus mercenariorum. *Pl. Rud.* 2, 1, 2. Omnibus modis qui pauperes sunt homines, miseri vivunt, praesertim quibus nec quaestus est, nec didicere artem ullam; et 4, 3, 50. Non enim tu hic quidem occupabis omnes quaestus, quos vales: Et vietorem, et piscatorem te esse, impure, postulas. *Id. Poen.* 5, 2, 127. Suum quaestum colere; et *Most.* 3, 2, 92. Quaestum non malum instituire; et *Capt.* 1, 2, 26. Facere quaestum carcerarium. *P.* Saepissime dicitur de professione meretricia et lenonia. *Ter. Heaut.* 4, 1, 27. Nempe anui illi prodita abs te filia est planissima, per te vel uti quaestum faceret, vel uti veniret palam. *Id. Andr.* 1, 1, 52. Accepit conditionem, dein quaestum occipit. *Id. Her.* 5, 1, 30. Quod pol si esset alia ex hoc quaestu, haud faceret. *Oc. Fast.* 4, 866. Multa professorum quaestibus apta Venus. *Pl. Poen.* 5, 3, 2. Corpore quaestum facere. *Id. As.* 1, 3, 63. loquitur lena: Hic noster quaestus aucupii similis est, etc. Adde *Cist.* 1, 2, 2., *Rud.* 5, 2, 58. etc. *P.* Translate de artificio parasitico. *Pl. Pers.* 1, 2, 1. Veterem aequae antiquum quaestum meum alimoniae servo atque obtineo, et magna cum cura colo. *P.* Metonymice est ipsum lucrum compendiumque, quod quaestu paramus, *κερδος*. *Nep. Att.* 9. Pecuniam sine fenore credidit, maximum existimans quaestum, memorem gratumque cognosci. *Cic. Verr.* 2, 2, 3. Quos illa meribus suppeditandis cum quaestu compendioque dimittit. *Id. ib.* 2, 3, 44. f. Tantum de quaestu ac lucro dicam unius agrui, et unius anni. *Cels.* 3, 4. *med.* Medici, qui quaestui serviunt. *Sall. Cat.* 13. *extr.* Quaestui deditum esse. *Id. Jug.* 34. Quibus fides, decus, pietas, postremo honesta atque inhonesta omnia quaestui sunt, h. e. venalia sunt. *Quint. proem.* 1. *med.* Ut primum lingua esse coepit in quaestu, h. e. homines eloquentia uti coeperunt ad lucrum. *Cic. Off.* 2, 22. Quaestui habere rempublicam. *P.* *ἵσθηται* sunt illa *Pl. Poen.* 1, 2, 74. Non potest quaestus consistere, si eum sumptus superat; et *Truc.* 2, 4, 62. Ad suum quemque aequum est quaestum esse callidum; et 5, 40. Omnes homines ad suum quaestum callent et fastidiunt. *P.* Translate. *Cic. Fam.* 15, 14. M. Fabium quod mihi amicum tua commendatione das, nullum in eo facio quaestum: multi enim anni sunt, cum ille in aere meo est. *Pl. Poen.* 3, 3, 12. Istic est thesaurus stultis in lingua situs, ut quaestui habeant male loqui melioribus. *Hor. Sat.* 2, 6, 19. Autumnusque gravis Libitinae quaestus acerbae. *P.* *Is vel Herculi contere quaestum possiet*, proverb. ap. *Pl. Most.* 4, 2, 68. in hominem maxime sumptuosum et prodigum. Hercules enim maximos quaestus quotidie facere creditur, cum ei decimae voleantur. *P.* Habet etiam quaesti in genitivo, praesertim apud comicos. *Pl. Aul.* 1, 2, 5. Nam hic apud nos nihil est aliud quaesti furibus. *Id. Poen. prol.* 95. Leno hic commigravit sui quaesti causa. *Ter. Hec.* 5, 3, 38. Nunquam animum quaesti gratia ad malas adducam partes. Adde *Titin.*, *Pomp.*, *Turpil.*, *Caecil.* ap. *Non.* 8, 6. et 73. *P.* Item quaestus. *V. FRUCTUS.* *Varr. ap. Non. ib.* Nam liberti quaestus causa diribebant res suas pueris. *Nov. ib.* Per Deam sanctam Lavernam, quae cultrix quaestus sit.

[**QUALIBESCIT**, adv. idem ac qualibet. *Not. Tir.* p. 35. Qualibet, qualibuit, qualibescit. *F.*]

QUALIBET et Qualubet, per quemcumque locum, adverb. motus per locum. *Tibull.* 1, 2, 27. eat tutusque sacerque Qualibet. *Quint.* 5, 13. *med.* Si

vel maxima flumina in rivos deducantur, qualibet transitum praebent. Pl. Most. 3, 2, 122. Qualibet perambula aedes. P Item quacumque ratione. Catull. 40, 6. Qualubet esse notus optas? Id. 76, 13. Difficile est longum subito deponere amorem: Difficile est: verum hoc qualubet efficias.

QUALIS, e, adj. οἶος, cujusmodi, cujus generis, relativum qualitatis, alicujus rei naturam et proprietatem significans. Cic. Rosc. Am. 4. extr. Ut qualem te jam antea populo R. praebuisti, talem te et nobis impertias. Id. Inv. 2, 58. f. Ut res non tales, quales ante habitae sint, habendae videantur. Liv. 27, 17. f. Quales ex hac die experiundo cognoritur, perinde operae eorum pretium faceret. Virg. A. 12, 889. Vix illud lecti bis sex cervice subirent, Qualia nunc hominum producit corpora tellus. Nep. Att. 20. med. Hoc quale sit, facilius existimabit is, qui, etc. Caes. B. G. 1, 21. Qualis esset natura montis, et qualis in circuitu ascensus, qui cognoscerent, misit. Id. B. C. 2, 32. med. Eventus belli qualis sit futurus, ne vos quidem dubitatis. Cic. N. D. 1, 23. f. Doce me, unde sint Dii, ubi sint, quales sint corpore, animo, vita. Id. Fin. 2, 28. Si negaret quidquam interesse ad beate vivendum, quali uteretur victu concederet. Id. Brut. 86. f. Si fuerunt certe oratores: quanti autem, et quales, tu videris. Id. Tusc. 3, 23. Aut ipsius rei natura qualis et quanta sit, quaerimus. Id. Inv. 2, 59. Contraria quoque et quae, et qualia sint, intelligimus. Val. Fl. 3, 177. quem te, qualemque videbit Attonitus, Crenaeae, parens! Or. Fast. 5, 460. Cernite, sim qualis, qui modo qualis eram! Liv. 8, 39. Equitum acies, qualis quae esse instructissima potest, invecita in hostes, caede omnia replet. Cic. Cat. 2, 1, 10. f. In hoc uno post hominum memoriam maximo crudelissimoque bello, quale bellum nulla unquam barbaria cum sua gente gessit, etc. P Qualis relative usurpatur ad exemplum significandum rei praedictae. Quint. 9, 2. Et ipsi nosmet rogamus; quale est illud Terentianum: Quid igitur agam. Id. paulo post: Quod fit et multis et variis figuris, cum aut aliud expectasse nos, aut majus aliquid timuisse simulamus, aut plus videri posse ignorantibus; quale est proemium pro Coelio. P Per interrogationem, ποῖος. Cic. Font. 10. Quali fide, quali pietate existimatis eos esse, qui, etc.? Id. Acad. 4, 14. med. Qualis est istorum oratio, qui omnia non tam esse, quam videri volunt? Pl. Trin. 4, 3, 3. O Callicles! qualine amico mea commendavi bona? Call. probo, et fidei. P Qualis et quale, poetice pro qualiter, sicut, quemadmodum, velut, in comparationibus. Virg. G. 4, 511. Qualis populea moerens philomela sub umbra Amissos queritur fetus. Id. A. 1, 596. Quale manus addunt eborei decus, aut ubi flavo Argentum, Pariusve lapis circumdatur auro. Ov. Am. 2, 5, 34. Conscia purpureus venit in ora pudor: Quale coloratum Tithoni conjugis coelum Subrubet. Id. Met. 3, 681. falcata novissima cauda est, Qualia dividuae sinuantur cornua lunae. P Qualia absolute, qualitate praedita. Cic. Acad. 1, 7. med. Materiam ipsam totam penitus commutari putant, et ita effici quae appellant qualia. Sic Sen. ep. 117. med. Prius aliquid esse debet, deinde quale esse. P Qualis qualis, qualiscumque. Tryphon. Dig. 20, 5, 12. Quali quali obligatione interposita. Ulp. ib. 47, 10, 15. f. Multum interest, qualis servus sit, bonae frugis, ordinarius, dispensator; an vero vulgaris, vel mediastinus; an qualis qualis.

QUALISUMQUE, icumque, adj. οἷος, ὅσος, δὴ, quicumque, quislibet, cujuscumque modi. Cic. Att. 14, 14. f. Sed homines benivolos, qualescumque sunt, grave est insequi contumelia. Id. Leg. 3, 14. Licet videre, qualescumque summi civitatis viri fuerunt, talem civitatem fuisse. Id. Fam. 4, 8. Si libertatem sequimur, qui locus hoc dominatu vacat? sin qualemcumque locum, quae est domestica sede jucundior? Tac. H. 4, 8. Bonos imperatores voto expetere, qualescumque tolerare. Manil. 2, 856. Omne quidem signum sub qualemcumque figura, etc. Ov. A. Am. 2, 283. carmina lector Commendet dulci qualiacumque sono. Id. Pont. 4, 13, 6. Qualis enim cumque est, non latet esse meam. Sic Cic. N. D. 2, 30. Quale id cumque est.

QUALISLIBET, libet, adj. Cic. N. D. 2, 37. Formae litterarum vel aureae, vel qualeslibet. Rectius tamen alii quales libet. Apic. 4, 2. med. Pices qualeslibet rades, et curatos mittes.

QUALISNAM, adj. interrogativ. quisnam. Appul. in Apol. Facile intellectu cuivis fuit, qualisnam accusatio futura esset.

QUALITAS, atis, f. ποιότης, id, quo res quales dicuntur, ut virtus, albedo, etc. Cic. Acad. 1, 6. extr. Quod ex utroque, id jam corpus, et quasi qualitatem quandam nominabant: dabitur enim profecto, ut in rebus inusitatis, quod Graeci ipsi faciunt, utamur verbis interdum inauditis. Id. ib. 7. Qualitates igitur appellavi, quas ποιότητες Graeci vocant; quod ipsum apud Graecos non est vulgi verbum, sed philosophorum. Colum. 8, 17. Qualitatem litoris nostri contemplerur. Quint. 5, 9. f. Qualitas coeli. Plin. 2, 80, 82. materiae excipientis. P In plur. num. Id. 36, 22, 44. Qualitatum

differentia. Colum. 2, 17. med. Frumentarius ager aliis qualitatibus aestimandus est.

QUALITER, adv. οἷος, οἷα, quemadmodum, qua ratione. Colum. 1, 4. med. Refert, villa qualiter aedificetur, et quam utiliter disponatur. Id. 8, 2. Consideret, qualiter gallinas debeat tueri, et pascere. Mart. 1, 101. Qualiter o vivam! quam large! quamque beate! P Item sicuti. Plin. 8, 48, 73. Antiquis torus e stramento erat, qualiter etiam nunc in castris. Id. 21, 18, 70. Cyperos juncus est, qualiter diximus, angulosus, etc. P In comparationibus. Val. Fl. 5, 305. Qualiter ex alta cum Juppiter arce coruscat. Mart. Spect. 7. Qualiter in Scythia religatus rupe Prometheus Assiduam nimio pectore pascit avem; Nuda Caledonio sic pectora praebuit urso Non falsa pendens in cruce Laureolus. Id. 5, 7. Qualiter Assyrios renovant incendia nidos, Una decem quoties saecula vixit avis; Taliter exuta est veterem nova Roma senectam. Plin. 2, 52, 53. Fulmina cremantia a Martis sidere proficisci putant: qualiter cum Volsinii oppidum Tuscorum totum concrematum est fulmine. Or. Am. 1, 7, 57. lacrimae fluxere per ora, Qualiter abjecta de nive manat aqua. P Qualiter qualiter, qualitercumque, utcumque. Ulp. Dig. 4, 4, 7. Gestum sic accipitur, qualiter qualiter, sive contractum sit, sive quid aliud contigerit. Id. ib. 50, 16, 63. Penes te amplius est, quam apud te. Nam apud te est, quod qualiter qualiter a te tenetur: penes te est, quod quodam modo a te possidetur. Adde ib. 26, 7, 4. extr. et 43, 19, 1. med. et Cels. ib. 8, 6, 12.

QUALITERCUMQUE, adv. ὅπως, quemadmodum, utcumque, utcumque. Colum. 2, 10. Et, qualitercumque obruas, sustinet coloni negligentiam. Just. 2, 11. Meminerint, qualitercumque proeliantibus cadendum esse.

QUALUM, i, n. et saepius

QUALUS, i, m. ῥόπος, λυμνηρίς, cistae genus, ut ait Fest. in Canephora, h. e. genus vasis viminei, metae inversae similis, per quod vinum guttatim defluit, cum calcatur uva, reliqua vero materia exire prohibetur. Sed et aliis usibus inservit. Virg. G. 2, 241. tu spisso vimine qualos, Colaqua prelorum fumosis deripe tectis. Ubi Serv.: Qualos, per quos vinum defluit: qui et ipsi a colando dicti sunt. Cato R. R. 11. f. Corbulas Amerinas viginti, quala sataria (al. satoria) septem; et ib. 23. Quala parentur, sarciantur; et ib. 52. Quae diligentius propagari volles, in aulas, aut in qualos pertusos propagari oportet. Pall. 4, 10. med. Insiti surculi qualo desuper omnino muniendi sunt, vel fictili vasculo. Colum. 9, 15. f. Saligneus qualus vel tenui vimine rarius contextus saccus, inversae similis, qualis est quo vinum liquatur, obscuro loco suspenditur: in eum deinde carptim congeruntur favi. Ulp. Dig. 33, 7, 8. Quali vindemiatorii, exceptorique, in quibus uvae comportantur. Id. ib. 7, 1, 15. Si librarium mittat, et qualum, et calcem portare cogat. Colum. 8, 3. de cubilibus gallinar.: Palis in parietes vehementer actis, vimineos qualos superimponunt. Hor. Od. 3, 12, 4. Tibi qualum Cythereae puer ales, tibi telas, Operosaeque Minervae studium aufert, Neobule, h. e. calathum, in quo pensa puellae reponunt. Appul. Met. 4. (loquitur asinus). Jam ferme tertium qualum (panis) rumigabam. Prud. Cath. 9, 58. Ferre qualis ter quaternis ferculorum fragmina.

QUAM, ὅσον, quantum, quantopere: conjunctio facta a quantum per apoc., ut facta, quae illi respondet, a tantum. Cic. Att. 9, 2. Quam nihil praetermittis in consilio dando! quam nihil tamen, quod tibi placeat, explicas! [*Cf. Ellendt. ad Brut. p. 157.] Id. Fin. 5, 22. Ut se accusari nolunt! quam cupiunt laudari! Id. Fam. 11, 24. Quam multa, quam paucis! Id. Verr. 2, 5, 16. Memoria tenetis, quam valde universi admurmuravit. Id. Fam. 7, 15. Quam sint morosi qui amant, vel ex hoc intelligi potest. Id. Div. 1, 26. f. Quam vellet, cunctaretur; tamen eodem sibi leto esse pereundum. Id. Top. 1. Non tam vitandi laboris mei causa, quam quod id tua interesse arbitrabar. P [*Quam non tantum est quam valde, sed etiam quam parum, vel potius quam non, sicut quantus, tantus non solum signif. quam magnum, tam magnum, sed etiam quam vel tam exiguum. Ita Matth. ad Cic. Sull. 11, 33. Itaque atende jam, Torquate, quam ego defugiam auctoritatem consulatus mei.] P Cum superl. Cato R. R. 65. Quam acerbissima olea oleum facies, tam oleum optimum erit; et Varr. R. R. 2, 9. med. Quam paucissimos reliqueris, tam optimi fiunt. Sall. Jug. 34. Quam quisque pessime fecit, tam maxime tutus est. Ter. Heaut. 5, 2, 44. Adolescens quam minima in spe situs erit, tam facillime patris pacem in leges conficiet suas. P Omitto tam. Liv. 35, 49. Homo non, quam isti sunt, gloriosus. Tac. A. 4, 61. Claris majoribus, quam vetustis. Virg. A. 6, 305. Huc omnis turba ad ripas effusa ruebat, Quam multa in silvis lapsa cadunt folia, quam multae glomerantur aves, etc. P Quam possum, quantum possum. Val. Max. 4, 1. n. 5. Quam potuit, constanter cum populo egit, ut, etc. Ov. Trist. 3, 4, 75. Et, quam quisque potest, aliqua mala nostra levate. Id. Met. 3, 302. Quam tamen usque potest vires sibi demere tentat. Alii leg. qua. Curt. 7, 7. med. Tibi quam

potest, denuncio, ipse mihi indices, quid, etc. Pl. Men. 5, 9, 4. Tua est imago: tam consimilis est, quam potest. P Cum possum et superlativo. Cic. Dom. 36. Quam maxima possum voce dico. Id. N. D. 2, 52. Aves nidos quam possunt mollissime substernunt. Pl. Men. 5, 2, 81. Concede huc ab isto, quam potest, longissime. Ov. Pont. 4, 8, 37. Sed qui quam potuit, dat maxima, gratus abunde est. P Cum positivo. Plin. 20, 24, 100. Tusa cribrataque vino, quam possit excellenti. P In his verbum possum aliquando subicitur, et subintelligitur. Cic. Fam. 13, 6. extr. Ut ex hac commendatione mihi Cuspius quam maximas, quam primum, quam saepissime gratias agat. P Post comparativa, et ea, quae comparativorum vim habent, q̄. Cic. Att. 7, 9. Nobis nihil est timendum magis, quam ille consul. Id. Div. 2, 16. extr. His igitur, quam physicis, potius credendum existimas? Cassius ad Cic. Fam. 15, 19. Non mehercule quidquam libentius facio, quam ad te scribo. Cic. ad Pomp. post ep. 11. l. 8. ad Att. Ea cognovi commodiora esse multo, quam ut erat nobis nunciatum. Id. Pis. 26. Hoc inferius est, quam ut avo tuo dignum esse videatur. Id. Or. 3, 3. f. Crassus fuit plenior, quam quomodo a nobis inductus est. Id. Att. 13, 1. Ad Ciceronem ita scripsisti, ut neque temperatius scribi potuerit, nec magis, quam quemadmodum ego maxime vellem. Id. Verr. 2, 2, 70. Majorem pecuniam praetori polliceri, quam quantam hic dedisset. Id. Or. 1, 36. extr. Iniquum putabat plus secum agi, quam quod erat in actione. Liv. 35, 12. med. Qui plures milites eorum occidisset, quam quot superessent. Cic. Par. 1. An est, quod ego malim, quam, etc.? Colum. 1, 8. med. Ferramenta duplicia, quam numerus servorum exigit. Liv. 7, 8. Multiplex, quam pro numero, damnatum est. Id. 45, 18. f. Dimidium tributi, quam quod regibus ferre soliti erant, populo R. pendere. Alii omitt. quam, ut ib. 26. et 29. P Post positivum, licet comparatio fiat. Pl. Trin. 2, 4, 7. Confit cito, quam si tu objicias formicis papaverem: pro citius quam. Alii leg. quasi tu objicias: alii omitti tam volunt, et sententiam esse: confit tam cito, quam si, etc. P Similiter omittitur in his comparationis particula. Tac. A. 1, 58. Pacem, quam bellum, probabam. Pl. Rud. 4, 4, 70. Tacita bona est mulier semper, quam loquens. Curt. 7, 7. med. Ne mea ars, quam benevolentia, me perturbat. V. POTIUS. P Post superl. Liv. 34, 32. Bellum gerere cum tyranno, quam qui unquam, saevissimo et violentissimo in suos. P Interdum habet comparativum loco positivum. Cic. Deiot. 3. Per dexteram te istam oro non tam in bellis et in proeliis, quam in promissis et fide firmiorem. P Reperitur etiam ante comparativa pro quanto. Virg. A. 7, 787. Tam magis illa fremens, et tristibus effera flammis, Quam magis effuso crudescunt sanguine pugnae. Pl. Men. 1, 1, 19. Quam magis extendas, tanto adstringunt magis. (Adde Lucr. 6, 459.) Id. Bacch. 5, 1, 5. Magis quam id reputo, tam magis uxor. P Et omissio tam. Virg. G. 3, 309. Quam magis exhausto spumaverit ubere muletra, Laeta magis pressis manabunt flumina mammis. P Et omissio altero magis. Pl. As. 1, 3, 6. Quam magis te in altum capessis, tam aestus te in portum refert. P Eleganter conjungit duo comparativa. Cic. Mil. 29. Ne libentius haec in illum evomere videar, quam verius. Liv. 31, 35. Non acrior quam pertinacior impetus Romanorum. P Post quaedam adverbia temporis. Cic. Or. 2, 5. Saeculis multis ante gymnasia inventa sunt, quam in his philosophi garrive cooperunt. Cic. fil. ad Tiron. Fam. 16, 21. Tabellarii venerunt post diem sextum, quam a vobis discesserant. Cic. Acad. 4, 3. f. Cum eo poststridie venissemus, quam apud Catulum fuisset. Id. Att. 3, 8. Haec epistola est pridie data, quam illa. Id. Or. 2, 3. Postero die quam illa erant acta. Liv. 6, 29. extr. Die vigesima, quam creatus erat, dictatura se abdicavit. P Post aequae, contra, secus, alius, aliter, supra, et nomina diversitatis. Liv. 28, 26. f. Nihil aequae eos terruit, quam robur ac color imperatoris. Cic. Leg. 2, 5. Contra faciunt, quam professi sunt. Pl. Capt. 2, 1, 50. Ne me secus honore honestes, quam ego te. Liv. 44, 27. f. Nil aliud agens, quam ut, etc. Id. 45, 25. Ob nullam aliam causam, quam ne, etc. Cic. Verr. 2, 1, 9. Ne aliter, quam ego velim, meum laudet ingenium. Colum. 4, 2. Nec aliter, quam si, etc. Cic. Or. 40. extr. Saepe supra feret, quam fieri possit. (Adde Top. 9.) Id. Inv. 1, 18. Ultra, quam satis est, producitur. Quint. 1, 4. Pransus quoque, atque potus diversum valent, quam indicant. P Pro valde, multum. Brut. ad Cic. Fam. 11, 13. Nam suos valde quam paucos habet. Ter. Andr. 1, 1, 109. Rejecit se in eum flens quam familiariter. Cic. Verr. 2, 3, 88. Feecerunt alii alia quam multa. Id. Q. Fr. 2, 6. med. Nam quod de Pompejo Caninius agit, sane quam refrigit. Plin. ep. 7, 27. Perquam velim scire. V. PER. Cic. Att. 1, 11. f. Mire quam illius loci cogitatio delectat. Alii leg. quantum. Gell. 17, 12. Favorinus oppido quam libens. Id. 19, 9. med. Voce admodum quam suavi. Pl. Amph. 1, 3, 43. Admodum quam saevus est. Id. Most. 2, 2, 79. Nimis quam formido, ne, etc. Id. Capt. 1, 2, 17. Nimis quam cupio. Id. Trin. 2, 1, 15. Quid ab eo, quod

143 *

amat, quam extemplo saviis sagittatis percussus est. (Sunt qui in his, et hujusmodi aliis latentem admirationis sensum agnoscunt: atque adeo quam pro quantum simpliciter ponit.) P Pro nisi. Tert. adv. Prax. 29. Quid est compati, quam cum alio pati? P Pro quam si. Catull. 10, 32. Utor tam bene, quam mihi pararim.

QUAMDE, ἤτε, pro quam (ut tamde pro tam) usos esse antiquos, cum multi veteres testimonio sunt, tum est Livius (al. Ennius) in primo: Jupiter! haud muro fretus magi, quamde manus vi. Et in secundo: Quamde tuas omnes legiones, ac popularis. Et Lucretius (1, 639.) Clarus ob obscuram linguam magis inter inanes, Quamde gravis inter Grajos, qui vera requirunt. Festus. P Etiam pro quando adhibuisse, idem in Quando testimonio Ennii confirmat.

QUAMDIU et Quamdiu, adv. μέγχι οὐ: et interrogative, ἐφ' ὅσον χρόνον, et καθ' ὅσον, quanto tempore, quoad, dum: cui tamdiu respondet. Caes. B. G. 1, 17. extr. Quamdiu potuit, tacuit. Cic. Quint. 9. med. Ut nobis tempus, quamdiu diceremus, praestitueris. Id. Off. 1, 1. Disces, quamdiu voles: tamdiu autem velle debebis, quoad, etc. Id. Fam. 12, 19. Qui se oppido munitissimo tamdiu tenuit, quamdiu in provincia Parthi fuerunt. Id. Rosc. Am. 32. Haec tu tot et tanta si nactus esses in reo, quamdiu diceres! Interjecto verbo, Cic. Q. Fr. 1, 1, 7. Quoties quisque voluit, dixit, et quam voluit diu. P Item inter ea dum, tantisper dum. Colum. 12, 50. Ut neque fumus, neque fuligo, quamdiu viride oleum conficitur, in torcular admittatur. Lampr. Elag. 29. f. Jubebat, ut semper id comesset, quamdiu tamen melius invenisset. P Item quam dudum. Pl. Capt. 5, 3, 3. Quam diu id factum est. Sta. hic annus incipit vicesimus.

[QUAMDIUTINUS, a, um, adj. Tot. Tir. p. 35. Quamdiu, quamdiutius, quamdiutinus, quamdiutissime. F.]

QUAMDUDUM. V. DUDUM.

QUAMLIBET et Quamlibet, adv. quantum libet, quantum vis. Phaedr. 1, 25. Quamlibet lambe otio. Lucr. 1, 292. flamina venti Quamlibet in partem trudent res. Ov. Am. 1, 7, 66. Quamlibet infirmas adjuvat ira manus. Plin. 36, 22, 45. Lapis specularis finditur in quamlibet tenues crustas. Quint. 1, 1. Quamlibet parum sit, quod contulerit aetas prior, majora tamen, etc. Lucr. 2, 541. quamlibet esto Unica res. Plin. 19, 2, 8. Rursus quam libeat vetustum novo miscetur. Ov. Trist. 1, 10, 5. de navi celeri: Occupat egressas quamlibet ante rates. P Pro quamvis, καὶ εἰ, καὶ ὅλ. Solin. 9. f. Philippus Magnus procreat: quamlibet Olympias Alexandri mater nobiliorem ei patrem acquirere affectaverit.

QUAM MOX. V. MOX.

QUAMOBREM, adv. καὶ ὅ, quam ob rem, quam ob causam, quare. Caes. B. G. 1, 50. Cum ex captivis quaereret, quamobrem Ariovistus non decertaret. P Est relativum utriusque generis, et numeri. Cic. Rosc. Am. 3. Si vel minima res reperiretur, quamobrem videantur illi, etc.; et Ter. Hec. 3, 3, 32. Abs te quamobrem haec abierit, causam vides. Cic. Fam. 3, 10. Multa mihi veniebant in mentem, quamobrem istum laborem tibi etiam honori putarem fore. Ter. Eun. 1, 2, 65. Multae sunt causae, quamobrem cupio abducere; et Ad. 3, 3, 71. Ego vero hinc abeo, quando is, quamobrem hoc veneram, rus abiit. Cic. Verr. 2, 4, 60. f. Verum illud est, quamobrem haec commemorarim. Pl. Ps. 5, 1, 11. Hoc est homini, quamobrem vitam amet. Ter. Eun. 5, 6, 30. Jamdiu aliquam causam quaerebat senex, quamobrem insigne aliquid faceret his. P In principiis, ὁμοί. Cic. Fl. 27. Quamobrem quaeso a vobis, Asiaticis testes, etc. Id. Fam. 2, 4. med. Quamobrem quoniam, etc. utar ea clausula, etc. P Interrogando, ὅτι. Cic. Verr. 2, 5, 29. med. Piratam vivum tenuisti: quem ad finem? dum cum imperio fuisti: quamobrem? quam ob causam? quo exemplo? cur tamdiu? Id. Fin. 1, 5. f. Quamobrem tandem non satisfacit? Ter. Andr. 1, 5, 14. Repudiatus repeto: quamobrem? Pl. Amph. 2, 1, 2. Amph. Scelertissimum te arbitror. So. nam quamobrem? Amph. quia, etc.

QUAMPLURES, a, um, adj. plur. valde plures, complures. Pl. Stich. 1, 3, 45. Curiosus sunt hic quamplures mali, alienas res qui curant studio maximo. Petr. Sat. 21. Intraverunt palaestritae quamplures. Afferuntur etiam ex Cic., Caes. et aliis loca, in quibus alii leg. complures. P Superl. quamplurimus, et quam plurimus, a, um. Cato ap. Fest. in Veterinosus. Veterinosus quam plurimum bibit, tam maxime sicut. Id. R. R. 157. med. Quam plurimum brassicae ederit, tam citissime sanus fiet ex morbo. Caes. B. C. 3, 45. Ut quamplurimos colles quam maximo circuitu occuparet; et Cic. Off. 3, 12. Frumentum quam plurimo vendere; et Plin. 17, 18, 29. Radices quamplurimas cum terra ferre. Plin. alter. ep. 10, 85. f. Quamplurimis diebus expectati. Id. ep. 5, 10. Hortor, ut quamplurima proferas, quae imitari omnes concupiscant, nemo, aut paucissimi possint.

QUAMPRIDEM. V. PRIDEM.

QUAMPRIMUM et Quam primum, adv. ὅσον αὐτίκα,

primo quoque tempore, sine mora. Cic. Fam. 2, 6. Cum has quam primum ad te perferri litteras magnopere vellemus. Caes. B. G. 4, 21. Huic mandat, ut ad se quamprimum revertatur. Pl. Capt. 2, 3, 88. Ut quamprimum possis, redeas; et Truc. 1, 2, 68. Quam primum expugnari potis est amator, optimum est.

QUAM PRIUS. V. PRIUS.

QUAMQUAM et Quamquam, adv. καὶ ὅτε, etsi, quamvis, licet. Sall. Jug. 17. Quamquam tibi immaturo, et unde minime decuit, vita crepta est, tamen laetandum magis, quam dolendum puto casum tuum. Cic. Or. 2, 1. Erantque multi, qui quamquam ita se rem habere arbitrarentur, tamen, etc. Pl. Pers. 3, 1, 8. Amabo, mi pater, quamquam libenter escis alienis studes, tuin ventris causa filiam vendis tuam? Ter. Ad. 2, 1, 5. Quamquam est scelestus, non committet hodie, iterum ut vapulet. Quint. 1, 3. Caedi vero discentes, quamquam receptum sit, et Chrysippus non improbet, minime velim. P Venustatem habet, cum quis se ipsum corrigit. Cic. N. D. 3, 16. Quamquam, quem potissimum Herculeme colamus, scire sane velim. Virg. A. 5, 194. Non jam primo peto Mnesticus, neque vincere certo. Quamquam o! sed superent, quibus hoc, Neptune, dedisti. [*Plura hujus usus exempla v. ap. Boett. in Lex. Tac. p. 395.]

QUAMVIS, adv. ὅσον ἂν ἴδω, quantum vis: atque adeo multum, valde, admodum. Cic. Fam. 2, 16. Quamvis parvis Italiae latebris contentus essem. Id. Rosc. Am. 16. Quasi vero mihi difficile sit quamvis multos nominatim proferre. Id. Verr. 2, 2, 54. Quidvis facere in ejusmodi rebus, quamvis callide, quamvis audacter, quamvis impudenter. Catull. 12, 5. Quamvis sordida res et invenusta est; et Pl. Men. 2, 2, 43. Quamvis ridiculus est, ubi uxor non adest. Id. Ps. 4, 7, 79. Quamvis pernix hic est homo. Varr. R. R. 2, 5. Homo quamvis humanus et jocosus. Colum. 7, 8. Caseus ut formis exemptus est, quamvis mundissimis tabulis componitur. Cic. Att. 12, 37. Quamvis prudens ad cogitandum sis, sicut es, tamen nisi, etc. Id. Leg. 3, 10. med. Et praeter eos quamvis enumeres multos licet; et Or. 3, 26. Quare bene et praecclare quamvis nobis saepe dicatur: belle et festive nimium saepe nolo. Lucr. 6, 600. Proinde licet quamvis coelum terramque reantur In corrupta fore, aeternae mandata saluti, Attamen, etc., h. e. quantum vis incorrupta. P Etsi, licet, quamquam, etiamsi, εἰ καὶ κατὰ. Cic. Phil. 2, 45. med. Res bello gesserat, quamvis reipublicae calamitosas, attamen magnas. (Potes Italice vertere etiam hoc modo: per quanto siano state calamitose, etc. Facile enim haec notio ad superiorem reducitur.) Id. Verr. 2, 3, 97. Utinam posset aliqua ratione hoc crimen, quamvis falsa, modo humana atque usitata defendere. Colum. 9, 14. med. Et quamvis portuque protecta vasa, nihilo minus congestu culmorum supertegimus. P Cum conjunctivo. Varr. R. R. 1, 2. med. Quae (tabernae diversoriae) quamvis sint fructuosae, nihilo magis sunt agriculturae partes. Cic. Att. 16, 7. Etsi, quamvis non fueris suasor et impulsor protectionis meae, approbator certe fuisti. Id. Phil. 2, 16. Veramtamen homines, quamvis in turbidis rebus sint, tamen interdum animis relaxantur. Virg. G. 4, 206. de apib.: Ergo ipsas quamvis angusti terminus aevi Excipiat, etc. At genus immortale manet. Adde Cels. praef. 1. med. et praef. 2. P Cum indic. Nep. Mitt. 2. Erat inter eos dignitate regia, quamvis carebat nomine. Liv. 2, 40. Quamvis infesto animo et minaci perveneras. Cels. praef. 1. med. Quamvis ne haec quidem sic praeteriri debent, quasi, etc. Colum. 2, 9. Nam quamvis de mensura minus auctoribus convenit, tamen, etc.

QUANAM, adv. qua via, aut ratione. Liv. 5, 34. Cum circumspicerent, quanam per juncta coelo jugum in alium orbem transirent. Plin. 11, 37, 50. Delphini quam audiant, mirum.

QUANDIU. V. QUAMDIU.

QUANDO, adv. ὅτε, πότε, ἤντε, πηντε, quo tempore, cum, ubi. [*De significatione hujus adv. ejusque synonym. disputant Zumpt. Gr. Lat. §. 346. p. 299. sq. Ramsh. G. L. §. 191. p. 849.] Cic. Dom. 27. med. Quando igitur est turpe? re vera quando est poena peccati. Hor. Sat. 2, 6, 60. O rus, quando ego te aspiciam? quandoque licebit, etc.? Mart. 5, 58. Dic mihi, cras istud, Postume, quando venit? Cic. Agr. 2, 16. Tum, quando legatos Tyrum misimus; et Pl. Men. 5, 5, 27. Ubi satur sum, intestina nulla crepant: quando esurio, tum crepant. P Cum gen. gentium. In suppos. Amph. Plauti, sc. Dii vestram fidem, 59. Am. Quis te misit, furcifer? So. qui me rogat. Am. Quando gentium? So. dudum. P Pro aliquando, cum particulis num, ne, si, πότε. Cic. Amic. 19. Existit hoc loco quaestio, num quando amici novi veteribus sint antepoenendi; et Rosc. Am. 50. Ne quando liberis proscriptorum bona patria reddantur: ἢνα μὴ ποτε. Id. ib. 13. Ut, si quando auditum sit, prodigii simile numeretur: εἰ ποτε. Ov. A. Am. 2, 15. Nunc mihi, si quando, puer et Cytherea, favete. Et plenius Liv. 10, 14. med. Ut si quando unquam equestri ope adjutam republicam meminere, illo die adnuntiant, ut, etc. P Saepae est conjunctio causalis, et significat quoniam, quandoquidem, siquidem, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ὁπρὲν. Pl.

Cist. 1, 1, 118. Quando ita tibi lubet, vale atque salve. Ter. Ad. 2, 4. f. Quando hoc bene successit, hilarem hunc sumamus diem. Hor. Sat. 2, 7, 4. libertate Decembri (Quando ita majores voluerunt) utere. Cic. Fin. 5, 23. med. Ut omnes denique (quando unam societatem hominum esse volumus) propter se expetendi sint. Adde Top. 5. [*Wund. in varr. lectt. praef. p. 76. docet. Ciceroni v. quando sic semper usurpatum esse, ut temporis haberet notionem. Omnibus enim in locis, quos contra hanc sententiam proferri quis possit, optimorum edd. scripturam esse non quando, sed quoniam, ita ut in paucissimis, librorum MSS. auxilio destitutis, ex conjectura quoniam part. reponenda sit.] et Tac. A. 12, 6. [*Nubem exemplorum ex Tacito habes ap. Boettich. in Lex. Tac. p. 113. Cf. Curt. ad Lucan. 8, 211. Ramsh. Gr. Lat. §. 191. p. 850. Adde Quint. Inst. 11, 1, 32. quando etiam morum senilis auctoritas immatura adolescentibus creditur: ubi docet Spald., quando pro quoniam significare ejus, quod argumenti loco tangatur, inter omnes pervulgatam notitiam. Commonefacere quasi illud quando lectorem rationis ejus, quam alibi saepe jam expertus sit.] P Post relativum. Virg. A. 10, 366. Aspera quis natura loci dimittere quando Suasit equos, etc. Plin. 17, 4, 3. Nec fluminibus aggesta (terra) semper laudabilis, quando senescant sata quaedam aqua, h. e. quandoquidem senescunt; vel cum senescant. P Ex Festo, et ejus brevitate Paulo habemus discrimen inter quando pro cum, et pro quoniam. Docent enim priore notione accentu acuto pronunciari; posteriore, gravi. Quae pertinent ad Latinam pronunciandi rationem, quae jamdiu perit. Monent autem eruditi, Festi locum esse corruptum, et contra omnino se rem habere: scilicet quando adverbium temporis gravi accentu effertur; conjunctionem acuto. V. BREVIS. P [*Confund. quando et quoniam. V. Beier. ad Cic. Off. 2. p. 437. et 440. Wund. varr. lectt. praef. p. 75. sq. et 98.]

QUANDOCUMQUE, adv. ὅποῦν, quocumque tempore. Cato ap. Plin. 29, 1, 7. Quandocumque ista gens (Graeca) suas litteras dabit, omnia corumpet. Hor. Ep. 1, 14, 16. scis, me discedere tristem, Quandocumque trahunt invisa negotia Romam: et Hirt. B. Alex. 22. Quandocumque fors obtulerat. Prop. 2, 1, 81. Quandocumque igitur nostros nox claudet ocellus, Accipe quae serves funeris acta mei. P Item aliquo tempore, aliquando. Or. Met. 6, 543. si non perierunt omnia mecum, Quandocumque mihi poenas dabis. Id. Trist. 3, 1, 57. Quandocumque, precor, nostro placata parenti Isdem sub dominis adspiciare domus. Hor. interjecto verbo Sat. 1, 9, 31. Hunc neque dira venena, nec hosticus auferet ensis, etc. Garrulus hunc quando consumet cumque. P Secunda syllaba corripitur ap. Terent. de syllab. 2404. Ast enim Grajus locabit quandocumque hanc ultimam.

QUANDOLIBET, adv. quo tempore libet, quandocumque, aliquando. Lactant. Op. D. 4. Necessae est, ut mortem recipiat quandolibet, quoniam corporalis est.

[QUANDONE, adv. idem est ac quandocumque. Inscr. sub T. Antonino Pio, ap. Grut. 607, 1. et Mur. 572. Ut, quandone ego esse desiero, pariter cum eis ponar. F.]

QUANDOQUE, adv. ἔποτε, aliquo tempore, aliquando, olim. Cic. Fam. 6, 19. Ego me Asturae diutius arbitrator commoratur, quoad ille quandoque veniat. Liv. 11, 3. extr. Istum juvenem domi tenendum censeo, ne quandoque parvus hic ignis incendium ingens excusit. Tac. A. 6, 20. Et tu, Galba, quandoque degustabis imperium. Macrob. Somn. Scip. 2, 10. Quis non hinc existimet, mundum quandoque coepisse? P Item interdum. Cels. 6, 6. in. Nonnunquam per duos menses durat: quandoque brevius finitur. Colum. 7, 3. med. Submitti tamen in vicinia urbis quandoque oportebit. Sen. Q. N. 1, 1. extr. Quandoque fiunt trabes, quandoque clypei, et vistorum imagines ignium. P Item quandocumque, vel quando. Hor. Od. 4, 2, 33. Concines majore poeta plectro Caesarem, quandoque trahet feroces Per sacrum Clivum merita decorus Fronde Sicambros. Petr. Sat. 133. Et quandoque mihi fortunae arriserit hora, Non sine honore tuum patiar decas. Suet. Caes. 81. Quandoque ossa Capytis detecta essent, fore, ut, etc.; et Hor. A. P. 359. Indignor, quandoque bonus dormitat Homerus, h. e. quandocumque peccat aliquid poeta doctissimus. Addi possunt alia loca, praesertim ex Colum. 2, 4. et 10, 4, 24. et 7, 4. et in l. Dig. saepe: ut videre est ap. Briss. de V. S., in quib. alii leg. quandocumque; sed plerisque invitis criticis. [*V. Oudendorp. et Wolf. ad Suet. Caes. 26. Burm. ad Suet. Caes. 81. Gronov. et Drakenb. ad Liv. 1, 31, 4.] P Mediam corripuit Venant. Carm. 4, 27, 22. Ut merear claudi quandoque clave Petri. Idem fit in quandoquidem (V. exemplum in voce sequent.): sed in hac quaedam metrica necessitas est, in quandoque nulla. P Quandoque, et quando. Hor. Sat. 2, 6, 60. O rus! quando ego te aspiciam, quandoque licebit Ducere, etc. Manil. 2, 744. In quocumque igitur stellae, quandoque locatae. Dodecatemorio fuerint, spectare decebit.

QUANDOQUIDEM, adv. *ἐπὶ δὲ*, siquidem, quoniam, conjunctio causalis. *Cic. Brut.* 44. Quandoquidem tu istos oratores tantopere laudas. *Liv.* 8, 33. Quandoquidem apud te nec auctoritas senatus, nec aetas mea valet. *Virg. Ecl.* 3, 55. Dicite, quandoquidem in molli condesimus herba. *Cic. Verr.* 2, 3, 80. f. Quando tu quidem in proelio, in bello, etc.

QUANDUDUM. V. DUDUM.

QUANQUAM. V. QUAMQUAM.

QUANTILLUS, a, um, adj. dimin. quantuli. *Pl. Poen.* 5, 3, 47. Haecine sunt meae filiae? Quantae e quantillis jam sunt factae? *Id. Truc.* 2, 8, 7. Quantillo mihi opere nunc persuaderi potest, ut ego hisce suffringam talos! et *Capt.* 1, 2, 90. Subducam ratiunculam, quantillum argenti mihi apud trapezitam siet. Interrogando de re parva, vel quam parvam credimus. *Id. Most.* 3, 1, 95. Tra. Huic debet Philolaches paulum. *Theu.* quantillum? Tra. quasi quadraginta minas. *Id. Curc.* 1, 2, 14. Phae. Sicut haec anus. Pa. quantillum sicut? Phae. modica est: caput quadrantal.

QUANTISPER, adv. quanto tempore. *Caecil.* ap. *Non.* 11, 20. Velim paulisper opperiri te. Quantisper? non plus triduum. *Pomp. ib.* Possum exorare te, ut recedas a me paulisper modo? Quantisper sat habes.

QUANTITAS, atis, f. *ποσότης*, magnitudo, extensio rei ejusque, vis, numerus, copia. *Vitr.* 1, 2. Quantitas est modulorum ex ipsius operis sumptione, singulisque membrorum partibus, universi operis conveniens effectus. *Plin.* 17, 24, 37. n. 2. Laborant (arbores) et fame, et cruditate: quae sunt humoris quantitate. *Id.* 34, 10, 22. Tenuissima pars materiae cameris fornacum, pro quantitate levitatis, applicata. *Quint.* 7, 4. f. Quantitas modi, seu numeri. *Id.* 11, 3. vocis. *Appul. Apol.* pretii. P Ap. Jctos usurpatur fere de iis rebus, quae pondere, numero, mensura continentur; et separatur a corpore, et specie. *Ulp. Dig.* 30, 1, 34. Si non corpus sit legatum, sed quantitas. *Paul. ib.* 31, 1, 89. Respondi, pretium tesserae frumentariae praestandum, quoniam tale fideicommissum magis in quantitate, quam in corpore consistat. *Id. ib.* 12, 1, 6. Certum est, cujus species, vel quantitas qualis, quantave sit, ostenditur. P Saepe autem dicitur de summa pecuniae. *Ulp. Dig.* 16, 2, 11. *Julian.* *ib.* 45, 1, 65. et *Paul. ib.* 49, 14, 17. etc. P *Quantitas propositionis* apud logicos est illius vis ac sententia, quae vel universa complectitur, vel particularia, etc. *Appul. Dogn. Plat.* 3.

QUANTO, idem ac *quantum*: ablativus adverbii more positus, cui respondet *tanto*: et nominibus comparativis jungitur. *Cic. Acad.* 1, 3. Quanto magis philosophi delectabunt, si, etc.? *Plat.* *Ter. Heaut.* 3, 1, 15. Quanto diutius abest, magis cupio tanto; *Caes. B. G.* 5, 44. Quanto erat gravior oppugnatio, tanto crebriores, etc. P *Omisso tanto*. *Tac. H.* 3, 18. *extr.* Propinqua moenia quanto plus spei ad effugium, minore ad resistendum animo dabant. *Liv.* 21, 53. f. Multitudinem sciebat segnius securitatum, quanto longius ab domo trahebantur. *Colum.* 2, 21. f. Frumenta quanto sunt expolitiora, minus a curculionibus exeduntur; et 7, 9. Sus femina quanto fecundior est, celerius senescit. P *Interdum tanto* non habet locum. *Cic. Off.* 2, 16. Quanto Aristoteles gravius nos reprehendit, qui, etc. *Id. N. D.* 1, 44. Quanto Stoici melius, qui, etc! P *Cum* verbis comparationem significantibus. *Metell. Numid.* ap. *Gell.* 12, 9. Quanto universi me unum antistatis, tanto, etc. *Nep. A.* 1. Annibalem tanto praestitisse ceteros imperatores prudentia, quanto populus R. antecedeat fortitudine cunctas nationes. *Caes. B. C.* 2, 31. *med.* Quanto haec dissimulare, quam per nos confirmari praestat? *Stat. Th.* 3, 286. ah, mea quanto Sithonia malle nupsisset virgo sub Arcto! P *Cum* positivis. *Tac. A.* 6, 45. Tanto acceptius in vulgum, quanto modicus privatis aedificationibus; et *ib.* 12, 11. Quanto gnara barbaris, tanto toleratiora. P *Cum* aliis vocibus. *Cic. Sext.* 3, *med.* Quo minus exponam, quam multa ad me detulerit, quanto ante providerit. *Cato ap. Charis.* 2, 192. Videtote, quanto secus ego fecerim. *Quint.* 10, 1. *med.* Ut manifesto appareat, quanto sit aliud proximum esse, aliud secundum. P *Pro tanto* reperitur et *tantum*. *Liv.* 6, 38. Cum quanto jure potentior intercessio erat, tantum vinceretur favore legum. *Tac. A.* 2, 24. Quanto violentior cetero mari oceanus, tantum illa clades magnitudine excessit. P *Sq. eo pro tanto*. *Pomp. ad Dum.* 1. *post ep.* 12. l. 8. *ad Att.* Quanto magis appropinquare adversarius coepit, eo tibi celerius agendum est. *Liv.* 3, 8. Cum quanto longius ab urbe abscederent, eo solutiore cura, etc.

QUANTOCIUS et *Quantocius*, adv. quanto ocius, quam citissime. *Mamert. Grat. act. ad Julian.* 2. *extr.* Ut quantocius ad ea, quae propria sunt, perveniat oratio. *Licin. Imp. ap. Lact. Mort. persecut.* 48. *med.* Eadem similiter iisdem Christianis quantocius redant. *Sulpic. Sever. dial.* 3, 4. f. Discende quantocius, ne, etc.

QUANTOPERE, adv. quanto opere, seu labore, cura, quanto, quam. *Cic. Verr.* 2, 3, 77. Perspicere vos certo scio Siculis quantopere hoc expedit.

Tom. III.

Id. Or. 1, 35. f. Neque enim tantopere hanc a Crasso disputationem desiderabam, quantopere ejus in causis oratione delector. Adde *Tusc.* 3, 3. et *Att.* 14, 6., quib. locis alii leg. *quanto opere*: nam et vox aliquando interseritur. *Cic. Fam.* 13, 7. Quantoque opere ejus municipii causa laborarem; et *N. D.* 2, 49. *extr.* Quanto se opere custodiant bestiae. [*Dis-junctim scribendum. *V. B. Crus. in cl. Suet.* p. 557.]

QUANTULUM, adv. dimin. a *quantum*. *Cic. Verr.* 2, 3, 1. f. Nos, qui jam, et quid facere, et quantum judicare possemus, ostendimus.

QUANTULUS, a, um, adj. dimin. quanti, quam exiguus. *Pl. Bacch.* 2, 3, 86. Nescio quantum attulerit: verum haud permultum attulit. *Cic. Div. Verr.* 17. *extr.* Nam ex illa pecunia magnam partem ad se vertit: mulieri reddidit quantum visum est; et *Acad.* 4, 26. Sol, quem mathematici amplius duodeviginti partibus confirmant majorem esse, quam terram, quantum nobis videtur! mihi quidem quasi pedalis. *Id. Leg.* 2, 19. Id autem quantum est? *Hor. Sat.* 2, 3, 124. Quantum enim summae curtabit quisque dierum, Si, etc? *Cic. Agr.* 2, 25. *med.* Quantum interest, utrum, etc? *Juven.* 10, 172. mors sola fatetur, Quantula sint hominum corpuscula. *Plin.* 11, 5, 4. Quantum tamen esse in tantulis potest! *Gell.* 17, 10. Carmen Pindari, quantum est mihi memoriae, dicam. [**Cf. Tac. A.* 3, 54. et *G.* 28. et *Tursell. s. h. v.*] P *Quantulus quantumulus*, quantumuscumque. *Appul. Met.* 9. Aderant tres illi fratres cladibus amici quantum quantum ferentes auxilium. V. **QUANTUS**.

QUANTULUSCUMQUE, lacumque, luncumque, adj. *ὀλίγκιστος*, quam minimus, quantumvis parvus. *Cic. Or.* 1, 3. De hac mea, quantumlacumque est, facultate quaeritis; et *Sen. ep.* 85. *med.* Non sequuntur, non audiunt affectus, quantumlacumque sint; et *Colum.* 8, 3. f. Quantumlacumque aquae, vel ciborum inest, pedibus (gallinarum) everrunt. *Mart.* 11, 14. Nam terra est illi quantumlacumque gravis. *Juven.* 13, 183. Quantumlacumque adeo est occasio, sufficit ire. *Cic. Or.* 30. Aure civitatis nos primi, quicumque eramus, et quantumlacumque dicebamur, ad hujus generis studia convertimus. *Id. Or.* 2, 23. *med.* Quantum lacumque est.

QUANTULUSLIBET, libet, libet, adj. quamvis exiguus. *Ulp. Dig.* 21, 1, 4. *extr.* Non denique fabriculam quantumlacumque ad causam hujus edicti pertinere.

QUANTULUSQUISQUE, lacumque, lumquodque, adj. idem est ac quantumlacumque. *Gell. praef. f.* Progredietur igitur numerus librorum, Diis bene juvantibus, cum ipsius vitae, quantumlacumque fuerint, progressibus.

QUANTUM, adv. *ὅσον*, quam. *Cic. Att.* 9, 7. f. Perge ut facis, et scribe, quantum potes; et *ib.* 13, 26. Credibile non est, quantum scribam die. *Petr. Sat.* 123. Quantum quisque timet, tantum fugit. *Liv.* 9, 38. Quantum Romae terrorem fecerat, tam, etc. [**Tac. A.* 6, 15. quantumque saevitia glisceret, miseratio arcebat: ubi nota: hoc vocabulum insolentia recta oratione conjunctivo junctum.] P *Sequente ita pro tantum*. *Flor.* 2, 18. Numantia, quantum Carthaginis opibus inferior, ita virtutis nomine et honore par. P *Quantum possum*, aut *potest*, quamprimum fieri potest, et quantum fieri potest. *Pl. Aul.* 1, 2, 40. Domum me rursum, quantum potero, tantum recipiam. *Id. Bacch.* 2, 3, 114. At ego hinc ad illam, ut conveniam quantum potest. *Id. Poen.* 3, 1, 64. Propera jam quantum potest. *Ter. Phorm.* 5, 1, 26. Comprehendi jube, quantum potest. *Cic. Att.* 4, 13. *med.* Rescribas ad me, quantum potest. [**Liv.* 3, 68. Tribuni vocis verborumque quantum volentis, ingerent.] P *Mirum, nimum, immane quantum*, etc. V. **MIRUS**, **NIMUM** et **IMMANE**. P *Quantum audio*, intelligo, suspicor. *Ter. Andr.* 2, 5, 12. Herus, quantum audio, uxore excidit. *Id. Eun.* 1, 2, 62. Ego quantum suspicor, ad virginem animum adjecit. Adde *Andr.* 4, 4, 17. P *In quantum*. V. **QUANTUS**. P *Singularis est usus in illo Sall. Jug.* 36. Nam et illis, quantum importunitatis habent, parum est impune male fecisse, h. e. qua importunitate sunt: ut sunt maxime importuni, et impotentes. P *Quantum in*, aut *ad me, te*, etc. *ὅσον ἐπὶ ἐποῶν*. *Cic. N. D.* 3, 7. Non igitur adhuc, quantum quidem in te est, intelligo Deos esse. *Id. Fl.* 25. *extr.* Graeci nomen civium R. quantum in ipsis fuit, sustulerunt. *Ov. A. Am.* 3, 35. Quantum in te, Theseu, volucres Ariadna marinas Pavit, in ignoto sola relicta loco; et *ib.* 1, 744. Quantum ad Pirithoum, Phaedra pudica fuit. P *Cum* comparativis pro *quanto*. *Liv.* 3, 15. Quantum juniores patrum plebi se magis insinuabant, eo acrius contra tribuni tenebant. *Sall. Jug.* 88. Quantum vita illorum praeclearior, tanto horum socordia flagitior. *Colum.* 12, 21. f. Aqua liquidior et purior est, quantum altiori mari hausta est.

QUANTUMCUMQUE. V. **QUANTULUSCUMQUE**.

QUANTUMLIBET. V. **QUANTUSLIBET**.

QUANTUMVIS, adv. quantum vis, quamvis, multum, valde. [**V. Ramsh. Gr. Lat.* §. 194. 3.] *Cic. Amic.* 20. Quantumvis licet excellas. *Pl. Truc.* 2, 7, 17. Hoc saltem servat mare, quod illi subest, apparet: meretrici des quantumvis, nusquam apparet.

Sen. Apocol. med. Janus, homo quantumvis vafer, qui semper videt *ἄτα πρόσωπον καὶ ὄπισθεν*. *Suet. Cal.* 53. E disciplinis liberalibus minimum eruditioni, eloquentiae plurimum attendit, quantumvis facundus et promptus. *Id. Claud.* 21. *med.* Illud quoque plane quantumvis salubriter, et in tempore. P *Tametsi*, licet, quamquam. *Hor. Ep.* 2, 2, 39. ille catus, quantumvis rusticus. *Sen. ep.* 85. *med.* Ista, quantumvis exigua sint, in majus excedunt. Haec et ad priorem notionem referri possunt: ut de *Quantus* dictum est.

QUANTUS, a, um, adj. *ὅσος*, et interrogative *πόσος*, quam magnus: cui *tantus* respondet. *Virg. A.* 12, 701. Quantus Athos, aut quantus Eryx, aut ipse, coruscis Cum fremit illicibus, quantus, gaudetque nivali Vertice se attollens pater Apenninus ad auras. *Cic. Att.* 7, 1. Videre mihi videor tantam dimensionem, quanta nunquam fuit. *Virg. A.* 6, 577. Tartarus ipse Bis patet in praecipit tantum, tenditque sub umbras, Quantus ad aetherium coeli suspectus Olympum. *Nep. Dat.* 5. Reminiscens, a quanto bello ad quam parvam rem principem ducum misisset. *Cic. Tusc.* 1, 35. *extr.* In propagatione vitae quot, quantas, quam incredibiles hausit calamitates! *Virg. A.* 3, 641. Nam qualis quantusque cavo Polyphemus in antro Lanigeras claudis pecudes, atque ubera pressat, Centum alii curva haec habitant ad litora vulgo Infandi Cyclopes. *Cic. Or.* 2, 12. Qualis oratoris, et quanti hominis in dicendo putas esse historiam scribere? *Ov. Her.* 12, 58. Acta est per lacrimas nox mihi, quanta fuit; et *Vell.* 2, 129. Cum quam gravitate causas audit! et *mox*: Quanto cum honore Germanicum suum misit in provinciam. *Plin.* 8, 25, 37. Crocodilus parit ova, quanta anseris; et *Pl. Stich.* 1, 2, 62. Quanta mea sapientia est. P *Cum* superlativo. *Cic. Amic.* 2, 20. *med.* Tanta est inter eos, quanta maxima esse potest, morum studiorumque distantia. *Plin. ep.* 3, 21. f. Dedit mihi quantum maximum potuit. *Id. ep.* 6, 12. Vetio Prisco, quantum plurimum potuero, praestabo. *Liv.* 27, 43. *extr.* Consul quantis maximis itineribus poterat, ad collegam ducebat. [**Cf. Burm. ad Suet. Ner.* 47. et *Caes.* 44. et *Tursell.* p. 667. n. 9. ed. Schwarz. Ita Graeci frequentissime *ὅσον* v. *ὅσον μέγιστον*, *πλείστον* et similia.] P *Sq. inf. Stat. Sil.* 5, 3, 149. Quantus equos, pugnasque virum decurrere versu Maeonides. P *Quantus*, quam parvus. *Pl. Capt. prol. extr.* Homunculi quanti sunt, cum recogito. Adde *Rud.* 1, 2, 66; [*et *Hor. Sat.* 2, 4, 81. V. in **QUAM**.] P *Quantus quantum*, quam magnus, tantus quantum, quantumcumque, totus, *ὅσος ὅσος*. *Pl. Poen.* 3, 4, 28. Denegabit quantum quantum ad eum erit delatum. *Ter. Ad.* 3, 4, 30. Tu, quantum quantum, nihil nisi sapientia es. *Id. Ph.* 5, 7, 10. Quanta quanta haec mea paupertas est, tamen adhuc curavi unum hoc quidem, ut mihi esset fides. V.

QUANTULUS. P *Quanti* genitivus cum verbis pretii et aestimationis. *Ter. Eun.* 5, 6, 14. Quanti emit? *Par.* viginti minis. *Pl. Epid.* 2, 2, 110. Quanti emi potest minime? *Epid.* ad quadraginta minas. *Cic. Phil.* 9, 7. Quanti locaverint tantam pecuniam redemptori solvendam. *Id. Q. Fr.* 1, 2, 4. f. Noli spectare, quanti sit homo: parvi enim pretii est. *Id. N. D.* 1, 20. *med.* Quanti haec philosophia aestimanda est? *Ter. Heaut.* 1, 1, 103. Tu illum nunquam ostendisti quanti penderes. *Cic. Fam.* 2, 16. *med.* Cum scias quanti Tulliam meam faciam; et *ib.* 7, 19. Vide, quanti apud me sis. *Ter. Eun.* 4, 7, 21. Quanti est sapere! et *Ulp. Dig.* 43, 18, 3. Examinatur, quanti ejus intersit, via non prohiberi. *Lex Aquilia ap. Cajum Dig.* 9, 2, 2. Qui servum alienum, vel pecudem injuria occiderit, quanti id eo anno plurimi fuit, tantum aes dare domino damnus esto. Adde *Ulp. Dig.* 23. Huic contrarium est *quanto minoris*. P *Quanti quanti*, quantumcumque. *Cic. Att.* 12, 23. *med.* De Drusi hortis heri ad te scripseram: sed quanti quanti, bene emitor quod necesse est. P *In quantum* idem quod *quantum*, quatenus. *Ov. Met.* 11, 71. pedum digitos, in quantum quaeque secuta est, Traxit. *Sen. Ben.* 6, 23. Vide, in quantum corporibus vagari liceat. *Juven.* 14, 318. In quantum sitis, atque fames, et frigora poscunt. *Vell.* 1, 9. Vir in tantum laudandus, in quantum intelligi virtus potest. *Plin. ep.* 10, 75. *extr.* A me, in quantum potuerit, requirentur. P *Quantum* neutrum more substantivi. *Ter. Ph.* 4, 5, 10. Quantum is voluit, datum est, dotis. *Ov. Her.* 12, 19. Quantum perfidiae tecum, scelerate, perisset! *Plin. ep.* 6, 7. Hujus sermonibus quantum dulcedinis inest! *Phaedr.* 2, 8. Tollere haec aranea, quantum est laboris! P *Refertur* etiam ad numerum. *Ter. Heaut.* 4, 6, 6. (et *Pl. Aul.* 4, 10, 55.) Ut te quidem omnes Dii Deaque, quantum est, perduint; et *Ph.* 5, 6, 14. O omnium, quantum est qui vivunt, homo hominum ornatissime! et *Pl. Ps.* 1, 3, 117. Quid ais, quantum terra tegit, hominum perjurissime? *Catull.* 3, 2. Et quantum est hominum venustiorum. *Cic. Verr.* 2, 3, 18. Quantum est frumentum horotini, exaraverunt. [**Suet. Aug.* 101. Quantum militum sub signis ubique essent, quantum pecuniae in aerario et fisco: ubi probarunt numerum plur. *Burm.* et *Oudend.* opt. libr. auctoritate, et confirmatur sueto collectivorum usu. *B. Crus. in cl. Suet.* p. 650. Legitur

etiam cum gen. neutr. adject. secundae decl. Caes. B. G. 1, 40. Quantum haberet in se boni constantia. Et in plurali non raro quanti pro quot. Sen. Controv. 5, 33. Quanti ex his fortes viri? quanti tyrannicidae? quanti futuri sacerdotes? Lucr. 5, 46. Quanta concindunt hominem cupidinis acres Sollicitum curae! quantique perinde timores! Prop. 1, 5, 10. At tibi curarum millia quanta dabit! Val. Fl. 3, 261. Heu socii quantis complerunt litora monstris! Stat. Sil. 4, 3, 49. O quanta pariter manus laborant! et ib. 152. Et quantos (annos) ego Delium poposci. Pall. 4, 9. med. Semina asparagi quanta tribus digitis comprehendere possis. Lampr. Elag. 25. Cum sermo esset ortus, quanti herniosi esse possent in urbe Roma. Adde Claud. III. cons. Honor. 126. et Rapt. Pros. 2, 308. Sic etiam tanti pro tot interdum adhibetur.

QUANTUSCUMQUE, tuncumque, tumcumque, adj. ὀποσσοῦν, ὀποσσοῦν, quam magnus, tantus quantus. Cic. Or. 2, 28. Atque ego is, qui sum, quantuscumque sum ad iudicandum, sic statuo, etc. [H. I. positum est, ut saepissime, pro quantuluscumque. V. Spald. ad Quint. 1. p. 381. et 2. p. 109. Brem. ad Suet. Cat. 3.] Cic. Phil. 5, 8. Quorum bona, quantacumque erant, statim comitibus suis descripsit. Id. Marcell. 2. Totum hoc, quantumcumque est, quod certe maximum est, totum est, inquam, tuum. Adde Fin. 1, 4. P. Quanticumque, pretii. Sen. ep. 80. med. Tu non concupisces quantumcumque ad libertatem pervenire? P. Quantumcumque, adv. Cic. Fin. 1, 4. Debeo profecto, quantumcumque possim, in eo quoque elaborare. Ov. Trist. 1, 6, 35. Quantumcumque tamen praecordia nostra valebunt, Carminibus vives tempus in omne meis. P. Quanticumque, quotcumque. Imp. Constant. Cod. Theod. 13, 5, 5. Naves eorum, quantacumque fuerint, ad aliud minus teneri non convenit.

QUANTUSLIBET, talibet, tumlibet, adj. ὀποσσοῦν, quantuscumque, quantusvis. Ov. Fast. 6, 669. quantolibet ordine dignus. Colum. 8, 17. med. Quantolibet hiemis saevitia. Plin. 8, 23, 25. In quantolibet populi agmine. Id. 16, 40, 79. Alnus quantolibet oneris patiens. Id. 20, 6, 23. Quantaslibet supurationes sanat. Juven. 7, 81. Gloria quantalibet quid erit, si gloria tantum est? Tac. Agr. 6. Quantalibet facilitate. [Liv. 9, 18.] P. Quantumlibet, adv. Eum. Pan. Constant. 10. Te quantumlibet oderint hostes, dum perhorrescant.

QUANTUSVIS, tavis, tumvis, adj. ὀποσσοῦν. Caes. B. G. 5, 28. Quantavis magnas copias sustineri posse. Liv. 26, 42. Super portum satis amplum quantaevs classi. Lucr. 4, 1164. quantumvis oris honore. Ter. Andr. 5, 2, 15. Cum faciem videas, videtur esse quantumvis pretii. Gell. 14, 1. Quantumvis hominis ingenio. Nazar. Pan. Constant. 19. extr. Quantumvis fiducia et spiritus capias.

QUAPROPTER, adv. δι' οὗ, παρ' οὗ, propter quam rem, quamobrem, cur, quare. Ter. Tec. 5, 1, 6. Credo te non nihil mirari, quid sit, quapropter te huc foras puerum evocare jussi. Pl. Men. 5, 1, 14. Non tu scis, mulier, Hecubam quapropter canem Graji esse praedicabant? Adde Bacch. 5, 2, 25. P. Interrogando, dicitur; Pl. Most. 2, 2, 52. Quapropter id vos factum suspicamini? Ter. Andr. 4, 2, 31. Parumper opperire me hic. My. quapropter? Adde Heaut. 1, 2, 14. et Hecc. 3, 1, 31. P. In principiis, dicitur; Sall. Cat. 61. Quapropter vos moneo, uti forti animo sitis. Phaedr. 3, 6. Quapropter aufer frivolum insolentiam. Cic. Caecin. 27. med. Quapropter hoc dicam, nunquam ejus auctoritatem nimium valere, cujus prudentiam populus R. in cavendo, non in decipiendo prospexerit. P. Tmesis est in illo Ter. Hec. 4, 3, 4. Qua me propter examinationum citius eduxi foras.

QUAQUA, adv. ὀποσσοῦν, per quamcumque partem, vel in quamcumque parte. Pl. Mil. 2, 1, 14. Is deridiculus est, quaqua incedit, omnibus. Id. Ep. 5, 2, 9. Quaqua tangit, omne amburit. Appul. Met. 6. Te, quaqua decideris, membratim dissipabunt. P. Quaqua versus, in omnem partem, ἀπανταχῆ. Cic. Phil. 9, 7. Circumque eam statuam quaqua versus pedes quinque habere. Alii aliter leg. V. QUAQUE. Appul. Met. 4. Convalles spinetis aggeratae, et quaqua versus repositae.

QUAQUAM, adv. motus per locum. Lucr. 1; 427. haud usquam sita corpora possent Esse, neque omnino quaquam diversa meare. Alii leg. quoquam. [Ita Eichstadt.]

QUAQUE, adv. idem quod quaqua, quoquo, quamcumque. Manil. 5, 313. Non ullo careat digito, quaque iyerit, hasta, h. e. ubicumque hasta auctionis instituetur, non careat licitantibus. P. Quaque versus, quaqua versus. Cic. Phil. 9, 7. Eam statuam quaque versus pedes quinque habere; et f. Pedes triginta quaque versus adsignet. Alii rectius leg. quoquo. [Ita Orell.]

QUARE, adv. δι' οὗ, παρ' οὗ, propter quem, quam, quod, quam ob rem, qua de causa, quapropter, cur. Cic. Off. 2, 19. f. Utendum est excusatione adversus eos, quos invitus offendas, quare id, quod feceris, necesse fuerit. Hor. Sat. 2, 3, 46. nunc accipe, quare Desipiant omnes. Pompej. ad Dom. post ep. 12. l. 8. ad Att. Miror, quid causae fuerit, quare con-

silium mutaris. Nep. Cat. 2. Multas res novas in editum addidit, quare luxuria reprimetur, h. e. quibus. Cic. Rosc. Am. 14. f. Quaeramus, quae tanta vitia fuerint in unico filio, quare is patri displiceret, h. e. propter quae. Id. Quint. 19. Commissum nihil esse, quare ad istam rationem perveniretur. Hor. Sat. 1, 9, 53. accendis, quare cupiam magis illi Proximus esse. P. Interrogative, dicitur; Cic. Or. 1, 16. Namque illud quare, Scaevola, negasti te fuisse laturum? Pl. Mil. 5, 12. Quare ausus? P. Pro ut, dicitur; Caes. B. G. 5, 30. Omnia excogitantur, quare nec sine periculo maneat, etc. Planc. ad Cic. Fam. 10, 21. Omnia feci, quare perditis resisterem. Id. Rosc. Am. 33. f. Permulta sunt, quae dici possunt, quare intelligatur, summam tibi facultatem fuisse malefici suscipiendi. P. Item quomodo, qua ratione, ποῦ, πῶς. Ter. Eun. 2, 3, 77. Quid si nunc tute fortunatus fias? Chae. quare, Parmeno? responde. Alii rectius leg. qua re divisim. P. Nec quid, nec quare proverbium. Petr. fragm. Trag. 37. Burm. Modo quid fuit? Ignoscet mihi Genius tuus: nolis esse de manu illius panem accipere. Nunc, nec quid, nec quare, in coelum abiit. P. Nescio quare, nescio causam, cur, etc. Pl. Merc. 2, 3, 31. Sollicitus mihi, nescio quare, videtur. Cic. Att. 6, 3. med. Fuit aperte mihi, nescio quare, non amicus. P. Saepae est conjunctio, ut quapropter, quamobrem: et locum habet in principiis, dicitur; Cic. Fam. 13, 71. Quare sic tibi eum commendo, ut, etc. Id. Q. Fr. 1, 1, 13. Quare, quoniam in eam vitae rationem nos fortuna deduxit, caveamus, ne, etc. Sall. Cat. 59. Quare cum de P. Lentulo statuetis, pro certo habetote, etc. Hor. Sat. 2, 3, 176. Quare, per Divos oratus uterque Penates, Tu cave, ne minus, tu ne majus facias id, etc.

QUARIATES, ium, populi Galliae Narbonensis. Plin. 3, 4. B. A.

QUARQUERNI, orum, m. plur. incolae urbis in Lusitania, quae in Ant. Itin. appellatur Aquae Quernae. Inscr. ap. Grut. 245, 2. Aquilavienses, Quarquerni. Hos Plin. 3, 3, 4. Quernos vocat. F.]

QUARTADÉCIMANI, orum, m. plur. milites legionis decimaequartae, ap. Tac. H. 2, 16. et al.

QUARTANA, ae, f. τεταρτάτη πυρετός, febris quarto quoque die rediens. Subintelligitur febris: et interdum exprimitur. Febrim quartis diebus recurrentem, et biduo medio intervallatam appellat Gell. 17, 12., ejusque laudes a Favorino philosopho, itemque a Platone compositas, tradit. Cels. 2, 3. Quartanae simpliciores sunt: incipiunt fere ab horrore, deinde calor erumpit: finitaque febre biduum integrum est: ita quarto die revertitur. Cic. Fam. 16, 11. In quartanam conversa vis est morbi. Hor. Sat. 2, 3, 290. Frigida si puerum quartana reliquerit. Mart. 10, 77. Saeva nocens febris saltem quartana fuisses! Plin. 7, 50, 51. Quartana febre liberatus est in acie. Id. 22, 25, 72. Horrorem tertianae et quartanae minuire. Id. 20, 6, 23. Quartanas excutere. Id. 28, 7, 23. lenire; et ib. 8, 25. Quartanis mederi. Theod. Prisc. 4. in. Hinc est quod et Romani Febrim aedem statuerunt, et quod quartanas Saturni filias affirmavit antiquitas.

QUARTANARIUS, a, um, adj. ad quartam aliquam partem pertinens. Pall. 2, 11. Tabulas autem pro domini voluntate, vel loci ratione faciemus, sive integrum jugerum continentem, seu medium, seu quartanariam tabulam, quae quartam jugeri partem quadrata conficiet. Alii rectius leg. quaternariam. P. [Item qui febrim quartana laborat. Vet. Schol. ad Juven. 9, 16. Ita macer et decolor, tanquam quartanarius. F.]

QUARTANI, orum, m. plur. milites legionis quartae. Tac. H. 1, 55. et ib. 4, 37. et Inscr. ap. Grut. 1081, 2.

QUARTARIUS, ii, m. quarta pars sextarii, seu mensurae tum aridorum, tum humidorum. Cato R. R. 95. In vas abenum indito amurcae congios duos. Postea sumito bituminis tertiarium, et sulphuris quartarium. Colum. 12, 5. Salis sextarium cum quartario mellis. Plin. 18, 3, 3. Dona amplissima, quartarii farris aut heminae, conferente populo. Liv. 5, 47. Cui universi selibras farris, et quartarios vini ad aedes ejus contulerunt. Plutarch. in Camillo hac eadem de re loquens, habet Στερον μὲν ἡμίλιτρον, ὄλρον δὲ ποτίλης Ἑλληνικῆς πέτραρον. P. Praeterea quartarios appellabant antiqui muliones mercenarios, quod quartam partem quaestus capiebant. Lucilius: Porro homines nequam, malus ut quartarii, cippus Colligere omnes. Haec Festus in Quartarios; ubi Scal. pro colligere rectius leg. collisere.

QUARTATO, adv. quatuor vicibus. Cato ap. Serv. ad A. 3, 314. Verba tertiato et quartato quempiam dicere prae metu.

QUARTE, et Quarti. V. DIES.

QUARTEPS. V. BICEPSOS.

QUARTILLA, ae, f. dimin. quartae. Est nomen libert. R. Inscr. ap. Fabrett. p. 71. n. 51. Quartillae Antoniae Drusi L. Dorio topiarius matri merita dat, h. e. Quartillae libertae Antoniae Drusi (uxoris) Dorio etc. F.]

QUARTINUS, a, um, adj. ad quartum pertinens. Est cogn. R. Inscr. ap. Donat. 282, 2. Ti. Claudius

Ti. Fil. Pal. Quartinus. Alia ap. Fabr. p. 255. n. 67. Creusinia Quartina. V. QUARTUS. F.]

[QUARTIO, onis, m. dimin. quarti. Est cogn. R. Inscr. ap. Mur. 181, 6. T. Fundilius Quartio. F.]

QUARTO, adv. τεταρτος, quarto loco, vel ordine. Ov. Fast. 2, 823. Ter conata loqui, ter destitit, ausaque quarto. P. Varr. ap. Gell. 10, 1. Aliud est quarto praetorem fieri, et quartum, quod quarto loco adsignificat, et tres ante factos, quartum tempus adsignificat, et ter ante factum. Igitur Ennius recte, qui scripsit: Quintus pater quartum fit consul. V. TERTIO et QUARTUM. Eadem cum Gell. habet Non. 5, 50.

[QUARTULA, ae, f. dimin. quartae. Est cogn. R. Inscr. ap. Mur. 1408, 8. Pompeja Quartula. F.]

QUARTUM, adv. τεταρτος, quarta vice. Quarto et quartum inter se differunt. Nam quarto consul significat locum consulum, vel ordinem hoc modo: Marcus fuit quarto consul, idest tres consules ab origine, et institutione consulatus ante fuerunt, quam Marcus esset consul, qui quarto anno a primis consulibus factus est consul; quartum autem consul dicitur ratione ejusdem personae, quae tribus consulatibus jam perfuncta, quartum gerit. Liv. 3, 67. T. Quintio quartum consule. V. QUARTO. Neque tamen hoc semper scriptores religiose observant. Nam Q. Claud. ap. Gell. 10, 1. C. Marium creatum septimo consulem dixit, pro septimum. V. SECUNDUM.

QUARTUS, a, um, adj. τεταρτος, nomen numerale ordinis, quo significatur is, qui post tertium sequitur. Pl. Pers. 4, 4, 7. Perfidia, et peculatus ex urbe, et avaritia si exulant, quarta invidia, quinta ambitio, etc. Caes. B. G. 1, 12. Quartam partem copiarum citra flumen esse; et ib. 7, 35. Reliquas copias misit, demptis quartis quibusque cohortibus. Gell. 17, 12. Febris quartis diebus recurrens, h. e. quartana. Tac. A. 13, 15. Quartum decimum aetatis annum explebat. Cic. Acad. 4, 6. Carneades, qui est quartus ab Arcesila. Virg. A. 10, 619. Piliusque illi quartus pater, h. e. abavus. P. Quarta absolute (subaudi pars) frequens in jure civili, significat quartam partem alicujus rei, ut quarta hereditatis, agnatorum, liberorum, curiae, etc. de quibus V. Jctos. Exempla habes ap. Ulp. Dig. 5, 2, 8. f. et Paul. ib. 4, 3. extr. etc., quae omnia collegit Hotoman. de verb. Jur. In plurali num. Quint. 8, 5. med. Placet hoc ergo, decimas uxoris dari, quartas meretricibus? h. e. decimas, et quartas partes hereditatum. P. Absolutum est etiam illud Colum. 3, 3. Nam frumenta, majore quidem parte Italiae, quando cum quarto responderint, vix meminisse possumus. P. Die quarto refertur ad tempus praeteritum, et est nudius quartus. Cn. Matius ap. Gell. 10, 21. extr. Nuper die quarto, ut recorder, etc. Dicebant etiam die quarte, et die quarti, sed de futuro, ut τεταρτην, ut Gell. ib. docet. Pomp. ib. Die quarte moriar fame. Sic die quarte, et quarte. V. DIES. P. Est etiam cogn. R. Inscr. ap. Visc. Op. Var. T. 1. p. 186. ed. Mediol. Claudia C. F. Quarta sibi, et Sulpicio Simili viro suo, et Quartino fil. suo etc.

QUARTUSDECIMUS, a, um, adj. Vitr. 4, 6. Contrahuntur crassitudinis quartadecima parte. Tac. A. 1, 70. Quartadecima legio. Colum. 5, 2. Quartadecimam partem ducere. P. Scribitur et divisim quartus decimus.

QUASI, adv. ὡσεὶ, ὡπερὲν, tanquam, velut, perinde ac si. [Ex quam si, nostr. wie, als wie, als wenn, gleichsam, gleichsam als, omnino similitudinem significat, vel veram, vel cogitatam tantum, vel effectam, adeoque simulationem, et modo singulis adjectivis et participiis praepositum, modo post verba dicendi, sentiendi totum comma subjungit. B. Crus. in cl. Suet. p. 650.] Pl. Ps. 4, 1, 45. Ex transverso cedit, quasi cancer solet. Ter. Eun. 3, 2, 8. Assimulabo, quasi nunc exeam. Caes. B. G. 5, 42. Hostes maximo clamore insecuti, quasi parta jam atque explorata victoria, vallum ascendere coeperunt. Cic. Acad. 4, 10. f. Illos, qui omnia incerta dicunt, quasi desperatos relinquamus. Pl. Mil. 2, 4, 37. Cum alieno adolescentulo, quasi nunc est. P. Quasi, et quasi vero, perinde ac si. Ter. Andr. 5, 2, 9. Modo introii. Si, quasi ego, quam dudum, rogem. Caes. B. C. 2, 31. Quasi non felicitas rerum gestarum exercitus benevolentiam imperatoribus, et res adversae odia concilient. Cic. Fam. 3, 7. Quasi vero ad cognoscendum ego ad illos, non illi ad me venire debuerint. Caes. B. G. 7, 38. Quasi vero consilii sit res, et non necesse sit nobis Gergoviam contendere. [Part. quasi vero habent vim ironicam. Nubem exemplorum ex Cic. collegit Beier. ad Off. 2. p. 248. coll. Matth. ad Cic. Rosc. Am. 16, 47. pr. 33, 92. — Etiam perinde quasi, et simpliciter quasi ita usurpatur. V. eund. Beier. ib.] P. Cum aliis particulis. Cic. Sen. 8. f. Graecae litteras sic avide arripui, quasi diurnam sitim explere cupiens. Id. Quint. 2. med. Qui, quasi sua res aut honos agatur, ita diligenter Sex. Naevii studio et cupiditati morem gerunt. Enn. ap. Varr. L. L. 6, 3. Tantidem, quasi feta canes, sine dentibus latrat. Pl. Merc. 2, 2, 42. Decrepitus senex tantundem est, quasi sit signum pictum in pariete. Alii leg. tantidem. Id. Trin. 4, 1, 16. Ita jam quasi canes,

haud secus circumtabant navem turbines venti. *Id. Merc. 1, 1, 90.* Servum una mittit, quasi uti mihi foret custos. *Id. As. 1, 3, 26.* Quasi piscis itidem est amator. *Id. Rud. 3, 4, 27.* Quasi murteta juncis, item vos virgines circumvinciam. *Cic. Mil. 31.* Proinde quasi nostram ipsam mentem videre aut sentire possimus. *Id. Quint. 26. f.* Atque haec perinde loquor, quasi debueris, etc. *Pl. Cas. prol. 45.* Educavit magna industria, quasi si esset ex se nata. *P. Pro quemadmodum, sicut. Pl. Aul. 4, 1, 9.* Quasi pueri qui nare discunt, scirpea induitur ratis, qui laborem minus, facilius ut nent, et moveant manus; eodem modo servum ratem esse amanti hero aequum censo; et 4, 1, 6. Qui amanti hero servit, quasi ego servio, etc. *P. Servit interdum leniendae translationi, quae duriuscula videatur. [*V. Beier. ad Cic. Off. 1. p. 45. 53. 152. 2. p. 61. 124.] Cic. Or. 1, 3.* Philosophia laudatarum artium omnium procreatrix quaedam, et quasi parens; et *ib. 59.* Vocem ab acutissimo sono usque ad gravissimum sonum recipere, et quasi quodam modo colligere. [*Largam exemplorum copiam particulae quasi c. quidam et aliquis conjunctae dedit Beier. ad Cic. Off. 1. p. 67. Cf. Frotzsch. ad Quint. 10, 5, 18. extr.] *Cic. Fam. 3, 2. med.* Facilius erit mihi quasi decursus mei temporis. *P. Significat etiam ferme, circiter, fere, paene, prope. [*Pl. Capt. prol. 20.* quia quasi una aetas erat.] *Ter. Heaut. 1, 1, 93.* Quasi talenta ad quindecim coegi. *Cic. Verr. 1, 8.* Ex his quasi decem fiscos ad senatorem illum relictos esse. *Id. Or. 13.* Est enim quasi in extrema pagina Phaedri his ipsis verbis loquens Socrates. *Tac. A. 1, 68.* Rarus miles, et quasi ob metum defixus. *Suet. Cal. 58.* Hora quasi septima. [*Simili ratione Graeci adhibent ὥς, ὅσοι. V. Burm. et Oudend. ad Suet. l. modo l. Tursell. p. 676. n. 10. ed. Schwarz., Gronov. ad Liv. 27, 12, 16.] *P. Quasi, quasi idem significat ac partim, partim. Spart. Get. 4.* Qui cum diceret quasi joco, quasi serio, omnes cum liberis occidendos partium diversarum. *P. Apponitur iis, quae talia re vera non sunt, qualia appellamus. Plin. ep. 8, 16.* Permitto servis quoque quasi testamenta facere, eaque, ut legitima, custodio: et *mox: Nam servus respublica quaedam, et quasi civitas domus est. Hinc illa ap. Jctos quasi pignus, quasi dos, quasi possessio, dominus, filius, etc. quod est simile pignoris, dotis, possessionis, etc. Ulp. Dig. 19, 1, 13. med. et ib. 23, 3, 39. et ib. 43, 15, 3. f. etc. P. Quase, inquit Quint. 1, 7. med., scriptum in multorum libris est: sed an hoc voluerint auctores, nescio: T. Livium ita his usum, ex Pediano comperi, qui et ipse eum sequebatur: haec nos i littera finimus. *P. Cum in vetustissima Tab. aenea ap. Daniel. Numism. Capuan. p. 95. l. 8. et in alia ap. Grut. 628. l. 40. quae in insculptum sit, et ap. eund. 629. l. 4. quae in 203. l. 21. quae in ideo secunda syllaba longa esse natura videtur, nec nisi elisione prioris vocalis e correpta fuisse. Hinc eandem producit Lucr. 5, 728. Proinde quasi fieri nequeat, quod pugnat uterque. *P. [*Confund. quasi et sibi. V. Beier. ad Cic. Off. 1. p. 152.]***

QUASILLARIA, ae, f. ancilla infimae domus: ita dicta, quia pensa in quasillis reposita habet. *Petr. Sat. 132. Burm.* Convocat omnes quasillarias, familiaeque sordidissimam partem, ac me conspui jubet. *Inscr. ap. Grut. 648, 5.* Musa quasillaria vix ann. XXX. Cratinus lanipend. de suo.

*QUASILLARIUS, i, m. φιλοποιος *Gloss. Gr. Lat. B. A.*

QUASILLUM, i, n. et

QUASILLUS, i, m. κάλαρος, καλάδιον, κρηλδιον, parvus qualus. *Cato R. R. 133.* In arboribus radices uti capiant, calicem pertusum sumito tibi, aut quasillum: per eum ramulum transierit, eum quasillum terra impleto, calcatoque, in arborem relinquit. *P. Praecipue vero dicitur de calatho, in quo mulieres ancillae pensum lanae reponunt, et fusos, et reliqua ad lanificium pertinentia. Festus in litt. C. Calathos Graeci, nos dicimus quasillos. Id. in litt. T. ex lect. Scal. Talassionem in nuptiis Varro ait signum esse lanificii: κάλαρον enim, id est quasillum, solitum appellari talassionem. *Cic. Phil. 3, 4.* Nihil humile de Tarquinio, nihil sordidum accepimus: at vero hujus domi inter quasilla pendebatur aurum, numerabatur pecunia. Alii aliter leg. [*Vulg. hab. Orell.] *Tibull. 4, 10, 3.* Si tibi cura toga est potior, pressumque quasillo scortum, h. e. ancilla quasillaria, vel scortum pauperimum, et lanam faciens vitae tolerandae causa. *Prop. 4, 7, 37.* Et graviora rependit iniquis pensa quasillis.*

QUASSABILIS, e, adj. qui quassari potest. *Lucan. 6, 22.* Sed munimen habet nullo quassabile ferro, Naturam sedemque loci.

QUASSABUNDUS, a, um, adj. qui multum quassatur. *V. CASABUNDUS.*

QUASSATIO, onis, f. σεισμός, actus quassandi, concussio. *Liv. 22, 17.* Capitum irrita quassatio excitans flammam, hominum passim discurrantium speciem praebat; et *Macr. Sat. 7, 15.* Si quando casu aliquid paulo densius in pulmonem, violentia spiritus trahente, deciderit, mox nasci tussim nimis asperam, et alias quassationes usque ad vexationem salutis; et *Arnob. 7, 237.* Etiamne Dii coronis af-

ficiuntur, et floribus? etiamne aeris tinnitibus, et quassationibus cymbalorum?

QUASSATIPENNAS Anates, h. e. pennas quassantes, vel pennas quassas habentes, dixit *Varr. ap. Non. 6, 65.* Nec quassatipennas anates, remipedes, buxeis rostris pecudes, paludibus nocte nigra ad lumina lampadis sequens. Alii perperam leg. *quassatipennas. V. QUERQUEDULA.*

QUASSATURA, ae, f. quassatio. *Plin. Valer. 4, 5.* Malva cum axungia veteri pulcherrime quassatur fovet, h. e. laesionem ex quassatione. *Veg. Vet. 1, 28. med.* Quassaturas, emota, vel extorta, vel ejecta de locis suis uri non debere, h. e. ipsa membra quassata ac laesa.

QUASSATUS, a, um, part. a quasso: ἀνωσίονος, concussus, labefactus. *Virg. A. 1, 555.* Quassatam ventis liceat subducere classem, διασάλευθεϊσθαι. *Oc. Trist. 2, 83.* Cum coepit quassata domus subsidere. *Plin. ep. 8, 17.* Proruta opera, quassata atque etiam decussa monumenta. *Lucr. 3, 435.* quassatis undique vasis Diffuere humorem, etc. *Plin. 10, 12, 14.* Cornices nucem volantes in altum in saxa tegulasque jaciunt iterum ac saepius, donec quassatam perfringere queant. *Sil. 7, 202.* de ebrio: Tempora quassatus. *Sic. Or. R. Am. 146.* multo tempora quassa mero. *P. Translate. Suet. Aug. 81.* Quare quassato corpore, neque frigora, neque aestus facile tolerabat, h. e. gravedine vexato et affecto. *Sil. 8, 593.* quassata Placentia bello. *Cic. Sext. 34. et Marcell. 8.* Vim fuisse illam, flammam quassatae reipublicae, perturbatorumque temporum. *P. Quassatus, fractus. Petr. Sat. 134.* Nisi primo ictu arundo quassata verberantis impetum minuisset. *Appul. Met. 7.* Hordeum frictum, et sub mola meis quassatum ambagibus.

QUASSO, as, avi, a. 1. ἀνωσίω, διασάλευω, διακρηδάω, saepe quatio, concutio, commoveo, agito. *Gell. 2, 6.* Quassare, quam quater, gravius violentiusque est. *Eran. ap. Maer. Sat. 6, 3.* Equus saepe jubam quassat. *Petr. Sat. 91.* Singultibus crebris pectus quassaverat. *Pl. Merc. 3, 4, 15.* Tristis incedit, quassat caput. *Catull. 44, 13.* Hic me gravedo frigida, et frequens tussis Quassavit. *Sen. Troad. 168.* Artus horridus quassat fremor. *Id. Herc. Oet. 1878.* Nunc Curetes, nunc Corybantes Arma Idaea quassate manu. *Id. Phoen. 530.* membra quassantur metu. *Val. Fl. 8, 275.* te, Graecia fallax, Persequor, atque tuis hunc quassa moenibus ignem. *Virg. A. 9, 521.* horrendus visu quassabat Etruscum Pinum, et fumiferos infert Mezentius ignes; et *ib. 12, 94.* Quassare hastam trementem; et *ib. 5, 854.* ramum Lethaeo rore madentem super utraque quassat tempora. *Pl. Epid. 3, 3, 55.* Suam qui undantem chlamydem quassando facit. *Val. Fl. 7, 577.* galeamque minantem Quassat. *Sil. 2, 294.* Quassantur oppida bello. *Or. A. Am. 1, 696.* Quassanda est ista Pelias hasta manu. *P. Part. quassans absolute neutrorum more. Pl. As. 2, 3, 23.* Quassante capite incedit, h. e. agit caput: quod est irati, aut tristis. (Adde *Bacch. 2, 3, 71.* et *V. CASANS.*) *Caecil. ap. Serv. ad G. 1, 74.* Quassante capite tristis incedunt. *Virg. ib. lactum siliqua quassante legum Sustuleris. P. Significat etiam pulsare. Mart. 13, 1.* Non mea magnanimo depugnat tessera talo: Senio nec nostrum cum cane quassat ebur. *P. Item frangere. Pall. 12, 17.* Olivam mola fortiore quassare. *Id. 13, 2.* Myrti baccas quassare. *V. QUASSATUS. P. [Translate est nimio luctu aliquem conficere. Inscr. ap. Grut. 607, 4.* Parce tuam, conjux, fletu quassare juventam. *F.]*

QUASSUS, a, um, part. a quatio: σεισμός, quassatus, concussus, labefactus, fractus. *Ov. Her. 11, 77.* Sic mea vibrari pallentia membra videres: Quassus ab imposito corpore lectus erat. *Hor. Od. 4, 8, 31.* Clarum Tyndaridae sidus ab infimis Quassas eripuit aequoribus rates. *Plin. 18, 26, 64.* Dolia quassa sarcire. *Petr. fragm. Trag. 69. Burm.* Arundinibus quassis choraulas imitatus est, h. e. fissis, rimosis. *Sic. Or. Met. 3, 508.* et *Fast. 5, 508.* Quassae faces, h. e. ligna fissa et scissa in usum facum. *Mart. 9, 58.* Nec pigri rota quassa mulionis. *Sen. Thyest. 568.* situ quassas stabilire turres. *Liv. 26, 51.* Refectis, qua quassi erant, muris. [**Id. 25, 3.* In veteres, quassasque naves paucis et parvi pretii rebus impositis.] *Pl. Curc. 3, 26.* Oculis aula quassa cum cinere effossus. *P. Translate. Quint. 12, 10. med. de litt. F.* Quae etiam cum vocalem proximam accipit, quassa quodam modo, utique quoties aliquam consonantium frangit, multo fit horridior, h. e. fracta. *V. FRANGO. Curt. 7, 7.* Haec quassa adhuc voce subdeficiens, vix proximis exaudientibus, dixerat. *Sen. Hippol. 996.* Sors aggravat quassam domum. *Id. Herc. Fur. 1308.* Anima fessa senio, nec minus quassa malis; et *Thyest. 239.* Imperii quassa est fides. *P. [*Confund. quassus et casus. V. Burm. ad Quint. Inst. p. 1001.]*

QUASSUS, us, m. frequens motio, concussio. *Pacuv. ap. Cic. Tusc. 2, 21.* Nam attractatu, et quasso saevum amplificatis dolorem.

QUATEFACIO, is, eci, actum, a. 3. ἀνωσίω, concutio, commoveo, labefacio. *Cic. ad Brut. 1, 10. med.* Romam perveni, nulloque praesidio quatefecerunt.

Antonium. Alii leg. patefecerunt. [**Orell.* nullam lectionis varietatem notat.]

QUATENUS, adv. ἤ, καθότι, usque ad quem finem, quantum: a qua et tenus. *V. EATENUS. Cic. Or. 22.* In omnibus rebus videndum est, quatenus: etsi enim suus cuique modus est, tamen magis offendit nimium, quam parum. *Id. Or. 2, 87.* Sciunt, quid, et quatenus, et quomodo dicturi sunt; et *ib. 58. f.* Quatenus sint ridicula tractanda oratori, perquam diligenter videndum est. *Liv. 2, 55. f.* Consules in curiam compelluntur, incerti, quatenus Volero exerceat victoriam. *Cic. Off. 3, 17.* Aliter leges, aliter philosophi tollunt astutias: leges, quatenus manu tenere possunt; philosophi, quatenus ratione et intelligentia. *Id. Amic. 11.* Quatenus amor in amicitia progredi debeat. *Gell. 1, 3.* Quatenus quaque fini dari venia amicitiae debeat. *P. Refertur ad locum. Liv. 28, 39. f.* Petentibus Saguntinis, ut quatenus tuto possent, Italiam spectatum irent. *Colum. 9, 8.* Praeciditur superior pars (arboris), quae ab apibus vacat, deinde inferior, quatenus videtur inhabitari. *Adde Cels. 5, 28. n. 12.* *P. Item ad tempus. Cic. Phil. 14, 5. f.* Quibus auspiciis istos fasces acciperem? quatenus haberem? cui traderem? *P. Significat etiam qua ex parte, vel, quod attinet ad. Cic. Fam. 1, 2.* Quatenus de religione dicebat, Bibulo assensum est: de tribus legatis frequentes ierunt in alia omnia. *Id. ib. 4, 4.* Accipio excusationem ex ea parte, quatenus negligentia eorum, qui epistolas accipiunt, fieri scribis, ne ad nos perlerantur. *P. Pro quoniam, quandoquidem. Hor. Od. 3, 24, 30.* Clarus postgenitis: quatenus, heu nefas! Virtutem incolumem odimus, Sublatam ex oculis quaerimus invidi. *Ov. Trist. 5, 5, 21.* Quatenus et non est in caro conjuge felix, Pars vitae tristi cetera nube vacet. *Plin. ep. 3, 7. f.* Quatenus nobis denegatur diu vivere, relinquamus aliquid, quo nos vixisse testemur. *Adde Juven. 12, 101., Tac. A. 3, 16, Quint. 6, 2. med. et Suet. Claud. 26. [*Adde Tac. Dial. 5. Cf. Freinsh. ind. in Flor. s. h. v. Spald. ad Quint. 4, 2, 66. coll. Oudend. ad Suet. Claud. 26.]* *P. In illo Front. Aquaed. 7.* Eidem mandatum a senatu est, ut curaret, quatenus alias aquas, quas posset, in Urbem perduceret: quatenus est ut. Alii leg. ut curaret, quatenus alias aquas posset, in Urbem perduceret. *Pro ut poni videtur etiam ab Ulp. Dig. 4, 2, 14. med.* Pro eo autem, qui in fuga esse dicitur, cautio extorquenda est, quatenus et perscrutatur, et omni modo eum restituat; et a *Paulo ib. 19, 2, 55. f.* Ad solvendas totius temporis pensiones ex conducto conveniri potest, quatenus locatori in id, quod ejus interest, indemnitas servetur. *P. Pro quomodo. Lact. 4, 27.* Quanto terrori sit daemonebus hoc signum, sciet qui viderit, quatenus adjuvati per Christum, de corporibus fugiant. *P. Antiqui quatenos dicebant (pro quoniam), ut Scipio Africanus in ea oratione, quam scripsit, postquam ex Africa rediit: Uti negotium natum erat: quatenus castra nostra ita munita erant, ut posses partem exercitus abducere. Haec Festus, qui et quatinus scriptum fuisse ait; cum discrimine tamen, quia quatenus, inquit, significat qua fine: at quatinus et quatenos quatinus. [*Fronto de differentiis vocabulorum (ed. Maio) p. 470. ed. Mediol. Quatenus et quatinus. Quatenus qua fini: quatinus quoniam. B. A. Sed hoc discrimen nullum est. Frequenter enim apud antiquos commutabantur e et i, item o et u, ut protenus protinus, consol consul. [*Cf. Burm. ad Suet. Claud. 26.]*

QUATER, adv. τετρας, quatuor vicibus. *Virg. A. 2, 242.* quater ipso in limine portae Substitit, atque utero sonitum quater arma dedere. *Hor. Sat. 2, 3, 1.* Sic raro scribis, ut toto non quater anno Membranam poscas. *Varr. R. R. 3, 10.* Quater in anno pariunt. *Ov. A. Am. 2, 447.* O quater, et quoties numero comprehendere non est, Felicem! *Colum. 5, 2. med.* Viginti ducto quater, fiunt octoginta. [**Suet. Caes. 1.* Cinnae quater Consulis, h. e. qui omnino quater Consul fuit. *V. B. Crus.]* *P. Ter et (vel aut) quater. Hor. Od. 1, 31, 13.* ter et quater Anno revisens aequor. *Virg. G. 1, 410.* corvi presso ter gutture voces Aut quater ingeminant; et *ib. 2, 399.* Terque quaterque solum scindendum. *P. Cum aliis nominibus numeralibus. Hor. Ep. 1, 20, 27.* Me quater undenos sciat explevisse decembres. *Pl. Ps. 1, 3, 111.* Quater quinis minis. *Ov. Met. 7, 293.* Anni quater deni. *Hirt. B. Afr. 19.* Petrejo auxilio adhibito, equitibus CIO, peditum ac levis armaturae quater tanto. *Vitr. 10, 14.* Quater centies. *Cic. Verr. 2, 1, 39.* Quater decies. *Plin. 36, 13, 19. n. 1.* Ante annos quater mille sexcentos.

*QUATERNATIO, onis, f. Interpret. Iren 1, 1. B. A.

QUATERNARIUS, a, um, adj. τετραδικός. *Colum. 11, 2. med.* Scrobes quaternarii, hoc est quoque versus pedum quatuor, si est commodum trerum, quatuordecim ab uno fiunt: ternarii autem decem et octo. *Plin. 28, 6, 17.* Numerus quaternarius: τετρας.

QUATERNI, ae, a, adj. plur. numerus dispersivus. *Hor. Sat. 1, 4, 86.* Saepae tribus lectis videas coenare quaternos. *Cic. Font. 5.* Quaternos denarios in singulas vini amphoras portorii nomine exegisse. *P. Sumitur etiam pro cardinali. Manil. 3, 596.* Hoc sexagenos tribuit, duplicatque quaternos. *Caes. B. C. 1, 83.* Primam aciem quaternae cohortes ex V.

legione tenebant. Alii leg. ex V. legionibus. *Auson. epigr.* 2. Annis undecies centum conjunge quaternos. *Id. Idyll.* 11, 60. Bisque quaternorum secernitur omphalos idem. P In gen. plur. quaternum usitatus est: quod dicendum de aliis similibus dispertitivis, *ducenti, triceni, etc. Colum.* 5, 5. Quaternum pedum spatia. *Plin.* 9, 3, 2. Balaenae quaternum jugerum, pristes ducenium cubitorum.

QUATERNIO, onis, m. τετρας, quaternarius numerus, ut ternio ternarius. *Capell.* 7, 255. Quaternioni duos adiciendo fecit superdimidium. Adde p. 268. V. QUATRIO.

QUATINUS. V. QUATENUS.

QUATIO, is, a. 3. οτιω, quadratio, τετασσω, cum violentia et crebro moveo, quatefacio, concutio, agito, pulso. *Fest.*: Quatere, suspensum et vicinum rei alicujus motum significat, non, ut Verrius putat, ferire: cum id ipsum verbum, concutere, ex praepositione, quae est con, et quatere, sit compositum. *Petr. Sat.* 124. ingentem quatiens Mavortius hastam; et *ib.* 89. f. Quadrupes altis quatit ad excursus juba. [**Liv.* 8, 7. quum equus magna vi caput quateret.] *Or. Her.* 18, 48. Ventus quatit aquas. *Virg. A.* 3, 226. Harpyiae magnis quatiunt clangoribus alas. *Tac. H.* 2, 22. Super humeros scuta quatere. *Virg. G.* 4, 64. Quatere cymbala. *Plin. ep.* 7, 27. Manibus catenas gerebat, quatibatque. *Or. Met.* 12, 521. quatitur terrae motibus *Id. Virg. A.* 3, 29. mihi frigidus horror Membra quatit; et *ib.* 5, 199. tum creber anhelitus artus, Aridaeque ora quatit; et *Or. Fast.* 6, 400. Quatere caput. *Id. Her.* 14, 40. Populeas quatit aura comas. *Id. Met.* 12, 329. Quercum quatere huc illuc. *Virg. A.* 11, 875. Quadrupedumque putrem sonitu quatit ungula campum; et *ib.* 512. equitum levia improbus arma Praemisit: quaterent campos; et *Liv.* 21, 10. med. Urbis moenia ariete quatere. *Virg. Cul.* 218. verbera alicui, h. e. flagella quatefacere ad aliequem verberandum. *Id. A.* 2, 610. Neptunus muros, magnoque emota tridenti Fundamenta quatit. *Id. G.* 3, 132. Cursu quatere equum, h. e. agitare, ad cursum impellendo fatigare. Sic *Cic. in Arat. N. D.* 2, 42. f. Arctophylax, vulgo qui dicitur esse Bootes, Quod quasi temone adjunctam prae se quatit Arcton. *Ter. Eun.* 2, 3, 66. Quatere aliquem foras, h. e. quatendo ejicere. *Hor. Ep.* 2, 2, 84. risu populum. P Translate est vexare, infestare. *Virg. A.* 9, 608. quatere oppida bello. *Tac. H.* 4, 28. Mosam transire jubet, ut Menapios, et Morinos, et extrema Galliarum quateret. P Item afficere, commovere. *Gell.* 9, 13. Animus quatitur et afficitur non minoribus motibus pulsibusque, quam si ipse coram spectaret. *Sen. Thyest.* 260. Fateor: tumultus pectora attonitus quatit, Penitusque volvit. *Tac. H.* 1, 52. extr. Quatibatur his segne ingenium, ut concupisceret magis, quam speraret. P Item commovere, turbare, percellere. *Cic. Tusc.* 3, 6. Est in animis tenerum quiddam atque molle, quod aegritudine, quasi tempestate, quatitur. *Hor. Od.* 1, 16. 5. adytis quatit Mentem sacerdotum incola Pythius. *Val. Fl.* 1, 743. quatuntque truces oracula Colchos. *Id.* 2, 122. de Fama: et motis quatit oppida linguis; et 5, 273. et *Sil.* 7, 7. Terrificis quatit attonitas rumoribus arces. *Sen. Herc. Oct.* 1993. Quatit populos terrore gravi. *Stat. Achill.* 2, 55. fama truceis belli, quod nunc Europamque, Asiamque quatit; *Hor. Od.* 3, 3, 4. Quatere aliquem mente solida, h. e. de statu mentis dejicere.

QUATRIDIUANUS, a, um, adj. τετραήμερος, quatruidi tempus habens. *Hieron. ep.* 108. n. 24. Lazarus quatruiduanus mortuus cum ipso (Iesu) scribitur inisse convivium, ne resurrectio eorum phantasma putaretur.

QUATRIDIUM, i, n. τετραήμερον, quatuor dierum spatium. *Pl. Pers.* 1, 1, 37. Mihi des nummos trecentos, quos continuo tibi reponam in hoc triduo aut quatruiduo. *Cic. Rosc. Am.* 7. med. Quatruiduo, quo haec gesta sunt, res ad Chrysogonum defertur. *Id. ad Brut.* 1, 3. Triduo, aut quatruiduo ante hanc rem pulcherrimam. *Liv.* 3, 3. med. Sic finem justitio, quod quatruiduum fuit, reditus consulis fecit. *Len. Tul. ad senat. ap. Cic. Fam.* 12, 15. extr. Cassium quatruidui iter Laodicea abfuisse. P Quatruiduum duplici u legitur in vet. lap. ap. *Manut. in Orthogr.* in voce *Boetica*, n. 4. quam tamen *Grut.* 101, 3. referens, simplici l scribit. V. QUATUOR.

QUATRIERIS. V. QUADRIERIS.

QUATRINGENARIUS. V. QUADRINGENARIUS.

QUATRINI. V. QUADRINI.

QUATRIO, onis, m. τετρας, idem ac quaternio, et dicitur de jactu tesserarum, qui quatuor punctis constat. *Isid. Or.* 18, 65. Jactus quisque apud ludores veteres a numero vocabatur, ut unio, binio, trio, quatio, quinio, senio. Postea appellatio singularum mutata est, et unionem canem, trionem supputum, quationem planum vocabant. F.]

QUATRIREMIS. V. QUADRIREMIS.

QUATRISEXTIUM, ii, n. quadruplex sextarium. *Not. Tir.* p. 147. Sextarium, bisextium, trisextium, quatrisextium. F.]

QUATUOR et Quattuor, τεσσαρες et τεσσαρα, nomen numeri cardinale, unum ad tria addens. *Cic.*

Univ. 5. Ab iis rebus numero quatuor mundi est corpus effectum. *Virg. G.* 1, 258. Temporibusque parem diversis quatuor annum. Alii leg. quattuor. Atque ita scribi volunt, quotiescumque prima ap. eund. pluries producit, quae ceteroquin brevis esse videtur, ut in quater. Unde *Enn. ap. Cic. Div.* 1, 48. Cedunt ter quatuor de coelo corpora sancta. *Id. ap. Charis.* 1, 114. Jamque fere quatuor partum. *Auson.* quoque in *VII. Sap. de Cleob.* 5. Gradibus propinquis in quatuordecim sedes. Ceteri poetae omnes semper producunt. Vult autem *Manut.* in *Orthogr.* non solum in versu, cum prima producit, sed etiam in prosa oratione ubique ita geminari, quod ita habeatur in Virgilio Carpens, in Pandectis, in lapidibus permultis et apud poetas. Addit *Gesner.* etiam *MS. Palladii, Polenus Frontini*, in quibus semper quattuor scriptum est. Contra simplex l praefertur *Dausq., Cellar.* in *Orthogr.* et alii: ajuntque primam esse longam, quamvis sit a quater, ut sedes a sedeo, mobilis a moveo, lucerna a luceo, quasillus a qualus, et alia originis quantitatem mutant. In allatis autem *Enni* et *Ausonii* locis recurrendum ad synaeresim, et quatuor faciunt dissyllabum: itaque legunt priorem vers. *Enni*: Cedunt de coelo ter quatuor corpora sancta. Ego neutram scribendi rationem damnaverim: primam syllabam vix corripuerim. [*Quattuor praefertur est. *V. Schneid. Gr. Lat.* 1. p. 446. sq.]

QUATUORDECIES et Quattuordecies, adv. τεσσαράκοντα, idem ac quater decies. *Plin.* 3, 7, 13. A Gadibus quatuordecies centena.

QUATUORDECIM et Quattuordecim, τεσσαράκοντα, nomen numerale cardinale indeclin. *Plin.* 2, 14, 11. Quatuordecim partes. *Flor.* 2, 18. Per quatuordecim annos. P Sedere in quatuordecim in theatro, est inter viros equestris ordinis sedere, quibus quatuordecim gradus assignati fuerant post orchestra, ex qua magistratus, senatoresque spectabant. *Suet. Caes.* 39. Donatus quingentis sestertiis, et annulo aureo, sessum in quatuordecim e scena per orchestra transit. Adde *As. Poll. ad Cic. Fam.* 10, 32. *Sen. ep.* 44. Eques Romanus es, et ad hunc ordinem tua te perduxit industria: et mehercule multis quatuordecim sunt clausi. V. et *Aus. l. c.* in QUATUOR.

[QUATUORPRIMI et Quattuorprimi, orum, m. plur. quatuor viri principes ex decurionibus. V. DECEMPRIMI et DECURIO. *Inscr. ap. Visc. Op. var.* T. 1. p. 80. K. Aug. honorem ediderunt, ludos per IIII (quatruiduum) fecerunt IIII. primi. Adde aliam ap. *Grut.* 506. in qua ter IIII. primi leg. F.]

QUATUORSIGNANI. V. SEXSIGNANI.

[QUATUORVIRALIS et Quattuorviralis, e, adj. ad quatuor viros pertinens, ut Quattuorviralis absolute dicitur, qui aliquando quattuorviratu functus est. *Inscr. ap. Grut.* 426, 3. C. Julianus Julius Dec. Mun. IIII. vidualis sibi, etc. F.]

QUATUORVIRATUS et Quattuorviratus, us, m. τετραμερεια, magistratus, seu dignitas quattuorvirorum. *As. Poll. ad Cic. Fam.* 10, 32. Quattuorviratum (Gadibus) sibi prorogavit. [*Inscr. ap. Marin. Frat. Arv.* p. 402. T. Elufrio T. F. Stell. Meliori, quod anno IIII. viratus sui annonam insufficientem civitati pecunia sua praestiterit, etc. F.]

QUATUORVIRI et Quattuorvirii, orum, m. plur. magistratus quatuor virorum Roma institutus post aediles curules, cui viarum intra Urbem curandarum provincia data est, ut *Pomp. Dig.* 1, 2, 2. med. docet. *Inscr. ap. Grut.* 403, 1. Cn. Domitio Sex. F. Vel. Afro IIII. vir. viarum curand. etc. Alia ap. *Reines. cl.* 2. n. 26. P. Plotius Romanus IIII. V. V. cur. P In municipiis et coloniis quattuorvirii fuerunt summus magistratus, qui ex decurionibus eligebantur; [item quattuorviri juri dicundo; item quattuorviri aediles seu aedilicia potestate; item quattuorviri ab aerario, seu ad aerarium, qui omnes annui erant; fuerunt denique quattuorviri quinquennales, qui quinto quoque anno creabantur, et quorum munus idem erat, ac Romae censorum. *Cic. Cluent.* 8. Oppianicus Larinum cum armatis advolvit, quattuor viros, quos municipes fecerant, sustulit; se a Sulla, et alios praeterea tres factos esse dixit. Exstat ejusd. epistola *Fam.* 13, 76. ad quattuor viros, et decuriones Fregellanos missa. *Inscr. Patavina ap. Grut.* 72, 9. P. Opsidius P. F. Rufus IIII. vir. Tr. Mil. Leg. IIII. Scythic., Praef. Fabr. Alia item Patavina ap. *eund.* 366, 4. C. Asconio C. F. Fab. Sardo IIII. vir. I. D., Praef. Fabr. etc. Alia Spoletina ap. *eund.* 167, 12. P. Marcus T. F. Hister, C. Maenius C. F. Rufus IIII. vir. ex S. C. faciend. coerant, eidemq. probant. Alia indidem ap. *Fabr.* p. 675. n. 21. P. Marcus T. F. Hister, C. Maenius C. F. Rufus IIII. vir. I. D. S. C. fac. cur. probaverunt. Hinc liquet, IIII. vir. unum idemque esse ac IIII. vir. I. D. Alia ap. *Marin. Frat. Arv.* p. 576. C. Volusio Victori quaestori Oriculanorum IIII. viri aediles, IIII. viri jure dic., IIII. viri Quinq., cives statuum posuerunt, etc. Alia Patavina ap. *Fabr.* p. 485. n. 160. M. Junius Sabinus IIII. vir aedilicia potestat. e lege Julia municipali, etc. Alia ap. *Don. cl.* 4. n. 22. L. Lusio Modesto quattuorviro aedil. potestat. etc. In hac eadem ap. *Fabr.* p. 700. n. 219. pro quattuorviro mendose legitur quartoviro. Alia Nemausensis

ap. *Grut.* 470, 6. Q. Solonio Q. F. Vol. Severino IIII. vir. ab aerar., pontific., etc. pontifici hic legitur ap. *Grasserum*, qui lapidem vidit. Alia indidem ap. *eund.* *Grut.* 413, 8. C. Fulvio C. F. Vol. Lupo Serviliano IIII. vir. ad aerarium, pontifici, etc. Alia Gabina ap. *Visc. Mus. Pio-Clem. T.* 6. p. 240. ed. *Mediol. Referentibus L. Vipstano L. F. Cl. Publicola Messalla, L. Setrio L. F. Pal. Prisco IIII. vir. Q. Q., etc. F.]*

QUATUS pro cyathus legitur in quibusdam MSS. ap. *Pall.* 1, 27, et 11, 14, etc.

QUAXARE, idem quod coaxare, a quo contractum est. *Festus*: Quaxare ranae dicuntur, cum vocem mittunt.

QUE

QUE, te, et, ac, atque: et dictioni semper postponitur, ut te Graece. *Cic. N. D.* 2, 59. Singulasque res definiimus, circumscripente complectimur. *Virg. G.* 3, 343. omnia secum Armentarius Afer agit, tectumque, laremque, Armaque, Amyclaeumque canem, Cressamque pharetram. *Cic. Att.* 15, 13. f. *Προσφοροῦ* quae Ciceroni. *Id. Phil.* 2, 29. Ego arma contra Deos patrios, arasque, et focos tuli. *Id. Quint.* 9. f. Nisi tu, quod esset tum jus, et officium, partesque, docuisses. P Etiam post monosyllaba. *Cels.* 7, 27. Exque eo fieri, ut neque retineatur, etc. *Nep. Dat.* 7. Ab hoc Sysinas desciiit, adque regem transit. Alii leg. ad regemque. *Virg. Ecl.* 7, 13. eque sacra resonant examina quercu; et *G.* 4, 347. Eque Chao, etc. Ita legit etiam *Serv.*: alii aque, ut ap. *Or. Am.* 2, 14, 30. Aque sua caesum matre queruntur Ityn. *Id. Her.* 6, 156. A totidem natis orba sit, aque viro. Utroque loc. alii leg. atque. *Pl. Cas.* 2, 8, 68. Tribus non conduci possim libertatibus, quin ego illis comparem magnum malum, quique hanc omnem rem meae herae jam faciam palam. P Post duas voces. *Lucil.* ap. *Non.* 1, 79. Ne auriculam obsidat caries, ne vermiculique. *Nep. Cat.* 1. Romam demigravit, in foroque esse coepit. *Cic. Off.* 1, 26. med. Quod earum administratio latissime pateat, ad plurimosque pertineat. (Adde *ib.* 39.) *Id. Fin.* 1, 1. In reque eo meliore, quo major sit, mediocritatem desideret. *Id. Fam.* 2, 16. A meque ipse deficerem. P Poetae etiam post plures. *Tibull.* 1, 3, 55. Hic jacet immiti consumptus morte Tibullus, Messalam terra dum sequiturque mari. (Plura ex eo concessit *Broukus.* ad 3, 6, 48.) *Prop.* 2, 16, 11. In te ego et aeratas rumpam, mea vita, catenas, Ferratas Danaes transiliamque domum. *Or. Fast.* 2, 315. Antra subit tophis, laqueataque pumice viro. Alii leg. laqueata et. P Pro vel, aut an. *Virg. A.* 4, 143. Qualis ubi hibernam Lyciam, Xanthique fluenta Deserit, ac Delum maternam invisit Apollo. Ita *Serv.*, qui et illud addit *A.* 2, 36. Aut pelago Danaum insidias, suspectaque dona Praecipit jubent, subjectisque urere flammis. Alii leg. subjectis; et *ib.* 6, 616. Saxum ingens volvunt alii, radiisque rotarum Districti pendent. *Hor. Sat.* 2, 7, 58. Quid refert, uri virgis ferroque necari Auctoratus eas, an, etc? [*Particulam que in sententia disjunctiva, ubi proprie te locum habet, vindicavit *Walch.* in *Emend. Liv.* p. 53. *Liv.* 3, 55, 13. quae (senatusconsultu) ante arbitrio consulum supprimebantur, vitiabanturque. *Id.* 23, 1, 9. aliquot eo proelio nobiles juvenes capti caesique. *Tac. Agr.* rarus dnabus tribusque civitatibus conventis. *Sen. Ira* 1, 9. extr. quos (affectus) nunquam depingere possit, nisi pares illis similesque opposuerit. *Cf. Jahn.* ad *Hor. Sat.* 2, 3, 157. p. 255. eundemque ad *Virg. G.* 1, 441. *A.* 2, 37.] P Quibusdam videtur etiam poni pro quia, nam, quoniam. *Cic. Off.* 1, 7. Non nobis solum nati sumus: ortusque nostri partem patria vindicat, partem parentes, partem amici. [*Part. que h. l. non quoniam signif., sed adversativa conjungens idem fere est quod potiusque, sed. *V. ib.* 1, 1, 3. ut idem utroque in genere elaboraret sequereturque et illud forense dicendi et hoc quietum disputandi genus: ubi plura attulit *Beier.* *Or.* 3, 21. Coracem istum vestrum patiamur nos quidem pullos suos excludere, e nido qui evolent; Pamphilumque nescio quem sinamus in infulis tantam rem, tanquam pueriles delicias aliquas, depingere; nosque ipsi hac tam exigua disputatione totum orationis munus explicemus. *Ramsh. Gr. Lat.* §. 188. p. 810. sq. ubi laud. *Heus.* ad *Cic. Off.* 1, 7. et ad 1, 26, 9. *Görenz.* ad *Legg.* 3, 17. pr. ad *Acad.* 2, 9, 27. *Fin.* 2, 5, 17. *Held.* ad *Caes. B. C.* 1, 74.] P Item pro etiam, quoque: quod apparet ex his, quae subijcio: in quibus tamen omnibus dubia est lectio. *Plin. ep.* 4, 19. f. Nam cum matrem meam parentis vice dilexerim, meque a pueritia statim formare solebas. *Tac. A.* 6, 19. Ac ne dubium haberetur, pecuniae magnitudinem male vertisse, avariasque ejus, quamquam publicarentur, sibi met Tiberius seposuit. [*Plura ejusdem generis exempla habet *Boettich.* in *Lex. Tac.* p. 177.] *Vell.* 1, 8. Is eos ludos, mercatumque instituit ante annos CMIV. *Aurel. Vict. Caes.* 3. extr. Mortalium conatus vacuos a Fortuna, cassosque esse. Sic hodieque, hodie quoque. *V. s. l.* [*V. plura ap. *Burm.* ad *Vell.* l. l. Cf. etiam *Gron.* ad *Liv.* 1, 26. f. et *Livii intpp.* ad 5,

27. I. quos laud. *Lindem. ad Pl. Mil. 4, 3, 39.* Nunc tibi vicissimque imperabo. P Longe frequentissimus est hujus notiois usus ap. Cic., qui mille locis v. que in transitione ponit, ita ut nostr. *ferner, auch* respondeat. V. N. D. 3, 35. Omnisque sensus hominum. *Off. 1, 39.* Eademque mediocritas. Cf. *ib. 1, 4, 2, 20, 70. Brut. 21, 81. cf. 20, 78. 25, 95.* P Conjungit sententias et verba explicativa, ubi que non diversum est a formula *id est.* *Cic. Or. 2, 67, 270.* Socratem opinor in hac ironia dissimulantiaque, etc. i. e. in hac ironia, quam nostro vocabulo dissimulantiam vocamus. *Caes. B. G. 6, 15.* Eorum (equitum Gallorum) ut quisque est genere copiosius amplissimus, ita plurimos circum se ambactos clientesque habet. Primus hunc usum *Görens.* accurate demonstravit, et plura exempla attulit *Beier.* ad *Cic. Off. 1, p. 205 et 2, p. 138.* Adde *Drakenb. ad Liv. 7, 15. it. Burm. ad Tac. A. 2, 14. Ramsh. Gr. Lat. §. 188. p. 809. Brem. ad Suet. Claud. 38.* P Colligit etiam ex antecedentibus. *Cic. Fin. 5, 12.* In mente hominis est admirabilis quaedam vis rationis, et cognitionis, et scientiae, virtutumque omnium. *Off. 2, 23, 82.* Alexandriam se proficisci velle dixit remque integram ad reditum suum jussit esse. *Sall. Cat. 3, 5, nihilominus honoris cupido eademque quae ceteros fama atque invidia vexabat; et ib. 48, 6.* Tarquinii indicium falsum videri, eumque in vinculis retinendum. *Jug. 4, 4.* Majusque commodum ex otio meo venturum; *ib. 9, 3.* Eodem modo legitur ap. *Vell. 1, 17, 6 et 2, 62, 1. Cf. Goer. ad Cic. Fin. 1, 9, 29.]* P In compositione conjunctionis vim amittit, encliticae naturam servat, ut in *utroque, plerique, quisque, undique, itaque, videre est.* [*V. *Ramsh. Gr. Lat. §. 86. II. 7. p. 267.* P Discrimen inter *que* et *et* *Herm. ad Elmst. Med. ed Lips. p. 331.* ita recte constituit, ut hoc posterius copulativum, illud adjunctivum dicat: cf. *Zumpt.* uberius de hac re disputantem in *Gr. Lat. §. 333. p. 290. sq. Stallb. ad Ruddim. 2. p. 343.* P Confund. *que* et *et.* V. *Beier.* ad *Cic. Off. 2. p. 225. et qui.* *Id. ad Cic. Fragm. p. 156. a. Que - a et qua.* V. *Cort. ad Lucan. 5, 234. Que et quae.* *Id. ib. 2, 615. Que et ve.* *Id. ib. 2, 898. 3, 549. Que et quidem.* *Heindf. ad Cic. N. D. p. 283.]*

QUEI? qui? hoc est, quomodo? *Pl. Mil. 2, 4, 12.* Quei dixi tu, te vidisse in proximo hic, sceleste, me osculante? Alii rectius leg. *quem dixi.* P Est etiam datus singularis pro cui, a quis. *Vet. Tab. an. ap. Mur. 582. lin. 17.* Ne quei eorum, quorum nomina, etc. et *mox:* Eorum quei frumentum dedit. P Ab hoc est *queis,* dativ. plur. V. *QUES.*

QUEIS. V. *QUES.*
 QUEMADMODUM, adv. *quomodo,* quo modo, qua ratione, quem ad modum. *Caes. B. G. 1, 36.* Si ipse populo R. non praescriberet, quemadmodum suo jure uteretur, non oportere se a populo R. in suo jure impediri; et *ib. 3, 16.* Neque, quemadmodum oppida defenderent, habebant. *Cic. Catil. 3, 1. extr.* Semper vigilavi, et providi, quemadmodum salvi esse possemus. *Id. Fam. 14, 2. P. Valerius scripsit, quemadmodum a Vestae ad tabulam Valerianam ducta esses.* *Pl. Bacch. 3, 3, 69.* Ego omnem rem scio, quemadmodum est. P Interrogative, *quomodo;* *Cic. Dom. 27.* Sed isti, qui Clodii leges timeverunt, quemadmodum ceteras observaverunt? *Id. Rosc. Com. 18.* Si non reliquit, quemadmodum ab eo postea exegisti? *Pl. Pers. 1, 1, 36.* Facere amicis tibi me potis es sempiternum. *Sa. quemadmodum?* Adde *Plin. ep. 3, 2. et ep. 4, 18. et ep. 7, 2.* P Item sicut, *καθὼς, ὡς, ὡσαύτως;* cui respondet *sic, ita, eodem modo,* et similia. *Cic. Arch. 2.* Mihi detis hanc veniam, accommodatam huic reo, vobis, quemadmodum spero, non molestam. *Id. Amic. 4. f. Perguratum mihi feceris, si, quemadmodum soles de ceteris rebus, cum ex te quaeruntur; sic de amicitia disputaris, quid sentias.* *Id. Q. Fr. 2, 15. med.* Tu, quemadmodum me censes oportere esse in republica, ita et esse, et fore auricula infima scito molliorem. *Id. Fin. 2, 26.* Ut quemadmodum sint in se ipsos animati, eodem modo sint erga amicos. *Id. Acad. 4, 34. med.* Non enim, quemadmodum si quaesitum ex eo sit, stellarum numerus par an impar sit; item si multis aliis de rebus, in quibus versatus exercitatusque sit, nescire se dicat. *Liv. 4, 43.* Ut, quemadmodum tribunis consulari potestate creandis sunt, adaeque in quaestoribus liberum esset arbitrium populi.

QUEO, is, ivi, et ii, itum, n. anom. *δίναμαι,* possum, valeo. A nonnullis inter defectiva enumeratur. Quare omnia ejus tempora ac personas subjiciemus. *Cic. Fam. 14, 1. f.* Non queo reliqua scribere. *Hor. Sat. 2, 7, 92.* liber sum, dic age: non quis. *Lucr. 3, 647.* non quit sentire dolorem. *Ter. Andr. 4, 5, 10.* Ut quibus, ajunt, quando, ut volumus, non licet. *Arnob. 3, 104.* Quod vos dicere non quitis. *Pl. Trin. 2, 2, 10.* Quod manu non queunt tangere; et *3, 2, 31.* Facere non quibam miser. *Id. Rud. 3, 1, 8.* Nec eas eripere quibat inde. *Virg. A. 6, 463.* nec credere quivi. *Ter. Andr. 4, 1, 30.* Nec te quivit hodie cogere. *Accius ap. Macr. Sat. 6, 1. med.* Nam si a me regnum fortuna, atque opes Eriperit quivit, at virtutem non quivit. *Juven. 2, 679.* Hujus enim vocem nunquam comprehendere quistis. *Quadrig. ap. Gell. 15, 1.* Nunquam quiverunt incendere. *Pl. Mil. 4, 6, 25.* Si non quibo impetrare. *Arnob. 7, 218.* Validius premere opinionem istam quibunt. *Hor. Sat. 2, 5, 2.* quibus amissas reparare queam res Artibus; et *ib. 10.* qua ratione queas dicescere. *Sall. Cat. 61. f.* Ne circumvenire queat. *Virg. A. 10, 19.* quod jam implorare queamus. *Just. 5, 4. f.* Si queant. *Pl. Merc. prol. 55.* Quod quirem. *Tac. A. 1, 66.* Cum neque precibus, neque manu retinere militem quiret. *Stat. Silv. 5, 3, 60.* nec Orpheae quirent avertere leges. *Varr. L. L. 4, 1. in. Velocior ideo, si quivero.* *Liv. 4, 21. f.* Ut vis a censoribus nullius auctoritate deterreri quiverit. *Lucr. 6, 855.* Non quierit calidum supra de reddere parte. *Arnob. 5, 161.* Cum ab Jovis maledictis nullam pausam facere quiveritis. *Hieron. in Isaj. 8, 24, 13.* Qui manus quiverint persequentis effugere. *Auson. epigr. 139.* Thebas quissent partitir ipsas. *Gell. 11, 9.* Loqui non quire. *Lucr. 5, 1421* neque in fructum convertere quisse. *Appul. Met. 6. et 9.* Nec ullum reperire quiens salutis subsidium. P Passive, seu deponentis forma. *Caecil. ap. Diomed. 1, 380.* Si non sarciri quitur. *Accius ib.* Neque vi impelli, neque prece quietus sum. *Id. ib.* Unde omnia perdisci ac percipi queuntur. *Lucr. 1, 1043.* Dum veniant aliae, ac suppleri summa queatur. *Pl. Pers. 2, 2, 12.* Nec subigi queantur unquam. *Ter. Heec. 4, 1, 57.* Forma in tenebris nosci non quita est. *Appul. Apol.* Cum eum jussisses accusationem sustinere, pollicitus ita facturum, ne sic quidem quietus est. P Etiam *Prisc.* in praeterito *quii* pro *quivi* agnoscit *10, 905. et 907.* P *Supini quitum* primam syllabam brevem esse vult *Id. 9, 867,* *quitum* tamen omittit editio *Krehlii* ex MSS.

QUERCERUS. V. *QUERQUERUS.*
 QUERCETUM, i, n. *δρυῖον,* locus quercibus consitus. *Varr. R. R. 1, 16. f.* Si ad limitem quercetum habet. *Hor. Od. 2, 9, 6.* Aquilonibus Querceta Gargani laborant. *Claud. in Ruf. 1, 383.* Rorabant querceta favis. P Dicitur et *Querquetum.* *Fest. in Querquetulanae.* Nymphae praesidentes querqueto virescenti. Ita etiam habent *Codd. Varr. l. c.*
 QUERCUS, a, um, adj. quernus. *Tac. A. 1, 83.* Ut super eas (*sellas*) querciae coronae statuere. Adde *Aurel. Vict. Epit. 3. f.*
 QUERCICUS, a, um, adj. quernus. *Suet. Cal. 19.* Insignis quercica coruua. *Lips.* malebat quercina. Alii rectius leg. *querna.* [*V. *Oudend.]*
 QUERCUS, us, f. *δρῦς,* arbor glandifera, proceram, ramosa, annosa, crassi caudicis, ligni praeduri, et si aquis obruat, firmissimi, corticis asperi. Haec ex *Plin. 16, 6, 8. et ib. 40, 79.* Habita est Jovi sacra, et in ejus tutela, ut est ap. *Phaedr. 3, 17,* ejusque fructus fuit primus prisecorum mortalium cibis, qui nunc suum. *Paul. ex Festo:* Quercus dicitur, quod id genus arboris grave sit ac durum, tum etiam in ingentem evadat amplitudinem: querceram enim gravem et magnam putant dici. *Virg. G. 3, 332.* Sicubi magna Jovis antiquo robore quercus ingentes tendat ramos. *Id. A. 3, 680.* quales cum vertice celso Aeriae quercus, aut conferae cyparissi Constituerunt, silva alta Jovis, lucusve Dianae. *Cic. Leg. 1, 1. et Lucr. 5, 937.* Glandifera quercus. *Ov. Met. 13, 798.* saevior indomitis Galatea juvencis, Durior annosa quercu. *Virg. Ecl. 6, 28.* tum rigidas motare cacumina quercus. *Sen. Herc. Oct. 1474.* Quercus fatidica. V. *DODONA.* P Synecdoche est in his: *Val. Fl. 5, 65.* Erginum fato vocat ipsa monenti Quercus, h. e. Argo navis e quercu. *Id. 6, 243.* impacta latus inter, et ilia quercu, h. e. hasta e quercu. *Sil. 7, 190.* quercu in cratera cavata, h. e. polum. *Juven. 14, 183.* gratiae post munus aristae Contingunt homines veteris fastidia quercus, h. e. quernae glandis. *Id. 6, 386.* Capitolina quercus, h. e. corona querna. V. *CAPITOLINUS.* Porro corona e quercu dabatur ei, qui caeso hoste civem servasset: unde et *civica* dicta est. V. *CIVICUS.* *Virg. A. 6, 772.* Atque umbrata gerunt civili tempora quercu. *Lucan. 1, 357.* Servati civis referentem praemia quercum. *Ov. Fast. 4, 953.* State Palatinae laurus, praetextaque quercu Stet domus. *Val. Max. 2, 8. f.* Ad quercum prona manus porriguntur, ubi ob cives servatos corona danda est, qua postes Augustae domus sempiterna gloria triumphant. P Reperitur et *quercus, i.* *Cic. fragm. ap. Prisc. 6, 717.* Ibi quercorum rami ad terram jacent. *Pall. 4, 7.* Cinis sarmanti, vel querci; et *ib. 8.* Pini, vel querci palos in foramen conjicies.

QUERELA, ae, f. *πομπή,* querimonia, conquestio: a *queror,* ut *tutela* a *tutor.* *Cic. Q. Fr. 1, 2, 1.* Intervenit nonnullorum querelis, quae apud me de illo ipso habebantur; et *ib. 3, 8.* Epistola plena stomachi et querelarum. *Id. Pis. 1.* Jamne vides, bellua, quae sit hominum querela frontis tuae? h. e. quid quid querantur de tua fronte, quae eos fefellit. *Id. Sen. 3.* Saepe interfui querelis meorum aequalium, quae deplorare solebant, etc. Alii leg. *quas,* alii *queis.* *Phaedr. 1, 9. extr.* Qui modo securus nostra irridebas mala, Simili querela fata deploras tua. *Virg. A. 4, 360.* Desine meque tuis incendere teque querelis. *Lucr. 3, 968.* Aufer hinc lacrumas, barde, et compesce querelas. *Ov. Fast. 4, 83.* tam longas sed supprime, Musa, querelas. *Id. Met. 7, 711.* siste tuas, ingrante, querelas. *Cic. Fam. 10,*

24. Vestrum illud divinum in rempublicam beneficium nonnullam habet querelam, h. e. habet aliquid, de quo homines queruntur. *Id. Sext. 30.* De tot tantisque injuriis consulum querela esse debuit, h. e. debuerunt consules queri. P Dicitur saepe de querimonia, quae amice, et inter amicos fit. *Cic. Dejot. 3.* Cui sunt inaudita cum Dejotaro querelae tuae? nunquam tu illum accusavisti, ut hostem, sed ut amicum officio parum functum. *Inscr. ap. Grut. 1145, 8.* Conjugi dulcissimo, cum quo advixit sine querela per annos viginti. *Alia ib. 480, 5.* Qui vixit sine ulla querela cum conjuge. *Appul. quoque Flor. n. 14.* querelam de jurgio inter conjuges dixit. Porro formula frequens est in lapidib. ad significandam concordiam conjugum, cum qua vixit sine querela: habeturque in omnib. *Inscr. infra ex Manut. et Cellario* citandis. P Et de cantu nugatorio, quo nutrices infantibus somnum conciliant. *Stat. Th. 5, 615.* quoties tibi Lemnon, et Argo Suetia loqui, et longa somnum suadere querela? P Tribuitur et brutorum quibusdam vocibus, quibus queri creduntur. *Virg. G. 1, 378.* Et veterem in limo ranae cecinerunt querelam, h. e. rege crudeli ab Jove iis dato, de quo *Phaedr. 1, 2. narrat. Id. A. 8, 215.* Discensu mugire boves, atque omne querelis Impleri nemus. *Mart. 1, 54.* Improbata Cecropias offendit pica querelas, h. e. cantum Philomelae, quae fuit Atheniensis. *Plin. 10, 34, 52.* de columbis: Plenum querela guttur. *Lucr. 4, 547.* de cyncis: tollunt lugubri voce querelam. *Ov. Met. 3, 239.* de cervo: moestisque replet juga nota querelis. V. *QUEROR.* P De cantu tibiae, qui vocibus querentium quodammodo similis est. *Lucr. 4, 585.* Chordarumque sonitus fieri, dulcesque querelas, Tibia quas fundit digitis pulsata canentum. V. *QUEROR.* P De labore ex morbo. *Sen. Q. N. 3, 1. extr.* Quaedam aquae pulmonis ac viscerum querelas levant. P De querimonia, quae cum accusatione conjuncta est. *Just. 1, 5.* Cum per lasciviam contumaces flagellis cecidisset, a parentibus puerorum querela est regi delata. *Virg. A. 10, 94.* nunc sera querelis Haud justis assurgis, et irrita jurgia jactas. *Val. Fl. 8, 158.* Sed quid ego quemquam immeritis incuso querelis? et *6, 433.* Increpat et saevis Vulcanum moesta querelis. *Lucan. 2, 44.* Effundunt justas in numina saeva querelas. P Ap. Jctos querela dicitur expostulatio ad judicem facta de testamento inofficioso. *Ulp. Dig. 5, 2, 1.* Sciendum est, frequentes esse de inofficioso querelas; et *ib. 6. extr.* Querelam inofficiosi movere; et *ib. 8. et Paul. ib. 21.* instituere. *Id. ib. 17. et Ulp. ib. 27.* accusationem vocant. P De quacumque controversia judiciali, in qua quis se damnum pati queritur. *Petr. Sat. 15.* Advocati flagitabant, uti apud se utraque deponerentur, et postero die judex querelam inspiceret. P In laudata *Inscr. ap. Grut. 480, 5.* (V. supra.) et in aliis quindecim ap. *Fabr. p. 256.* legitur *querella,* itemque in aliq. lib. *Phaedr.* et alibi. Probatur hoc a *Manut. in Orthogr.* allatis octo lapidibus, aliisque monum., idemque de *loquella* sentiendum putat. Dissentiunt *Dausg.* cum aliis, item *Cellar.,* qui totidem lapides e *Gruteri* opere affert simplicem l praefereutes. *Pier. ad A. 4, 360.* in usu esse ait *querela,* antiquos *codd.* variare. *Papin. 2290.* paulo recentiore consuetudinem scribendi per duas l testatur. [*De script. V. A. *Maium* ad *Cic. Rp. 2, 25. extr.* et *cf. Sen. de amic. fragm. 1. p. 100. ed. B. G. Niebuhr. B. A. Adde Schneid. Gr. Lat. 1. p. 414.]*

[QUERELANS, antis, part. ab inus. *querelor:* idem ac *querens.* *Serv. in argum. ad Bucol.* Hinc est, quod, cum in prima Ecloga legimus eum recepisse agrum, postea eum querelantem invenimus. F.]

QUERIBUNDUS, a, um, adj. *querιβουνδος,* lamentabilis. *Cic. Sull. 10.* De supplicio P. Lentuli, de carcere, magna et queribunda voce dicebat. *Sil. 13, 583.* Curaque, insidiaeque, atque hinc queribunda senectus. *Val. Fl. 7, 126.* totos lustrat queribunda penates.

QUERIMONIA, ae, f. idem quod querela. *Cic. Verr. 2, 3, 57. f.* Romae querimoniae de tuis injuriis habebantur. *Nep. Att. 17.* Nulla unquam inter eos querimonia intercessit. *Liv. 7, 9.* Cum multae querimoniae ultro citroque jactatae essent. *Hor. A. P. 75.* Versibus impariter junctis querimonia primum, Post etiam inclusa est voci sententia compos. *Id. Od. 3, 24, 33.* Tristes querimoniae. *Id. ib. 2, 20, 22.* Absint inani funere neniae, Luctusque turpes, et querimoniae. *Colum. praef.* Querimonias mitigare. *Gell. 1, 26.* Querimonias, aut gemitus, ejulatusque facere. *Sen. Ben. 2, 29.* jacere in Deos. P De querelis conjugum. *Hor. Od. 1, 13, 19.* nec malis Divulsus querimoniis Suprema citius solvet amor die. V. *QUERELA.*

QUERITOR, aris, dep. I. frequent. a *queror,* saepe *queror.* *Plin. Pan. 29.* Perituraeque in horreis messes, nequicquam queritantis sociis, auferuntur. *Paul. Nol. carm. 10, 147.* Quae gratandum magis est tibi, quam queritandum. Adde *Tac. A. 16, 34,* ubi alii aliter leg.

QUERNEUS, et
 QUERNUS, a, um, adj. *δρῦνος, δρῦνός,* qui est e quercu, quercus, quercicus. *Cato R. R. 5.* Frondem populneam, ulmeam, querneam caedito. *Colum. 145*

7, 1. Ilignei, querneque frutices. *Virg. G. 1, 305.* quernas glandes tum stringere tempus. *Id. A. 11, 65.* feretrum Arbuteis texunt virgis, et vimine querno. *Ob. Fast. 4, 333.* querno religant a stipite funem. *Id. Trist. 3, 1, 36.* Augurium menti querna corona dabat.

QUEROR, eris, estus sum, dep. 3. *μερομαι, μερομαι, querelam habeo, expostulo, lamentor, conqueror.* Proprie est voce aut verbis dolorem significare, remedii quaerendi gratia. *Cic. Verr. 2, 1, 9.* Nisi omni tempore abusus ero, querere, Deum atque hominum fidem implorabis. *Id. Fam. 3, 10. med.* Querere tecum, atque expostularem, ni, etc. *Liv. 35, 8.* Consul questus est cum patribus conscriptis, quod non esset habitus Diis immortalibus honos. *Cic. Fl. 24.* At queritur: impudenter facit. Non enim omnia, quae dolemus, eadem jure queri possumus. *Caes. B. G. 1, 39.* Suum fatum querebantur. *Pl. As. 3, 2, 12.* Ego meas queror fortunas; et *Ob. Met. 15, 493.* neque enim fortuna querenda Sola tua est. *Cic. Att. 5, 8.* Milo queritur per litteras injuriam meam. *Stat. Silo. 4, 8, 32.* Sed queror haud faciles, juvenum rarissime, questus. *Cic. Fam. 1, 4. et Caes. B. G. 4, 8.* Queri de injuriis alicujus. *Cic. Att. 9, 17.* Queritur de Milone per vim expulso. *Id. Acad. 3, 25. f.* Neque tam quereretur cum Deo, quod parum longe, quam quod falsum videret. *Hor. Ep. 2, 2, 24.* quereris super hoc etiam, quod Expectata tibi non mittam carmina mendax. *Nep. Chabr. 3.* Legatos miserunt Athenas questum, quod, etc. *Pl. Ps. 1, 3, 79.* Quod nunc lamentare, non esse argentum tibi, apud novercam querere; et *Cas. 2, 1, 14.* Nunc hinc meas fortunas eo questum ad vicinas. *Vell. 2, 130.* Apud aures Deorum de his queri. *Stat. Th. 11, 495.* dejectam in lumina pallam Diva trahit, magnoque fugit questura Tonanti. *Adde Plin. ep. 3, 4. Juven. 2, 131.* Nec quereris patri. *Ob. Fast. 5, 233.* Ibat, ut Oceano quereretur facta mariti. (*Adde Stat. Th. 12, 215.*) *Albinov. 2, 375.* Regna Deae immittis parce irritare querendo. P Cum inf. *Cic. Tusc. 5, 5. f.* Virtutes autem noli vereri, ne expostulent, et querentur se relictas esse; et *ib. 3, 28. med.* Querebatur se tum, cum illa videre coepisset, exstingui; et *Att. 13, 2.* Queritur, a discipulis abesse tandiu. *Sen. Med. 623.* Portubus lentis retinet carinas stare querentes. P Tribuitur et brutis. *Ob. Met. 14, 100.* de simiis: Posse queri tantum rauco stridore reliquit. *Virg. A. 4, 463.* Solaque culminibus ferali carmine bubo Visa queri, et longas in fletum ducere voces. *Hor. Epod. 2, 26.* Queruntur in silvisaves. V. QUERELA. P De lyrae, aut tibiae sono. *Ob. Met. 11, 52.* Flebile nescio queritur lyra. V. QUERELA.

QUERQUEDULA, ae, f. avis altilis, tum in terra, tum in aqua vivens, ut anates. [*Fortasse avis, quam nos dicimus *Kriechente*.] *Varr. R. R. 3, 3, 11.* et *Colum. 8, 15.* Dicta est a Graeco *querquedula*, ut *Varr. docet L. L. 4, 13.*, vel a *querquedulus*, ut *Voss. et Jos. Scal. mallet.* Alii ducunt a *querquerus*, tremorem incutiens, gelidus, quia gelido et hierno tempore maxime apparet. Quidam putant eandem esse ac ardeam: alii ac erodium. *Varr. (fortasse Atacin.) ap. Non. 2, 172.* Aut frigidus imbres aquae caduciter ruentis Praeinnuerint aquatiles querquedulae natantes. V. QUASSATIPENNAS.

QUERQUERUS et Quercerus, a, um, adj. *Querquera febris est frigida, et cum horrore tremens, teste Aurelio Opilio ap. Fest.* ducitur a *Santra* ibi ex Graeco, quia *κατακρυον* Graeci tremorem febrilem vocant. A quo etiam *carcer* dictus videtur. Unde *κατακρυον*, vibro, tremo, mico. Alii *querqueram febrim*, gravem et magnam dici volunt: a *querqus*, quia haec arbor et gravis est ac dura, et in ingentem evadit altitudinem. Sed prior notatio aptior videtur. *Luci. ib. ap. Fest.* Jactans me, ut febris querquera. *Id. ib.* Querquera consequitur febris, capitisque dolores. *Plaut. fragm. ib. et ap. Prisc. 6, 719.* Is mihi erat bilis, aqua intercus, tussis, febris querquera. *Gell. 20, 1. med.* Aegrotatio gravis cum febris rapida et querquera. P *Querquerum* absolute est febris querquera. *Appul. Apol.* Posse dicitis ad res Venereas sumpta de mari spuria et fascina, propter nominum similitudinem: qui minus possit ex eodem litore calculus ad vesicam, testa ad testamentum, cancer ad ulcera, alga ad querquerum. Alii leg. *querqueram*, h. e. febrim: qua ratione *Arnob. 1, 28.* Christus scitur vitiligines, querqueras, atque intercuties morbos, omniaque alia valetudinum genera sanare. Porro *Appul.* ludit in *alga* et *querquero*, quia *alga* cum *algeo* similitudinem habet, et *querquera* febris algorem inducit.

QUERQUETULANUS, a, um, adj. ad querquetum, seu quercetum pertinens. *Festus:* Querquetulanae virae putantur significari Nymphae praesidentiae querqueto virescenti: quod genus silvae indicant fuisse intra portam, quae ab eo dicta sit Querquetularia. Sed feminas antiqui, quas nunc dicimus, viras appellabant: unde adhuc permanent virgines et viragines. Haec *Festus.* V. LARISCOLUS. P *Querquetulanum sacellum* ap. *Varr. L. L. 4, 8.* videtur earum Nympharum fuisse. P *Querquetulana porta* fuit Romae antiquitus inter Coelum, et Esquiritium colles, de qua mentio est ap. *Plin. 16, 10, 15.* Item a *Festo l. c. in pr.*, ubi fortasse perperam *Quer-*

quetularia dicitur. P *Coelius* mons olim Querquetulanus cognomento fuit, quod talis silvae frequens fecundusque esset, ut ait *Tac. A. 4, 65.* P *Querquetulani, orum, Κερκετουλαιοι*, populi in Latio ap. *Plin. 3, 5, 9.*, fortasse inde nomen habuere, quod querquetum incolerent.

QUERQUETULARIUS, V. v. praec. QUERQUETUM, V. QUERCETUM.

*QUERULOSUS, a, um, adj. queribundus. *Vulg. Epist. Jud. v. 16.* Murmuratores querulosi. *B. A.*

QUERULUS, a, um, adj. *μερλοισιος*, qui saepe queritur, querelaram plenus, queribundus. Vox est plerumque poetica. *Plin. ep. 9, 15.* Tam multis undique rusticorum libellis, et tam querulis inquietor. *Curt. 5, 5.* Calamitas querula est. *Prop. 3, 4, 18.* Rettulit et querulo jurgia nostra sono. *Ob. Pont. 4, 9, 21.* Nec querulus, turba quamvis eliderer, essem. *Oor. A. P. 173.* de sene: Difficilis, querulus, laudator temporis acti. *Ob. Trist. 3, 8, 32.* Et nunquam queruli causa doloris abest. *Id. Her. 5, 73.* Implevique sacrum querulis ululatus Iden. *Id. A. Am. 2, 308.* Querula vox. *Mart. 12, 75.* Queruli fastus. P Poetis est canorus, stridulus, resonans. *Virg. G. 3, 328.* Et cantu querulae rumpent arbusta cicadae. *Hor. Od. 3, 7, 30.* Querula tibia. *Prop. 4, 3, 20.* Et struxit querulas raucam per ossa tubas. *Ob. Am. 2, 4, 27.* querulas agili percurrit pollice chordas. *Id. Fast. 6, 642.* querulus impulit aura fores. *Petr. Sat. 131.* de anni: et querulo versabat rore lapillos. P Tribuitur et quorundam animalium vocibus, ut de *Querela* (V. QUERELA), et *Queror* (V. QUEROR.) dictum est. *Mart. 7, 31.* Et fetum querulae rudem capellae. *Ob. Met. fac. 77.* querulus volucrum nidus. *Sen. Thyest. 728.* Cervice caesa, truncus in pronum ruit: Querulum ecurrit murmure incerto caput. *Petr. Sat. 133.* Querulae suis fetus.

QUES pro qui, in recto plurali dixere antiqui (a recto quis) *Festo* teste. *Enn. ap. Varr. L. L. 6, 3. extr.* Decem coclites, ques montibus summis Riphaeis fodere. *Pacuv. ap. Charis. 1, 70.* et ap. *Prisc. 13, p. 960.* Ques sunt isti ignoti? nescio ques ignobiles. *Cato ap. Serv. ad A. 1, 99.* Si ques sunt populi. P Ab hoc sunt dativi *queis*, et *quibus*. *Virg. ib.* *Queis* ante ora patrum Trojae sub moenibus altis Contigit oppetere. *Id. G. 1, 21.* Diique Deaque omnes, studium quibus arva tueri. P Pro *queis* scribitur etiam *quis* producta *i*, et facta *synaeresi*. *Plin. 12, 1, 2.* Mille sunt usus arborum, sine quis vita degi non possit.

QUESCUMQUE, quicumque, in plur. num. a *ques*. *Cato ap. Charis. 1, 70.* et *Prisc. 13, 960.* Quescumque Romae regnavissent.

QUESDAM, quidam, in plur. num. a *ques*. *Acicius ap. Prisc. 13, 960.*

QUESTUS, a, um, part. a *queror*: lamentatus, conquestus. *Ob. Met. 10, 76.* Esse Deos Erebi crudeles questus, etc. *Val. Fl. 3, 328.* thalamis modo questa morari.

QUESTUS, us, m. *μερις*, lamentatio, querela: a *queror*. *Cic. Quint. 30. extr.* Qui questus, qui moeror dignus inveniri in calamitate tanta potest? *Tac. A. 3, 36.* Exin promptum, quod multorum intemistis questibus tegebatur. *Virg. A. 9, 480.* coelum questibus implet. *Catull. 64, 170.* Fors etiam nostris invidit questibus aures. *Val. Fl. 2, 402.* tali compellat Iasona questu. *Id. 4, 117.* tales evoluit pectore questus. *Ob. Met. 9, 370.* tales effundit in aera questus. *Sil. 16, 438.* lacrimae simul, et questus ad sidera fusi. *Tac. A. 1, 11.* In questus, lacrimas, vota effundi. *Val. Fl. 7, 311.* questu Superos, questuque fatigat Tartara; et 3, 639. magnoque implorat numina questu. *Phaedr. 1, 9.* Questu vano clamitare. *Sen. Herc. Oet. 1965.* Quaestibus parere. *Id. ib. 1837.* Sedare questus; et *ib. 176.* comprimere; et *Phoen. 387.* febiles ciere. P *Querela* accusationi mixta. *Val. Fl. 5, 624.* questuque Jovem testatur acerbo; et 1, 112. quos talibus amens Insequitur, solitosque novat Saturnia questus. P Tribuitur et brutis animalibus, ut *querela*, et *queror*. *Virg. G. 4, 515.* de philomela: moestis late loca questibus implet.

QUI

QUI, quae, quod, *ὅς, ἡ, ὃ*, pronom. relativum, notans rem aut personam paulo ante memoratam. Ejus obliqui casus sunt gen. *cujus*, dat. *cui*, accus. *quem, quam, quod*, abl. *quo, qua, quo*. In plurali nom. habet *qui*, et *quae* tam fem. quam neutrum: gen. est *quorum* masc. et neut. et *quarum* fem.: dat. et abl. *quibus*, et *queis*: accus. *quos, quas, quae*. Haec singula firmare exemplis, supervacaneum est, cum passim occurrant. P In ablativo sing. pro *quo, qua*, adhibetur et *qui*, etiam addita cum praep. *Virg. A. 11, 822.* Accam ex aequalibus unam, quicum partiri curas. *Pier. monet*, in antiquis plerisque exemplaribus. *quacum* legi. *Ter. Eun. 4, 6, 21.* Quicum res tibi est, peregrinus est. *Pl. Amph. 1, 1, 104.* Patera, qui Pterela potitare rex solitus est. P Dicimus tamen etiam *quocum*. *Ter. Phorm. 1, 3, 19.* Si tibi res sit cum eo lenone, quocum mihi est. *Id. Eun. 3, 5, 26.* Essem una, quocum cupiebam. P Cum *quo*, et *qua* praepositio interdum praepo-

tur. *Liv. 4, 5. extr.* Cum quibus nec in re publica honorum, nec in privata connubii societas est. *Id. 7, 33. med.* Et cum quo forte contulit gradum, obtruncat. *Adde 4, 24.* V. CUM praep. P *Quicum* pro quibuscum, *Pl. Capt. 5, 4, 5.* Patriciis pueris aut monedulae, aut anates, aut coturnices dantur, quicum lusitent. [**Lindem.* ad h. l. laud. *Aul. 3, 5, 28.*] P *Ex quo*, ex quo tempore. *Juven. 10, 77.* ex quo suffragia nulli Vendimus. *Adde 1, 81.* P *Cui* a poetis vel monosyllabum producitur, vel disyllabum utraque correpta adhibetur. Produxit secundam *Paul. Nol. carn. 35, 347.* Fas etenim, ut Judaea, cui suus hostia Christus. P *Quoius*, et *quoi* pro *cujus*, *cui*, V. s. l. P *Queis*, et *quibus*, V. in QUES. P Cum in oratione ponuntur duo substantiva diversi generis, relativum saepe concordat cum sequenti, quod est in oratione praecipuum. *Sall. Cat. 58.* Est locus in carcere, quod Tullianum appellatur. *Id. Jug. 21.* Numidae possidere ea loca, quae proxime Carthagine Numidia appellatur. *Cic. Brut. 33. f.* Exstat ejus peroratio, qui epilogus dicitur. *Id. Pis. 24.* Justa gloria, qui est fructus virtutis honestissimus. *Id. Sect. 42.* Domicilia conjuncta, quas urbes dicimus. *Liv. 4, 59.* Anxur fuit, quae nunc Terracinae sunt. *Colum. 12, 21.* Genus poculi ejus, quae est quarta pars cyathi. *Adde Cic. N. D. 3, 11.* *Pis. 39.* *Sonn. Scip. 3.* *Fat. 1. Fam. 13, 1. f.* et *Plin. 2, 16, 13. f.*, item quae multa ex *Livio* congressit *Drak* ad 32, 30. et quae ex aliis *Rhodium* in *Indice Scribon. v.* Quod vocant. Etiam apud Graecos hic loquendi modus invenitur. *Athenaeus 14, 21. f.* *Πικρανοσ μένος, ἢ πικρὸν καλοῦσι.* *Gretserus* etiam *Luciani*, et *Platonis* similia loca affert. P Saepae etiam concordat cum praecedenti. *Varr. R. R. 2, 9. med.* Imponuntur his collaria, quae vocantur maelium. *Liv. 8, 23.* Quod coloniam in Samnitium agro imposuerit, quam coloni eorum *Fregellas* appellant. *Colum. 11, 3. f.* Semina omnia succo herbae, quae sedum appellatur, medicare. *Plin. 12, 25, 54.* Succus manat, quem opobalsamum vocant. *Id. 18, 28, 68. n. 3.* Sidere illo, quod *Canicula* appellavimus. P Nonnunquam cum voce, quae subintelligitur. *Cil. Mil. 4.* Si tempus est ullum jure hominis necandi, quae multa sunt, h. e. quae tempora. *Varr. R. R. 2, 6. de asinis:* Horum genera duo: unum ferum, quos vocant onagros, h. e. quos asinos. *Sall. Cat. 18.* Sed antea item conjuravere pauci contra rempubl., in quibus *Catilina*: de qua quam verissime potero, dicam, h. e. de qua conjuratione, ut monet etiam *Diomed. 2, 440.*, et anaphoram vocat. Alii leg. *de quo*: alii *de qua re*. *Id. ib. 59.* Interea servitia repudiabat, cujus initio ad eum magna copiae concurrerant, h. e. cujus servitii, vel cujus generis hominum, vel cujus rei. *Colum. Arb. 29.* Arundo seritur, quos alii bulbos, alii oculos vocant, h. e. iis, quos. *Plin. 11, 37, 77.* Quae praecordia appellant, quia cordi praetenditur: quod Graeci appellaverunt *σπύνας*. *Enn. ap. Prisc. 6, 712.* Arcus ubi adspicitur, mortalibus quae perhibetur, h. e. Iris: de ea enim sermo est. *Varr. R. R. 3, 5.* Dicam de hoc ornithone, quod fructus causa faciunt, h. e. aviarium: id enim *ornithon* significat. P Interdum refertur non ad verba praecedentia, sed ad sensum verborum. *Varr. R. R. 1, 1. f.* Hoc libro circumcisis rebus, quae non arbitror pertinere ad agriculturam; et *ib. 2, 1.* Cum viverent homines ex iis rebus, quae inviolata ultro ferret terra. *Sall. Jug. 45.* Abundantia earum rerum, quae prima mortales ducunt. *Cic. Fam. 2, 8.* Cum Pompejo nullis in aliis, nisi de republica, sermonibus versatus sum: quae nec possunt scribi, nec scribenda sunt. *Hirt. B. Afr. 78. med.* Caesar alteram alam mittit, qui satagentibus occurrerent. *Cic. Sen. 3.* Querelis, quae homines deplorare solebant. *Id. Fam. 16, 4.* Illud, mi Tiro, te rogo, sumptui ne parcas ulla in re, quod ad valetudinem opus sit; et *Ter. Eun. 2, 3, 10.* Ut illum Dii Deaque senium perdant, qui me hodie remoratus est. Ubi *Donat.* Nec miris post senium additum *qui*, ideo quia declinationem ad intellectum retulit, ut alibi (*Eun. prol. 32.*) in *Eunuchum suam*. *Adde Liv. 32, 29.* P *Qui* cum initio ponitur, est ille, qui, [**derjenige, welcher*,] *ὅς, ὅστις*. *Phaedr. 1, 8.* Qui pretium meriti ab improbis desiderat. *Cels. 1, 8.* Stomachum infirmum indicant pallor, macies, etc. quae in quo non sunt, is firmi stomachi est. *Cic. Rosc. Com. 15. f.* Quod si facit, qua impudentia est, eumne testem improbabit, quem, etc.? et *Dom. 32.* Pater tuus si viveret, qua severitate fuit, tu profecto non viveres; et *Ob. Pont. 2, 2, 21.* Quaeque tua est pietas in totum nomen luli, Te laedi, cum quis laeditur inde, putas. *Id. Her. 17, 29.* Quae tua nequitia est, non his contenta fuisset. *Id. Met. 5, 373.* Et tamen in coelo (quae jam patientia nostra est) *Spernimur*. *Quint. decl. 9, 21.* Hoc si scissens, pater, cujus pietatis es, nemo te antecessisset. P Cum particula *ne* interrogationis. *Pl. Mil. 1, 1, 9.* *Mil.* Sed ubi Artotrogus? *Art.* hic est: stat propter virum fortem, etc. *Mil.* quemne ego servavi in campis Gurgustidoniis? h. e. an ille, quem, etc.? *Ter. Andr. 4, 4, 29.* Quemne ego heri vidi ad vos adferri vesperi? [**V. Ruhnk.*] *Pl. Rud. 1, 5, 13.* Ad hoc fanum ad istunc modum

non veniri solet. *Pa.* quae eiectione e mari sumus ambae, obsecro, unde nos hostias agere voluisti huc? *h. e.* an nos, quae eiectione, etc. *Id. Truc. 2, 6, 52.* Poenitet te, quot ancillae sunt jam? quine etiam superadducas, quae mihi comedint cibum? *h. e.* tunc ille, qui, etc.? *Hor. Sat. 1, 10, 21.* o seri studiorum! quine putetis Difficile et mirum, Rhodio quod Pitholeonti Contigit, *h. e.* an vos estis illi, qui putatis, etc.? [**V. Heindf.*] Adde *Catull. 64, 180.* et 183; [**ubi v. Muretum.*] *P.* Et omisso ne. *Pl. Mil. 4, 1, 25.* Cupio hercle equidem, si illa vult. *Pa.* quae cupit? *h. e.* dubitas an illa velit, quae maxime cupit? [**Both.* emendavit *quin cupit:* quod maxime sibi arridere non diffitetur *Lindem.* Ceterum hanc dicendi formulam exemplis illustrat *Sciopius susp. lectt. 5, 7.*] *P.* Qui ut facit, utpote qui. *Cic. Att. 5, 9.* Actio malum iter facere pedibus, qui incommodissime navigassemus. *Id. Quint. 3, C.* Quintius sane ceterarum rerum paterfamilias et prudens et attentus, una in re paulo minus consideratus, qui societatem cum Sex. Naevio fecerit. *Virg. A. 11, 218.* Ipsum armis, ipsumque jubent decernere ferro, qui regnum Italiae, et primos sibi poscat honores. *Pl. Mil. 1, 1, 66.* Itane aiebat tandem? *Ar.* quae me ambae obsecraverint, ut te hodie quasi pompam illac praeterducerem? *Id. Bacch. 1, 1, 58.* Summe autem nihili, qui nequam ingenio moderari meo? *P.* Sequente indic. *Cic. Att. 5, 20.* Ephesus ut venerim, nosti, qui etiam mihi gratulatus es ilius diei celebritatem. *Ter. Ph. 3, 1, 7.* Nos jam dudum hic te absentem incusamus, qui abieris. *P.* Pro quis, aut qualis. *Cic. Mur. 15.* Si diligenter, quid Mithridates potuerit, et qui vir fuerit, considerabis. *Id. Div. 1, 25.* Xenophon Socraticus, qui vir, et quantus! *Phaedr. 1, 13.* O qui tuarum, corve, pennarum est nitor! *Varr. R. R. 1, 69.* Quem qui esset, animadvertere in turba non potuit. *Virg. A. 9, 723.* qui casus agat res. *Pl. Amph. 1, 1, 1.* Qui me alter est audacior homo, aut qui me confidentior? *Id. ib. 2, 2, 6.* et *Ter. Ad. 5, 6, 3.* O qui vocare? *Ge. Geta. Phaedr. 5, 7.* Is forte ludis (non satis memini quibus) concidit casu gravi. *Ter. Andr. 5, 2, 14.* Nescio qui senex modo venit. *Cic. Dom. 28.* Adventus meus in urbem qui fuit? *Id. Att. 6, 3, med.* illum cum futurum esse puto, qui esse debet. *V.* alia in QUIS. *P.* Sunt qui putant quis ad substantiam referri, qui ad qualitatem: ex illo *Ter. Eun. 5, 1, 7.* Th. Quis fuit igitur? *Pyth.* iste Chaerea. *Th.* Qui Chaerea? *Pyth.* ille ephebus, etc. Hoc tamen non semper servatur. *P.* Jungitur cum primis et secundis personis. *Pl. Amph. 1, 1, 217.* Tun' te audeas Sosiam esse dicere, qui ego sum? *Id. Epid. 3, 1, 8.* Quid illum ferre vis? qui, tibi cui divitiae domi maxime sunt, is numquam nullum habes. *P.* Interdum postponitur uni aut alteri verbo. *Cic. Verr. 2, 2, 16.* Cum diceret, jus esse certum Siculis, inter se quo jure certaret, et *ib. 2, 3, 81.* Multos saepe viros bonos cum aratoribus frumentum, in cellam quod sumi oporteret, aestimasse. *P.* Contra quibusdam praepositionibus praepositi solet. *Cic. Vat. 7.* Leges, quas contra praeter te nemo unquam est facere conatus. *Id. Coel. 22.* Quem propter. *Id. Verr. 2, 4, 48.* Quo in summo. *P.* Qui pro quae. *Pl. As. 3, 1, 2.* An ita tu es animata, ut qui expers matris imperii sies? *P.* Pro quanti, quod est genitivus pretii. *Pl. Pers. 4, 4, 41.* Indica, minimo daturus qui sis, qui duci queat; et *ib. 109.* Qui datur, tanti indica. *Id. fr. ap. Fest. in Sub corona, et Men. 3, 3, 25.* Praeco ibi adsit cum corona, quique liceat, veneat. *P.* **Qui* in imprecandi formula simpliciter etiam pro ut poni, multi loci ap. *Plaut.* argumento sunt. Ita *Trin. 4, 2, 78.* Qui istum dii perdat! *Cas. 2, 4, 1.* Qui illum dii omnes deaque perdat. *Men. 5, 5, 31.* Qui te Juppiter, dique omnes, percontator, perduint: ubi v. *Gronov. Ter. Ph. 1, 2, 73.* qui illum dii omnes perduint: ubi *Donatus:* qui utinam est, ut *Lucil.* in secundo: *Qui* te, Momentane, malum jam cetera perdat. *Imitatus est Cic. Att. 4, 7.* De Apollonio quod scribis, qui illi dii irati, etc. *V. Par. Lex. Plaut. h. v.,* ubi tamen multi loci citati sunt, qui nihil demonstrant. *] Fortasse non absurde ellipsis quis esse putet, ut scilicet commotus ira incipiat quidem recta constructione qui, sed praepediente affectu abruptat sermonem, subjiciatque quod ira suggerit, exsecrationem et diras. *P.* [**Confund. qui et quia.* *V. Beier. ad Cic. Fragm. p. 223. b. Brem. ad Suet. Aug. 13. qui et quid. Id. ib. Cal. 34. qui et que. Beier. ad Cic. Fragm. p. 156. a. qui et quod. Id. ad Off. 2. p. 116. 397. qui, quis et quid. Id. ib. 325. Cort. ad Lucan. 7, 379. Wund. varr. lectt. praef. 75. qui et quoniam. Id. ib. p. 96. sq. et 99.]**

QUI, ablativus omnis generis, interdum ponitur pro qua re, vel ut. *Nep. Att. 3.* In tanta paupertate decessit, ut qui efferretur, vix reliquerit. *Pl. Aul. 2, 4, 30.* Censen' talentum magnum exorari potesse ab istoc sene, ut det qui fiamus liberi? *Id. Ps. 1, 1, 86.* Ca. Restim volo mihi emere. *Ps.* quamobrem? *Ca.* qui me faciam pensilem. *Id. Rud. prol. 9.* Juppiter nos pergentes alium alia disparat, hominum qui facta, mores noscamus. *P.* Etiam praecedente plurali num. *Pl. Aul. 3, 5, 26.* Mihi aequum est purpuram atque aurum dari, ancillas, pedissequos,

vehicula, qui vchar. *Ter. Andr. 3, 2, 31.* Multa concurrunt simul, qui conjecturam hanc nunc facio. *P.* Saepae est quomodo? qua ratione? *ans;* *Cic. N. D. 1, 10. f.* Deum, nisi sempiternum, intelligere qui possumus? et *ib. 30. med.* Qui potest esse in ejusmodi trunco sapientia? *Id. Fin. 2, 4.* Qui fit, ut ego nesciam, sciant omnes? *Ter. Andr. 1, 1, 123.* Ne haec quidem satis vehemens causa ad objurgandum. *So.* qui, cedo? *Pl. Merc. 2, 3, 60.* De. Vidi: verum non ex usu nostro est. *Ch.* qui vero? *De.* quia, etc. *Pers. 1, 56.* Qui pote? *h. e.* quomodo fieri potest? *P.* Et sine interrogatione. *Pl. Amph. 2, 2, 133.* Nimis demiror, qui illaec, illic me donatum esse patera sciat. *Ter. Andr. 2, 1, 34.* Invenite, efflicite, qui detur tibi: ego id agam mihi qui ne detur. *P.* Est etiam cur? quare? *Id. ib. 5, 4, 50.* Pam. Davo istuc dedam negotii. *Si.* non potest. *Pam.* qui? *Si.* quia habet aliud, etc. *Pl. Bacch. 5, 2, 45.* qui non? *P.* Qui dum? quare? cur igitur? *Ter. Eun. 2, 2, 41.* Gna. Numquidnam hic, quod nolis, vides? *Par.* te. *Gna.* credo: ad num quid aliud? *Par.* qui dum? *Gna.* quia tristis es. *Adde Hec. 3, 1, 39.* et *Pl. Men. 3, 1, 51.* etc. *P.* Pro unde. *Ter. Hec. 2, 3, 6.* Nec, qui hoc mihi eveniat, scio. *Id. Andr. 3, 2, 21.* Qui istaec tibi incidit suspicio? [**Ducunt hunc ablat. a pronome relati. qui Zumpt. Gr. Lat. §. 35. p. 123. et Ramsh. Gr. Lat. §. 159. 2. n. 3. p. 571. Cort. vero ad Sall. Cat. 51, 24. nominat. quis esse dicit, quam rationem etiam Jahn. ad Virg. A. 11, 822. sequitur, hanc interrogativi formam usu censens etiam ad relativum esse translata. Quod nobis cum Kritz., cujus verba ad Sall. l. l. prolata sequimur, haud sane improbabile videtur. *P.* Conf. qui cum quis et quid. *Beier. ad Cic. Off. 2. p. 32.]**

QUIA, *ἐπειδή, ὅτι,* ob eam causam, et de causa, quod: conjunctio causalis. *Cic. Verr. 2, 4, 53. f.* Urbs, quae quia postrema aedificata est, Neapolis nominatur. *Id. Tusc. 5, 33.* Voluptatem ipsam per se, quia voluptas sit, optandam putat. *Id. Fam. 13, 70.* Quia non est obscura tua in me benevolentia, sic fit, ut, etc. *Ter. Heaut. 3, 1, 99.* An eo fit, quia in re nostra aut gaudium sumus praepediti nimio, aut aegritudine? *Id. Hec. 2, 1, 21.* Ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris. *Pl. Truc. 2, 2, 34.* Quia fores nostras ausa es accedere, quiaque istas buccas, etc. *P.* Pleonasmus est ap. *Pl. Amph. 2, 2, 34.* Qui tibi nunc istus in mentem venit? *So.* quia enim sero advenimus. *Adde Capt. 4, 2, 104.* et *Ter. Heaut. 1, 2, 14.* *P.* Quia nam, et quianam pro quare? et cur? Positum apud antiquos, ut Naevium in carmine Punici belli: Summe Deum regnator, quianam genuisti? Et in satyra: quianam Saturnium populum pepulisti? Et Ennius in libro septimo: quianam dictis nostris sententia flexa est? Haec *Festus.* Rursus ap. *Sero.* ad *Virg. A. 10, 6.* quianam legiones caedimur ferro? *Pl. Truc. 1, 2, 34.* Nimis otiosum arbitror hominem esse te. *Di.* quianam arbitrare? *Virg. l. c.* Coelicolae magni quianam sententia vobis versa retro? *Adde ib. 5, 13.* et *V. OLLUS.* *P.* Quiane? an quia? *Pl. Pers. 5, 2, 69.* Do. tu nunc me irrides? *Le.* quiane te voco, bene ut tibi sit? *Virg. A. 4, 538.* quiane auxilio juvat ante levatos? *Adde Stat. Th. 10, 592.* *P.* Quia pro quod, vel loco infinitivi, quod sequi debebat. *Pl. Cist. 1, 1, 103.* Mater irata est mihi, quia non redierim domum. *Pall. 3, 13. f.* Hoc autem noveris, quia palmas, quod extra ligaturam pendens habuerit fructu induet. *P.* Secundam syllabam in quia corripuit semper *Virg.,* ad produxerunt *Phaedr. 1, 5.* Ego primam tollo, nominor quia leo; et *Auson. Profess. 8, 7.* Sed quia nostro docere in aevo. *Terentian.* vero ex pravo suorum temporum more vocem hanc unica syllaba pronunciat, seu in unam contrahit, p. 2405. Quia mutas ita conjungi natura recusat; et p. 2409. Nec modo quia verbo finem facit unde, putato Sic cecidisse, etc. et alibi saepissime. *P.* [**Conf. quia et quod. Spalding. ad Quint. 2. p. 261. 319. crit. 626. crit. qui et quin. Beier. ad Cic. Fragm. 11. b.]*

QUIANAM? *V. v. praec.*
 QUIANÉ? *V. v. praec.*
 QUICQUAM. *V. QUISQUAM.*
 QUICQUE. *V. QUISQUE.*
 QUICQUID. *V. QUISQUIS.*
 QUICUM. *V. QUI* pronomen.
 QUICUMQUE, quaecumque, quodcumque, *ὅστις, ὅτι,* quisquis, quivis, omnis qui. *Cic. Fam. 10, 31. med.* Quicumque is est, ei me profiteor inimicum. *Id. Q. Fr. 1, 2, 2.* Quoscumque de te queri audivi, quacumque potui ratione placavi. *Id. Or. 2, 11.* Non omnia quaecumque loquimur, ad artem sunt revocanda. *Caes. B. G. 1, 31. f.* Fortunam, quaecumque accidat, experiantur. *Val. Fl. 3, 684.* quicumque virum perquirere silvis. *Nep. Dat. 10.* Ut quodcumque vellet, liceret impune facere. *Prop. 1, 8, 34.* Et quocumque modo maluit esse mea. *P.* Quantiscumque. *Pompej. ad Marcell. et Lentul. post ep. 12. l. 8. ad Att.* Ut quodcumque militum contrahere poteritis, contrahatis. *Phaedr. 5, 6.* Eja, in commune, quodcumque est lucri. *P.* Quodcumque interdum augendi gratia ponitur, et magnum aliquid notat. *Prop. 4, 1, 1.* Hoc quodcumque vides, hoespes, quae maxima Roma est, Ante Phrygem Aeneam

collis et herba fuit. *Virg. A. 1, 82.* Tu mihi quodcumque hoc regni, tu scepra Jovemque Concilias: (*Servius* minuendi causa dictum putat.) *Stat. Th. 11, 80.* Nec pretium deforme morae, cassique labores: Hoc quodcumque madent campi, quod sanguine fumant Stagna, quod innumero Lethaeae examine gaudet Ripa, meae vires, mea lacta insignia. *P.* Qualiscumque. *Cic. Or. 30.* Easque nos primi, quicumque eramus, et quantulumcumque dicebamus, ad hujus generis studia convertimus. *Id. Rab. Post. 8.* Quaecumque mens illa fuit, Gabinii fuit. *Liv. 45, 23.* Qui de quacumque causa tum aspernati nostra auxilia estis. Similiter locutus est *Plin. 8, 32, 50.* *P.* Saepae, interjecto verbo, dividitur. *Ter. Andr. 1, 1, 35.* Facile omnes perferre, cum quibus erat cumque una. *Id. ib. 1, 5, 28.* Quae meo cumque animo lubitum est facere. *Cic. Or. 3, 16.* Quam se cumque in partem dedisset. *Id. Fin. 4, 25. med.* quod erit cumque visum, ages. (*Adde Div. 2, 2. f.) Pl. Pers. 2, 2, 28.* Cui male dico? *So.* cui pol cumque occasio est. *Virg. A. 12, 61.* Qui te cumque manent isto certamine casus. *Lucr. 4, 868.* Humor item discedit in omnia quae loca cumque Poscunt humorem. *Adde Mart. 2, 61., Gell. praef. in. etc. Lucr.* interdum plures voces interjicit, ut 2, 404. At contra quae amara atque aspera cumque videntur, Haec magis hamatis inter se nexa teneri; et 5, 1130. Invidia quoniam, ceu fulmine, summa vaporant Pleurumque, et quae sunt aliis magis edita cumque. *P.* Quicumque quadrisyllabum. *Sen. Troad. 851.* Quolibet tristis miseris procella Mittat et donet cuiquam terrae. *P.* Quicumque absolute pro omnis. *Cic. Fam. 2, 19. extr.* Quamobrem, quaecumque a me ornamenta in te proficiscuntur, ut omnes intelligant, a me habitam esse rationem tuae dignitatis. *Id. Cat. 2, 5. f.* Quae sanari poterunt, quaecumque ratione sanabo. *Id. Att. 12, 29.* Si quid erit, magnum est adjumentum; sin minus, quaecumque ratione contendam. Haec *Manut. ad Fam. 2. f.,* quibus addit *Or. 1, 2., Att. 3, 21.* et *Tusc. 1. et Virg. A. 3.* non indicato versu: quae tamen vereor ut nos cogant, ut a prima hujus vocis significatione discedamus, cum facile sit in omnibus verbum *possum,* aut aliud simile per ellipsin subintelligere.

QUID, *τί, et τί;* neutrum pronominis *quis,* naturam rei fere significans. *Cic. Att. 11, 21.* Ad ea, quae scribis de testamento, videbis, quid, et quo modo. *Cic. Verr. 1, 10.* Quid est, quae, Metelle, judicium contempere, si hoc non est? *Id. Tusc. 1, 31.* Quid aliud agimus, cum a voluptate sevocamus animum, nisi, etc.? *Id. Cluent. 62.* Quid huic cum Avito? nihil. *Id. Fam. 5, 15.* Quid enim? ad amicosne confugiam? quam multi sunt? *Id. Att. 6, 2. f.* Quid opus equitatu? *Ter. Hec. 4, 4, 2.* Quid mulieris uxorem habes? et *Cic. Verr. 2, 2, 54.* Exponam vobis breviter, quid hominis sit. *Pl. Rud. 1, 2, 60.* Quid illuc est hominum secundum litus? et *Cic. Fam. 16, 4.* Non video scitulum me, quid ejus sit, ni, etc. *h. e.* quid de ea re sit. *P.* Frequentem usum habet in transitionibus, pro *praeterea, jam vero,* et hujusmodi. *Cic. N. D. 2, 51.* Quid loquar, quanta ratio in bestiis appareat? *Id. Manil. 5.* Quid, quod salus sociorum in discrimen vocatur? *Id. Verr. 2, 2, 59.* Quid vero? modum statuarum haberi nullum placet? *P.* Saepae causam designat, et finem: et ponitur etiam pro *cur.* *Id. ib. 2, 13.* Cognoscet ex me populus R. quid sit, quamobrem, etc. quid sit, quod judicii, etc. et *ib. 4, 20. f.* Quid est, quod tu alios accuses? *Sen. Ben. 4, 13.* Mundus in quid vices suas absolvit? in quid sol diem extendit, et contrahit? *Pl. Amph. 1, 1, 221.* Eloquere, quid venisti? *So.* ut esset, quem tu pugnus caederes. *Ov. Met. 11, 622.* Quid veniat (cognorat enim) scitatur. *Cic. Cat. 2, 6. med.* Quaesivi, quid dubitaret eo proficisci, quod, etc. *Ter. Andr. 2, 2, 3.* Laetus est nescio quid; et *Colum. praef. 1.* Satis mirari non possum, quid ita seligant, etc. *h. e.* cur; et *Cic. N. D. 1, 35. med.* Quam molestum est, uno digito plus habere! quid ita? quia, etc. *Id. Mil. 16. f.* Sed quid ego arguor? Quid plura disputo? *P.* Absolute tacitam prolepsin habet, et est urgentis. *Id. Fam. 2, 8.* Quid! tu me hoc tibi mandasse existimas, ut, etc.? et *Phil. 2, 38. med.* Quid? eundem in septemviratu nonne destituiti? et *Deiot. 7.* Quid? ille signa aenea in insidiis posuerat, quae, etc.? *Caecin. ad Cic. Fam. 6, 4.* Quid si hoc muto? et *Sen. 7.* Quid jurisconsulti? quid pontifices? quid augures? quid philosophi senes? quam multa meminerunt? *Id. Phil. 2, 31.* O hominem nequam! quid enim aliud dicam? magis proprie nihil possum dicere. *P.* Post dubitativas particulas *num, si, ne,* et verba quaerendi, dubitandi, et similia, *quid* est *aliquid.* *Ter. Hec. 5, 4, 25.* Huiusmodi rerum num quid dixi patri? *Id. Andr. 1, 1, 34.* Ne quid nimis. *Cic. Att. 3, 15. med.* Si quid in te peccavi, ignosce; et *ib. 8.* Nec, quid scribam, habeo; et *Fam. 13, 73.* Nisi quid existimas in ea re violari existimationem tuam. *Varr. R. R. 3, 13.* Cum apris affunderetur glans, capreis vicia, aut quid aliud. *Plin. ep. 4, 30.* Annulum, seu quid aliud ponis in sicco, alluitur sensim. *P.* Pro quantum. *Cic. Rose. Am. 46.* Quid praeterea caelati argenti? quid stragulae vestis? quid pictarum tabularum? quid signorum? quid marmoris apud illum putatis esse? *Pl.*

Epid. 2, 2, 26. Tum captivorum quid ducunt secum! pueros, virgines, binos, ternos: alios quinque. *Ter. Andr.* 3, 4, 6. Quid turbae est apud forum! quid illic hominum litigant! Alii leg. *litigat*: alia etiam quot illic. P Pro quale. *Id. Eun.* 2, 2, 42. Quid videtur hoc tibi mancipium? *Par.* non malum hercle. P Differunt quod et quid. Illud a qui est, hoc a quis: illud ad praecedens substantivum refertur, vel substantivum conjunctum habet, hoc ad nullum refertur, et absolute ponitur: illud enim adjectivum est, hoc substantivum. *Cels.* 5, 26. Cum quid extrinsecus laesit, ut in vulneribus: cum quid corruptum est, ut in cancro: cum quid innatum est, ut calculus in vesica, etc. Videtur tamen quid pro quod poni in illo *Pl. Amph.* 1, 1, 208. et *Ps.* 2, 2, 41. Quid ais? quid tibi nomen est? et *Most.* 3, 1, 131. Nomen domini quaero quid siet. *Id. Ps.* 2, 4, 54. Quid nomen esse dicam ego isti servo? *Cha.* simia; et *Rud.* 4, 4, 116. In ensiculo quid nomen est paternum? (Dixi *videri*: neque enim haec me cogunt, ut quid pro quod accipiam.) P *Quid ni?* cur non? *Ps.* 2, 2, 57. Quid ego ni teneam? *Ter. Ad.* 3, 5, 28. Quid illam ni abducat? *Adde Pl. Mil.* 4, 3, 27. et 4, 8, 1. P Et addita negatione. *Sen. ep.* 52. med. Ut feratis de meliore suffragium, quid ni non permittam? P Videtur etiam idem significare ac quomodo? et esse valde admirantis cum quadam ironia. *Cic. Fam.* 3, 7. med. Quid ni? Appius Lentulo, Lentulus Appio processit obviam: Cicero Appio noluit. *Petr. Sat.* 127. Quid ni? inquit illa: donas mihi eum, sine quo non potes vivere?

QUIDAM, quaedam, quoddam et quiddam, ὁ δὲ τις, certus aliquis, unus. *Cic. Cluent.* 63. med. Quidam ex advocatis, homo et honoribus populi ornatus, et summa virtute praeditus, intelligere se dixit, etc. *Id. Fam.* 11, 21. Quidam de collegis nostris. *Id. Or.* 2, 3. Pudore a dicendo, et timiditate ingenua quadam refugisti; et *ib.* 74. Crassi responsum excellentis cujusdam est ingenii ac singularis; et *ib.* 1, 60. Adstricta certa quadam numerorum moderatione; et *ib.* 3, 12. Cum sit quaedam certa vox Romani generis, urbisque propria. *Id. Fin.* 5, 2. Scis, me quodam tempore Metapontum venisse tecum. P In distributionibus aut repetitur, aut similia subjiciuntur. *Cic. Top.* 21. Quibusdam quaestionibus alios, quibusdam esse alios aptiores locos. *Liv.* 45, 10. Excesserunt urbe quidam, alii mortem sibi consciverunt. *Colum.* 12, 19. Quidam quartam partem, nonnulli tertiam decoquant. *Cic. N. D.* 1, 24. Corpuseula quaedam laevia, alia aspera, rotunda alia, partim angulata, curvata quaedam. P Cum gen. *Tac. A.* 1, 49. Quidam bonorum caesi, postquam pessimi quoque arma rapuerant. P Cum nominibus numeralibus, V. in ALIQUIS. P Inter quidam et aliquis hoc interest, quod quidam dicitur de re aut persona certa et definita: aliquis de indefinita et incerta: ut si dicam, est quidam qui me amat, designo unum certum amantem mei: si dicam, est aliquis qui me amat, illud significo, esse nonnullos, qui me amant, non designando, quinam ii sint. Interdum tamen promiscue usurpantur. *Cic. Or.* 2, 10. Hesterno sermone remigem aliquem, aut bajulum nobis oratorem descriperas, inopem quandam humanitatis atque inurbanum. P Quoddam et quiddam differunt, ut quod et quid: nempe illud adjectivum est, hoc substantivum. *Cic. Inv.* 1, 2. Nam fuit quoddam tempus, cum in agris homines vagabantur. *Id. Leg.* 3, 10. Fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali. *Id. Acad.* 1, 9. Ut in his quiddam divinum esse diceret.

QUIDEM, adv. μὲν, γὰρ, certe, profecto, sane. *Caes. B. C.* 1, 40. Sibi quidem persuaderi, eum neque suam, neque populi R. gratiam repudiaturum. *Cic. Att.* 2, 19. Tantum doleo, ac mirifice quidem. *Pl. Stich.* 1, 1, 10. Salvane, amabo? *Pl.* spero quidem, et volo. *Cic. Fat.* 2. Oratorias exercitationes non tu quidem reliquisti, sed certe philosophiam illis anteposuisti. *Id. Fam.* 6, 2. Misera est illa quidem consolatio, sed tamen necessaria. *Id. ad Brut.* 1, 3. f. Consules duos, bonos quidem, sed dumtaxat bonos, amisimus. *Id. Div.* 2, 44. In his locis, quae nos incolimus, post solstitium Canicula oritur, et quidem aliquot diebus: apud Troglodytas ante solstitium. *Id. Phil.* 11, 4. Cruciatu est a Dolabella Trebonius: et quidem a Carthaginiensiibus Regulus. *Colum.* 1, 1. med. Nam quidem Diophanes Bithynius Uticensis totum Dionysium, per multa diffusum volumina sex epitomis circumscriptis. P Post ne interjecto verbo, vehementer negat. *Caes. B. G.* 1, 38. Ne obsidibus quidem datis pacem redimere potuisse. V. NE. P Jungitur cum aliis particulis affirmativis. *Cic. N. D.* 1, 21. Nisi tu aliquid dixisses, nihil sane ex me quidem audire potuisses. *Id. Att.* 3, 2, 26. Unum quidem hercle certum promitto tibi. *Id. As.* 3, 1, 39. Te quidem edepol nihil est impudentius. *Id. Rud.* 5, 2, 13. Hoc quidem pol e rubigine factum est; et 5, 3, 12. Benigne facis. *La.* immo tu quidem hercle vero. *Lucr.* 5, 899. Flamma qui-

dem vero, etc. P Praesertim cum certe: et in principio si ponatur, quidem subjicitur; si post aliquid verbum (quod frequentius est) praepositur. V. CERTE. *Cic. Tusc.* 1, 29. Ubi ubi est animus, certe quidem in te est. *Id. Ferr.* 2, 2, 74. f. Hoc quidem certe manifestum erit. P Et interposito verbo. *Id. Att.* 6, 3. med. De quo ipso nihil cupide agemus: sine tuo quidem consilio certe nihil. *Id. Prov. cons.* 17. Quam sapienter, non disputo: constanter quidem et fortiter certe. *Id. Brut.* 3. med. Volui id quidem efficere certe. P Habet praeterea varios usus, servata semper affirmandi vi. Nam interdum ponitur pro autem, aut vero. *Cic. Marcell.* 9. med. Vagabitur modo nomen tuum longe atque late: sedem quidem stabilem non habebit. Alii omitt. quidem. *Nep. Con.* 2. Hunc adversus Pharnabazum habitus est imperator: re quidem vera exercitui praefuit Conon. *Id. A. 2. f.* Quare si quid amice de Romanis cogitabis, non imprudenter feceris, si me celabis: cum quidem bellum parabis, te ipsum frustraberis, si non me in eo principem posueris. P Item pro saltem. *Cic. Att.* 9, 2. med. Non video causam, cur ita sit, hoc quidem tempore. P Pro etiam. *Pl. Bacch.* 1, 2, 3. Ita me Dii ament, ut Lycurgus mihi quidem videtur posse hic ad nequitiam adducier. P Ut Graecorum μὲν, ita quidem distributioni servit et connectendo sermoni. *Cic. Att.* 8, 11. Atque hoc nostra gravior est causa, quam illorum, quod illi quidem alterum metuunt, nos utrumque. *Id. Acad.* 4, 5. P. Crassum, et P. Scaevolam ajunt Ti. Graccho auctores legum fuisse: alterum quidem, ut videmus, palam; alterum, ut suspicamur, obscurius. *Id. Tusc.* 1, 22. med. Dicaearchus quidem, et Aristoxenus, nullum omnino animum esse dixerunt. P Habet et alios usus, qui cum vix designari possint, lectione tamen multa deprehendi possunt. *Nep. Att.* 11. Non florentibus se venditavit, sed afflictis semper succurrit: qui quidem Servilium Brutum matrem, non minus post mortem ejus, quam florentem coluerit. Hic habet vim v. nam; et *ib.* 14. Quod nos quidem jucundissimum arbitramur. *Id. Cat.* 2. Neque hoc per senatum efficere potuit: cum quidem Scipio in civitate principatum obtineret. *Virg. G.* 2, 124. ubi aera vincere summum Arboris haud ullae jactu potere sagittae: Et gens illa quidem sumptis non tarda pharetris. Plura observari poterunt, praesertim apud comicos, in sermone familiari. P [*Confund. quidem et quid ita. V. Beier. ad *Cic. Fragm.* 42. b. quidem et quoque. *Id. ad Off.* 1. p. 258. sq. quidem et equidem. *Id. ad Cic. Fragm.* 221. a.]

QUIDNAM. V. QUISNAM.

QUIDNI. V. QUID.

QUI DUM? V. QUI, ablat.

QUIDQUID. V. QUISQUIS.

QUIES, etis, f. ἡσυχία, ἀσέβεια, requies, cessatio, vacatio, otium, remissio, laxamentum. *Cic. Or.* 1, 1. Qui locus quietis et tranquillitatis plenissimus fore videbatur, in eo maxima moles molestiarum, et turbulentissimae tempestates exstiterunt. *Id. Deiot.* 13. extr. Omnem tranquillitatem et quietem senectutis acceptam refert clementiae tuae. *Id. Coel.* 17. Quem non quies, non remissio delectarent. *Id. Cat.* 4, 4. Mors laborum ac miseriarum quies est. *Sall. Jug.* 70. Vulgus quieti et otio adversum. *Plin. Pan.* 79. med. Labores otio et quiete recreare. *Sall. Jug.* 108. Multi, vulneribus acceptis, neque fugere posse, neque quietem pati. *Lucr.* 4, 846. fessum corpus mandare quieti. *Caes. B. C.* 2, 14. Ex diutino labore quieti se dare; et *B. G.* 5, 39. f. Ne nocturnum quidem sibi tempus ad quietem relinquebat; et *ib.* 7, 41. Tribus horis noctis exercitui ad quietem datis; et *ib.* 6, 26. Quietem capere. *Suet. Tib.* 15. Totum se ad quietem conferre. P In plur. num. *Cic. Off.* 1, 29. Ludo et joco uti licet, sicut somno et quietibus ceteris. [**Sall. Cat.* 15, 4. neque quietibus neque vigiliis sedari poterat: ubi *Kritz.* notat: non inusitatum esse tale dicendi genus in iis vocabulis, quae aliquem statum significant, eumque talem, quoniam generatim cogitatur, sed aut multis vicibus repetitur, aut in multis rebus conspiciendus: coll. *Heus.* ad *Cic. Off.* 1, 22, 15. 32, 2.] P Metonymice est locus, ubi quies capitur. *Lucr.* 1, 404. Namque canes ut montivagae persaepe ferae Naribus inveniunt intactas frunde quietes, h. e. cubilia. P Metaphorice. *Nep. Att.* 7. Attici quies tantopere Caesari fuit grata, ut, etc., h. e. abstinentia ab armis, et a partibus. *Sall. Cat.* 32. Ex summa laetitia atque lascivia, quae diuturna quies pepererat, repente omnes tristitia invasit, h. e. pax. *Sic Or. Pont.* 2, 2, 77. Adde triumphatos modo Paeonas, adde quieti Subdita montanae brachia Dalmatiae. *Sic Tac. G.* 14. Ingrata genti quies, et facilius inter ancipitia clarescunt. *Virg. G.* 2, 344. Si non tanta quies iret frigusque caloremque Inter, h. e. veris tranquillitas. *Plin.* 18, 26, 62. Quies ventorum. *Stat. Sil.* 2, 2, 26. pelagi. P Singulare est illud *Plin.* 16, 16, 28. In primis vero materies honorata buxo est raro crispantem, nec nisi radice: cetero lenis quies materiae, silentio quodam, et duritie ac pallore commendabilis, h. e. aequabilis venarum cursus, laevis, enodis, et instar annis per plana decurrentis, lene et quiete fluens. V. QUADRIFLUVIUM. P Saepe de somno dicitur, quae vera est quies corporis; item de visis,

quae in somno obveniunt. *Cic. Div.* 2, 66. Alexander somno est consopitus: tum secundum quietem visus ei dicitur draco, etc. *Pl. Curc.* 2, 2, 22. Malum, quod in quiete tibi portentum est. *Suet. Caes.* 81. et *Tac. H.* 4, 83. Per quietem. *Virg. A.* 5, 857. jacentem dulcis, et Vix primos inopia quies laxaverat artus; et *ib.* 6, 521. pressitque alta quies, placidaeque simillima morti; et *ib.* 12, 908. velut in somnis, oculos ubi languida pressit Nocte quies. *Sen. Octav.* 116. membra cum solvit quies. *Ov. Fast.* 1, 205. Nec pudor, in stipula placidam cepisse quietem. *Petr. Sat.* 104. cum prostrata sopore Urget membra quies. *Val. Fl.* 8, 80. dare permissae ora quieti. *Cic. Div.* 1, 30. Ire ad quietem; et *ib.* Quieti se tradere. P De somno. *Stat. Th.* 10, 205. vanae nec monstra quietis, Nec somno comperta loquor; et *ib.* 324. praesaga quies. P De sopore letali. *Virg. A.* 10, 745. et *ib.* 12, 309. Olli dura quies oculos, et ferreus urget Somnus. P De ipsa morte. *Prop.* 2, 21, 27. Quod si forte tibi propeparant fata quietem, etc. P Poetice Quies dicitur a *Stat. Th.* 10, 89. servare una cum Oblivis limen antri, ubi Somnus cubat. Quin ipsa habita est Dea, et a Romanis culta: habitique fanum extra Urbis portam Collinam via Labicana, ut ex *Livio* constat 4, 41. V. August. C. D. 4, 16. et QUIETATOR. P Vetustissimi quies, ei, declinarunt, teste *Prisc.* 6, 703. unde *requies*. *Afr. ib.* Sollicito corde corpus non potitur nunc quiete. *Naev. ib.* Suavi quiete. P Olim etiam quies, etis, adjective usurpatum fuit. *Naev. ib.* p. 704. Jamque ejus mentem fortuna fecerat quietem, h. e. quietam. *Licin. Macer. ib.* Non minimo opere milites quietes volebant esse. Hinc *inquies*.

QUIES, adj. V. v. praec.

QUIESCENTIA, ae, f. quies. *Firm. Math.* 1, 3. med. Post quiescentiam calamitatibus implicatus.

QUIESCO, is, evi, etum, n. ἡσυχάζω, in quiete sum, conquiesco, cesso a labore, in otio sum. Syncopen patitur saepe in praeteritis, *quiescimus, quiescit, etc.* *Sen. ep.* 3. f. Et quiescenti agendum, et agenti quiescendum est. *Cic. Somn. Scip.* 2. Renovat pristina bella, nec potest quiescere. *Id. Att.* 9, 10. f. Scribis Peducaeo quoque nostro probari, quod quierim, h. e. bello et partibus me non misceverim. *Id. Planc.* 37. Quae (tela) si viginti quiessem dies, in aliorum jugulum consulum recidissent. *Pl. Mil.* 2, 2, 59. Nunquam hodie quiescet, priusquam id, quod petiit, perficit. *Val. Fl.* 2, 43. Ac velut ignota captus regione viarum, Noctivagum qui carpit iter, non aure quiescit, Non oculis. *Suet. Caes.* 16. Dimissis lictoribus, abjectaque praetexta, domum clam refugit, pro conditione temporum quieturus, h. e. a contentionibus civilibus temperaturus. P Refertur ad animum. *Pl. Mil.* 3, 3, 52. Poti'ne, ut hominem mihi des? quiescas cetera, h. e. de ceteris ne sollicitus sis. *Id. Men.* 3, 2, 1. Poti'ne ut quiescas, si ego tibi hanc hodie probe concinnatam referam temperi? *Ter. Ph.* 4, 3, 64. Nihil do: impuratus me ille ut etiam irrideat. *Chr.* Quaesio, ego dabo: quiesce. *Auct. ad Her.* 4, 54. Quiesce tu, cujus pater cubito se emungere solebat. P Per syncochen est omittre, desinere. *Hor. A. P.* 380. Indoctusque pilae, discive, trochive, quiescit. *Pl. Most.* 5, 2, 51. Quiesce hanc rem modo petere. *Gell.* 2, 28. Stature atque edicere quiescebant. P Cum genit. ἡσυχιστικός est. *Claud. Quadrig.* ap. *Gell.* 9, 12. Manu significare coepit, utrinque quiescerent pugnae: facta pausa est. Simile est illud: *abstineto irarum, et desine querelarum, quae Horatii* sunt. Quidam tamen leg. *quiescerent pugnare*. P Pro permittere. *Cic. Att.* 7, 9. Aut si per tribunos plebis non patiar, tamen quiescat, rem adduci ad interregnum. P Item abstinere a petulantia, inquietum, insolentem non esse. *Ter. Andr. prol.* 22. Dehinc ut quiescant, porro moneo. *Cic. Caecin.* 25. Nimia ista, quae dominatur in civitate potentia, in hoc solo genere quiescit. P Huc pertinet formula illa magistratus, aut imperatoris, imperium inhibentis, et comminantis. *Liv.* 3, 48. Proinde quiesce erit melius. *Id.* 4, 49. med. Malum quidem militibus meis, nisi quieverint. P Per metalepsin sumitur pro dormire. *Cic. Ferr.* 2, 4, 14. Eo cum venio, praetor quiescebat. *Pl. Amph.* 2, 2, 100. et *Merc.* 2, 3, 36. Quievi in navi noctem perpetem. *Appul. Met.* 9. Somnum humanum quievi. *Curt.* 4, 13. Somno quiescere. P De mortuis. *Petr. fragm. Trag.* 39. *Burm.* Patrono meo ossa bene quiescant. *Inscr. ap. Grut.* 569, 12. Arcadi, ossa bene quiescant. *Virg. A.* 1, 249. placida compostus pace quiescit. *Ov. Ib.* 305. Nec tua, quam Pyrrhi, felicius ossa quiescant. P Et pro tacere. *Ov. Trist.* 1, 3, 27. Jamque quiescebant voces hominumque canumque. *Val. Fl.* 3, 358. tandemque quiescent Dissona pervigili planctu juga. P Tribuitur et rebus inanibus pro jacere, stare, non moveri. *Virg. A.* 10, 835. procul aerea ramis Dependet galea, et prato gravia arma quiescunt. *Id. ib.* 6, 226. Postquam collapsi cineres, et flamma quievit; et *ib.* 7, 6. postquam alta quierunt Aequeora. *Petr. Sat.* 123. Non pugnavit humus, mitique horrore quievit. *Plin.* 13, 11, 22. Quiescentes Nili aquae, h. e. decrescentes: vel non amplius crescentes. *Id. l. h.* 5, 3. Terra utilior intelligitur, quoties intermissa cultura, quievit; et

ib. 22, 35. n. 8. Quiescere ventos sationis die, utilissimum. P Reperitur etiam active positum pro quiescere facio. *Sen. Herc. Oet.* 1584. Ante descendet glacialis Ursae Sidus, et ponto vetito fruatur, quam tuas laudes populi quiescant. Potest tamen subaudiri dicere vel praedicare. Nonnulli lexicographi afferunt et illud ex *Plauto Most.* Quiesce hunc tumultum, qui est ante ostium. Sed vereor ut haec *Plauti* sint, quae adhuc reperire non potui. *Serv. ad Virg. Ecl.* 8, 4. *Quiesco* duplicem habet significationem: et aliter dico, *quiesco ego*, et aliter *quiesco servum*. V. RE-QUIESCO. P Impersonaliter *Ter. Andr.* 4, 2, 8. Quibus quidem quam facile potuerat quiesci, si hic quiesset. P Quidam grammatici ap. *Gell.* 6, 15. pugnant inter se, utrum e littera in hoc verbo correpta esse debeat, an producta, h. e. utrum exili angustoque sono efferenda sit, an pleniore et latiore. V. BREVIS.

[QUIESCITUS, a, um, part. a *quiesco*, unde *quietus* per syncope. *Inscr.* non opt. notae ap. *Don.* cl. 10. n. 11. Aeliae Romanae filiae bene quiescitae, etc. h. e. quae quievit. F.]

QUIETALUS ab antiquis dicebatur Orcus. *Festus.* Alii leg. *quietalis*. Est autem a *quiete* dictus, quia mortui quiescunt.

QUIETATOR, oris, m. quietem afferens. In duobus nummis Diocletiani ap. *Med.* p. 428. in aversa parte Juppiter dicitur *Quietator Augg.*, quasi nempe eo favente quietem a laboribus post imperii abdicationem ille obtinuerit. Hinc in nummis ejusdem, et Maximiani post eorum abdicationem cunctis saepissime legitur *Quies Aug.* vel *Quies Augg.* cum ejusdem Deae effigie. V. QUIES.

QUIETE, adv. *ἡσυχως*, tranquille, pacate, placide. *Cic. Fin.* 1, 16. *med.* Quod aptissimum est ad quiete vivendum. *Id. Sen.* 5. Est etiam quiete, et pure, et eleganter actae aetatis placida ac lenis senectus. *Liv.* 27, 12. Quietius deinde, tranquilliusque hostem bellaturum, multis verbis adhortatus milites. *Caes. B. C.* 3, 4. f. Nostri quietissime se receperunt.

QUIETILLUS, a, um, adj. dimin. quieti. Est cogn. R. *Inscr.* ap. *Mur.* 803, 3. Carisia Quietilla. F.]

QUIETO, as, a. 1. et Quietor, aris, dep. 1. quietum facio, paco, tranquillo. Agnoscitur a *Prisc.* 8. p. 799., ubi ea verba recenset, quae tam activa, quam passiva positione idem significant, ut *mereo mereor*, *partio partior*, etc.

QUIETORIUM, ii, n. sepulcrum, in quo mortui quiescunt, *ἡσυχαστήριον*. *Inscr.* ap. *Grut.* 810, 2. M. Aur. Mutius Nolanus quietorium hoc sibi vivens paravit, etc. Adde aliam ap. *eund.* 1131, 11.

*QUIETUDO, inis, f. *ἡσυχία*, *ἡσυχία* *Gloss. Cyrill.* B. A.

QUIETUS, a, um, adj. *ἡσυχος*, a labore aut cura vacuus, tranquillus, compositus, placidus. *Ter. Eun.* 2, 2, 46. Sex ego te totos, Parmeno, hos menses quietum reddam, ne sursum deorsum cursites, neve usque ad lucem vigiles. *Cic. Tusc.* 2, 1. Animo quieto vivere; et *ib.* 5, 6. f. Animi quietus et placatus status cernitur, cum perturbatio nulla est, qua moveri queat. *Id. Rosc. Com.* 15. Solutio et quieto animo esse. *Id. Sen.* 23. Otiosam aetatem, et quietam sine ullo labore et contentione traducere. *Id. Agr.* 2, 28. Integri, quieti, otiosi homines. *Id. Sen.* 9. Est decorus sermo senis, quietus et remissus. *Id. Verr.* 2, 4, 19. Homo quietissimus. *Vell.* 2, 117. Vir ingenio mitis, moribus quietus. *Pl. Curc.* 4, 2, 6. Meminero, de istoc quietus esto, h. e. securus, nihil sollicitus: quo modo etiam *Ter. Phorm.* 4, 5, 1. locutus est. P De his, qui bello abstinent, et qui in discidiis civilibus neutri parti adhaerent. *Sall. or. ad Caes. de Republ. ord.* 1, 2. Homines concurrere in castra tua, et aperte quietis mortem, rapinas munitur. *Nep. Pel.* 4. Hoc jam turbido tempore, quoad cum civibus dimicatum est, domi quietus fuit. *Just.* 7, 6. Non contentus submovere bella, ultro etiam quietus lacessit. P Et qui ab ambitione, et studio contendendi ad honores sunt alieni. *Plin. ep.* 10, 7. Ad quam spem (*praeturae*) alioqui quietissimum hortatur et natalium splendor, et summa integritas. *Id. ep.* 7, 31. Vir rectus, integer, quietus, ac paene ultra modum reverendus. P De aliis rebus. *Cic. Cat.* 2, 9. Honores, quos quieti republica desperant, perturbata consequi se posse arbitrantur. *Caes. B. G.* 5, 58. *extr.* Pauloque habuit post id factum Caesar quietiorem Galliam, h. e. pacatiorem. *Varr. R. R.* 2, 7. f. Equi demptis testiculis fiunt quietiores, h. e. mansuetiores. *Colum.* 12, 50. f. Videtur plus olei quieta, quam recens bacca reddere, h. e. quae in tabulato aliquamdiu jacuit. *Hor. Od.* 3, 29, 40. Cum fera diluvies quietos irritat amnes, h. e. leniter placideque fluentes. *Id. Epod.* 10, 11. quietiore aequore ferri. *Virg. A.* 5, 216. columba aere lapsa quieto Radit iter liquidum. P *Quieti*, mortui. *Nemes. Ecl.* 1, 38. si sentire datur post fata quietis. P *Quietus* dicitur etiam qui quieti seu somno indulget. *Tac. A.* 1, 49. Quos simul vescentes dies, simul quietos nox habuerat. P *Quietum*, i, n. usurpatur pro aere quieto ap. *Petr. Sat.* 131. Premebat illa resoluta marmoreis cervicibus aureum torum,

Tom. III.

myrtoque florenti quietum verberabat. P Est etiam cogn. R, ut C. Fulvius Quietus, Macriani filius, unus ex XXX. tyrannis, quorum vitam narrat *Trebellius*. Is occisus est ann. a Chr. n. CCLXII.

QUILIBET, quaelibet, quodlibet, *ὅστις*, quisvis, quicumque, h. e. quemcumque ex multis libet eligere, vel capere. Neutrum *quodlibet* est adjectivum, *quidlibet* substantivum. *Cic. Rosc. Am.* 3. Si aut causa criminis, aut facti suspicio, aut quaelibet denique vel minima res reperitur, quamobrem, etc. *Id. Acad.* 4, 43. Ad vos nunc refero: quem sequar? modo ne quis illud tam ineruditum absurdumque respondeat: quemlibet, modo aliquem. *Hor. Od.* 3, 3, 38. qualibet exsules In parte regnante beati, Dum, etc. *Id. Sat.* 1, 3, 126. do nomen quodlibet illi. *Id. Ep.* 1, 6, 53. Cuilibet hic fascies dabit. *Liv.* 2, 49. Quibuslibet temporibus. *Pl. Poen.* 4, 2, 38. Quem ament igitur? Sy. alium quemlibet, nam nostrorum nemo dignus est. *Hor. A. P.* 9. p. ictoribus atque poetis Quidlibet audendi semper fuit aequa potestas. *Id. Ep.* 1, 17, 27. Alter purpureum non expectabit amictum: Quidlibet indutus celebrima per loca vadet. P Jungitur cum *unus*. *Liv.* 9, 17. f. Id vero erat periculum, ne solertius, quam quilibet unus ex iis, quos nominavi, castris locum caperet. *Id.* 42, 42. Queratur unus quilibet militis mei injuriam. P Urbane dicitur de iis, in quibus nullus est delectus, nihil singulare, aut eximium: et contemptum quendam significat. *Cic. Fin.* 3, 7. Ut enim histrioni actio, saltatori motus, non quilibet, sed certus quidam est datus: sic vita agenda est certo genere quodam, non quolibet. *Id. Dio.* 2, 34. Hic (*in auspiciis captandis*) apud majores nostros adhibebatur peritus, nunc quilibet. *Or. Met.* 2, 388. Quilibet alter agat portantes lumina currus. *Plin.* 7, 28, 29. Bis ab Annibale captus, neque enim cum quolibet hoste res fuit. *Liv.* 6, 40. Si Claudiae familiae non sim, nec ex patricio sanguine ortus, sed unus Quiritium quilibet. *Cajus. Dig.* 2, 8, 5. Sane non quaelibet injuria est, ducl in jus eum, qui satis idoneum fidejussorem det, h. e. non vulgaris, non levis.

*QUILON sive Cylon, i, n. jus gelatum. *Veg. Vet.* 3, 38. Si cylon feceris, per cornu digeres, et reparabitur. Quem ad locum V. doctissimum *Gesneri* notam, *Id. ib.* 66. Glutis taurinae semiunciam, aceti acerrimi hemina dimidia conjungitur; et fervet, ut quilon fiat. P Cognatae voces sunt *quatus pro cyathus*, ac *quima pro cyma*. B. A.

QUIMATUS, us, m. *πενταία*, aetas quinque annorum. *Plin.* 8, 45, 70. de bobus: Feminis vita quindecim annorum longissima, maribus viginti: robur in quimatu. In MSS. *Hard.* legitur *quinquennatu*. Vetus quoque editio anni 1469. habet *V. natu*.

QUIN? *τι μή*; cur non: ex *quine* per apocopen, ut *seu a sive*: ne pro non posito. *Cic. Rab. perd.* 6. Quin continetis vocem, indicem stultitiae vestrae, testem paucitatis? *Liv.* 1, 57. Quin consensuum equos, invisimusque praesentes nostrarum ingenia? *Ter. Heaut.* 4, 7, 4. Quid stas, lapis! quin accipis? *Virg. A.* 4, 99. Quin potius pacem aeternam pactosque Hymenaeos Exerceamus? *Curt.* 5, 7. Quin igitur ulciscimur Graeciam, et urbi faces subdimus? P Extra interrogationem est *quia non*. *Cic. Fam.* 4, 7. in. Non quin ipse dissentiam, sed quod, etc. *Liv.* 2, 15. in. Non quin breviter reddi responsum potuerit, ideo, etc. sed ut, etc. P Post verba dubitandi, et similia. *Cic. Dom.* 26. *med.* Non quod dubitaret, quin ab isto nihil jure esset actum, sed ne quis, etc. *Caes. B. G.* 1, 4. *extr.* Non esse dubium, quin totius Galliae plurimum Helvetii possent; et *ib.* 4. Neque abest suspicio, quin ipse sibi mortem consciverit. *Cic. Fin.* 27. Quis ignorat, quin tria Graecorum genera sint? et *ib.* 17. Dubitatis, quin nobilissimum civem vindicetis? P Est etiam *qui non*. *Id. Verr.* 2, 3, 59. *med.* Cum nemo esset, quin hoc se audisse liquido diceret; et *ib.* 2, 4, 4. Messanam nemo venit, quin viderit. P Et *quo non*: nam *qui* est etiam ablativus casus. *Id. Att.* 1, 1. *med.* Dies fere nullus est, quin hic Satrius domum meam ventitet. P Refertur et ad alios casus relativi. *Id. Verr.* 2, 4, 1. Nego ullum vas fuisse, ullam gemmam, quidquam ex auro, signum ullum; nego ullam picturam fuisse, quin conquiserit, inspexerit, quod placitum sit, abstulerit. *Ter. Ph.* 4, 4, 16. Nihil est, quin male narrando possit depravari. *Cato ap. Gell.* 17, 13. Haud eos eo postremum scribo, quin populi et boni et strenui sint, h. e. non ideo scribo, quod non sint, etc. P Significat etiam *quo minus*, ut *non*: post quodlibet verbum et particulam negantem. *Cic. Att.* 12, 27. Facere non possum, quin ad te mittam. *Ter. Eun.* 5, 2, 2. Ut nullo modo introire possem, quin me viderem. *Cic. Att.* 11, 15. f. Prorsus nihil abest, quin sim miserimus. *Id. Inv.* 2, 28. *med.* Ut de his non modo non necesse sit, sed ne utile quidem, quin mox judicium fiat, expectare. *Id. Quint.* 9. Cum causae nihil esset, quin secus judicaret. *Id. Q. Fr.* 3, 3. De aqua et via nihil praetermissi, quin enucleate ad te scriberem. *Virg. G.* 2, 516. Nec requies, quin aut pomis exuberet annus, Aut fetu pecorum, etc. *Liv.* 32, 21. *med.* Quid recusare potest, quin et socii sibi consulant. *Pl. Cas.* 2, 8, 68.

Tribus non conduci possim libertatibus, quin ego illis hodie comparem magnum malum, quinque hanc omnem rem meae herae jam faciam palam. P Tace subest praemissa negatio in his *Quadrigarii* ap. *Gell.* 17, 13. Romam venit: vix superat, quin triumphus decernatur, h. e. parum abest, quin; et *ib.* Paene factum est, quin castra relinquerentur. V. *Gell.* P *Quin ut* pro quo minus, v. ut redundante. *Pl. Aul.* 2, 1, 12. Neque aequum est, occultum id haberi, neque per metum mussari, quin partem ipem ego te, et tu me ut facias. P Praeterea *quin saepe* valet immo, immo etiam. *Ter. Heaut.* 3, 3, 20. Credo: neque id injuria: quin mihi molestum est. *Id. Andr.* 1, 1, 18. Quin tu uno verbo dic, quid est, quod me velis. *Cic. Fam.* 7, 30. Te nec hortor, nec rogo, ut domum redeas, quin hinc ipse evolare cupio. *Id. Mil.* 29. Quin sic attendite iudices, etc. *Liv.* 26, 19. *med.* His miraculis nunquam ab ipso elusa fides est: quin potius aucta. *Cic. Att.* 1, 13. *med.* Quin immo leviter inter se dissident. Alii leg. *qui nunc*. *Plin. ep.* 4, 9. *med.* Placuit sententia Caepionis, quin immo consurgenti ei acclamatum est. (*Scribitur et quinimmo conjunctim*.) *Cic. Att.* 13, 26. Credibile non est, quantum scribam die: quin etiam noctibus, nihil enim somni; et *ib.* 14, 21. Quin etiam hoc ipso tempore multa *ἰσοδολοία*. *Virg. A.* 2, 768. Ausus quin etiam voces jactare per umbra, Implevi clamore vias. (Sunt qui conjunctim scribunt *quinetiam*.) *Liv.* 35, 26. f. Nihil ea res animum militaris viri imminuit, quin contra plus spei nactus, etc. P *Quin tamen*, nihilominus tamen. *Lucr.* 2, 29. Quin tamen inter se prostrati in gramine molli, Propter aquae rivum, jucunde corpora curant. Alii leg. *attamen*: alii *cum tamen*: in his *Macr. Sat.* 6, 2. P Festivam salsamque hujus particulae repetitionem habes ap. *Pl. Cas.* 3, 4. a. v. 9. usque ad 19. P Pro sane, omnino. *Id. Merc.* 2, 3, 47. et 5, 4, 47. Hercle quin tu recte dicis: et tibi assentior ego. P Loco particulae *nisi*. *Cato ap. Gell.* 17, 13. Neque satis habuit, quod eam in occulto vitiaverat, quin ejus famam prostitueret. (*Dixi*, loco particulae *nisi*. Ceterum ne hoc quidem loco vim suam mutat, qua *immo* significat. Est enim sententia: neque satis habuit eam in occulto vitiasse, immo ejus famam prostituit.) P [*Conf. *quin et quod*. V. *Beier.* ad *Cic. Off.* 2. p. 237.]

QUINAM. V. QUISNAM.

QUINARIUS, a, um, adj. *πενταχίος*, quinque continens. *Front. Aquaed.* 25. Modulus appellatus quinario nomine; et *mox*: Quinaria (*fistula*) dicta a diametro quinque quadrantum. *Plin.* 31, 6, 31. *Fistulae*, si quinarie erunt, sexaginta pondo pendere; si octonariae, centena. V. DENARIUS. P *Quinarius nummus*, et *quinarius absolute*, argenteus fuit, dimidium denarii. V. VICTORIATUS. *Varr. L. L.* 4, 36. *med.* Denarii, quod denos aeris valebant: quinario, quod quinos. *Plin.* 33, 3, 13. Placuit denarium (*permutari*) pro decem libris aeris: quinarium pro quinque. P *Quinarium numerum* *Serv.* ad *Virg. G.* 1, 277. tradit Minervae esse consecratum, quia sterilis est: unde etiam omnia sterilia quinta luna nata esse dicuntur. Ob aliam causam laudat hunc numerum *Macr. Somn. Scip.* 1, 6. *med.*

QUINCENTI, ae, a, adj. numer. idem ac quingenti, ap. veteres. *Festus*: Quincenum, et producta prima syllaba, et per C litteram usurpabant antiqui.

QUINCTIA Gens. V. QUINTIUS.

QUINCTIALIS, e, adj. ad quinctium pertinens, ut *Quinctialis Lupercus* idem ac *Quintilianus*. *Inscr.* ap. *Fabr.* p. 457. n. 77. Q. Considius Q. L. Eros Lupercus Quinctialis vetus. F.]

QUINCTIANUS. V. QUINTIANUS.

QUINCTILIANUS. V. QUINTILIANUS.

QUINCTILIS. V. QUINTILIS.

QUINCUNCIALIS, e, adj. ad quincuncem spectans, ut *Quincuncialis figura*, quae quincuncem refert, *πενταχίος*. *Plin.* 17, 11, 15. In disponendis arboribus, arbustisque, ac vineis quincuncialis ordinum ratio vulgata, et necessaria, non perflatu modo utilis, verum et aspectu grata, quoquo modo intueare, in ordinem se porrigit versu. V. v. sq. P *Quincuncialis herba*, quae mensuram quincuncis unius pedis habet, h. e. septenos fere digitos. *Plin.* 27, 11, 74. de lithospermo: Herba quincuncialis fere, foliis duplo majoribus, quam rutae. *Id.* 9, 48, 72. Quincuncialis magnitudo.

QUINCUNX, uncis, m. quinque unciae, vel quinque habens uncias. *Hor. A. P.* 327. si de quincunce remota est Uncia, quid superat? *Front. Aquaed.* 28. et 40. Senaria fistula capit quinarium unam quincuncem, sicilicet. *Colum.* 12, 28. Irim cribatam, quae sit instar pondo quincuncem et trientem. P Est etiam mensurae genus, capiens quinque cyathos, h. e. quasi dimidium sextarii, uno cyatho minus. Sextarius enim duodecim cyathos continet: ejus dimidium sunt sex cyathi, quae est hemina; si unum demas, quincunx. *Mart.* 1, 28. Hesterna tibi nocte dixeramus, Quincunces, puto, post decem peractos, Coenares hodie, Procille, mecum, h. e. post epotos cyathos quinquaginta a multis simul convivis. *Id.* 11, 36. Quincunces, et sex cyathos, bessemque bibamus, Caius ut fiat, Julius, et Proculus, h. e. quinque cyathos, deinde sex, postea octo: totidem enim litteras

habent ea nomina: qua de re V. I. 72. et 8, 51. V. etiam BIBO. P *Quincunx hereditatis* ap. *Plin. ep.* 7, 11. sunt quinque partes hereditatis in duodecim divisae. P De usura, qua ex singulis centenibus assibus quinque unciæ, seu quinque unius assis partes quolibet mense, seu quotannis quinque asses percipiuntur. *Pers.* 5, 149. Quid petis? ut nummi, quos hic quincunce modesto Nutrieras, pergant avidos sudare deunces? P Adjective. *Scaevola Dig.* 46, 3, 102. f. Titius mutuam pecuniam accepit, et quincunces usuras sponndit. *Inscr. in Giorn. Arcad.* T. 28. p. 356. L. Fabio Hermogeni flammii Divi Hadriani, qui ob honores ei habitos HS. E. M. N. dedit, ex quorum usuris quincuncibus quotannis XIII. Kal. Aug. die natali ejus etc. P *Quincunx jugeri* ap. *Colum.* 5, 1. med. est respectu jugeri, quod quinque unciæ respectu assis aut librae. P *Quincunx* etiam dicitur ordo, quo arbores ita disponuntur, ut quinque unciarum figuram referant: olim enim quinque unciæ sic scribebantur ~~~~ vel ~~~~ vel ~~~~:

hinc etiam triens sic ~~~~; quadrans vero sic ~~~~ vel ~~~~ V. *Marin. Frat. Arv.* p. 227. et 259. *Quint.* 8, 3. Quid illo quincunce speciosius, qui, in quamcumque partem spectaveris, rectus est? *Cic. Sen.* 17. Proceritates arborum, et directi in quincuncem ordines. *Colum.* 3, 13. Nonnulli omnem vitem per denos pedes in quincuncem disponunt, ut more novalem terra transversis adversisque sulcis proscindatur. *Caes. B. G.* 7, 73. Ante hos (cippos) obliquis ordinibus in quincuncem dispositis scrobes fodiebantur. Adde *Varr. R. R.* 1, 7. V. *Plin. l. c.* in v. praec.

QUINCUPEDA, ae, f. regula, seu pertica quinque pedum longitudine, notis pedum, et unciarum distincta, qua metiendis aedificiis utebantur. *Mart.* 14, 92., ejus lemma est *Quincupeda*: Puncta notis illex, et acuta cuspe clausa Saepe redemptoris prodere furta solet, h. e. pertica ex ilice. V. DECEMPEDA.

QUINCUPLEX, icis, adj. *πενταπλοῦς*, quinque multiplicatus, ut *Quincuplex*, scilicet pugillares quinque tabellarum. *Mart.* 14, 4., ejus lemma est *Quincuplex*: Caede juvenorum domini calet area felix, Quincuplici cera cum datur altus honor, h. e. victimae immolantur, cum Domitianus novum consulatum init, et pugillares quinque tabellis ceratis constantes distribuuntur. V. PUGILLARES.

QUINDECIES, adv. *δεκαπεντικῶς*, quindecim vicibus. *Cic. Verr.* 2, 2, 25. Ad illa sestertia quingenta millia hereditaria accessit ipsius antiqua sestertia quindecies pecunia. *Mart.* 7, 10. Dicere quindecies poteram: quid pertinet ad te?

QUINDECIM, *δεκαπέντε*, nomen numeral. cardinale indecl. *Pl. Ps.* 1, 1, 51. Quindecim miles minas dederat. *Caes. B. G.* 1, 15. Dies circiter quindecim.

[QUINDECIMPRIMI, orum, m. plur. quindecim viri principes ex decurionibus. V. DECEMPRIMI et DECURIO. *Caes. B. C.* 1, 35. Evocat ad se Caesar Massiliensium quindecimprimos: cum iis agit, ne initium inferendi belli ab Massiliensibus oriatur. Docet *Strabo* 4. p. 271. ed. *Amst.* optimates Massiliensium fuisse sexcentos, his praefuisse quindecim, his rursus tres. *Inscr. ap. Mur.* 626, 1. C. Memmio Macrino q. n. Vir. Massil., q. n. Vir. q. n., item praefecto pro n. Viro q. n. etc. Fortasse hic pro q. n. legendum xv. F.]

QUINDECIMVIRALIS, e, adj. ut Sacerdotium quindecimvirale, h. e. quindecimvirorum sacris adiectum, ap. *Tac. A.* 11, 11.

QUINDECIMVIRATUS, us, m. dignitas quindecimvirorum. *Lampr. Alex. Sev.* 49.

QUINDECIMVIRI, orum, m. magistratus quindecimvirorum. Quindecimviri Sibyllini, seu quindecimviri sacrorum faciendorum, erant quindecim sacerdotes, qui libris Sibyllae legendis, carminibusque interpretandis praeerant. Ad hos etiam ludorum saecularium procuratio pertinebat. Insigne hujus sacerdotii fuit tripus Apollinis, ut videre est in nummis ap. *Eckhel. D. N. V. T.* 6. p. 316., et in lapidibus ap. *Ignarr. de phratr.* p. 154. Primum a Tarquinio Superbo duo viri ad hoc sacerdotium creati sunt (*Dionys. Halic.* 4, 62.); deinde cum plebs in partem magistratum et sacerdotium venire vellet, decem, quinque ex patribus, totidem ex plebe (*Liv.* 6, 37. et 42.); tandem a L. Sulla quindecim (*Ser. ad A.* 6, 73.) *Hor. Carm. saec.* 70. Quaeque Aventinum tenet, Algidumque Quindecim Diana preces virorum Curet. *Tac. A.* 6, 12. extr. Notioni quindecimvirum is liber subjicitur. P In veterib. libris fero hoc modo scribitur XV. viri. Sic et Decemviri X. viri. Septemviri VII. viri. Sexviri, aut Seviri VI. viri, etc. P Si *Servio* habenda est fides, ad A. 6, 73., etiam ante Sullae tempora quindecimviri fuerunt: postea is numerus usque ad LX. auctus est, retento tamen quindecimvirum nomine. Alii pro LX. leg. XL. P In sing. num. *Suet. Caes.* 79. L. Cotta quindecimvirum sententiam dicturus. *Tac. A.* 6, 12. in. Caninius Gallus quindecimvir postulaverat. *Gell.* 1, 12. Flamen, aut augur, aut quindecimvir sacris faciendis. P *Quindecimvir* agris dividendis, seu dandis fuit alius magistratus extraordinarius. *Plin.* 7, 43, 45. Supremis laudibus patris sui L. Metelli, pontifi-

cis, bis consulis, dictatoris, magistri equitum, quindecimviri agris dandis. P Sunt qui putant, etiam cum singulari nomine in omnibus casibus *quindecimvirum*, quod sit genitivus pluralis, dici debere. Itaque legunt ap. *Tac.* 6, 12. in. Caninius Gallus quindecimvirum, h. e. unus e quindecimviris: similiter ap. *Gell.* Idem videtur dicendum de aliis hujus positionis, *duumvirum*, *decemvirum*, *septemvirum*, etc., quae si aliquando singularia legantur *duumvir*, *decemvir*, per compendium scripta esse censi possunt. Deficit hoc tamen, quotiescumque aliquod ex his nominibus absolute ponitur, non adjecta persona, ut ap. *Liv.* 3, 48. Decemvir, alienato ad libidinem animo, negat, etc. et *ib.* 49. Lictor decemviri; et *mox*: Decemviro obstrepitur. *Plin. ep.* 2, 11. med. Stabat modo consularis, modo septemvir epulonum, jam neutrum. *Inscr. opt. notae ap. Grut.* 403, 1. Septemviro epulonum. *Alia ib.* 442, 6. Sodales A. Novio A. L. Pleconti seviro Augustali. P Qui scribunt *quindecimvir* falluntur similitudine v. *decemvir*. Nam *decem* quidem dicimus: *quindecem* non dicimus. Ceterum cum ap. *Front. l. c.* in DADUCHUS, et in *Inscr. ap. Grut.* 433, 4. et 1102, 2., quae ad IV. a Chr. n. saeculum pertinent, *quindecimvir* scriptum sit, videtur sequiori Latinitate tempore ita scribi et pronunciari coepisse. [*Emendavit h. l. F.]

QUINDECIMUS, a, um, adj. quintus decimus. Est *Marcelli Empir.* 36.

QUINDECIMI. V. QUINIDENI. QUINGENARIUS, a, um, adj. *πεντακοσιοστός*, quingena continens. *Plin.* 7, 20, 19. Quingenario thorace indutus, h. e. quingentarum librarum pondus. Sic 33, 11, 12. Quingenaria lanx, h. e. quingentas habens argenti libras. *Curt.* 5, 2. Quingenariae cohortes, h. e. quingentorum militum.

QUINGENI, ae, a, nomen numerale distributiv., *πεντακόσιοι*, idem quod quingenti, per syncopen. *Cic. Att.* 16, 8. Quingenos denarios dat. Alii leg. *quingentos* minus recte; et *ib.* 12, 15. Ap. eum HS. quingena deposuerunt. Alii leg. *quingena*. *Suet. Caes.* 38. Non ultra quingenos sestertios remisit. *Id. Aug.* 101. Legavit cohortibus urbanis quingenos nummos. *Ulp. Dig.* 38, 1, 15. extr. Si communis libertus patronis duobus operas mille daturum se juraverit, quingenas potius deberi, quam singularum operarum dimidias. Adde *Suet. Ner.* 10. et *Vesp.* 17. et *Curt.* 5, 1. extr. P Extra distributionem, quingenti. *Colum.* 5, 2. med. Horum pars dimidia duo millia quingeni.

QUINGENTARIUS, a, um, adj. quingenta continens, quingenarius: ut Quingentaria cohors, ap. *Veg. Mil.* 2, 6., ut quidem ibi legendum esse, et *Stewech.* monet, et res ipsa postulat. Habet enim pedites DLV.

QUINGENTESIMUS, a, um, adj. *πεντακοσιοστός*, qui ordine est post quadringenta nonaginta novem. *Cic. Fl.* 1. Prope quingentesimo anno. *Plin.* 15, 1, 1. Urbis anno quingentesimo quinto.

QUINGENTI, ae, a, nomen numerale, *πεντακόσιοι*, quinque centum. *Hor. Sat.* 2, 7, 42. si me stultior ipso Quingentis empto drachmis deprenderis. *Pl. Mil.* 1, 1, 52. Quingentos uno ictu occidere. *Suet. Galb.* 5. Tiberio legatum ad quingenta revocante. *Varr. L. L.* 5, 5. Quingentum millium verborum. *Gell.* 7, 14. med. Multa talentum fere quingentum. *Just.* 2, 11. med. Sexcenti viri castra quingentorum millium irrumpunt.

QUINGENTIES, adv. *πεντακοσίως*, quinque centum. *Vitr.* 1, 6. Orbis terrae circuitio est inventa ducentorum quingentorum duum millium stadiorum, quae faciunt passus semel et tricies millies mille, et quingenties mille. *Budaeus* et *Schneiderus* haec postrema corrupta esse probant, legendumque ita ex *Plin.* 2, 108, 112. quae sunt passus trecenties quindecies centena millia. P Saepissime *quingenties* absolute dicitur pro *quingentis centena millia*. V. DECIES. *Cic. Verr.* 2, 2, 38. HS. quingenties Veneri Erycinae de Sthenii bonis exacturus. Alii leg. *quindecies*. *Suet. Aug.* 101. Nec plus perventurum ad heredes suos, quam millies et quingenties, professus, h. e. 15,000,000 sestert. *Id. Galb.* 5. Liviae Augustae testamento paene ditatus est. HS. namque quingenties cum praecipuum inter legatarios habuisset, quia notata, non perscripta erat summa, herede Tiberio legatum ad quingenta revocante, ne haec quidem accepit, h. e. 50,000,000 ad 50,000 revocante. [*Auxit atque emendavit h. l. F.]

QUINI, ae, a, *πέντε*, nomen numerale dispartitivum: a *quinque*. *Cic. Pis.* 27. f. Graeci stipati, quini in lectulis, saepe plures; et *Colum.* 4, 30. med. Quinm pedum interordinia esse, abunde est; et *Caes. B. G.* 7, 73. med. Perpetuae fossae, quinos pedes altae ducebantur; et *Nep. Att.* 18. f. Ita ut sub singulorum imaginibus facta magistratusque eorum, non amplius quaternis, quinisve versibus, describerent; et *Liv.* 8, 8. med. Scribebantur quatuor fere legiones quinis millibus peditum, equitibus trecentis. *Julian. Dig.* 40, 9, 5. f. Cum uterque earum quinum aureorum sit. P Extra distributionem pro quinq. *Op. Met.* 3, 351. ter ad quinos unum Cephisius annum Addiderat. *Virg. A.* 5, 96. caedit quinas de more bidentes; et *ib.* 7, 538. Quinque greges illi balantum, quina redibant Armenta. *Liv.* 28, 26. Qui-

na nomina principum seditionis edita sunt. *Pl. Ps.* 1, 3, 110. Ca. Meam tu amicam vendidisti? Ba. valde: viginti minis. Ca. Viginti minis? Ba. utrum vis, vel quater quinis minis. P In sing. numero. *Id. ib.* 1, 3, 69. Lex me perdit quina vicenaria, h. e. quae vetat minorem viginti quinque annis stipulari. V. LAETORIUS, et VICENARIUS. *Plin.* 17, 11, 16. Scrobes non altiores quino semipede, h. e. quinque dimidiis pedibus, qui duos pedes et semis efficiunt.

QUINIDENI, et Quini deni, et per sync. Quindenii, ae, a, nomen numerale dispartitivum, quindecim. *Liv.* 35, 40. med. Quina dena jugera agri data in singulos pedites sunt. *Quint.* 1, 10. f. Si quindenii pedes per latera, quini in fronte sint. Alii leg. *quindenii*. *Vitr.* 6, 9. Latitudines pedum quindenium. *Plin.* 10, 63, 83. Vivunt Laconici (canes) annis denis: cetera genera quindenos annos, aliquando et vicenos. *Suet. Claud.* 10. extr. Promisit singulis quina dena HS. P Extra distributionem. *Pl. Most.* 2, 1, 11. Quindenis hastis corpus transfigi.

QUINIMMO. V. QUIN.

QUINIO, onis, m. *πεννός*, numerus quinquarius, ut Quinionem filiorum eniti, *Tert. Anim.* 6. f. et Quinio voluminum, *Id. ib.* 46. med. P In ludis tesserarum est jactus quinquarius, ut *senio* senarius. *Isid. Or.* 18, 65. V. BINIO et SENIO.

QUINIVICENI, et Quini viceni, ae, a, nomen numerale distributiv., viginti quinque. *Liv.* 37, 59. f. Militibus quinviceni dearii dati.

QUINQUAGENARIUS, a, um, adj. *πεντηκονταζῶς*, quinquaginta continens. *Varr. R. R.* 2, 10. f. Ad equarum gregem quinquagenarium bini homines. *Cato R. R.* 69. Quinquagenarium dolium, h. e. capiens quinquaginta quadrantalia, vel congios; et *ib.* 10. Urna quinquagenaria, h. e. quinquaginta sextariorum. *Vitr.* 8, 7. de aquaed.: Quae lamna fuerit digitorum quinquaginta, cum fistula perficietur ex ea lamna, vocabitur quinquagenaria: similiterque reliquae. P *Quinquagenarii* munus proprium militiae. *Hieron. in Isaj.* 2, 3, 3. Quomodo centuriones vocantur, qui centum praesunt militibus; chiliarchi, qui mille, quos nos, tribunos appellamus, ab eo, quod praesint tribui; sic in Israelitico exercitu quinquagenarii vocabantur, qui in capite erant quinquaginta militum.

QUINQUAGENI, ae, a, nomen numerale distributiv., *πεντηκοντοί*, quinquaginta. *Cic. Verr.* 2, 3, 28. med. In singulos HS. quinquagenis millibus damnari mavultis? et *Suet. Oth.* 5. Omnibus dena sestertia repraesentata, et quinquagena promissa. *Plin.* 15, 24, 28. Arbores quinquagenum cubitorum altitudine. *Vitr.* 9, 1. Area quinquagenum pedum. P In sing. num. *Plin.* 17, 5, 3. Centena quinquagena fruge fertilis campus. *Id.* 19, 1, 2. Singula stamina centeno quinquagena filo constare. P Extra distributionem. *Manil.* 3, 603. Per quinquagenas complet sua munera brumas. *Mart.* 12, 66. Bis quinquagenis domus est tibi millibus empta.

QUINQUAGESIES, adv. idem ac quinquagesies. *Pl. Men. f.* Vix credo tota auctione capiet quinquagesies. Alii leg. *quingagesies*, et quidem rectius.

QUINQUAGESIMUS, a, um, adj. numeral. ordinis, *πεντηκοστός*. *Plin.* 7, 8, 6. Quinquagesimo uno raptus anno. *Mart.* 10, 24. Quinquagesima liba, septimamque Vestris addidimus hanc focis acerram. P *Quinquagesima*, ae, absolute, vectigal, quo penditur quinquagesima pars alicujus rei. *Cic. Verr.* 2, 3, 49. Ab omnibus enim ternae praeterea quinquagesimae exigebantur. *Id. ib.* 2, 1, 78. Scribae nomine de tota pecunia binae quinquagesimae detrahebantur.

QUINQUAGESIES, adv. *πεντηκοσίως*, quinquaginta vicibus. *Plin.* 7, 25, 25. Idem signis collatis quinquagesies dimicavit. *Id.* 6, 9, 10. Universae Armeniae magnitudinem Aufidius quinquagesies centena millia prodidit. *Cels.* 2, 14. f. Quinquagesies perficere.

QUINQUAGINTA, indecl. numerale, *πεντηκοντα*. *Virg. A.* 1, 707. Quinquaginta intus famulae. *Cic. Att.* 4, 2. Ducenta quinquaginta millia. *Inscr. poetica ap. Fea, Relaz. di un viaggio ad Ostia* p. 11. Quinquaginta meis millibus, ut volui, Hanc aedem posuit.

[QUINQUANGULUS, a, um, adj. *πεντάγωνος*, quinque habens angulos. Agnoscitur a *Prisc. de ponderib.* p. 1358. F.]

[QUINQUATRÁLIS, e, adj. ad Quinquatrus pertinens. Est cogn. R. ejus, qui ipsi fortasse Quinquatribus est natus. *Inscr. ap. Fabrett.* p. 513. n. 182. Ti. Claudius Quinquatralis. F.]

QUINQUATRUS, um, f. plur. et Quinquatria, orum et ium, n. plur. *Παναθηναία*, Minervae festum XIV. Kal. April. celebrari solitum: a *quinque*, quia post diem quintum Idus Martias ageretur, sed deinde ad quinque dies prolatum: vulgus putavit id nominis habuisse a numero quinque dierum. *Varr. L. L.* 5, 3. Quinquatrus, dies unus, a nominis errore observatur proinde ac sint quinque. Dies ab Tusculanis post diem sextum Idus similiter vocatur Sexatrus, et post diem septimum Septimatrus; sic hic, quod erat post diem quintum Idus, Quinquatrus. Adde *Fest.*, qui in *Quinquatrus* his similia habet. *Gell.* 2, 21. adjicit, *atrus* in hac voce supplementum esse, et nullam habere significationem. P Haec festa celebrabantur in honorem diei natalis

Minervae. *Op. Fast.* 3, 812. Sed *Fest.* causam affert, quod eo die aedes ejus in Aventino consecrata est. Sunt qui putant, hanc diem munusculorum quoque fuisse, quo tempore matronae inter se invicem munera missitabant, et coenas ancillis apponebant, ut viri Saturnalibus. Eodem die Sali in comitio, ut legitur in Kal. Praenestino ap. *Foggini*. ad *Ferrii Flacci Fast.*, publice saltabant. (V. QUINQUO.) *Pl. Mil.* 3, 1, 97. Da, quod dem Quinquatribus praecantatrici, conjetrici, etc. *Cic. Fam.* 12, 25. Quinquatribus frequenti senatu causam tuam egi non invita Minerva. *Id. Att.* 9, 13. Fuit enim pridie Quinquatrus egregia tempestas. *Liv.* 44, 20. Legati ex Macedonia Quinquatribus ultimis venerunt. *Aug.* ap. *Suet. Aug.* 71. Nos, mi Tiberi, Quinquatris satis jucunde egimus, lusimus enim per omnes dies. *Suet. Dom.* 4. Celebrabat et in Albano quotannis Quinquatrus Minervae, cui collegium instituerat, ex quo sorte ducti magisterio fungerentur, redderentque eximias venationes, et scenicos ludos, superque oratorum ac poetarum certamina. *Id. Ner.* 34. Solemnia Quinquatrum simul celebranda. Alii leg. *Quinquatrum*: ut ap. *Tac. A.* 14, 4. Quando Quinquatrum festos dies apud Bajas frequentabat. *P. In Kalend. Praenestino l. c.* Quinquatrus dicuntur *opificum dies*, quod nempe, ut ait *Lactant.* 1, 18, Minerva est, quae omnes artes reperit, ideoque illi artifices supplicant. Hinc etiam *Op. l. c.* plurimum artium cultores ad haec sacra celebranda invitant. *P. Quae* hactenus descripta sunt, majora Quinquatrus dicebantur. Erant etiam Quinquatrus minorae, sive Quinquatrus minusculae, quae celebrabantur Idibus Junis. *Op. Fast.* 6, 651. Et jam Quinquatrus jubeor narrare minores. *Varr. l. c.* Quinquatrus minusculae dictae Juniae Idus ab similitudine majorum, quod tibicines tum feriat per Urbem vagantur, et conveniunt ad aedem Minervae. *Fest. in litt. M.* Minusculae Quinquatrus appellabantur Idus Juniae, quod is dies festus erat tibicinum, qui Minervam colebant. *P. Charis.* 1, 20. et *Prisc.* 7, 773. agnoscat etiam *Quinquatrus*, ium, *P. Negat Charis.* 1, 61. *Quinquatrus* dici pro *Quinquatrus*: contra stat *Prisc.* 7, 744. et locus allatus *Suet. Dom.* 4., si modo constans ea lectio est. Nam quod quidam afferunt ex *Op. Am.* 1, 8, 65. mendosum certe est.

QUINQUE, *πέντε*, nomen numerale cardinale indeclin. *Virg. G.* 1, 233. Quinque tenent coelum zodiacae. *Cic. N. D.* 1, 8. Unde vero ortae illae quinque formae? *Colum.* 12, 23. Sextarios quinque et quadringenta.

QUINQUEFOLIUM, ii, n. *πενταφυλλον*, herba, quae quinque foliis constat. *Plin.* 25, 9, 62. Quinquefolium nulli ignotum est, cum etiam fraga gignendo commendetur. Adde *Cels.* 2, 33. *extr.*

QUINQUEFOLIUS, a, um, adj. *πενταφυλλος*. *Plin.* 21, 4, 10. Rosae pallidae, spinosae, quinquefoliae.

QUINQUEGENTANUS, a, um, adj. *Ap. Aurel. Vict. Caes.* 39., *Eutrop.* 9, 22. et *Oros.* 7, 25. nationes quinquegentanae sunt Pentapolitani in Libya. V. PENTAPOLIS. Alii leg. *Quinquegentianus*.

QUINQUEGENUS, indecl. quinque generum. *Auson. Idyll.* 12. in *monosyll. de cibis*, 10. Et duplici defensione putamine quinquegenus nux, h. e. juglans, avellana, castanea, pinea nux, et amygdalum.

[QUINQUEJUGUS, a, um, adj. quinque habens juga. *Jul. Valer. Res gest. Alex. M.* (ed. A. Maio) 1, 18. Praesidet et numen (*Serapis*) cui Dite potentius ipso, Vertice quinquejugo rerum secreta gubernans. F.]

QUINQUELIBRALIS, e, adj. *πενταλιβριος*, qui est quinque librarum. *Colum.* 3, 15. Qui singuli non excedant quinquelibras pondus.

QUINQUELIBRIS, e, adj. quinquelibras. *Vopisc. Prob.* 5. Donatus est patera quinquelibri.

QUINQUEMESTRIS, e, adj. *πενταμηναιος*, quinque menses natus. *Plin.* 8, 48, 75. Castrari agnos, nisi quinquemestres, praematurum existimat. *Varr. R. R.* 2, 7. Quinquemestres pulli.

QUINQUENNALICIUS, a, um, adj. ad quinquennalem pertinens. *Inscr. ap. Grut.* 126. col. 2. A. Aegrius Augustal. quinquennalic., h. e. quinquennalitate functus. Alia ap. *Marin. Frat. Arc.* p. 400. C. Julio Regino decurioni Karthag. Aed. Hvir. quinquennalicio, etc. Adde *Tab. Canus.* ap. *Fabr.* p. 598. col. 2.

QUINQUENNALIS, e, adj. *πενταετηριος*, qui fit quinto quoque anno. *Cic. Or.* 3, 32. Cum Olympiam venisset maxima illa quinquennali celebritate ludorum. *P. Item* qui quinque annos durat, ut Quinquennalis magistratus. *Liv.* 4, 24. Alios magistratus annuos esse, quinquennalem censuram, grave esse, etc. *P. Quinquennalia*, ium, absolute, hoc est ludi, vel certamina quinto quoque anno celebrari solita, [h. e. quarto quoque anno completo, et quinto incipiente, cujus certaminis exemplum sumpsisse Nero videtur a Neapolitanis, qui (teste *Suet. Aug.* 98.) in honorem Augusti illud primum instituerant, more nempe Graecorum, qui Olympicos ludos quarto quoque anno celebrare consueverant. V. AUGUSTALIS. F.] *Inscr. ap. Grut.* 116, 3. Quinquennalibus Neronis. *Suet. Ner.* 12. Instituit et quinquennale

certamen primum omnium Romae, more Graeco, triplex, musicum, gymnium, equestre: quod appellavit Neronia. *Tac. A.* 14, 20. Nerone quartum, Cornelio Cossio Coss. quinquennale ludicrum Romae institutum est, ad morem Graeci certaminis, varia fama, ut cuncta fere nova. [*Suet. Dom.* 4. narrat, hujusmodi ludos quinquennales a Domitiano in Capitolio fuisse celebratos, unde *Agon Capitolinus* vocati sunt. V. AGON. F.] *Quinquennalis* absolute, [cui saepe *III. vir*, vel *II. vir*, vel *Praef.* praemittitur, F.] fuit magistratus in municipiis et coloniis, quatuor aut duobus viris constans, cujus quidem potestas censoriae similis per quinquennium, unde ei nomen, durabat; [titulo tamen tenuis, quia reapse annua tantum fuisse videtur; quemadmodum Romae censura, quae primum quinquennalis fuerat (*Liv.* 4, 8.), mox ex quinquennali facta est annua et semestris (*Id. ib.* 24.), quam tamen postea Ap. Claudius per integrum quinquennium pervicacius retinuit (*Id.* 9, 33.). Duplex hujus magistratus tempus constat ex *Inscr.* mendosa ap. *Fabr.* p. 597. n. 1., emendata ap. *Oliver. Marm. Pisaur.* n. 28. Abej-nae C. F. Balbinae anno quinquennalitatatis Petinii Apri mariti ejus plebs urbana Pisaurensium, etc. Alia paucis abhinc annis reperta Aeliani, et edita a R. Guarini. *Spicil. Ecl.* p. 5. Ti. Claudio Ti. Fil. Cor. Maximo Q., Hvir. Quinq., in quo honore hic sepultus est, cujus mater Gemina NV. Fil. Sabina ob honorem ejus in via ducente Herdonias tria milia passuum ex D. D. intra lustrum honoris ejus repraesentata pecunia stravit. F.] *Spart. Hadr.* 19. Per Latina oppida dictator, et aedilis, et dumvir fuit, apud Neapolim demarchus, in patria sua quinquennalis. *Appul. Met.* 10. Thiaeus oriundus patria Corintho, ut ejus prosapia ac dignitas postulabat, gradatim permensis honoribus, quinquennali magistratu fuerat destinatus. V. PRAEFECTUS. *P. Quinquennalis* etiam fuit in collegio Augustalium, aliorum sacerdotum, et plurium artificum, qui eodem munere per quinquennium fungebantur. *Inscr. ap. Fabr.* p. 408. n. 332. L. Carullius Epaphroditus VI. vir Aug. idem Q. Q. huic VI. viri Aug. post curam quinquennalitatem optulerunt, qui egit annis continuis III. *Appul. Met.* 11. f. In collegium me pastophorum suorum, immo inter ipsos decurionum quinquennales adlegit. *Inscr. ap. Grut.* 358, 1. L. Antonius Peculiaris Q. Q. collegii fabrum Ostiensium lustrum XXV. fecit, etc.

QUINQUENNALITAS, atis, f. dignitas et munus quinquennalis. *Inscr. ap. Grut.* 175, 8. Ti. Claudius Chresimus ob honorem quinquennalitatatis collegio dendrophor. Romanor. etc. V. aliam in v. praec. §. 5.

QUINQUENNATUS, V. QUINTATUS.

QUINQUENNIS, e, adj. *πενταετης*, qui est quinque annorum. *Op. Pont.* 4, 6, 5. In Scythia nobis quinquennis Olympias acta est, h. e. quae quinto quoque anno incipiente celebratur. *Hor. Sat.* 2, 8, 48. Vinum quinquenne. *Pl. Poen. prol.* 85. Filia quinquennis. *Colum.* 7, 3. med. Ovis post bimatum maritari debet, juvenisque habetur quinquennis.

QUINQUENNIIUM, ii, n. *πενταετια*, quinque annorum spatium. *Cic. Leg.* 3, 3. Censores magistratum quinquennium habent. *Op. Met.* 4, 292. Is tria cum primum fecit quinquennia; montes Deseruit patrios, h. e. quinquennium explevit annos. *Stat. Silo.* 5, 3, 113. Cum ista laudato caueret Quinquennia versus, h. e. Quinquennalia.

QUINQUEPARTITO, adv. *πενταμοχος*, in quinque partes. *Plin.* 25, 6, 29. Foliis per ambitum incisus quinquepartito.

QUINQUEPARTITUS, a, um, part. ab inus. *quinquepartior*, *πενταμοχος*, divisus in quinque partes. *Cic. Inv.* 1, 34. *extr.* Quinquepartitam igitur hoc pacto putant esse argumentationem. Alii leg. *quinquepartitam*.

[QUINQUEPEDALIS, e, adj. qui est quinque pedum. *Hyg. de limitib.* p. 212. *Goet.* Terminus egregius dicitur quinquepedalis. F.]

*QUINQUEPLEX, icis, adj. i. q. quincuplex. Est *πενταπλος* *Gloss. Vet. B. A.*

QUINQUEPLICIO, V. QUINQUIPLICO.

*QUINQUEPLUM, *πενταπλον* *Gloss. B. A.*

QUINQUEPRIMI et Quinque primi, *πενταπρωτοι*, quinque viri principes in aliquo senatu. *Cic. Verr.* 2, 3, 28. Magistratus, et quinqueprimi accitu istius evocantur. V. DECURIO.

QUINQUEREMIS, is, f. *πεντηρης*, navis, quae habet quinque ordines remorum. *Cic. Verr.* 2, 4, 46. Certos homines in quinquere mi misisse. *Liv.* 42, 48. Praemissus a praetore cum quinquere me una. *Id.* 28, 30. Quinquere mis seu pondere tenacior, seu pluribus remorum ordinibus scindentibus vortices, cum facilius regetur, duas triremes suppressit. *Plin.* 7, 56, 57. Quadrirremem Aristoteles auctor est, Carthaginienses fecisse; quinquere mem Mnesigiton Salaminios. *P. Adjective.* *Liv.* 41, 9. Decem quinquere mes naves. Adde 26, 24. V. DECEMREMIS.

[QUINQUERES, is, f. eadem ac quinquere mis, ac penteres: vox hybrida: a *quinque*, et *ερεος*, remigo. *Not. Tir.* p. 177. Bieris, trieris, quateris, quinquere mis, hexeris, hepteteris, penteris. Hic semper ultima syllaba per is vitio saeculi effertur, cum per es efferenda esset. F.]

QUINQUERTIO, onis, m. *πενταθλος*, qui quinque artibus, seu quinquertio se exercet. V. *Fest. l. c.* in v. sq.

QUINQUERTIUM, ii, n. *πενταθλον*, exercitatio quinque artium, quibus ingeniorum puerorum institutio constabat: a *quinque*, et *ars*. Artes eae erant apud Graecos, cursus, saltus, disci seu jaculi projectio, lucta, pugilatus. Latini natationem, et equitationem adjecere. *Festus*. Quinquertium vocabant antiqui, quem Graeci *πενταθλον*, ut indicat versus hic: Omnes aequales vincebat quinquertio. *Livius* quoque (*Andron.*) ipsos athletas sic nominat: Quinquertiones praeco in medium vocat. Hic metri causa praecod *εργασιος* est legendum. V. PENTATHLUM.

QUINQUESSIS, is, m. quinque asses, ut *centusis*, centum. *Appul. ap. Prisc.* 6, 708. Sed tum sestertius dipendium semissem, quinquarius quinquessis, denarius decussis valebat.

QUINQUEVERTEX, icis, adj. omn. gen. quinque habens vertex, quinquajugus. *Jul. Valer. res gest. Alex. M.* (ed. A. Maio) 1, 29. Urbs quinquervertex. F.]

[QUINQUEVIRALICIUS, a, um, adj. ad quinquaviris pertinens. V. QUINQUEVIRI. *Inscr.* Philippensis ap. *Grut.* 395, 4. P. Cornelius Asper equo publico honoratus, item ornamentis decurionatus, et IIII ralicis. F.]

QUINQUEVIRATUS, us, m. *πενταδραχμα*, magistratus quinquavirorum; *Cic. Prov. cons.* 17. Me ille, ut quinquaviratum acciperem, rogavit.

QUINQUEVIRI, orum, m. plur. extraordinarius magistratus quinque civium, non unius generis. Erant enim *Quinquaviri coloniae deducendae*, qui plebem in aliquod oppidum et agrum habitandi gratia deducebant. Hi etiam interdum tres fuere, interdum decem, etc. *Cic. Agr.* 2, 7. Toties legibus agrariis curatores constituti sunt triumviri, quinquaviri, decemviri. *Liv.* 6, 21. Quinquaviros Pomptino agro dividendo creaverunt. *P. Praeterea quinquaviri mensarii*, qui ad mensas sedebant, et pecuniam dispensabant. Cum improbitate feneratorum plebs Romana magnitudine aeris alieni paene obruta esse videretur, eique difficultati principes plebis succurrere saepe tentassent, inclinatis tandem ad concordiam omnium animis, qui tum consules erant, senebrent quoque rem, quod distinere animos hominum videbatur, levare aggressi, solutionem aeris alieni in publicam curam verterunt. Quinque ergo viri creati sunt, qui huic muneri praessent, de quibus V. *Lic.* 1, 21. *P. Item quinquaviri cis, et ultra Tiberim*, erant qui se gerebant pro magistratibus. Constituti sunt, quia inconveniens erat magistratus vespertinis temporibus in publico esse. *Pompon. Dig.* 1, 2, 2. med. De his intelligendum videtur illud *Livii* 39, 14. f. Utque ab incendiis caveatur, adjuutores triumviris quinquaviri dati, uti cis Tiberim suae quisque regionis aedificis praessent. *P. Reperiuntur etiam quinquaviri muris turribusque reficiendis* ap. *Liv.* 25, 7. *Item minuendis publicis sumptibus* ap. *Plin. ep.* 2, 1. f. Narrat etiam *Lic.* 3, 9. latam a C. Terentillo Arsa trib. pleb. legem de quinquaviris creandis, qui leges scriberent imperio consulari moderando: quamvis perlata non fuerit. *P. In sing. num.* *Cic. Acad.* 4, 44. med. Neminem esse consulem, praetorem, imperatorem, nescio an ne quinquavirum quidem unquam, nisi sapientem. *Hor. Sat.* 2, 5, 56. Scriba ex quinquaviro. V. QUINDECIMVIRI. *P. [Etiam in municipiis, et coloniis quinquaviri erant. Inscr. Nuceria paucis abhinc annis reperta, et Neapoli edita a F. A. Pellicano. M. Virtio M. F. Men. Cerauno aedili, H. vir. jure dicundo, praefecto fabrum, V. vir. cui decuriones ob munificentiam ejus, etc. Est qui putat, hunc M. Virtium fuisse V. virum coloniae Nuceriae deducendae, quae, teste Tac. A. 13, 31., deducta est ann. a Chr. LVIII. Hanc conjecturam confirmare videntur binae perticae seu decempe-dae, quas manu tenent duo viri togati, in eodem marmore sculptae. V. QUINQUEVIRALICIUS. F.]*

QUINQUIES, adv. *πεντακις*, quinque vicibus. *Cic. Phil.* 11, 5. At hic me defendente quinquies absolutus est. *Plin.* 2, 23, 21. Quinquies millies. *Id.* 6, 13, 15. Quinquies mille quadringenta stadia. *Id.* 18, 7, 17. Aqua quinquies in die mutata. *Cato R. R.* 156. Quinquies quinque numerare.

[QUINQUIFIDUS, a, um, adj. in quinque partes fissus, seu divisus: a *quinque*, et *fido*. *Venant. in epist. praem. carm.* 6. l. 5. med. Haec tela velut plumis illitis quinquifida viscata tendebat. F.]

QUINQUIPLICO, as, a. l. quinquies duplico. *Tac. A.* 2, 36. Superbire homines etiam annua designatione; quid, si honorem per quinquennium agitent? quinquiplicari prorsus magistratus, subverti leges. Alii leg. *quintuplicari*, alii *quinqueplicari*.

[QUINQUIPLUS, a, um, adj. *πενταπλος*, aliquid rei quantitatem quinquies continens. A. Maius in *praef. ad Cic. de Repub.* p. XL. se legisse testatur in *Cod. palimpsesto bibliothecae canonice Veronensis*, qui continet fragmenta operis cujusdam mathematici sub n. o XXXVIII. Ad quinquiplum veniet. F.]

QUINQUO, as, a. l. lustrum, purgo. *Charis.* 1, 62. Quinquatrus a quinquando, idest lustrando, quo l eo die arma ancilia lustrari sint solita.

QUINTADECIMANI, orum, m. plur. milites legionis decimaquintae, ap. Tac. H. 4, 36.

QUINTANENSIS, e, adj. ad quintum pertinens. Inscr. in Giorn. Arcad. T. 28, p. 350. Aurelius Chrysomallus Quintanensis Leg., h. e. miles legionis quinquies, cujus milites etiam Quintani appellantur. V. v. sq. P Quintanenses fuerunt etiam cognominati Labicani, quorum urbs Labicum seu Lavicum olim diruta, mox restaurata cognomen accepit a statione, quae inibi erat, quaeque ad Quintanas dicebatur, quod ad XV. mill. pass. ab Urbe erat. Inscr. ap. Fabrett. p. 510. n. 388. Parthenio Arcario reipublicae Lavicanorum Quintanensium. Eadem vero de causa in alia ap. eund. p. 499. n. 31. legitur praedia Quintanensia. V. LABICI. F.]

QUINTANUS, a, um, adj. πενταετής, a quintus, ut primanus a primus, tertianus a tertius. Dicitur de iis, quae quinto loco, die, etc. fiunt. Plin. 17, 22, 35. n. 7. Vineas semper quintanis semitari (al. seminari), hoc est ut quinto quoque palo singulae jugo paginae includantur. P Ap. Tac. H. 1, 55. et ib. 4, 36. Quintani sunt milites legionis quinquies. P Varr. L. L. 5, 4. Nonae quinquies dicuntur, quae quinto mensis die veniunt: sicut septimanae, quae septimo. Maer. Sat. 1, 15. Pontifex minor quinquies quidem dicto quinquies verbo *quinto*, septimanas repetito septies praedicabat. Adde Censor. de die nat. 20. med. V. CALO et CALENDAE. P Quintana, inquit Paul. ex Festo, appellabatur porta in castris post praetorium, ubi rerum utensilium forum fuit. Lipsius vult omitti porta, quia quintana fuit potius via lata, seu platea in castris, in qua utensilia probabant. Ad eujus similitudinem narrat Suet. Ner. 26. assuevisse eum tabernulas effringere, et expilare, quintana domi constituta, ubi partae, et ad licitationem dividendae praediae pretium assumeretur. Liv. 41, 2. f. Praetorio dejecto, ad quaestorium forum, quinquiesque hostes pervenerunt. Ibi cum omnium rerum paratam expositamque copiam, et stratos lect. s. in quaestorio invenissent, etc. P Festus quinquies classem ait Verrum dicere fuisse eam, in qua erant capitecensi; sed errare videtur, nam classis, in qua erant capitecensi, fuit sexta. V. CENTURIA. P Isid. Or. 15, 2. de aedificiis publicis verba faciens, quinquies definit partem plateae quinquies, qua carpentum progredi potest.

QUINTARIUS, a, um, adj. quinquies continens. Vir. 3, 1. Quintarius numerus: πενταετής. V. dicta in AS. P In re agrar. Hyg. de limit. p. 158. Goes. Sic et de limitibus quinquariis, quinquies quemque quinquarium volunt. Porro autem inter quinquies, et quinquarium interest aliquid. Quintus est, qui quinto loco numeratur: quinquarius, qui quinquies centurias cludit.

QUINTIĀ Gens. V. QUINTIUS. QUINTIANUS et Quinctianus, a, um, adj. ad quinquies aliquem pertinens, ut Quinctianus exercitus, ap. Liv. 3, 28. h. e. cui praecerat L. Quinctius Cincinnatus. Cic. Cluent. 41. Quinctiana judicia, h. e. a L. Quinctio habita.

QUINTICEPSOS. V. BICEPSOS. QUINTILIANUS, a, um, adj. ad quinquies pertinens, quod est nomen proprium Romanum. Festus: Quinctilianus Luperci appellati videntur a Quinctilio, qui praepositus est Lupercis, ut a Fabio Fabiani dicti sunt. Fuisse autem Romuli temporibus institutos utrosque, Fabianos, et Quinctilianos, multi sunt qui existimant. Haec Festus.

QUINTILIANUS et Quinctilianus, i, m. M. Fabius Quinctilianus nobilis rhetor Hispanus Calagurritanus, (unde Auson. Profess. 1, 7. Asserat usque licet Fabium Calagurris alumnum;) a Galba Aug. Romam perductus, in foro aliquamdiu versatus est non mediocri cum laude: deinde rhetorem professus scholam aperuit: in qua praeter ceteros discipulum habuit C. Plinium Caecilium Secundum, ut his ipse significat ep. 2, 14. et ep. 6, 6. Primus Romae publice rhetoricam docuit, et salarium e fisco accepit, tanta cum ingenii, eloquentiae, ac doctrinae fama, ut Domitiani sororis nepotum instituendorum cura ei delegata sit, ut ipsemet scribit proem. 4. Scripsit de arte rhetorica, et de causis corruptae eloquentiae: quae perierunt. Aetatem tulit, feretque in posterum praeclarissimum opus de Institutione oratoria, duodecim libris constans, copiosum, eruditum, planeque Latinum; versatur in manibus omnium studiosorum, durabitque tamdiu, quamdiu litterae exstant et colentur. P Declamationum, quae ei tribuuntur, aliae sunt minores, aliae majores: illae numero plures, ab aliis patri, ab aliis avo hujus tribui solent: hae numero undeviginti, quamvis videantur nonnullis ejusdem auctoris esse, qui de Institutione oratoria scripsit; a plerisque tamen tanto viro indignae jure ac merito judicantur. Mart. 2, 90. Quinctiliane, vagae moderator summe juventae: Gloria Romanae, Quinctiliane, togae. P De ratione scribendi V. in QUINTIUS.

QUINTILII et Quinctilii, orum, m. plur. gens Romana antiquissima, ex illis nempe, qui primi cum Romulo Urbem condiderunt, ut colligitur ex Festo in Quinctilianus. Patricia fuit, et summis honoribus clara. In corpore Inscriptionum Gruteri, et ap. Livium multi Quinctilii praenomine Marci, Publii, Titi,

Caii, et Sexti memorantur. P Quinctilium Varum quendam meminit Liv. 29, 38. et 44, 18. Quinctilius Varus, proconsul Syriae, praefectus, mox dux Romanorum in Germania, ab Arminio devictus, gladio mortem sibi conscivit. Vell. 2, 117. Flor. 4, 12. Suet. Tib. 17. Tac. A. 1, 3. etc. P Alius, Cremonensis, poeta, ac amicus Horatii, Virgili cognatus et sodalis. Hor. Od. 1, 24. Adde A. P. 438. P Quinctilia, ae, f. nomen feminae ap. Catull. 96, 7. B. A.] P De ratione scribendi V. QUINTIUS.

QUINTILIS et Quinctilis, is, m. quintus mensis a Martio, ut est ap. Varr. L. L. 5, 4. f. et Ob. Fast. 3, 249., qui postea in honorem C. Julii Caesaris (qui eo mense a. d. IV. Idus natus erat) legem ferente M. Antonio consule, Julius est appellatus, ut Suet. Caes. 76. et Maer. Sat. 1, 12. narrat. Cic. Att. 14, 7. Volo mense Quintili in Graeciam. Hirt. B. Afr. f. Ante diem tert. cal. Quint. naves descendit. Liv. 9, 46. extr. Ut equites Idibus Quinctilibus transveherentur. P De ratione scribendi V. in QUINTIUS.

QUINTILLUS, a, um, adj. dimin. quinti. Est cogn. R., ut M. Aur. Claudius Quinctillus frater et successor imperatoris Claudii Gothici in nummis ap. Eckhel D. N. V. T. 7. p. 478. et in Inscr. ap. De-Vita Antiqu. Benev. p. 44. n. 32. Domitia Quinctilla. F.]

QUINTINUS, a, um, adj. ad quinquies pertinens. Est cogn. R. Inscr. ap. Marin. Inscriz. Alb. p. 200. C. Julius Quintinus. Alia in Giorn. Arcad. T. 6. p. 362. Didia Q. F. Quinctina. F.]

QUINTIO, onis, m. dimin. Quinti. Est cogn. R. Inscr. ap. Fabrett. p. 599. n. 9. T. Flavius Quintio. Alia ap. Grut. 53, 7. Q. Vitalis Quinctionis F. F.]

QUINTIPOR, oris, m. servile nomen, frequens apud antiquos, a praenomine domini ductum: ut Marcipor, Caipor, quamvis sint, qui a numero natorum ex ancilla quinto loco dictum putent. Festus. Varr. ap. Non. 6, 1. Cum Quintipor Clodius tot comediae sine ulla fecerit Musa. V. in GARGARDIO et MARCIPORE.

QUINTIUS et Quinctius, ii, m. nomen proprium civis R. Quintia gens tum patricia, tum plebeja fuit. Illa post Albam dirutam a Tullo rege inter patricias adscita, ut est ap. Liv. 1, 30., multis illustribus viris floruit, in quatuor familias divisa, Capitolinos, Cincinnatos, Flaminios, et Crispianos. Liv. 3, 12. Neque in Quintia gente, neque in civitate Romana tantam indolem unquam exstitisse. P Quintia prata trans Tiberim, a Quintio Cincinnato, cujus fuerant, dicta sunt: qui sibi, damnato filio Caesone Quintio, venditis omnibus, quatuor jugerum agrum paraverat: eumque dum incoleret, a senatu dictator per viatorem salutatus, post rem bene gestam actumque triumphum, confestim eodem rediit. Festus. Liv. 3, 13. extr. et ib. 26., Val. Max. 4, 4. n. 7. et Aurel. Vict. Vir. illustr. 17. P De descriptione his est non parva, aliis et tum in hac, tum in cognatis vocibus Quinctilis, Quinctilius, Quinctilianus, et quae omnium origo est, quinctus acriter defe dentibus: aliis e omnino exterentibus. In illis sunt Manut., Anton. Augustinus, Voss. in Etym. in Quinquies, Lipsius, et alii, secuti lapides Capitolinos aliasque Inscriptiones ap. Grut. etc., item etymologiam, quia putant quinctus esse a quinquies ea ratione, quia a relinquere est relictus, a coquo coctus. In his Dausquinus, et Turneb. secuti non pauciores lapides, quorum quinquies ipse Manut. affert. Adde his, quod Graeci *quintus*, et *quintus* sine *z* scribunt: adde quod quinquies numerale nomen vix cum *e* in libris et marmoribus invenies. Cellar. utramque descriptionem ex aequo utatam fuisse existimat. [*Forma Quinctius, etc. praeferenda est. V. Schneid. Gr. L. 1. p. 451.]

QUINTO, adv. quinto loco. Ordinem designat, et quatuor ante facta. Liv. 8, 25. Eodem anno lectisternium Romae, quinto post conditam Urbem, habitum est. V. QUARTO et TERTIO.

QUINTULUS, a, um, adj. dimin. quinti. Est cogn. R. Inscr. ap. Marin. Inscriz. Alb. p. 201. Aledius Quintulus. Alia ap. Grut. 468, 8. Lusla L. F. Quintula. F.]

QUINTUM, adv. quinta vice. Tempus designat, et quater ante factum. Liv. 27, 6. Declarati consules Q. Fabius Maximus quintum, Q. Fulvius Flaccus quartum. V. QUARTUM.

QUINTUPLEX, icis, adj. omn. gen. pro quinquies legitur a nonnullis ap. Vopisc. Prob. 7. Salarium quintuplex fecimus.

QUINTUPLICO. V. QUINQUIPICO.

QUINTUS, a, um, adj. numerale ordinis, πέμπτος. Liv. 31, 7. Non quinto inde mense, quemadmodum a Sagunto Annibal, sed quinto inde die, quam ab Corintho solverit naves, in Italiam pervenit. P Quintus, et Quinta est etiam praenomen R. ab ordine nascendi impositum. V. DECIMUS. Inscr. Patavina ap. Grut. 885, 3. Q. Pomponius Q. F. Fabia Severus. Alia item Patavina in figlina edita a Jo. Labusio De la certitudine etc. p. 73. Quintae Must. Aug. Sab. C. F. h. e. Quintae Mustae Augurinae Sabinae clarissimae feminae, quae videtur fuisse consanguinea T. Musti C. F. Fab. Hostilii Fabricii Medullae Augurini, cujus est mentio in Inscr. itidem Patavina ap. Grut. 440, 4.

QUINTUSDECIMUS, a, um, adj. Gell. 1, 16. In libro quinquiesimo ita dicit. Liv. 45, 33. extr.

Quintisdecimis castris Passaronem pervenit. V. CASTRA.

QUIPPE, *ἄρα, οὐδὲν, γοῦν*, adverbium, vel conjunctio, confirmans, qua rationem reddimus ejus, quod praecessit, ut cum, quia, nam, nempe. Cic. Dom. 48. med. Jam fateor, inquit, in Gabinio me nefarium fuisse. Quippe vides, poenam illam a te in alium institutam, in te ipsum esse conversam. Sall. Cat. 13. Quibus mihi ludibrio videntur fuisse divitiae. Quippe, quas honeste habere licebat, per turpitudinem abuti properabant. Tibull. 4, 1, 156. Sed durata (unda) riget densam in glaciemque nivemque. Quippe ubi non unquam Titan superingerit ortus. (Adde Prop. 2, 1, 75. et Virg. G. 1, 505.) Hor. Od. 1, 31, 13. Diis carus ipsis, quippe ter et quater Anno revisens aequor Atlanticum Impune. Phaedr. 3, 2. Alii onerant saxis: quidam contra miserit, Periturae quippe, quamvis nemo laederet, Misere panem. P Servit ironiae. Virg. A. 1, 41. mene incepto destitit victam, Nec posse Italia Teucrorum avertere regem? Quippe vetor fatis. Cic. Mil. 12. extr. Movet me quippe lumen curiae. Adde Pl. Epid. 5, 1, 12. [*Cl. Heindf. ad Hor. Sat. 1, 2, 4.] P Cum aliis particulis causam reddentibus. Cic. Or. 2, 54. Leve nomen habet utraque res: quippe leve enim est hoc totum, risum movere. (Alii melius ita distinguunt, quippe; leve enim, etc. et sic valet certe, sane. Quod faciunt etiam in illo Fin. 4, 3. f. Ista ipsa a te quidem apte ac rotunde: quippe; habes enim a rhetoribus. [*V. Matth. ad h. l.] Lucr. 6, 617. Quippe videmus enim vestes humore madentes Exsiccare suis radiis ardentibu' solem. Id. 1, 104. (et al. saepe) Quippe etenim quam multa tibi me fingere possum, etc. Ter. Heaut. 3, 2, 27. Quippe quia magnarum saepe id remedium aegritudinum est. Cic. Fam. 1, 9, 9. Ibi multa de mea sententia quae est Caesar, quippe quod etiam Ravennae Crassum ante vidisset, ab eoque in me esset incensus. Alii leg. qui. [*Ita Orell.] Plin. 26, 10, 64. Insanabilis non est credendus, quippe quoniam in multis sponte desiit. Pl. Capt. 4, 2, 106. Quippe quando mihi nihil credis. P Quippe cum idem quod cum conjunctio, vel utpote cum. Cic. Att. 10, 3. Visum te ajunt in regia: nec reprehendo: quippe cum ipse istam reprehensionem non fugerim. Nep. praef. Neque Cimoni fuit turpe, sororem habere in matrimonio, quippe cum cives ejus eodem uterentur instituto. Liv. 26, 39. Raro alias tantis animis justae concurrerunt classes: quippe cum in majoris discrimen rei, quam ipsae erant, pugnarent. P Quippe ubi, quippe cum, nam cum, quippe quia. Lucr. 1, 610. Quippe ubi dimidiae partis pars semper habebit Dimidiam partem; et ib. 988. Quippe ubi materies omnis cumulata jaceret. Adde Prop. 2, 1, 75., ubi alia ex Lucr. congerit Broukus. P Quippe qui, quae, quod, utpote qui. Cic. Rose. Am. 18. f. Convivia cum patre non inibat: quippe qui ne in oppidum quidem, nisi perarum, veniret. Nep. Dion. 2. Cum a tyranno crudeliter violatus esset, quippe quem venundari jussisset; tamen, etc. Cic. Inv. 2, 45. Cum semel causa consideretur, nihil attinet eam ex lege considerare, quippe quae in lege scripta non sit. Id. N. D. 3, 40. Quippe inquit Vellejus, qui etiam somnia putet ad nos mitti ab Jove. Pl. Epid. 3, 2, 30. Dicat, argenti minas se habere quinquaginta: quippe ego qui nudius tertius meis manibus dinumeravi. Id. Bacch. 3, 1, 2. Aperite januam hanc Orci: nam eadem haud aliter esse dico: quippe quo nemo advenit, nisi quem spes reliquere omnes. Adde Amph. prol. 22. His autem Plauti locis indicativus post quippe qui ponitur pro subjunctivo. [*Mime! Indicativus positus est, quod quippe qui his locis sententiam inchoat, antegressae enunciationi non tanquam partem necessariam adhaerentem, sed integram enunciationem constituentem, cum priori non interno causarum nexu copulata. V. Ramsh. Gr. L. §. 183. p. 768. coll. Drak. ad Liv. 39, 12, 7. et Ellendt. ad Cic. Brut. 36, 138. Stallb. ad Ruddim. 2, 349. sq. Sall. semper ita locutus est. V. Jug. 1, 3. quippe quae probitatem, industriam, aliasque artes bonas neque dare, neque eripere cuquam potest. Adde 7, 6, 14, 10, 20, 6, 28, 1, 48, 1, 54, 8, 76, 1, 85, 32, 86, 3. Fragm. Hist. 3, 11, 4. Cat. 13, 2, 48, 2. Liv. 5, 37. Plurimum terroris Romam celeritas hostium tulit; quippe quibus aegre ad undecimum lapidem occursum est. Contrarium usum sequitur Cic., qui, si vera est Goerenzii observatio ad Fin. 4, 3, 7., quippe qui nunquam cum indicativo conjunxit.] P Pro utpote. Cic. Fin. 1, 6. med. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito, in geometriae perfectione. P Pro certe: et simul servit jungendae orationi, ut necnon, item, praeterea. Virg. G. 1, 268. Quippe etiam festis quaedam exercere diebus, Fas et jura sinunt. Prop. 4, 5, 11. Quippe et collinas ad fossam moverit herbas, Stantia currenti diluerentur aqua: quippe et, necnon. P In responsionibus quoque affirmat, ut quippini. Cic. Caecin. 19. med. Recte igitur dices te restituisset? quippe. P Quippe ut, prorsus ut, certe ut. Just. 3, 3. Quippe ut Rheginis melius fuerit vinci, quam vincere. P Habet vim v. certe etiam in his. Virg. A. 1, 6. celsa sedet Aeolus arce Sceptra tenens, molliorque animos, et temperat iras. Ni faciat, maria ac terras coelumque profundum Quippe

ferant rapidi (venti) secum, verrantque per auras. (Possis tamen et ita intelligere, quippe ni faciat, nam ni faciat.) *Id. ib. 4, 218.* nos munera templis Quippe tuis ferimus, famaque fovemus inanem; et *ib. 12, 420.* Fovit ea vulnus lymphae longaevis Iapyx Ignorans: subitoque omnis de corpore fugit Quippe dolor, omnis stetit imo vulnere sanguis. P Quod Festus docet testimonio *Enn. 4. et Annal. 16.* quippe significare quid ni, eruditis non probat.

QUIPIAM. V. in QUIPIAM.

QUIPIINI? *et γὰρ οὐδὲν οὐδὲν;* quid ni? cur non? adverbium affirmandi comicum. *Pl. Men. 5, 9, 50. Mess. Esne tu Syracusanus? Men. sur. certo. Mess. Quid tu? Men. So. quippini? Id. Bacch. 4, 7, 41. Quid illam? meretricem esse censet? Ni. quippini? Id. Poen. 3, 4, 29. Diespiter vos perdit. Ad. et quippini? et *ib. 30.* Ibo, et pultabo januam hanc. Ad. te quippini? *Appul. Met. 9.* Apponebat ei prope (mensam) quamvis invita, mulier: quippini? destinata alii. Quidam omitt. notam interrogationis, et quippini exponunt, quippe, utpote quam, vel nempe.*

QUIQUI, idem quod quisquis, quicumque, qualiscumque: ut enim qui pro quis dicitur, ita qui qui pro quisquis. *Pl. Aut. 4, 10, 44.* Neque partem tibi ab eo, qui qui est, inde posses. *Cic. Att. 16, 8.* Veteranos, qui qui Casilini et Calatiae sunt, perduxit ad suam sententiam, h. e. quicumque, vel quotquot. *Pl. Men. 5, 9, 97.* Omnia veniunt, qui qui licebant, praesenti pecunia. *Id. Poen. 3, 2, 11.* Qui qui tamen (estis), et bene et benigno facitis, cum hero amanti operam datis. *Liv. 41, 8. med.* Liberos suos quibus quibus Romanis, in eam conditionem, ut manumitterentur, mancipio dabant.

QUIRE. V. in QUEO f.

QUIRIANA Mala. V. QUIRIANA.

QUIRINA, tribus R. una ex rusticis: videtur, inquit Festus, a Cureisibus Sabinis appellationem traxisse. Constat ex *Epit. Liv. 19.* ann. U. C. DXII. Catulo et Albino Cos. tribus Velinam et Quirinam alii adjectas fuisse, hinc tribuum XXXV. numerus, quem deinde retinerunt, expletus est. *Cic. Quint. 6. L. Albius Sex. filius Quirina.* In S. C. ap. *Coel. ad Cic. Fam. 8, 8. L. Septimius T. F. Quirina. Inscr. ap. Grut. 56, 11. Ti. Claudius Ti. F. Quir. Tertius. Alia ap. eund. 5219. C. Antonius C. F. Qui. Priscus.*

QUIRINALIS, e, adj. ad Quirinum pertinens. *Virg. A. 7, 187.* Ipse Quirinali lituo, parvaque sedebat Succinctus trabea, h. e. qualem postea Quirinus habuit. *Sic *ib. 612.* Ipse Quirinali trabea cinctuque Gabino, etc. Varr. L. L. 6, 3. med. Quirinalis flamen. Ov. Fast. 6, 218.* Inque Quirinali constituere jugo, h. e. in colle Quirinali, qui unus est ex septem Urbis Romae, nunc Montecavallo: de quo Festus: Quirinalis collis qui nunc dicitur, olim Aegonius (melius Igonius) appellabatur, ante quam in eum commigraent Sabini Curibus venientes, post foedus inter Romulum et Tatium ictum: a quo hanc appellationem sortitus est: quamvis existiment quidam, quod in eo factum sit templum Quirino, ita dictum. *Varr. L. L. 4, 8.* Collis Quirinalis, ubi Quirini fanum: qui a Curetibus, qui cum T. Tatius Curibus venerunt Romam, quod ibi habuerunt castra. *Ov. Fast. 2, 11.* Templum Deo (Quirino) sunt: collis quoque diebus ab illo. In *fragm. vet. Calendarii* ap. *Grut. 134* bis legitur: In colle Quirinale. P Quirinalis pota, quae et Agonensis, et Collina, et mox Salaria in Sabinos fert, habetque nomen vel a colle Quirinali, quia ab ea in illum itur; vel quod proxime eam est Quirini sacellum, ut ait Festus. P Quirinalia, um, dies quo sacra fiebant in honorem Quirini, quidies erat XIII. cal. Mart. Mentio eorum fit ap. *Cic.). Fr. 2, 3. et 13. V. Ov. Fast. 6, a v. 475.* P Eadem dicta sunt etiam festa stultorum, quia hoc die sacrificium fiebat ab iis colonis, qui statum diem Fornacium per ignoranter praetermiserant. *Ov. Fast. 2, 527.* Curio legitimis nunc Fornacalia verbis Maxinus indicit, nec stata sacra facit. Inque foro, multacircum pendente tabella, Signatur certa curia quae nota. Stultaque pars populi, quae sit sua curi, nescit: Sed facit extrema sacra relata die. *Fest. i Stultorum,* ita de hac re docet: Stultorum ferias appellari Quirinalia, qui est dies festus Quirini, quod eo die Quirino sacrificent ii, qui aut non potuerunt, aut ignoraverunt suorum Fornacium sacrum diem: et sic commissum morae piaculum expire, atque quod suis non fecerant, quibus permittitur feriis sacra facere. Adde eund. in Quirinalia

QUIRINANA Mala laudant *Cato R. R. 7. et Varr. R. R. 1, 9.* His adde *Plin. 15, 14, 15. et Macr. Sat. 2, 15* apud quos alii leg. Quiriana. Harum appellationum causa et origo quae sit, ignoratur.

QUIRIUS, ii, m. ad Quirinum pertinens. Est cogn. R., it P. Sulpicius Quirinus Cos. ann. U. C. DCCXLII. ante Chr. n. XII., qui postea, dum Syria praesesset, censum Judaeae eo anno peregit, quo natus est JESUS CHRISTUS D. N., ut constat ex *Evang. Luc. 2, 2.*, ubi Graeco quidem ex prava vulgi pronuntiatione *Κυρίνος*, Latine vero perperam *Cyrinus* appellatur. *Inscr. in tab. aenea ap. Marin. Fr. Arv. p. 782.* P. Sulpicio Quirinio, C.

Tom. III.

Valgio Cos. Ita porro bis scribitur etiam in *Kalend. Praenest. mens. Mart. et April. a Foggino edito. F.]*

QUIRINUS, i, m. *Κυρίνος*, nomen Romuli, postquam vita functus Deus habitus est. (*V. Ov. Met. 14. a v. 805.*) *Virg. A. 1, 296.* Cana Fides, et Vesta, Remo cum fratre Quirinus. *Enn. ap. Non. 2, 394.* Teque, Quirine pater, veneror, Horamque Quirini. *Ov. Fast. 2, 476.* Qui tenet hoc nomen Romulus ante fuit: Sive quod hasta curis priscis est dicta Sabinis (Bellicus a telo venit in astra Deus) Sive suum regi nomen posuere Quirites: Seu quia Romanis junxerat ille Cures. *Festus:* Quirinus ex hac causa Romulus est appellatus, quod curi, id est hasta uteretur: a qua Romani eo nomine Romulum appellaverunt. *Serv. ad cit. A. 1.* praeter hanc addit aliam hujus nominis notationem, a *ζωήριος*, princeps, dominus. Possis etiam ducere a *κίριος*, quod idem notat, et propius ad Quirinum accedit. Addit *Serv.* posse etiam a Marte duci, cujus filius est habitus: quia Mars, cum saevit, Gradivus dicitur, cum tranquillus est, Quirinus: hinc duo ejus templa apud Romanos fuisse, unum sub nomine Quirini intra Urbem, quasi custodis, sed tranquillius; alterum Gradivi, quasi bellatoris, extra Urbem via Appia, prope portam Capenam. Hoc idem repetit etiam ad *ilud A. 6, 860.* Tertiumque arma patri suspendet capta Quirino. P Etiam puer sic appellabatur ab *Ov. Fast. 3, 41.* Interea crescente Remo, crescente Quirino. P *Geminus Quirinos* dixit *Juven. 11, 105.* Romulum et Remum Martis filios: ut *Castores* dicti sunt *Castor* et *Pollux*. V. CASTOR. P Etiam Janus cognominatus est Quirinus, quasi bellorum potens, ab hasta, quam Sabini curim vocant. *Macr. Sat. 1, 9. med.* Hinc *Suet. Aug. 22.* Janum Quirinum semel atque iterum a condita Urbe clausum, terra marique pace parta, ter clusit, h. e. templum Jani. *Hor. Od. 4, 15, 8.* de Augusto: et vacuum duellus Janum Quirinum clusit. P In illo *G. 3, 25.* In foribus pugnam ex auro solidoque elephantum Gangaridum faciam, victorisque arma Quirini: *Virgilius* Augustum designat (qui Indos devicit: unde *ib. 2, 171.* Qui nunc extremis Asiae jam victor in oris Imbellem avertis Romanis arcibus Indum) qui loco Romuli Romanos regebat. Subdit hic *Serv. ex Suet.* eum primum appellatum esse Quirinum, deinde Augustum: quod et *Suet. Aug. 7.* tangit. Quod addit *Serv.* oblatum ei fuisse etiam nomen *Caesaris*, id pertinet ad testamentum C. Julii, qui eum in familiam cognomenque adoptaverat. *Suet. Caes. 83.* P In illo *Prop. 4, 6, 21.* Altera classis erat tenero damnata Quirino: designatur M. Antonius effeminatus Cleopatrae consuetudine. P Adjective. *Id. ib. 10, 11.* Hic spolia ex humeris ausus sperare Quirinis. *Hor. Od. 1, 2, 46.* Laetus intersis populo Quirino. *Ov. Met. 14, 836.* lucum pete, colle Quirino qui viret, h. e. Quirinali. Ubique tamen, sed perperam, alii leg. *Quirini.*

QUIRIS pro curis, h. e. hasta, legitur a nonnullis in illo *Ov. Fast. 2, 477.* Sive quod hasta quiris priscis est dicta Sabinis. P *Quiris* singulare a *Quirites*. *Festus* tradit, praenomen Romae in funeribus indictivis ea usum esse formula: Illus (corrigere *olus*, ut est ap. *Varr. L. L. 6, 3. med.*) *Quiris* leto datus. *Hor. Ep. 1, 6, 7.* et amici dona Quiritis. *Inscr. ap. Grut. 308, 1. Q. Tullius Q. F. pontifex sacr. Junonis Quiritis, h. e. Romanae, vel hastatae. V. CURIS. Ov. Met. 14, 423.* Reddentemque suo jam regia jura Quiriti. *Id. Amor. 1, 7, 29.* si pulsassem minimum de plebe Quiritem. *Juven. 8, 47.* heu steriles verit quibus una Quiritem Vertigo facit, h. e. liberum, et civem Romanum. *Hor. Od. 2, 7, 3.* Quis te redonavit Quiritem Diis patriis, Itaque coelo? h. e. e militia urbi restituit, et quieti. *Claud. Carm. 12, 16.* Epulisque jam repleto Resonet Quirite Tiberis, h. e. populo R. *Lucan. 2, 386.* Hirtum membra super Romani more Quiritis Induxisse togam, h. e. plebeji civis R. Quo pertinent modo allata loca *Ov. Am. 1. et Juven. P Prisc. 4, 633.* agnoscit etiam rectum singularem *Quiritis*: item *Quirites* in eodem casu *Petr. ap. Serg. in editione. Donati 2. p. 1843. ejusd.*

QUIRITATIO, onis, f. humanae divinaeque opis imploratio. *Liv. 33, 28.* Fuga comitum, et quiritatio facta.

QUIRITATUS, us, m. idem quod quiritatio, clamor, vociferatio, auxilii imploratio. *Plin. ep. 6, 20.* Audires ululatus feminarum, infantium quiritatus, clamores virorum. Sunt qui legunt *queritatus*. *Val. Max. 9, 2. n. 1.* Quarum lamentabiles quiritatus trepidae civitatis aures receperunt. Adde *6, 2. n. 8.*

QUIRITES, um, m. plur. *Κυρίται*, proprie fuere, qui Cures incolebant, Sabinorum oppidum, in quo regnavit T. Tatius: ut Romani, qui cum Romulo Romam tenebant. Unde *Virg. A. 7, 710.* Una ingens Amiterna cohors, priscique Quirites. P Verum post foedus ictum inter Romulum et Tatium, pro eodem populo Romani et Quirites habiti sunt. Itaque omnes promiscue appellari Quirites coepti sunt. Cum enim ex duobus populis, Romanis et Sabinis, unus factus esset, ut Romanorum ratio haberetur, constitutum est, ut urbs pristinum Ro-

mae retineret nomen, et unusquisque ex civibus Romanus, ut ante, appellaretur: ut ratio Sabinorum haberetur, placuit, ut populus, id est universi simul cives in posterum *Quirites* vocarentur. *Liv. 1, 13. et Fest.* P Haec appellatio propria erat Romanorum in Urbe, quasi ad populum in pace et otio viventem: atque adeo militaribus viris ignominiosa. *Narrat Suet. de Caes. 70.* ipsum decimanos missionem et praemia flagitantes, neque adire cunctatum esse, neque dimittere, sed una voce, qua Quirites eos pro militibus appellavit, tam facile circumgesse et flexisse, ut ei milites esse, confestim responderint, et quamvis recusantem, ultro in Africam secuti sint. Hoc idem scribit *Tac. A. 1, 42. et Lampr. Alex. Sev. 52, 53. et 54.* Sic *Lucan. 5, 357.* discite castris: Tradite nostra viris ignavi signa Quirites. P Postquam Sabini Romanis adjecti sunt, saepe *Quirites*, et *Romani* in appellatione civium jungebantur, praesertim in formulis sacrarum, metu, opinor, ne alteruter populus in precationibus non comprehenderetur, in quibus utriusque populi comprehendi maxime intererat. Dicebant autem *populus Romanus Quirites*, et *populus Romanus Quiritisque*, et *populus Romanus Quiritium*. Primam et secundam loquendi rationem probat *Brisson. l. 1. de Formul.*, tertiam excludit. Omnes admittendas esse contendit *Gronov. Observ. 4, 14.* Hic habes de omnibus non unum exemplum. *Festus in Dicit. Dicit mos erat Romanis in omnibus sacrificiis precibusque: Populus Romano, Quiritibusque.* In formula censoria ap. *Varr. L. L. 5, 9.* Quod bonum, fortunatum, felixque, salutareque siet populo Romano Quiritium, rei publicae populi Romani Quiritium. *Liv. 5, 41.* Sunt qui, M. Fabio pontifice maximo praefante carmen, devovisse eos se pro patria, Quiritibusque Romanis tradant. *Id. 8, 6. f.* Comparant inter se, ut ab utra parte cedere Romanus exercitus coepisset, inde se consul devoveret pro populo Romano Quiritibusque. In formula concipiendorum Compitalia ap. *Gell. 10, 24.* Die noni populo Romano Quiritibus Compitalia erunt. In alia capiendae Vestalis ap. *eund. 1, 12.* Vestalem, quae sacra faciat, quae jus siet sacerdotem Vestalem facere pro populo Romano Quiritibus. Alii leg. pro populo Romano Quiritium. Sic ap. *Livium* in formula devotionis, 8, 9. Uti populo Romano Quiritium (al. Quiritibus) vim victoriamque prosperetis: hostesque populi Romani Quiritium terrore, formidine, morteque afficiatis. *Id.* in formula indicendi belli, 1, 32. Quod populi priscorum Latinorum adversus populum Romanum Quiritium fecerunt, deliquerunt: quod populus Romanus Quiritium bellum cum priscis Latinis jussit esse, etc. *Id. 41, 16.* Quia in una hostia magistratus Lanvinus precatus non erat, populo Romano Quiritium. In duobus nummis *Vitellii* ap. *Eckhel. D. N. V. T. 6. p. 317.* Vesta P. R. Quiritium. P *Hard.* quartam addit loquendi rationem *populi Romani Quirites*, ut *populi Romani* sit gen. *Plin. 16, 32, 57.* Factum hoc populi Romani Quiritibus ostentum Cimbricis bellis. Alii leg. *populo Romano Quiritibus.* *Gron. l. c.* certe putat mendum in his verbis esse: sed *Hard.* defendit *populi Romani* ex omnib. MSS. et typis editis, censet autem, Quirites populi Romani esse non omnem populum Romanum, (nam toto orbe Romano sparsus populus Romanus erat) sed eos dumtaxat e populo Romano, qui in Urbe domicilium habebant. P *Jus Quiritium* est jus civile proprium populi R., ut *Justin. Instit. 1. tit. 2. doct. Ulp. regular. tit. 4. de Latinis:* Latini jus Quiritium consequuntur his modis, beneficio principali, liberis, iteratione, militia, nave, aedificio, pistrino: praeterea ex senatusconsulto vulgo quae sit ter enixa. Pergit deinde *Ulpian* singula exponere. Quidam putant, esse idem ac jus civitatis Romanae: sed ab eo distinguitur: nam jus Quiritium est privatum civium jus, quo inter se privatim utuntur: jus civitatis R. est publicum, quo gaudent respectu totius corporis reipublicae. Quibus igitur non civibus Romanis dabatur jus Quiritium, concedebatur uti eo jure, quo cives Romani, in multis, praecipue vero in dominiis, et libertatibus. *Plin. ep. 10, 22.* Ago gratias, domine, quod et jus Quiritium libertis necessariae mihi feminae, et civitatem Romanam Harpocrati iatraliptae meo indulxisti. Adde *ep. 4. et 6.* Sunt etiam, qui cum jure Latii confundunt: sed ab hoc quoque differt. *Suet. Claud. 19.* Naves mercaturae causa fabricantibus magna comoda constituit pro conditione ejusque: civi vacationem legis Papiae Poppaeae: Latinis jus Quiritium, etc. P *Quirites* eleganter ad apes *Virgilius* transtulit *G. 4, 200.* Verum ipsae et foliis natos et suavis herbis Ore legunt; ipsae regem, parvosque Quirites Sufficiunt, aulasmae, et cerea regna refinunt. P In gen. plur. et *Quiritium* habet (quod usitatus est) et *Quiritum*. Patet tum ex allatis exemplis, tum ex *Hor.*, qui *Od. 1, 1, 7. et *ib. 4, 14, 1.* habet primum: et ex *Auson.*, qui *Profess. 22, 9.* veterum quae scita Quiritum. P In sing. num. V. QUIRIS. P De infima plebe. *V. *ib. P [Conf. Quirites et cur et qua re. V. Wund. varr. lectt. praef. p. 61.]***

QUIRITO, as, n. i. *οὐρητιζέω*, Quiritium, seu populi R. fidem imploro, opem, auxilium peto, cla-

mo, vociferor: inde factum, quod opem implorantes porro Quiritates clamare solebant. Varr. L. L. 5, 7. med. Quiritate dicitur is, qui Quiritium fidem clamans implorat: et mox: Ut quiritate urbanorum, sic jubilate rusticorum. V. JUBILO. Lucil. ap. Non. 1, 78. Concursans uti arenarius, clareque quiritans. Asin. Poll. ad Cic. Fam. 10, 32. Cum illi misero quiritanti, civis Romanus natus sum, responderet: abi nunc, populi fidem implora. Liv. 39, 8. extr. Nulla vox quiritantium exaudiri poterat. Est qui leg. queritantium. [*Cf. ep. 10. et 40, 9.] Quint. 3, 8. med. Rogatus sententiam, si modo est sanus, non quiritet, sed quam maxime potest, civili et humano ingressu mereri assensum deliberantis velit. P. Deponentis forma Varr. ap. Diomed. 1, 377. De fenestella quiritatur.

QUIRITO, as, n. l. est vocem edere verres. Auct. carm. Philom. 55. Quiritant verres, pardus rudis, oncat asellus.

QUIS, quae, quod, et quid, *quis*, pronomen interrogativum: a Graeca voce allata, [*duplex hujus pronominis forma est: *quis*, *quid* et *qui*, *quae*, *quod*: illud nihil nisi nomen personae vel rei spectat: hoc ad qualitatem respicit, atque usurpatur ab eo, qui cognoscere vult, quo ingenio quibusque moribus, quae conditione, omnino qualis vel quale quis vel quid sit. Utrumque *quis* et *qui* substantive ponitur. Noster, quamquam discrimen in *qui*, ubi v., paucis commemoraverat, tamen hic omnia miscuerat, ita ut novus hujus loci qualiscumque institutus ordo videretur: exempla haec sunt: A) *Quis*, *quid*. Cic. Am. 12. med. *Quis* clarior in Graecia Themistocle? *quis* potentior? Or. 3, 34, 137. *quis* doctior illis temporibus fuisse traditur, quam Pisistratus; ib. §. 139. *quis* Dionem doctrinis omnibus expolivit? non Plato? Sall. Cat. 44, 5. *Quis* sim, ex eo, quem ad te misi, cognosces. Liv. 1, 7, 9. rogat, *quis* vir esset. Ter. Andr. 5, 6, 1. *quis* homo est? — Ego sum Pamphilus. Caes. B. G. 2, 4, 1. Quam ad his quaereret, quae civitates, quantaque in armis essent. Virg. A. 4, 371. Quae quibus anteferam? h. e. quae prima, aut ultima ponam? Prop. 2, 9, 21. quam si perdidit, *quis* erit, qui tibi cantet? Pl. Truc. 2, 7, 41. Unde es? cuius es? Cic. Am. 3. *Quid* dicam de moribus facillimis? de pietate? etc. Plura V. in QUID. P. Hinc *quis* utriusque generi inservit. Prisc. 13, 3, 13. *Quis* etiam communis esse generis putaverunt vetustissimi, sicut apud Graecos *quis*. Exempla Noster laud. ista: I et. Poeta ap. Varr. L. L. 5, 7. *Quis* tu es mulier, quae me insubito nuncupasti nomine? Non. 3, 49. Pacuvio tribuit. Pl. Aul. 2, 1, 48. *Quis* ea est, quam vis ducere uxorem? Id. Epid. 4, 1, 6. *Quis* illa est mulier, quae ipsa se miseratur? Enn. ap. Non. l. c. Et *quis* illa est, quae lugubri succincta est stola? Adde Pl. Epid. 4, 2, 4. Cist. 4, 2, 27. et 79. et Truc. 1, 1, 76. Sic Ulp. Dig. 50, 16, 1. Verbum hoc, *si quis*, tam masculos, quam feminas complectitur. P. Cum neutro genere. Pl. Poen. prol. 17. Scortum exoletum ne *quis* in proscenio sedeat. Quoddam MSS. habet *quid*. P. B) *Qui*, *quae*, *quod*. Exempla v. in pron. rel. *qui*, *quae*, *quod*. Noster hic laudaverat ista: Cic. Rosc. Com. 7. f. Qua, malum, stultitia fuit Roscius, ut, etc.? Id. Att. 5, 20. *Qui*, malum, isti Pidenissitae? *qui* sunt? inquires. Adde Planc. 35. *Qui* status, quod discrimen, quae fuerit in re publica tempestas illa, *quis* nescit? Or. 2, 8. *Qui* cantus moderatae orationis pronuntiatione dulcior inveniri potest? quod carmen artificiosa verborum conclusionem aptius? *qui* actor in imitanda, quam orator in suscipienda veritate jucundior? P. Interdum tamen *quis* ap. aureae aetatis scriptores pro *qui*, i. e. *qualis*, ponitur. Ex iis, quae Forc. laud., pertinent huc ista: Cic. Am. 5. *Quis* ego sum? aut quae in me est facultas? Ter. Andr. 4, 2, 19. *Quis* videor? Cha. miser aequae, atque ego. Adde Virg. G. 1, 3. Quae cura boum, *quis* cultus habendo sit pecori, hinc canere incipiam. Liv. 5, 40. Virgines Vestales, quae sacrorum secum ferenda, quae relinquenda essent, consultabant, quise ea locus fidei adservaturus custodia esset. Docet Ramsh. Gr. Lat. §. 159. p. 565. fieri hoc cum vi quadam interrogationi adjuncta, quod *quis* latius notione pateat omnesque omnino respiciat, *qui* non nisi ad similes referri possit. Plura exempla v. in QUID. — P. Indefinitum *quis*, *quid*, plur. neutr. *quae* ab altera forma *qui*, *quae*, *quod*, plur. neutr. *qua* ita differre dicitur, ut hoc posterius adjectivum, illud prius substantive ponatur: cf. Drakenb. ad Liv. 3, 10, 7. Ramsh. Gr. Lat. §. 159. p. 567. sqq. A) *Quis*, *quid*. Cic. Or. 58. Quos autem numeros cum quibus misceri oporteat, nunc dicendum est. Id. Rosc. Com. 7. med. Considera, *quis* quem fraudasse dicatur. Quint. 1, 6. med. Notatum in sermone, *quid* quo modo caderet. P. Et pro aliquis. Pl. Ps. 5, 1, 37. Aperite, heus! Simoni me adesce, *quis* nunciate. Hor. Sat. 1, 3, 63. Simplicior *quis* et est, etc. Alii leg. *at*, et per interrogationem efferunt. Cic. Fin. 3, 21. Alienum est a sapiente non modo injuriam cui facere, verum etiam nocere. Lambin. leg. *cuiquam*: [*prob. Orell.] Liv. 6, 40. Omnia semper, quae magistratus ille dicit, secundis auribus; quae ab nostrum quo dicentur, adversis accipietis? Suni qui

leg. *aliquo*, invitis sanioribus criticis. Cic. N. D. 2, 44. f. Aut vero alia quae natura mentis et rationis expers haec efficere potuit, etc. Colum. 4, 25. Vinitor cum in adversum pressa manu desecare quid debet, cultro utitur. Adde Tibull. 1, 10, 3. et ib. 11, 13. et 4, 3, 1. et Edict. praetoris ap. Ulp. Dig. 43, 8, 1. P. Praesertim post particulas *si*, *ne*, *num*, et hujusmodi. Cic. Phil. 2, 14. Si te in iudicium *quis* adducat. Id. Fin. 3, 21. Ne cui falso assentiamur. Varr. R. R. 3, 7. Neve quae serpens, aliudve quid (alii leg. *quod*) animal introire queat. Cic. Or. 1, 9. med. Num quod eloquentiae vestigium apparet? Prop. 1, 3, 30. Neve quis invitam cogeret esse suam. P. Et pro quisque. Tac. A. 2, 26. Adidit munificentiam Caesar, quantum *quis* damni professorum erat, exsolvendo. [*Adde ep. 54.] Id. H. 3, 58. Amicorum ejus quanto *quis* clarior, minus fidus. P. [*B) *Qui*, *quae*, *quod*. Caes. B. G. 1, 48. si *qui*, graviore vulnere accepto, equo deciderat, circumstitebant. Cic. Leg. 2, 26. nisi si *qui* publice ad eam rem constitutus esset. Off. 2, 3. Quae rator, num quod officium aliud alio majus sit. Id. Fam. 2, 12. si qua videnda essent. Plura v. ap. Ramsh. l. l., ubi larga est hujus generis exemplorum copia, unde haec transcripsimus. Cf. etiam SI-QUIS.] P. *Quis* in plurali numero: item *Quid*, et *Quod* V. suis locis. P. [*Confund. *quid* ita et *quidem*. Beier. ad Cic. Fragm. 42. b. *quid* et *quidquid*. Id. ad Cic. Off. 2. p. 302. *qui* et *quis*. Wund. varr. lect. praef. p. 75.]

QUISNAM et QUINAM, quoniam, quodnam et quidnam, *quis*, idem quod *quis*, nisi quod illud nam vim addit. Cic. Verr. 2, 4, 36. Quisnam igitur tuebitur P. Scipionis memoriam mortui? Pl. Aul. 4, 9, 17. Quinam homo hic ante aedes ejulans conqueritur? Accius ap. Charis. 1, 70. Quinam Tantalidarum internecioni modus sit? Ter. Heaut. 5, 2, 3. Quodnam ob facinus? Cic. Verr. 2, 4, 3. Sed eam artificem quem? Quemnam? Recte admones. Polycletum esse dicebant. Id. Inv. 2, 1. Quae sivit ab eis, quasnam virgines formosas habent. Pl. Ter. 5, 2, 45. Cruciat cor mihi, et metuo. Ca. quidnam id est? Id. Ps. 1, 3, 7. Quoniam pacto possim vincere animum? Nep. Them. 2. Miserunt Delphos consultum, quidnam facerent de rebus suis. Ter. Eun. 5, 4, 1. Reviso, quidnam Chaerea hic rerum gerat. Id. Ad. 3, 2, 7. Quidnam est, quod sic video timidum et propterantem Getam? Id. Andr. 1, 4, 7. Sed quidnam Pamphilum exanimatum video? Vereor, quid sit. Opperiatur, ut sciam, quidnam haec turba tristitia afferat. P. Quisnam, quispian, aliquis. Cic. Rosc. Am. 37. med. Qui sunt in istis bonis? duo Roscii, num quisnam praeterea? nemo est. Id. Or. 2, 3. Num quidnam, Crassus inquit, novi? Ter. Andr. 2, 1, 25. Num quidnam amplius tibi cum illa fuit? P. Interdum, interjecto verbo, dividitur. Cic. ad Brut. 1, 2. Quinque cohortibus quid se nam facturum arbitratus est? Pl. Aul. 2, 1, 16. Quis ea est nam optima? (Ubi *quisnam* pro *quoniam*: ut *quis* pro *quae*. V. QUIS.) Id. Aul. 3, 2, 13. In aedibus quid tibi meis nam erat negotii? Id. Rud. 4, 3, 8. Quid tu, malum, nam me retrahis? P. Interdum invertitur. Virg. G. 4, 445. Nam *quis* te, juvenum confidentissime, nostras Jussit adire domos? Ter. Ph. 5, 1, 5. Nam quae haec anus est? Donat. ἀναγογήν vocat, aptamque figuram esse dicit commotis aliqua re nova.

QUIPIAM, quaequam, quodpiam et quidpiam, seu quippiam, aliquis, quidam. Fest.: Quispiam qui significet aliquis, et quaequam aliquae, similiterque alia ejusdem generis, ut dubium non est, ita unde sequens pars ejus coeperit, inveniri non potest. V. PIAM. Cic. Quint. 15. Si cuiquam pecuniam fortuna ademittit. Id. N. D. 3, 35. Si grandio quippiam nocuit. Id. Fin. 5, 11. Ut ea vis ad aliam rem quampiam referatur. Id. Tusc. 3, 9. Aliud quodpiam membrum. Alii aliter leg. Ter. Eun. 5, 2, 36. Quid si hoc voluit quispiam Deus? Caes. B. G. 5, 35. Cum quaequam cohortis ex orbe excesserat; et ib. 6, 17. Ut neglecta quispiam religione auderet, etc. Just. 38, 7. Neque Alexander, nec quispiam successorum ejus. Gell. 5, 4. Grammaticus quispiam de nobilioribus. Id. 2, 21. Tum quispiam ex iis, qui se ad litteras dederant, etc. Ter. Andr. 2, 6, 7. Num illi molestae quidpiam sunt hae nuptiae? Naev. ap. Charis. 2, 129. Num non vis te moneam unum, si videtur quippiam? Pl. Curc. 1, 1, 51. Tam a me pudica est, quasi soror mea sit: nisi si est osculando quippiam impudicior, h. e. paululum. P. In plur. num. Cic. Fam. 9, 8. f. Aliae quaequam rationes. Appul. Flor. n. 18. Cum profferre ad quospiam coeperis.

QUISQUAM, quaequam, quidquam et quicquam, *quis*, aliquis, ullus. Pl. Ps. 3, 2, 62. An invenire potulas quemquam coquum, nisi milvinis aut aquilinis unguis? Id. Bacch. 4, 3, 5. Nemo est indignior, quem quisquam homo aut amet, aut adeat. Virg. A. 5, 378. nec quisquam ex agmine tanto Audet adire virum; et ib. 6, 876. Nec puer Iliaca quisquam de gente Latinos In tantum spe tollet avos; et ib. 10, 65. Aenean hominum quisquam, Divumque subegit Bella sequi? Sall. Cat. 37. extr. Neque ex castris Catilinae quisquam omnium discesserat. Ter.

Hee. 3, 1, 13. An quisquam usquam gentium est aequae miser? Cic. Rosc. Com. 6. med. Estne quisquam omnium mortalium, de quo melius existimes tu? Pl. Aul. 2, 2, 29. Neque illo quisquam est alter hodie ex paupertate parciur. Caes. B. G. 7, 75. extr. Neque se cuiusquam imperio obtemperaturos. Sall. Cat. 32. Neque loco, neque homini cuiquam satis credere; et ib. 34. Neque cuiquam nostrum licuit lege uti. Nep. Ag. 6. Si animadversum esset, quemquam ad hostes transfugere conari. Pl. Mil. 4, 2, 67. Nisi huic verri afferret merces, non hic suo seminio quamquam porcum impertiturus est. Cic. Att. 9, 4. f. Quidquam tu illa putas fuisse prae his de victoria gratulationibus? Sen. Troad. 490. Vix spei quidquam est super. Ter. Andr. 1, 1, 63. Comperiebam, nihil ad Pamphilum quidquam attinere. Nep. Eum. 11. f. Non enim cum quoquam arma contuli, quin is mihi succuberet. Ter. Hee. 1, 1, 10. Nemo illorum quisquam ad te venit, quin, ita parat sese, etc. Aurel. Vict. Ep. 11. Percontanti cuidam, quisquam ne in palatio esset, responsum, ne musca quidem. P. Quisquam unus, est unus aliquis. Liv. 3, 55. extr. Quia nondum in quemquam unum saeviebatur. Id. 28, 37. med. Nec quisquam alterius gentis unus tantum ea arte excellit. Adde 2, 9. extr., 3, 45. et 32, 20. f. P. De re inanimata. Lucr. 1, 1075. Nec quisquam locus est, quo corpora cum venere, etc. Adde 4, 690. P. Pro quibus, quilibet. Cic. Fam. 14, 7. Nisi vos fortiores cognossem, quam quemquam virum. Flor. 2, 18. med. Quod nemo visurum se unquam speraverat, factum est, ut fugientes Numantinos quisquam videret. P. In fem. gen. Pl. Cist. 1, 1, 68. Quod neque habeo, nec quisquam alia mulier. Id. Rud. 2, 3, 75. Neque digniorem censeo vidisse anum me quemquam. Ter. Eun. 2, 3, 82. Quandoquidem Illarum neque tequisquam novit, neque scit, qui sis. Adde 4, 4, 1. V. QUIS, QUISNAM et QUISQUE hoc modo usurpata. P. Quamvis Diomed. 1, 321. agnoscit in feminino quaequam, quamquam, quaque, non facile usurpaverim, antequam exempla videam. (Exemplum autem suppetit ap. Pl. Mil. 4, 2, 67. quem vide supra.) Idem dic de neutro quodquam, et de pluralibus in omni genere quicumque, quaequam, quorunquam, quibusquam, quasquam: his enim aures nostrae non assueverunt.

QUISQUE, quaeque, quodque et quidque, vel quicque, *quisque*, *quisque*, *quisque*, omnis, unusquisque, singuli: quae est adjectio syllabica, ut in *absque*. Dicitur tum de personis, tum de rebus: usurpaturque in utroque numero. Differt ab *omnis*, quod cunctos simul significat: *quisque* distributionem quandam continet. Cic. Or. 1 28. f. Ut in quo quisque artificio excelleret, is in suo genere Roscius diceretur. Id. Somn. Scip. 8. Ne enim tu is es, quae forma ista declarat, sed men cuiusque is est quisque. Ter. Hee. 4, 2, 27. Non tute incommodam rem, ut quaeque est, in animum inducas pati? Lucr. 1, 562. quoniam refici rem quamque videmus. Cic. Off. 1, 7. Quod cuique obtigit, id quisque teneat; et ib. 3, 17. med. Magni est iudicis statuere, quid quemque cuique praestare oportet. Liv. 21, 33. Plus inter ipsos (sibi quoque tenente, ut periculo prius evaderet) quam cum hostibus, certaminis erat. Cic. Div. 2, 42. Ut ejus oris unaquaeque pars alia alio modo moveat immutetque coelum, ut quaeque stellae in iis, finitimisque partibus sint quoque tempore. Id. Or. 1, 15. med. Ut quamcumque rem a quoque cognorit, de ea multo deat ornatius. Plin. 17, 22, 35. n. 7. Scrobes ternoria pedum in quamque partem. Id. 18, 34, 77. n. 1. Quae ratio semel in quoque agro inunda erit. Ter. A. 1, 59. Fama dedit Segestis, ut quibusque belum invitit, aut cupientibus erat, spe, vel dolore accitit. Flor. 1, 9. extr. Proximis quibusque correptis, totam Italiam sub se redegerunt. Plin. 33, 3, 15. Annis quibusque sorte reges singulos e subjectis ungere ad curram solitus. Suet. Caes. 42. med. Praeastinationem possessionum, quanti quasque comparassent. Id. Tib. 8. Archelaum, Trallianos, et Thassalos, varia quoque de causa, defendit. Id. Ag. 89. Prout quique monitione indigerent. P. Cum ger Cic. Fam. 1, 9. f. Ego, quid ad te tuorum quisque necessarium scribat, nescio. Hor. Sat. 2, 3, 11. Quantum enim summae curtabit quisque diem, Si, etc.? P. Jungitur cum comparativis, et superlativis. Cic. Rosc. Com. 11. Quo quisque est solertior, hoc docet laboriosius. Cels. 2, 18. med. Quo majore quodque animal, eo robustior ex eo cibis est. Quint. 9, 4. med. Ut quique pedes sunt temporibus pleiores, hoc graviore faciunt orationem. Plin. ep. 1, 20. Bonus liber melior est quisque, quo major. Cic. Off. 2, 21. med. Postea tot leges, et proxima quaeque duriores. Id. Fin. 2, 25. Optimum quidam rarissimum est. Id. Acad. 1, 4. Recentissimum quaeque sunt correctae et emendatae maxime. Id. Or. 2, 77. med. Ut in quoque eorum (patronorum) minimum putant esse, ita eum primum volunt dere. Id. Tusc. 1, 31. Doctissimum quisque. Plin. 8, 8, 20. n. 1. Gravissima quaeque grana serere. Id. 35, 9, 36. n. 2. Quinque virgines elegit, ut quid in quaque laudatissimum esset, pictura redderet. P. Et cum iis, quae vim superlativam habent. Cic. Fam. 14. med. Severitas cum bonis omnibus, ac infimo

quo, male. Sed et in verbis Horatii est qui suspi-
catur, metathesim esse verborum, et quo ne dictum
esse pro ne quo. P Ponitur etiam pro quare, vel
ideo, propter quod, quamobrem. Cic. Or. 2, 6. f.
Quo etiam scripsit; Persium non curo legere, Lae-
lium Decimum volo. Varr. R. R. 1, 54. Miscella
(uva), quam vocant nigram, multo ante coquitur:
quo prior legenda; et ib. 3, 10. Anseres voraces
sunt natura: quo temperandum iis. Ter. Andr. 2, 5,
18. Quo aequior sum Pamphilo, si, etc. Cic. Fin.
3, 2. Quo magis hoc philosopho faciendum est. P
Quo cum eo, hoc, quanto cum comparativis est quan-
to, tanto. Cic. Q. Fr. 3, 1, 5. Litterae quo erant
suaviores, eo majorem dolorem ille casus afferebat.
V. EO adv. Id. Off. 1, 19. med. Quo difficilius, hoc
praeclarius. Ter. Phorm. 2, 2, 14. Quo magis novi,
tanto saepius. P Et ommissa altera particula. Liv.
2, 51. med. Quo plures erant, major caedes fuit.
Cic. Quint. 1. Quo minus ingenio possum, subsidio
mihi diligentiam comparavi. P Quo loci, quo loco,
ubi: sed hic non pertinet. Cic. Att. 8, 10. Respon-
dit, se nescire, quo loci esset. Id. Div. 2, 66. Vi-
sus est dicere quo loci illa nasceretur. P Quo dati-
vum pro cui quidam esse putant in illo Varr. R. R.
2, 1. med. Quo etiam ipse pastor diligens mederi
possit. Alii leg. quoi. V. Voss. de Gram. 6, 6., qui
dativum esse putat etiam cum dicimus quo mihi, quo
tibi hoc, vel illud? pro cui rei.

QUOAD, adv. *μὴν* *ὅτι*, *ἐν* *τοσούτοις*, donec, quo-
usque, usque dum, quamdiu: ex ad, et quo, sed
ordine inverso, ut in *hactenus*, *quatenus* fit. Dicitur
tum de tempore, tum de loco. Ter. Phorm. 1,
2, 98. Senem quoad expectatis vestrum? Cic. Att.
15, 23. Quousque, inquit? quoad erit integrum,
erit autem, usque dum ad navem. Id. Agr. 1, 2.
Videte nunc, quoad fecerit iter apertius, quam an-
tea. Alii aliter leg. Liv. 22, 6. In aquam progressi,
quoad capitibus humerisque exstare possunt. Caes.
B. G. 5, 17. Neque finem insequendi fecerunt, quoad
praecipites hostes egerunt. Nep. Ep. 9. med. Fer-
rum usque eo retinuit, quoad renunciatum est vicis-
se Boeotios; et ib. 2. f. Exercebatur plurimum cure-
ndo et luctando ad eum finem, quoad stans comple-
cti posset atque contendere. Cic. Off. 1, 1. Tandiu
autem velle debetis, quoad te, quantum proficias,
non poenitebit. Id. Leg. 1, 4. Jus civile eatenus
exercuerunt, quoad populum praestare voluerunt.
Id. Fam. 4, 3. med. Hactenus existimo, consolatio-
nem recte adhibitam esse, quoad certior fieres, etc.
Gell. 6, 4. Ut viveret quidem tantisper, quoad fiet
permutatio. P Quoad vivet cum dicitur, item
quoad morietur, videntur quidem duae res dici con-
trariae, idem tamen sunt. Tempora enim duo cohae-
rentia significantur, quia alterius finis alterius ini-
tium est. Ita Gell. 7, 21. P Significat etiam fam-
ulatum, vel commoditatem, et ponitur pro quan-
tum. Varr. L. L. 8, 1. Verborum inclinationes se-
qui jubet, quoad patiatur consuetudo. Pl. As. 2, 2,
30. Jubeo te salvere voce summa, quoad vires val-
ent. Id. Men. 5, 2, 19. Est modus tamen, quoad
patri uxorem oportet. Cic. Amic. 1. A patre ita eram
deductus ad Scaevolam, ut quoad possem, et liceret,
a senis latere nunquam discederem. Id. Verr. 2, 3,
33. Liciti sunt usque eo, quoad se efficere posse
arbitrabantur. Id. Tusc. 4, 38. Cognitis, quoad
possunt ab homine cognosci, bonorum et malorum
finibus. P Quoad ejus facere potes, quantum face-
re in ea re potes: quasi dicatur, usque ad id, quod
de, vel in ea re fieri licet. Cic. Att. 11, 12. f. Tu
tamen velim ne intermittas, quoad ejus facere poteris,
scribere ad me. Id. Fam. 3, 2. Vides provin-
ciam esse habendam. Si eam, quoad ejus facere poteris,
quam expeditissimam mihi tradideris, facili-
or erit, etc.; et ib. 5, 8. f. et Inv. 2, 6. Ut quoad
ejus fieri possit, praesentiae tuae desiderium meo
labore minuatur. Liv. 39, 45. Id eos ut prohiberet,
quoad ejus sine bello posset, praetori mandatum est.
Sunt qui ubique lectionem sollicitant, vel quod sub-
jiciendo, vel v. ejus mutando. P Quoad hoc, quod
ad hoc pertinet, quantum ad hoc, secundum hoc,
nullo verbo sequente. Varr. L. L. 7, 23. Haec sig-
illatim triplicia esse debent, quoad sexum, multi-
tudinem, casum. Liv. 42, 6. Regem excusavit,
quod stipendium serius, quoad diem praestaret. Ca-
jus Dig. 41, 1, 3. Nec interest, quoad feras bestias
et volucres, utrum in suo quisque fundo capiat, an
in alieno. Ap. Varr. alii leg. quod: ap. Liv. quam
ad: ap. Cajum quoque habetur quod in ed. Torrent.
Videntur autem librarii quoad his locis ex quod ad
perperam excrispsisse. Itaque auctor sim, ut quoad
certiora invenias, quoad hac ratione usurpare abste-
neas. Nam quod addunt ex Petr. Experientia in ar-
te illis, quoad nos, nihil profutura: vel hic quoque
quod ad corrigendum est: vel potius totus locus in
suspensione habendus, cum in opt. ed. Burmanni non
appareat. P In carmine monosyllabon est. Lucr.
2, 849. Quoad licet et potis esse reperire inolentis
olivi, etc. Adde 5, 1219. et 1432. et Hor. Sat. 2,
3, 91. P P. Victorius initio castigationum suarum
in libros Varr. de R. R. scribit, invenisse se in mul-
tis locis libri 1. et 2. quoad. Hinc in Inscr. ap. Fab-
rett. p. 641. n. 357. et in alia ap. Cavedon. Marm.
Moden. p. 243. legitur quoad vixit, quod quidem ma-

gis consentaneum est, quam quoad: scribitur enim
similiter eatenus, quatenus.

QUOADUSQUE et Quoad usque, quoad, usque
dum. Varr. L. L. 4, 2. Ubi quidquam consistit, lo-
cus. Ab eo praeco dicitur locare, quoadusque id
emittitur, quoad in aliquo consistit pretium. Suet.
Caes. 14. Ac ne sic quidem impedire rem destitit,
quoadusque manus equitum R. necem comminata est.

QUOCIRCA, adv. *ὅτι* *ὅ*, quamobrem, itaque, quare:
quasi circa quod. Varr. L. L. 8, 59. Quocirca
non si genus cum genere discrepat, sed si, etc. Cic.
Div. 1, 41. med. Quocirca bene apud majores nostros
senatus decrevit, ut, etc. Virg. A. 1, 677. Quocirca
capere ante dolis, et cingere flamma Regnam me-
ditor. Val. Fl. 2, 101. Quocirca struit illa nefas,
Lemnoque merenti Exitium furiale movet. Hor.
Sat. 2, 6, 95. quo, bone, circa, Dum licet, in re-
bus jucundis vive beatus. P In Tab. aen. Heracl.
ap. Mazoch. p. 432. n. 43. Quive iudicio publico Ro-
mae condemnatus est, erit, quocirca eum in Italia
esse non liceat.

QUOCUMQUE, adv. *ὅπου* *ἂν*, in quemcumque lo-
cum. Cic. Verr. 2, 5, 65. Quocumque venerint, hanc
sibi rem praesidio sperant futurum. Id. Mil. 1. Ocu-
li, quocumque inciderint, veterem consuetudinem
fori requirunt. Hor. Epod. 16, 21. Ire, pedes quo-
cumque ferent, quocumque per undas Notus voca-
bit. Sen. ep. 12. Quocumque me verto, argumenta
senectutis meae video. Virg. A. 3, 682. Praecipites
metus acer agit, quocumque rudentes Excutere. Cic.
Or. 16. Oratio ita flexibilis, ut sequatur quocumque
torqueas. P Tmesis est in illo Hor. Od. 1, 7, 25.
Quo nos cumque feret melior fortuna parente, libi-
mus. Virg. A. 2, 709. Quo res cumque cadent.

QUOD, *ὅ*, vox neutra pronominis qui. Cic. Man-
nil. 10. f. Quod denique genus belli esse potest, in
quo illum non exercuerit fortuna republicae? P
Ponitur aliquando pro quicquid. Cic. Dom. 43. Orna-
mentorum quod superfuit in fanis, et communibus
locis, tota e Graecia, sane frugaliter, domum suam
deportavit. P Item pro in quo. Ter. Andr. 4, 3,
23. Sed, siquid est, quod mea opera opus sit vobis.
P Item pro quantum. Cic. Rosc. Am. 42. Ego in
Chrysocono, quod ad me attinet, nihil ejusmodi sus-
picor. Ter. Eun. 2, 1, 8. Munus nostrum ornato
verbis, quod poteris: et istum aemulum, quod poteris,
ab ea pellito. P Quod ad illud, omisso verbo
pertinet, vel attinet. Coel. ad Cic. Fam. 8, 1. Quod
ad Caesarem, crebri et non belli de eo rumores. P
Usurpatur etiam ut accusativus communis, etsi ali-
qui dicant, praep. propter subintelligi. Ter. Hec. 2,
3, 3. Nam (ita me ament Dii) quod me accusat
nunc vir, sum extra noxiam. Pl. Epid. 3, 4, 20.
Ut, quod ego ad te venio, intelligas. Id. Stich. 1, 2,
70. Hoc est quod ad vos venio, quodque esse ambas
conventas volo. Ter. Ad. 5, 3, 49. Quod illos aet-
as sat acuet, h. e. qua in re. Liv. 5, 34. Alpes vi-
sae insuperabiles, nulla dum via (quod continens
memoria sit) superatas. P Quod idem, quod ipsum,
aut quod etiam. Cic. Har. resp. 7. Quod idem in ju-
dicio capitis durum, atque iniquum est. P Post du-
bitativas particulas. Plin. ep. 4, 14. f. Sive epi-
grammata, sive idyllia, sive eclogas, sive quod
aliud vocare malueris.

QUOD, *ὅτι*, quia, quoniam: conjunctionis causa-
lis vice ponitur, cum indicativo, aut conjunctivo.
Cic. Att. 3, 3. Cum tibi agam gratias quod me vi-
vere coegisti. Id. Div. 2, 24. Mirari Cato se agebat,
quod non rideret haruspex, haruspicum cum vidisset.
Id. Att. 2, 4. Fecisti mihi pergratum, quod Sera-
pionis librum ad me misisti; et ib. 1, 17. Hoc me
ipse consolabar, quod non dubitabam, etc. Id. Verr.
2, 3, 46. Propter hanc causam, quod Leontini non
sane me multum adjuverunt. P Ponitur etiam pro
cur, seu quamobrem. Id. Fam. 14, 12. In viam quod
te des hoc tempore, nihil est. Pl. Aul. 1, 2, 14.
Ne causae quid sit, quod te quisquam quaerit. P
Et pro quomodo. Ter. Eun. 5, 8, 33. Miles, edico
tibi: si te in platea offendero hac post unquam, quod
dicas mihi, alium quaerebam, iter hac habui; peri-
isti. (Similiter loquitur Pl. Mil. 2, 2, 7.) Prop.
3, 1, 49. Quod non Taenariis domus est mihi fulta
columnis, etc. Auct. Priap. 6. Quod sim ligneus, ut
vides, Prendam te tamen. Adde Lucr. 6, 313. et
Or. A. Am. 1, 261. quae congressere Broukus., Burm.
et alii. P Item pro quare, vel ideo, propterea.
Ter. Hec. 3, 2, 2. Male metuo, ne Philumena magis
morbus aggravescat. Quod te, Aesculapi, et te,
Salus, ne quid sit hujus, oro. Ubi Donat. deest pro-
pter: ut sit propter quod. P Item pro quantum ad
illud quod. Cic. Fam. 14, 3. med. Quod scribis, te,
si velim, ad me venturam; ego vero te istic esse vo-
lo. Adde ib. 5, 2. et alibi in epist. frequentissime.
Pl. Aul. 1, 2, 13. Quod quispiam ignem quaerat,
extingui volo, ne causae quid sit, quod te quisquam
quaerit. Id. Mil. 2, 2, 7. Quod ille gallinam, aut
columbam se sectari, aut simiam dicat, disperistis,
ni usque ad mortem male mulcassitis. P Item pro
cum. Id. Trin. 2, 4, 1. Minus quindecim dies sunt,
quod pro hisce aedibus minas quadraginta accepisti.
Alii leg. quam, seu cum; et Plin. ep. 4, 27. Tertius
dies est, quod audivi recitantem Sentium. Alii leg.
quo. Pl. Amph. 1, 1, 146. Jam diu est, quod victum

non datis. P Item pro ut, cum conjunctivo. Varr.
R. R. 2, 10. med. Facile est, quod habeant conser-
vam in villa. Vitr. praef. 10. Utinam Dii immortales
fecissent, quod ea lex etiam populo R. esset consti-
tuta. P Saepae fulciendo sermonis principio inservit,
et continuandae orationi, similem vim habens v. au-
tem, aut sed, verum: jungiturque particulis, si, ni-
si, utinam, ne, ubi, cum, ut, contra, nunc. Nep.
Eum. 8. Quod si quis illorum legat facta, paria ho-
rum cognoscat. Cic. Q. Fr. 1, 1, 9. Quod si te fors
Afris praefecisset, tamen, etc. Cum vero, etc. et ib.
14. Quod si in mediocri statu praedicationis nostrae
res essent, nihil abs te eximium postularetur: nunc
vero, etc. Nep. A. 1. Quod nisi domi civium suorum
invidia debilitatus esset, Romanos videtur superare
potuisse. Cic. Har. resp. 11. Quod ni tu Megalesia
illo die spectare voluisses, haud scio, an vivere no-
bis liceret. Id. Fam. 14, 4. Quod utinam minus vi-
tae cupidi fuissetis! certe nihil in vita mali vidisse-
mus, h. e. utinam autem. Sall. Jug. 17. Quod utinam
illum eadem haec simultantem videam. Colum.
5, 11. med. Quod ne longiore exordio legentem fati-
gemus, unum quasi exemplum subjiciemus, h. e.
ne autem. Cic. Verr. 2, 1, 26. med. Quod ubi ille
intellexit, id agi, ut filiae suae vis afferretur, servos
suos ad se vocat. Id. Or. 2, 49. Quod ubi sensi me
in possessione iudicii, etc. tunc, etc. Caes. B. C. 3,
68. Quod cum esset animadversum, conjunctam esse
flumini, protinus, etc. Plin. 18, 23, 53. Quod ut
hanc quoque curam determinemus, justum est singu-
las vebes fimi denario ire. Lucr. 1, 80. Illud in his
rebus vereor, ne forte rearis, Impia de rationis ini-
re elementa, viamque Endogredi sceleris: quod con-
tra saepius olim Relligio peperit scelerosa atque im-
pia facta; et Cic. Amic. 24. extr. Peccasse se non
anguntur, objurgari moleste ferunt: quod contra
oportebat delicto dolere, correctione gaudere. Id.
Quint. 28. med. Reliquum est, ut eum nemo iudicio
defenderit: quod contra copiosissime defensum esse
contendi. Lucr. 1, 217. Nam si quid mortale e cun-
ctis partibus esset, Ex oculis res quaeque repente
periret: Quod nunc, aeterno qua constat semine
quaeque, etc. P Interdum simpliciter praecedentis
verbi significationem determinat, et usurpatur ad re-
solvendum infinitum, *ὅτι*: praecipue post verba si-
gnificantia opinionem, desiderium, aut scientiam.
Cato ap. Plin. 29, 1, 7. Quod bonum sit illorum lit-
teras inspicere, non perdiscere, vincam. Pl. As. 1,
1, 37. Scio jam, filius quod amet meus istanc merce-
tricem. Vitr. 9. praef. Admiror, quod ita non scri-
ptoribus iidem honores sint tributuri. Suet. Tit. 8. Re-
cordatus quondam super coenam, quod nihil cui-
quam toto die praestitisset. Ulp. Dig. 25, 3, 1. Suffi-
cit mulieri notum facere, quod sit praegrans. Claud.
Rapt. Pros. 3, 223. Nec credit, quod bruma rosas
innoxia servet. Pall. 3, 24. med. Aliqui semen ejus
non obruant, opinantes, quod a nulla ave tangatur;
et 5, 3. f. Rem miram de ocimo Martialis affirmit,
quod modo purpureos, modo albos flores pariat. Alia
ex Cic., Hor., Sen., Mart., Plin. jun. affert Voss.
de Gram. 7, 20. et 62. Nos certissima quaeque af-
ferre studuimus. P Similia his sunt, quae Manut.
congressit ad Cic. Fam. 7, 28., ex quibus quaedam
subjiciamus. Varr. R. R. 1, 7. f. Cato alium alio
agrum meliorem dicit esse in novem discriminibus,
quod fit primus, ubi vineae possint esse bono vino
et multo: secundus, ubi hortus irriguus, etc. Cic.
Off. 2, 20. med. Videndum illud, quod, si opulen-
tum fortunatumque defenderis, in illo uno manet
gratia; in autem inopem, etc. Coel. ad Cic. Fam.
8, 7. Illud mihi occurrit, quod inter postulationem
et nominis delationem uxor a Dolabella discessit.
Liv. 42, 33. Consul senatusconsultum recitari jussit:
primum quod bellum senatus Perseo jussisset: deinde
quod veteres centuriones ad id bellum scribi censuis-
set. V. etiam PRAEMONEO. P Quod pro quot. Ini-
tio Cenotaphii Pisani Caesaris: Quod adsunt. In Tab.
aerea sub Claudio Imp. ap. Grut. 502. in. In quod
formas statusque resp. nostra ducta sit. Hinc quod-
annis, et divisim quod annis, pro quotannis habetur
in cit. Cenotaph. Pis. et Inscriptionib. ap. Grut. 228,
8., 378, 1. et al.

QUODAMMODO, et Quodam modo, adv. *πῶς*, et
πῶς enclitic. quodam modo, aliquo pacto. Nep. Eum.
7. extr. Quodammodo latebat, cum tamen per eum
unum gererentur omnia. Cic. Brut. 75. Voce, motu,
forma etiam magna et generosa quodammodo. Id.
Or. 1, 59. Vocem recipiunt, et quasi quodam modo
colligunt.

QUODANNIS. V. QUOD.
[QUODSEMELARRIPIDES, m. is qui aliquid se-
mel arripit: vox joculariter efficta a Pl. Pers. 4, 6,
22. V. NUNQUAMPOSTEAERIPIDES. F.]

QUOI, antique pro cui, et Quojuis pro cuius: unde
quoiquam, quojusque, quoique, quovis, pro cuiquam
cujusque, etc. habentur ap. Lucr., Pl., Catull. et
alios. Quint. 1, 7. med. Illud nunc melius, quod
cui tribus, quas proposui, litteris enotamus: in quo
pueris nobis, ad pinguem sane sonum, qu et oi ute-
bantur; tantum ut ab illo qui distingueretur. Hoc
dicit Quint. cum littera q in multis pro c uterentur,
scribebant etiam qui in dativo pro cui. Ut igitur il-
lud qui a recto distingui posset, placuit aliis quoi

Quotidianum victum alicui praebere. *Id. Pis. 26. f.* In hac quotidiana, assidua, urbanaque vita. *Nep. Dion. 7.* Cum quotidiani maximi fierent sumptus. *Cels. 1, 3. med.* Quotidianum cubiculum, *h. e.* cui quis diu assuevit. *Brut. ad Cic. ad Brut. 1, 16.* Non solum usitatum, sed etiam quotidianum est, aliquid audire de te. *Ter. Hec. 3, 2, 22.* Quotidiana febris. *P. Metaleptice est vulgaris, usitatus. Ter. Eun. 2, 3, 6.* Taedet quotidianarum harum formarum. *Cic. Fam. 9, 21.* Epistolas quotidianis verbis texere solemus. Adde *Mart. mox afferendum. P. Quotidiano, morè adv. quotidie. Cic. fragm. ap. Non. 9, 16.* Ut quotidiano in forum mille hominum cum pallis chelylio tinctis discederent. *Plin. 11, 37, 56.* Palpebrae mulieribus infectae quotidiano. Adde *Afran. et Front. ap. Charis. 2, 177.* *P. Quotidianus est qui quotidie certum opus facit. Pl. Capt. 3, 5, 66.* Nisi quotidianus sesquiquies confeceris, sexcentoplasgo nomen indetur tibi. *P. Quia tres priores syllabae breves sunt, poetae modo unam, modo aliam producunt, metri gratia. Catull. 68, 139.* Conjugis in culpam flagravat quotidiana. (Sunt qui scrib. *quotidiana*, quod habetur etiam in *Inscr. ap. Grut. 214. lin. 8.*) *Mart. 11, 1.* Cultus sindone non quotidiana, *h. e.* non vulgari, aut trita. *P. Scribitur et cotidianus V. v. sq.*

QUOTIDIE et Cotidie, adv. temporis, *δομητικῶς, καθ' ἡμέραν, καθ' ἑκάστην*, singulis diebus, quot diebus. *Ter. Hec. 1, 2, 82.* Ibatne ad Bacchidem? *Pa. cotidie. Cic. Phil. 1, 2.* Cum quotidie magis magisque perdit homines minarentur. *Id. Att. 5, 7.* Quotidie, vel potius in dies singulos breviores litteras ad te mitto: quotidie enim magis suspicor te in Epitum profectum, *h. e.* quotidie, vel potius in dies singulos, quibus ad te scribo. *V. QUOT. f. Id. Coel. 1.* Cum audiat esse legem, quae de seditiosis civibus quotidie quaeri jubeat, *h. e.* quovis die. *P. Manut. in Orthogr. ducit a quot die: alii a quot diebus (de quo V. in QUOT): alii a continenti die, extrito priori n, ut in cojux pro conjux. Hi maxime sunt, quibus placet cotidie scribere: quae ratio scribendi reperitur in probatis MSS. Ciceronis, Catonis, etc. Mar. Victor. art. Gramm. 1, 2460.* licet a *quotus* ducat, tamen per e rectius scribi censet. Hoc obtinebat apud multos etiam ante *Quint.*, qui quaestio nem frigidam in medio relinquit, *1, 7. Manut. et Cellar. et Dausq. praefertur quotidie: a quibus videtur stare usus frequentior. P. De quantitate priorum syllabarum V. in v. praec.*

QUOTIDIO et Cotidio, quotidie. *Q. Caepio ap. Charis. 2, 174.* Cum ab isto viderem cotidio hostes consilii adjuvari. Videtur esse pro *cotidio tempore, h. e.* cotidiano: nempe ab *inus. cotidius, a, um.*

QUOTIES et Quotiens, adv. *δοάκις, ποάκις*, quot vicibus. Pro utraque scriptura sunt et lapides et antiq. MSS. et grammaticor. sententiae. *Manut., Cellar., Dausq. liquidam exterunt. Virg. Ecl. 3, 72.* O quoties, et quae nobis Galathea locuta est! *Cic. Verr. 2, 2, 59.* Quoties, et quot nominibus a Syracusanis statuas auferes? *Id. Fam. 7, 7.* Illud soleo mirari, non me toties accipere tuas litteras, quoties a Quinto mihi fratre afferuntur. *Virg. A. 12, 483.* quoties oculos coniecit in hostem, Aversos toties currus Juturna retorsit. *Hor. Ep. 2, 1, 55.* Ambigitur quoties, utro uter sit prior, aufert Pacuvius docti famam senis, Accius alti. [*Utraque forma proba; ac *quotiens* quidem tantum adest, ut pro obsoleto haberi possit, ut apud optimos aureae aetatis scriptores usu praevaluisse videatur. *V. Schneid. Gr. Lat. 1, p. 460.*]

QUOTIESCUMQUE, adv. *δοσασκιούην*, idem ac quoties. *Cic. Cluent. 18.* Quotiescumque dico, toties mihi videor in iudicium venire non ingenii solum, sed etiam virtutis atque officii. *Id. Tusc. 3, 34.* Cetera quotiescumque voletis, parata vobis erunt. *P. Quocienscumque pro Quotiescumque, in Comment. ad Ter. ex cod. Ambros. ed. A. Maio. Locus est p. 63. ed. Med. B. A.*

QUOTIESQUE pro quotiescumque quidam leg. ap. *Colum. 6, 17. f.* Sed quotiesque mel remedii adhibetur, etc.

[QUOTLIBET, adv. idem ac quotcumque. *Hyg. Astron. 1, 6. extr.* Si non in triginta partes unumquodque hemisphaerium dividatur, sed in alias quotlibet finitiones, tamen, etc. *F.*]

QUOTQUOT, adj. indecl. *δοσι ἄν*, quotcumque. *Cic. Inv. 2, 49.* Si leges duae, aut si plures, aut quotquot erunt, conservari non possint. *Catull. 42, 1.* Adeste hendecasyllabi, quot estis Omnes undique, quotquot estis omnes; et *Hor. Sat. 2, 7, 14.* Vertumnis, quotquot sunt, natus iniquis. *Id. Od. 2, 14, 5.* quotquot eunt dies, *h. e.* quot diebus, quotdie. *P. Ponitur et pro singulis, ut quot. Varr. L. L. 4, 4. f. et ib. 8, 18. et Alfen. J. C. t. ap. Gell. 6, 5.* Quotquot annis. *Id. Varr. ib. 4, 8.* Quotquot mensibus. *Al. leg. quot mensibus.*

QUOTQUOTQUE. V. QUOTCUMQUE.

QUOTUMUS, a, um, adj. *πόσος*, idem ac quotus. *Pl. Ps. 4, 2, 7.* Quotumas aedes dixerit, ego incerto scio. *Id. ib. 4, 7, 77.* Quotumo die huc pervenisti? *Har. altero ad meridiem.*

QUOTUPLEX, icis, *δοσπλέκιος* *Onomast. Vet. B. A.*

QUOTUS, a, um, adj. *πόσος*, ejus numeri, sive in quo numero, aut ordine; nomen interrogativum, vel relativum numeri ordinalis. *Cic. Verr. 2, 3, 94.* Quotus erit iste denarius, qui non sit ferendus? *Hor. Ep. 2, 1, 35.* Scire velim, chartis pretium quotus arroget annus. *Id. Sat. 2, 6, 44.* hora quota est? et *Od. 3, 19, 7.* Quo praebente domum, et quota Pelignis caream frigoribus; taces, *h. e.* quota hora. *Mart. 9, 36.* Scis, quota de Libyco litore puppis eat, *h. e.* quot naves. *Sen. Herc. Oct. 95.* quota est mundi plaga Oriens subactus? aut quota est Gorgon fera? *P. Interdum ponitur pro quot. Hor. Ep. 1, 5, 30.* Tu, quotus esse velis, rescribe, *h. e.* tertiusne, an quartus, sextus, nonus, etc. quod est, quot convivas habere tecum velis, cum apud me coenabis. *Sic Mart. 14, 217.* Dic quotus es, quanti cupias coenare. *P. Significat etiam quantitatem continuam, et ponitur pro quantus: praesertim cum parvitatem, aut paucitatem significare volumus. Lucr. 6, 652.* Et quota pars homo sit terrae totius unus. *Or. Am. 2, 12, 9.* Pergama cum caederent bello superata bilustri, Ex tot, in Atrida pars quota laudis erat? *Id. Met. 9, 68.* ut vincas alios, Acheloe, dracones, Pars quota Lernaeae serpens eris unus Echidnae? [*Exemplis illustrat hanc dicendi formulam *Ruhnck. ad Ov. Her. 12, 89.*] *P. Hac ratione saepe cum quisque jungitur: et quot significat. Cic. Tusc. 2, 4.* Quotus enim quisque philosophorum invenitur, qui sit ita moratus, ut ratio postulat? *Id. Planc. 25. f.* Quotus enim quisque disertus? quotus quisque juris peritus est? *Ov. A. Am. 3, 103.* forma quota quaeque superbit? *Auct. decl. 335.* Quotamquamque partem habeo viventis? et *decl. 320. extr.* Quotum quodque damni genus est, cui non applicari reprehensio possit? *Plin. ep. 3, 20.* Nam quotus cuique eadem honestatis cura secreto, quae palam? *Auct. dial. de Or. 29.* Quotum quemque inveneris, qui, etc.? *P. Alia est ratio in illo Auct. ad Her. 3, 17.* Ne impediamur, quo secius quotus quoque loco libebit, etc. *h. e.* quo minus quocumque loco libebit.

QUOTUSCUMQUE, quotacumque, quotumcumque, adj. quotus quisque. *Tibull. 2, 6, 54.* Moverit e votis pars quotacumque Deos, *h. e.* pars vel exigua votorum. *Or. Her. 13, 60.* Et sequitur regni pars quotacumque sui, *h. e.* quam exigua pars. Alii leg. *quotaqueque. [*Ita Ruhnck.]*

QUOTUSQUISQUE. V. QUOTUS.

QUOVIS, adv. *πανταχόσως, ὅποι ἄν*, in quemvis locum, quolibet, quocumque, in quamvis partem. *Pl. Most. 4, 2, 7.* Qui parasitus sum? *Ser. ego enim dicam: cibo perduci poteris quovis. Id. As. 2, 1, 11.* Impetratum, inauguratum est: quovis admittunt aves. *Ter. Heaut. 5, 1, 55.* Immo abeat quovis gentium. QUOVISQUE, adv. *ὅποι ἄν*, usque ad quod tempus. *Cic. Sonn. Scip. 4.* Quaequo, quousque humi defixa tua mens erit? *Id. Att. 15, 23.* Quousque? inquires. Quoad erit integrum: erit autem, usque dum ad navem. *Pl. As. 1, 1, 28.* Li. Exscrea quaequo usque ex penitis faucibus. *De. quousque? Li. usque ad mortem volo. Cic. Planc. 31.* Quousque ita dicis? *h. e.* quamdiu. *Id. Cat. 1, 1.* Quousque tandem abutere patientia nostra? *P. Plin. prooem. 33.* Quousque penetratura sit avaritia, *h. e.* usque ad quem locum, aut terminum. *Gell. 1, 3. med.* Cum decessero de via, quousque degredi debeo? *Mart. Dig. 20, 3, 1.* Quousque ei permissum videatur peculium administrare, i. e. quatenus. *P. Interjecto verbo. Mart. 2, 64.* Eja age, rumpe moras, quo te spectabimus usque?

QUUM. V. CUM.

R

R littera consonans, semivocalis, et liquida: dicta est canina, quia canes provocati eam videntur exprimere: unde *hurrere* dicuntur. Hinc *Lucil. ap. Charis. 1, 100.* et *Non. 1, 132.* Irritata canes, quod, homo quam, planiv dicit. *Donat. ad Ter. Ad. 2, 4, 18.* ita refert: Irritata canis quod, homo quam, plurima dictat. *Pers. 1, 109.* sonat hic de nare canina Littera. *P. Ap. Graecos in principio dictionum aspirationem recipit, ut Ρέα, ῥήτωρ: hinc omnibus Graecis dictionibus ab ea incipientibus Latini addunt h, ut Rhea, rhetor. P. In nonnullis vocibus pro l ponitur ut Latialis Latiaris, Palilia Parilia: [*Plura v. ap. Heindf. ad Cic. N. D. 2, 19, 50. et 64, 160.] in aliis pro s, ut arbus arbor, odos odor: quo pertinent antiqua illa, quae enumerantur a *Varr. L. L. 6, 3. foedesum, plusima, asena, janitos, etc.* pro foederum, plurima, arena, janitor, et alia. Sic vapos, clamor, lases, ap. *Quint. 1, 4.* pro vapor, clamor, laser. [**Sarp. Anal. p. 35.* lases et asa fuerunt scribendum putat, prob. *Buttm. in praef. Vol. 4. p. 11.* Omittendas censet voces ac lases *Zumpt, q. v. Vol. 5. p. 26.*] Sic *Festus: R* pro S littera saepe antiqui posuerunt, ut *majosibus, meliosibus, lasibus, fesiis, pro majosibus, melioribus, laribus, feris: et Pomp. Dig. 1, 2, 2. §. 36.* Appius Claudius, qui videtur ab hoc (*App. Claudio Caeco*) processisse, R litteram invenit; ut pro *Valesiis Valerii es-**

sent, et pro *Fusiliis Furii. V. Cic. Fam. 9, 21.* et *Lic. 3, 4. et 8.* [**Plura v. ap. Schneid. Gr. Lat. 1. p. 340. sqq.*] *P. In notis R. est Romanus, R. P. respublica, R. R. rationum relatarum ap. Fest. R. P. XX. retro pedes viginti, etc.* [**Porro est Rufus. V. corp. inscript. Orell. 2593. Reficiendum; ib. 3268. Reliquis; ib. 2557. Recte; ib. 4382. Rarissimae; ib. 5037. Regnum; ib. 2348. Ripa; ib. 3248. R. R. signif. recta regione; ib. 5011.*] *P. Sunt qui docent r initiale ultimam praecedentis vocis brevem producere; porro: breves syllabas in r exeuntes ante vocabula cum vocali incipientia produci: quam utramque sententiam ut minus probandum evincit *Schneid. in Gr. Lat. 1. p. 614. sq.* *P. Saepissime in MSS. commut. r et s. V. Spald. ad Quint. Vol. 2. p. 449. crit. Cort. ad Lucan. 2, 718. Gron. Observo. 1, 15. p. 68. ed. Fr. — R. et T. V. H. Steph. et Garaton. ad Cic. Sull. 32, quos laud. Fr. in comment. in Cic. Sull. p. 185 et 188.]**

RA

RABIDE, adv. *λυσοῦδον*, cum rabie, vel iracunde, et in modum rabie correpti. *Cic. Tusc. 5, 6.* Omnia rabide appetentem cum inexplebili cupiditate. *August. Mor. Manich. 2, 14.* Rabidus, immoderatusque raptari.

RABIDUS, a, um, adj. *λυσοῦδης*, rabie laborans, rabiosus, ferus. *Plin. 29, 5, 32.* Canis rabidi morsus. *Suet. Cal. 26. f.* Rabidis feris vilissimos seniores confectos subjeciebat. *Or. A. Am. 3, 8.* rabidae tradis ovile lupae. *Id. Met. 12, 494.* Ecce ruunt vasto rabidi clamore bimembres; et *ib. 7, 413.* de Cerbero: rabida concitus ira; et *Virg. A. 6, 421.* de eod.: fame rabida tria guttura pandens. *Sen. Herc. Oct. 1077.* rabida sitis Tantalii. *P. Translate est supra modum cupidus, avidus, efferus, iratus: item saevus, immanis, crudelis. Prop. 3, 6, 11.* Et mulier rabida jactans convicia lingua; et *ib. 17, 10.* Et rabidae stimulos frangere nequitiae. *Ov. A. Am. 3, 501.* rabidos compescere mores. *Catull. 63, 38.* rabidus animi furor. *Val. Fl. 5, 627.* rabidam qui Pallada coelo Non abigis, neque femineis jus obijcis ausis. *Id. 4, 239.* rabidoque ita murmure terret. *Sil. 7, 253.* His dictis fractus furor, et rabida arma quierunt. *Id. 16, 410.* rabidum certamen. *Ov. Met. 1, 36.* freta rabidis tumescere ventis. *Stat. Th. 6, 83.* rabidum exsaturare dolorem. *Gell. 19, 9.* Facundia rabida et jurgiosa. *Lucan. 6, 27.* Ioniumque furens rabido cum tollitur Austro; et *ib. 337.* rabidique Leonis Solstitiale caput: sc. propter Caniculam; et *ib. 66.* rabidum latrare Pelorum: sc. propter Scyllae canes. [**V. Cort. Seren. Sam. 42, 774.* rabida podagra, *h. e.* quae dolore veluti rabidos facit. *P. [*Confund. rabidus et rapidus. V. Cort. ad Lucan. 3, 235. 6, 337. 7, 145. Ruhnck. ad Ov. Her. 18, 37. Burm. ad Virg. A. 7, 451. et 493. Rabidus et tabidus. V. interpp. ad Suet. Cal. 26. f., ubi recte post Oudend. praefertur censeat B. Crus., Brem. al. tabidas.]*

[RABIENUS, i, n. nomen ficticium oratoris R., qui Labienus appellabatur. *Sen. Contr. praef. 5.* Libertas (dicendi) tanta, ut libertatis nomen excederet; ut; quia passim ordines hominesque laniabat, Rabienus vocaretur. *F.*]

RABIES, ei, f. *λύσσα*, canum morbus, (ut ait *Fest.*) quo in feritatem aguntur, et obvios quosque morsu petunt: et dicitur etiam de aliis bestiis, cum praeter modum saeviant: a *rabio*, ut *species a specio. Colum. 7, 12. extr.* Rabies arcetur, letifer morbus huic generi. *Plin. 7, 15, 13.* In rabium aguntur gustato eo canes. *Colum. 6, 35.* Equarum nota rabies, ut cum in aqua imaginem suam viderint, amore inani capiantur, et per hunc oblitae pabuli, etc. *Ov. Met. 11, 369.* de lupo: Qui quamquam saevit pariter rabieque, fameque, Acrior est rabie: neque enim jejunia curat Caede boum, diramque famem satiare, sed omne Vulnerat armentum. *Plin. 8, 18, 26.* Rabiem et camelis sentiunt; et *ib. 36, 54.* Rabies ursina. *Id. prooem. 7. f.* de homine: Nulli rerum omnium libido major, nulli pavor confusior, nulli rabies acrior. *P. Transfertur ad vim et impetum aliarum rerum. Val. Fl. 6, 355.* Rabies pelagi. *Ov. Pont. 1, 3, 53.* aequora semper Ventorum rabie, solibus orba, tument; et *Hor. Od. 1, 3, 14.* rabies Noti. *Virg. A. 5, 802.* coelique marisque. *Plin. 32, 1, 1.* mundi. *Hor. Ep. 1, 10, 15.* Canis, *h. e.* aestus Caniculae. *P. Saepius ad hominem, et est vehemens ira, caeca et avida cupiditas, impotens libido, furor, feritas. Cic. Tusc. 3, 26. f.* Hecubam autem putant propter animi acerbitatem quandam et rabiem fingi in canem esse conversam; et *ib. 4, 24.* Neque eos existimat sine rabie quidquam fortiter facere posse. *Petr. Sat. 94.* Ex dolore in rabiem efferatus tollit clamorem. *Virg. A. 9, 64.* collecta fatigat edendi Ex longo rabies, *h. e.* ingens fames. *Sic ib. 2, 357.* Improba rabies ventris. *Id. ib. 8, 327.* Et belli rabies, et amor successit habendi. *Hor. Od. 3, 24, 25.* impias Caedes, et rabiem tollere civicam. *Id. Fpod. 12, 9.* Indomitam rabiem sedare, (eo sensu *rabiem* hic dicit *Hor.*, quo *Plin. 28, 11, 49.* Equos ad rabiem coitus agere; et *Lucr. 4, 1110.* Inde redit rabies eadem, et furor ille revisit.) *Vell. 2, 64.* Tribunus continua rabie lacerabat Antonium.